

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΟ ΕΓΚΟΛΠΙΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Γ. ΠΑΪΣΙΟΣ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
- ΕΛΑΦΡΑ ΨΥΧΟΝΑΡΚΩΤΙΚΑ
- ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ
- ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ
- ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΣΕ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕΚΤΕΣ: ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ
- ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ
- ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΑΠΟ ΑΙΡΕΣΕΙΣ – ΣΕΚΤΕΣ
- SUCCESS DYNAMICS Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ
- ΝΕΑ ΤΑΞΗ – ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ
- Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
- ΤΟ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΚΟ ΟΡΑΜΑ (ΕΦΙΑΛΤΗΣ) ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ
- ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΦΑΝΗ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ
- ΝΕΟΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΩΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ
- Η ΔΙΑΠΛΟΚΗ ΤΩΝ ΕΞΤΡΕΜΙΣΤΙΚΩΝ ΛΑΤΡΕΙΩΝ ΜΕ ΤΙΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ
- SCIENTOLOGY
- ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ SCIENTOLOGY
- NAZISMΟΣ ΚΑΙ SCIENTOLOGY
- ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΤΗΣ SCIENTOLOGY
- Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ Κ.Ε.Φ.Ε
- ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΘΕΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

- ΟΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ
- Η ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΚΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ
- Η ΟΡΓΑΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΒΙΛΧΕΜ ΡΑΙΧ
- ΤΑ ΑΝΘΟΙΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΧ
- Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ Θ. ΜΠΟΥΚΑ
- «ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣΟΥΣΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ ΧΙΛΙΑ ΕΤΗ»
- ΟΙ ΙΝΣΤΡΟΥΧΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ
- ΟΙ ΡΑΕΛΙΚΟΙ ΚΛΩΝΟΙ
- Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
- ΜΑΣΟΝΙΑ
- Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ Η ΜΑΣΟΝΙΑ

Σημεία τῶν Καιρῶν Γέρον Παῖσιος

“Σημεία τῶν Καιρῶν”

Μετά ἀπό τήν μπόρα τήν δαιμονική,
Θά ἔλθῃ ἡ λιακάδα ἡ Θεϊκή.

Πίσω ἀπό τό κοσμικό πνεύμα τῆς σημερινῆς “ἐλευθερίας” τῆς ἔλειψης σεβασμοῦ στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, στούς μεγαλυτέρους, γονεῖς, καί διδασκάλους, πού ἔχουν φόβο Θεοῦ, κρύβεται ἡ πνευματική σκλαβιά, τό ἄγχος, καί ἡ ἀναρχία, ποῦ ὀδηγοῦν τόν κόσμο στό ἀδιέξοδο, στήν ψυχική καί σωματική καταστροφή.

Πίσω λοιπόν καί ἀπό τό τέλειο σύστημα “κάρτας ἐξυπηρετήσεως” ἀσφαλείας κομπιούτερ, κρύβεται ἡ παγκόσμια δικτατορία, ἡ σκλαβιά τοῦ ἀντιχρίστου. Αποκ. Ἰωάννου κεφ. Ιγ’ 16 “ἵνα δώσουσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπί τῆς χειρός αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπί τῶν μετώπων αὐτῶν, καί ἵνα μή τις δύναται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μή ὁ ἔχων τό χάραγμα, τό ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τόν ἀριθμόν τοῦ θηρίου· ἀριθμός γάρ ἀνθρώπου ἐστί καί ὁ ἀριθμός αὐτοῦ χξς” = 666.

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Καισαρείας γράφει τά ἑξῆς· “Περί τοῦ μιανοῦ ὀνόματος τοῦ ἀντιχρίστου. Καί τήν μέν ἀκρίβειαν τῆς ψήφου, ὡς καί τά λοιπά τά περί αὐτοῦ γεγραμμένα, ὁ χρόνος ἀποκαλύψει καί ἡ πείρα τοῖς νήφουσιν·..... ἀλλ’ οὐκ εὐδόκησεν ἡ Θεία Χάρις ἐν Θεία Βίβλῳ τό τοῦ λυμεῶνος ὄνομα γραφῆναι· ὡς ἐν γυμνασίᾳ δε λόγῳ πολλά ἐστὶν εὐρεῖν.....”. Αγίου Ἀνδρέα Καισαρείας, ἐξήγησις εἰς τήν Ἰωάννου Αποκ. Σελ. 341-42, κεφ. ΛΗ. _

Τό παράξενο ὁμως, καί πολλοί πνευματικοί ἄνθρωποι ἐκτός ποῦ δεῖνουν δικές των ἐρμηνείες,

φοβάνται και αυτοί τον κοσμικό φόβο του φακελλώματος, ενώ έπρεπε να άνησυχούν πνευματικά, και να βοηθήσουν τους Χριστιανούς με την καλή άνησυχία, και να τους τονώνουν στην πίστη, να νιώθουν Θεϊκή παρηγοριά.

Άπορώ! Δέν τους προβληματίζουν όλα αυτά τά γεγονότα; γιατί δέν βάζουν έστω ένα έρωτηματικό για τής έρμηνείας του μυαλου τους; Κι' αν επιβοηθούν τον αντίχριστο για τό σφράγισμα, πώς παρασύρουν και άλλες ψυχές στην άπώλεια; Αυτό έννοεί "... τό άποπλαναν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς". Μάρκ. Ιγ'.

Θά πλανεθοούν, αυτοί που τά έρμηνεύουν με τό μυαλό. Κι' ένω τά σημεία φαίνονται ξεκάθαρα "τό θηρίο" στής Βρυξέλλες με τό 666 Έχει σχεδόν ρουφίζει όλα τά κράτη στό κομπιούτερ. Η κάρτα, ή ταυτότητα, "ή εισαγωγή του σφραγίσματος" τί φανερώνουν; Δυστυχώς τό ράδιο μόνο παρακολουθούμε τί καιρό θά έχουμε.

Τί θά μάς πη ό Χριστός; "Ύποκριταί, τό μέν πρόσωπον του ουρανού γινώσκετε διακρίνειν, τά δέ σημεία των ου δύναστε γνώναι;" Μαθθ. Κεφ. 65!

Μετά λοιπόν από την κάρτα, και την ταυτότητα, "το φακέλλωμα" για να προχωρίσουν πονηρά στό σφράγισμα, θά λένε συνέχεια στην τηλεόραση, ότι πήρε κάποιος την κάρτα του δεινα, και του σήκωσε τά χρήματα από την τράπεζα. Από την άλλη μεριά, θά διαφημίζουν "τό τέλειο σύστημα" τό σφράγισμα στό χερι ή στό μέτωπο με ακτίνες λέιζερ, που δέν θά διακρίνεται έξωτερικά, με τό 666 τό όνομα του αντίχριστου.

Δυστυχώς, και πάλι "όρισμένοι γνωστικοί" θα φασκιώνουν τά πνευματικά τους τέκνα σαν τά μωρά, δήθεν για να μην στενοχωριούνται "δέν πιράζει αυτό, δέν είναι τίποτα, αρκεί έσωτερικά να πιστεύετε!" Κι' ένω βλέπουμε τον άπόσ. Πέτρο που έξωτερικά άρνήθηκε τον Χριστό, και ήτο άρνησις, αυτοί άρνοούνται τό Άγιο σφράγισμα του Χριστου που τους δόθηκε στό Άγιο Βάπτισμα "Σφραγίς δωρεάς Πνεύματος Αγίου" με τό να δέχονται την σφραγίδα του αντίχριστου, λένε και ότι έχουν μέσα τους τον Χριστό!!

Τέτιοα δυστυχώς λογική, είχαν και όρισμένοι "γνωστικοί" στα χρόνια των Αγίων Μαρτύρων, που προσπαθοσαν να μεταστρέψουν τους υποψήφιους μάρτυρας, όπως αναφέρει ό Μέγας Βασίλειος στον λόγο του στον Μάρτυρα Γόρδιο "..... πολλοί παραλογίζόντουσαν προσπαθώντας να πείσουν τον Μάρτυρα να άρνηθη μόνο με τά λόγια, και να κρατήση την πίστη με την ψυχή, την έσωτερική διάθεση, γιατί ό Θεός δέν δίνει προσοχή στην γλώσσα αλλά στην διάθεση. Ό Μάρτυς όμως Γόρδιος ήταν άκαμπτος και απεκρίθηκε "ουκ άνέχεται τι γλώσσα κτισθείσα παρά Χριστου φθέγξασθαι τι κατά του Κτίσαντος..... μη πλανασθε Θεός ου μκκτηρίζεται εκ του στόματος ημάς του ημετέρου κρίνει, εκ των λόγων δικαιοι, και εκ των λόγων καταδικάζει"._

Έπίσης επί Δεκίου, με διάταγμα ζητούσε να όμολογήσουν την θρησκεία των ειδωλολατρών, και όσοι Χριστιανοί δήλωναν, και θυσίαζαν στα είδωλα, έπαιρναν πιστοποιητικό, και γλύτωναν τό Μαρτύριο. Όχι μόνον αυτοί ήταν άρνητές του Χριστου, αλλά και εκείνοι που έδειναν χρήματα στους ειδωλολάτραις στην έπιτροπή, και έπαιρναν τό πιστοποιητικό, χωρίς να άρνηθοούν, οι όνομαζόμενοι "λιβελλοφόροι" και αυτούς ή Έκκλησία μας τους θεώρησε άποστάτας-πεπτωκότας.

Κι' ένω λοιπόν έχουμε τόσα πολλά παραδείγματα, όπως και του γενομένου θαύματος του Αγίου Θεοδώρου, που εορτάζομαι κάθε χρόνο, τό Σάββατο τής Α' εβδομάδος των Νηστειών "Ιουλιανός

ὁ παραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαίρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῆς Ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἦν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο καθαρὰν ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠβουλήθη ἵνα τότε μάλιστα μολύνη αὐτούς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως ἵνα τεθῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας βρώματα μεμιασμένα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν. Ἀλλὰ νεύσει Θεία ἐπιφανεῖς καθ' ὕπνον ὁ Μάρτυς Θεόδωρος εἰς τὸν τότε ἀρχιεπίσκοπον Κων/πόλεως Εὐδόξιον καὶ φανερώσας τὸ πρᾶγμα παρήγγειλεν αὐτῷ ἵνα συγκαλέσῃ τοὺς πιστοὺς εὐθύς τὸ πρωῖ τῆς Δευτέρας καὶ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τὴν χρῆσιν, τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀναπληρώσῃ ἐκ τοῦ προχείρου διὰ κολλύβων Τοιοῦτοτρόπος ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ παραβάτου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεβῆς Λαός, διαφυλαχθεὶς ἀμόλυντος.....” Ὁρολόγιον τὸ Μέγα σελ. 446 . _

Τὸ νὰ ἀπέχουμαι ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, εἶναι κανὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Πράξ. Ἀποσ. Κεφ. Ιε' “Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀπέχθεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας·”.

Παρ' ὅλα λοιπὸν αὐτὰ ποῦ ἀνέφερα, ἀκούει κανεὶς ἕνα σορὸ δυστυχῶς ἀνοησίες τοῦ μυαλοῦ, ἀπὸ ὀρισμένους σημερινούς “Γνωστικούς”, ὁ ἕνας νὰ λέει· “ἐγὼ θὰ δεχθῶ τὴν ταυτότητα μὲ τὸ 666, θὰ βάλω καὶ ἕνα Σταυρό”, κί ὁ ἄλλος νὰ λέει· “ἐγὼ θὰ δεχθῶ τὸ σφράγισμα στό κεφάλι μὲ τὸ 666 καὶ θὰ κάνω κί ἕνα Σταυρό στό κεφάλι.....” καὶ ἕνα σορὸ ὁμοίως ἀνοησίες, ποῦ νομίζουν ὅτι θὰ ἀγιαστοῦν μὲ αὐτόν τὸν τρόπο, ἐνῶ αὐτὰ εἶναι πλᾶνες.

Μόνον αὐτὰ ποῦ δέχονται ἀγιασμό, αὐτὰ μόνον ἀγιάζονται. Ὅπως· Τὸ νερό, δέχετε ἀγιασμό, καὶ γίνεται Ἀγιασμός. Τὰ οὖρα δὲν δέχονται ἀγιασμό.

Ἡ πέτρα, μὲ θαῦμα γίνεται ψωμί. Ἡ ἀκαθαρσία, δὲν δέχεται ἀγιασμό. Ἐπομένως, ὁ διάβολος, ὁ ἀντίχριστος, ὅταν εἶναι στήν ταυτότητά μας, ἢ στό χέρι, ἢ στό κεφάλι μας, μὲ τὸ σύμβολό του, δὲν ἀγιάζονται, μὲ τὸ νὰ βάλουμε καὶ ἕνα Σταυρό.

Ἔχουμε τὴν δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ Ἁγίου Συμβόλου, τὴν Θεία Χάρη τοῦ Χριστοῦ, μόνον ὅταν ἀρκούμεθα στό Ἅγιο Σφράγισμα τοῦ Βαπτίσματος, ποῦ ἀπαρνούμεθα τὸν σατανά, καὶ συντασσόμεθα στόν Χριστό, καὶ δεχόμεθα τὸ Ἅγιον Σφράγισμα· “Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου”._

Ὁ Χριστός νὰ μᾶς δίνη καλή φώτιση. Ἀμήν._

Ἅγιον Ὅρος Κουτλουμουσιανό Κελλί “Παναγούδα”
Σάββατο Α' Νηστειῶν 1987.
Με πολὺ πόνον καὶ ἀγάπη Χριστοῦ,
Μοναχὸς Παῖσιος

Δεν επιτρέπεται ἡ ἀλλοίωσις αὐτοῦ τοῦ κειμένου παρά μόνον με τὴν ἐξουσιοδότηση τοῦ συντάκτη του.

ΕΛΑΦΡΑ ΨΥΧΟΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Αθανασίου Νεοφώτιστου

Η συντονισμένη δραστηριότητα των αιρέσεων και της παραθρησκείας στις ημέρες μας αποτελεί μια ολέθρια πραγματικότητα για τη χώρα μας, αλλά και ανοιχτή πρόκληση για την Εκκλησία και την Πολιτεία που ενδιαφέρονται για την σωτηρία των ψυχών μας, αλλά και την περιφρούρηση των πνευματικών μας αξιών. Στην εποχή μας οι ποικίλες αιρετικές και παραθρησκευτικές ομάδες εμφανίζονται με διάφορα προσώπια και αποκρύπτουν τους πραγματικούς τους σκοπούς.

Το αιρετικό φαινόμενο μελετήθηκε από πολλούς σημαίνοντες πνευματικούς ανθρώπους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχουν προσδιοριστεί τα αίτια που οδηγούν τα διάφορα άτομα στην προσχώρηση σε μια ομάδα, καθώς και οι καταστροφικές συνέπειες για τους νέους που εντάσσονται σ' αυτές, τους γονείς τους και την κοινωνία γενικότερα. Οι ομάδες αυτές (γράφει ο μακαριστός [π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος](#)) μπορούν να εξελιχθούν και σε γενικότερη απειλή. Αυτό μπορεί να κατανοηθεί αν θυμηθούμε, πως οι οπαδοί μεταβάλλονται σε άβουλα όργανα για την εξυπηρέτηση των σκοπών της οργάνωσης και μάλιστα στο όνομα του θεού, για την σωτηρία της ανθρωπότητας. Σύμφωνα με την οργάνωση Χάρε Κρίσνα κάθε σκέψη, λόγος & πράξη, που εμποδίζει την πνευματική πρόοδο, όπως φυσικά την καθορίζει ο γκουρού, λογίζεται προσβολή εναντίον του θεού (καταστροφικές λατρείες σελ. 39).

Σε άλλο σημείο του ίδιου βιβλίου ο αείμνηστος πατήρ αναφέροντας τις

συνέπειες γράφει: Έχει παρατηρηθεί πως τα θύματα παρουσιάζουν διαταραγμένη κοινωνική ζωή. Ακόμη και αν αποδεσμευτούν, δυσκολεύονται να ξανασυνδεθούν με τις σπουδές & την επαγγελματική τους ζωή. Διακατέχονται από φοβία που προέρχεται από υποβολή απειλών και σε πολλές περιπτώσεις από εφιάλτες που βασανίζουν για πολύ καιρό.

Οι φοβίες αυτές ενισχύονται με τρομοκρατία μέσω τηλεφώνου & με επιστολές και οδηγούν ακόμη και σε αυτοκτονία.

Ένα από τα αίτια προσχώρησης, των νέων κυρίως ατόμων, στις διάφορες παλαιές & νεοφανείς αιρέσεις, τις [ψυχολατρείες](#), κ. λ. π. είναι η κυκλοφορία αποκρυφιστικών και άλλων νέων κοσμοθεωριακών ιδεών και κινήσεων, ανεξέλεγκτα με όλους τους προσφερόμενους τρόπους επικοινωνίας και συναναστροφών. Γίνεται τρόπον τινά εμβολιασμός με ήπια ψυχοναρκωτικά, οπότε καθίσταται εύκολη η εγκατάλειψη του νέου στα χέρια της αυθεντίας κάποιου αρχηγού. Οι γιατροί μιλούν για το νέο φαινόμενο του ναρκωτικού των αιρέσεων, αλλά οι ειδικοί ερευνητές του φαινομένου ομιλούν και για τα ήπια ψυχοναρκωτικά που προετοιμάζουν την οδό της ένταξης.

Άλλωστε το ίδιο συμβαίνει και με τις ναρκωτικές ουσίες. Αρχίζει κάποιος με ελαφρές ουσίες για να καταλήξει στα σκληρά ναρκωτικά. Όσοι σερβίρουν στους νέους ήπια ναρκωτικά τους πείθουν ότι η χρήση τους είναι ακίνδυνη, οι συνέπειες ανύπαρκτες, ενώ τα οφέλη στην ψυχική κυρίως ευεξία είναι πολλά. Έτσι η κατάληξη στη χρήση σκληρών ναρκωτικών αποτελεί πορεία αναμενόμενη και οριστική.

Αυτό ακριβώς συμβαίνει και με τα ψυχοναρκωτικά. Εθίζονται οι νέοι μας σε ιδέες, δοξασίες, πρακτικές μιας ξένης προς την Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό πνευματικότητας και τους δημιουργούνται υπαρξιακά κενά που τους οδηγούν σε αναζήτηση και πλήρωση των κενών αυτών έξω από την Εκκλησία και την Παράδοση του τόπου μας στην αυθεντία του αρχηγού κάποιας ομάδας.

Όπως είπαμε και παραπάνω τα ελαφρά ψυχοναρκωτικά κυκλοφορούν παντού. Στα Πανεπιστήμια, στις διάφορες ψυχολογικές & φιλοσοφικές σχολές, στα πνευματικά κέντρα των Δήμων, στα ανοιχτά συνέδρια, σε οργανωμένες ημερίδες και διακοπές κ.λ.π., σερβίρονται από ομιλητές ιδέες και πρακτικές αποκρυφιστικού κυρίως περιεχομένου. Υπάρχει μεγάλη προσφορά και η διερεύνηση και αξιολόγηση των προσφορών αυτών ανύπαρκτη. Πολλοί διδάσκαλοι προσφέρονται εθελοντικά να βοηθήσουν στην πνευματική πορεία ενός Δήμου, μιας εκδήλωσης ή μιας οποιασδήποτε ευγενούς κατά τα άλλα προσπάθειας. Οι ιεραπόστολοι αυτών των ιδεών

επισκέπτονται και ομιλούν σε φυλακές, σε ιδρύματα, αλλά και σε σχολεία. Στο τέλος βέβαια δίδουν κάποια στοιχεία που συνεπάγεται συνέχεια (διεύθυνση, τηλέφωνο κ. λ. π.). Όσοι δε από αυτούς είναι και συγγραφείς, δωρίζουν τα βιβλία τους σε όλες τις βιβλιοθήκες που λειτουργούν στη χώρα μας. Έτσι δοξασίες περί γιόγκα, διαλογισμού, εσωτερικών πνευμα-τικών πεδίων, διαλογιστικής στάσης ζωής κ.λ.π. , κ.λ.π. γίνονται εύκολα προσιτές σε ανύποπτους κυρίως συνανθρώπους μας και απειλούν να αλλοιώσουν το πνευματικό φρόνημα του λαού μας και να ακυρώσουν το Ευαγγέλιο της καινής κτίσης.

Νεαρό άτομο στην Κύπρο εντάχθηκε στην οργάνωση [Αρμονική Ζωή](#), όταν πήρε και διάβασε βιβλίο του Νάτζεμυ ιδρυτού της κινήσεως αυτής, που υπήρχε στο Σχολείο της. Η ψυχολόγος Margaret Singer αναφέρει σ' ένα βιβλίο της για την επίδραση αυτών των ελαφρών ψυχοναρκωτικών, την περίπτωση της Mary. Η Mary ήταν φοιτήτρια κρατικού Πανεπιστημίου των Η. Π. Α. Ο καθηγητής της ψυχολογίας ανήκε σε παραθρησκευτική ομάδα και συχνά χρησιμοποιούσε το διαλογισμό ως μέσο διδασκαλίας. Η συγκεκριμένη πρακτική την οποία η νεαρή κοπέλα εξέλαβε ως θρησκευτική φιλοσοφία την οδήγησε να επισκεφτεί το τοπικό άντρο του γκουρού της περιοχής, εγκατέλειψε τις σπουδές της και εγκαταστάθηκε στο κοινόβιο. Αργότερα όταν κατάφερε να αποδράσει από το κοινόβιο δήλωσε, ότι οι καθηγητές της ήσαν εκείνοι, οι οποίοι κατόρθωσαν να την αποπροσανατολίσουν και να την οδηγήσουν στο κοινόβιο.

Θα μπορούσαμε ν' αναφέρουμε πολλά παραδείγματα, που αποδεικνύουν πως ενεργούν τα ελαφρά ψυχοναρκωτικά στις ανημέρωτες κυρίως νεαρές ψυχές που συνήθως έχουν υπαρξιακά κενά και είναι δυνατόν ν' αποτελέσουν τον προθάλαμο εισαγωγής τους στα διάφορα κέντρα και κοινόβια με αποτέλεσμα να εγκαταλείψουν το πατρικό τους σπίτι, να διακόψουν τις σπουδές τους και τις εργασίες τους και ν' ακολουθήσουν ένα δρόμο που τις περισσότερες φορές δεν έχει γυρισμό.

Το συμπέρασμα πάντως είναι ότι, ο κίνδυνος από τους ελεύθερους σκοπευτές, που σερβίρουν έντεχνα τις αιρετικές ιδέες και πρακτικές και μάλιστα με τον μανδύα της ανεξάρτητης πανεπιστημιακής δεοντολογίας, είναι τεράστιος. Πρέπει να μας προβληματίσει αυτό το φαινόμενο και να προσπαθήσουμε να το αντιμετωπίσουμε.

Ο αγώνας αυτός είναι πάρα πολύ δύσκολος. Δεν ξέρει κανείς από που να φυλαχτεί και τι είδους ενημέρωση, εκτός από γενικότητες, να κάνει.

Ένα όμως είναι βέβαιο. Αν ενημερώσουμε το νέο όταν βρίσκεται στον προθάλαμο και δεν εισέλθει στα έγκατα της οργάνωσης, οπότε η φυγή θα είναι αδύνατη, υπάρχουν

πολλές ελπίδες να προλάβουμε το κακό και να σώσουμε την ψυχή του. Είναι συνεπώς επείγουσα ανάγκη να ασχοληθούμε σοβαρά μ' αυτό το πρόβλημα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ 24 2001

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ

Καταστροφική λατρεία είναι οργάνωση της οποίας τα μέλη έχουν στρατολογηθεί με **ανήθικα και παραπλανητικά** μέσα.

Οι οπαδοί μιας τέτοιας ομάδας αποβάλλουν σταδιακά την **ελεύθερη λειτουργία της προσωπικής σκέψης και κρίσης**, μέσα από διαδικασίες πλύσεως εγκεφάλου, καταλήγοντας σε απόλυτη εξάρτηση από τον άνθρωπο που βρίσκεται στην κορυφή της ιεραρχίας μέσα στην ομάδα, το γκουρού ή τον διδάσκαλο.

Με τις καταστροφικές λατρείες συμπλέκονται και ποικίλες οργανώσεις που χαρακτηρίζονται απλά "λατρείες" (**cults**) και διακρίνονται από τις καταστροφικές, μόνο από το πόσο επικίνδυνες φαίνεται να αποβαίνουν για την ανθρώπινη προσωπικότητα.

Κάποιες από τις οργανώσεις αυτές χαρακτηρίζονται **ψυχολατρείες**. Άλλες αναφέρονται σαν παραχριστιανικές ομάδες, νέες αιρέσεις, ολοκληρωτικές θρησκείες. Στο σύνολό τους σχεδόν εντάσσονται στο λεγόμενο σύνδρομο της Νέας Εποχής (New Age) κι έχουν κοινή αρχή τον αποκρυφισμό.

Σκοποί

Σκοπός των οργανώσεων αυτών είναι ο απόλυτος έλεγχος επάνω σε ανθρώπινα όντα. Χρησιμοποιούν τα μέλη τους σαν απλήρωτους εργάτες, προπαγανδιστές, συλλέκτες χρημάτων, ισόβιους σκλάβους. Επιθυμία τους: να σκοτώσουν την ελεύθερη βούληση. Τα θύματά τους είναι ικανά για όλα. Μπορούν να προβούν στα μεγαλύτερα εγκλήματα, σε τρομοκρατικές ενέργειες με εντολή της ομάδας και την "πεποίθηση" πως υπηρετούν ένα ανώτερο σκοπό: τη σωτηρία της ανθρωπότητας, την είσοδο σε μια "Νέα Εποχή", στη "Χρυσή Εποχή" ή "Εποχή του Υδροχόου", την οποία πραγματώνει δήθεν ήδη από τώρα η καθεμιά από τις ομάδες αυτές. Γι' αυτό, η απαίτηση

της κάθε οργάνωσης είναι απόλυτη, στο θρησκευτικό, ιδεολογικό, κοινωνικό, ακόμη και στον πολιτικό τομέα.

«Στις 30 Μαΐου του 2001, η γαλλική Εθνοσυνέλευση, με ομοφωνία όλων των πολιτικών πτερύγων, ενέκρινε έναν νόμο κατά των αιρέσεων. Ο νέος νόμος επιτρέπει τη διάλυση των οργανώσεων που έχουν ως σκοπό «να εκμεταλλεύονται την ψυχολογική ή σωματική υποταγή ατόμων και οι οποίες έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα αρκετές φορές. Σε σοβαρές περιπτώσεις η ποινική ευθύνη επεκτείνεται και στους ηθικούς αυτουργούς. Αυστηρότερες ποινές προβλέπονται επίσης και για την παράνομη άσκηση της ιατρικής, κάτι που αφορά ιδιαίτερα στη Σαϊεντόλοντζι, η οποία με το «προσωπείο» της Διανετικής (παροχή "ιατρικών» υπηρεσιών) και της Narcoson (προγράμματα απεξάρτησης), ασκεί παράνομα - σύμφωνα άλλωστε και με αποφάσεις δικαστηρίων- ιατρικό έργο.

Τέλος, ο νόμος απαγορεύει την εγκατάσταση παρόμοιων οργανώσεων σε απόσταση μικρότερη των διακοσίων μέτρων από "ευαίσθητα ιδρύματα» (σχολεία, νοσοκομεία, γηροκομεία, κ.λπ.) 'και αναγνωρίζει στις αντιαιρετικές οργανώσεις το δικαίωμα να καταφεύγουν αυτές στη δικαιοσύνη, για λογαριασμό των θυμάτων. Αυτή η νέα δυνατότητα προκάλεσε την οργή των αιρέσεων, οι οποίες μέσω της ένωσής τους «Οmnium των ελευθεριών » απείλησαν ότι θα προσβάλουν στη δικαιοσύνη αυτήν την παράγραφο, επειδή οι αντιαιρετικές οργανώσεις διαθέτουν καλύτερη νομική υποστήριξη και δεν υποκύπτουν σε δολοφονικές προτάσεις ν 'αποσύρουν την όποια αγωγή, όπως συνέβη σε πολλές μέχρι τώρα περιπτώσεις με Θύματα κυρίως της Σαϊεντόλοντζι.

Η μητρόπολη του Διαφωτισμού και του Λαϊκού -άθρησκου- Κράτους βρέθηκε στην ανάγκη να λάβει νομοθετικά μέτρα κατά των αιρέσεων, όταν διαπίστωσε ότι ένα τμήμα της νεολαίας της όχι μόνο έχασε την ελευθερία του, αλλά υφίσταται και κακοποιήσεις πέφτοντας στα δίχτυα των αιρέσεων . Και το κυριότερο, όταν διαπίστωσε ότι οι αιρέσεις συνιστούν σοβαρό πρόβλημα δημόσιας τάξης και απειλή για την ίδια Δημοκρατία.

Σύμφωνα με στοιχεία των γαλλικών αρχών Ασφαλείας (1999), τα οποία επιβεβαιώθηκαν από τις αντιαιρετικές οργανώσεις, 40.000 παιδιά ζουν υπό την επιρροή των αιρέσεων, από τα οποία 500 έγκλειστα σε στρατόπεδα. Περίπου 6.000 παιδιά έχουν υποστεί «πλύση εγκεφάλου», φοιτώντας ιδιωτικά σχολεία, τα οποία ανήκουν σε αιρετικές οργανώσεις.

Οι αιρέσεις προσπαθούν με κάθε τρόπο να διεισδύσουν στα σχολεία για να κερδίσουν τα νέα παιδιά. Ενδεικτική επ' αυτού είναι η εγκύκλιος 51999/2000 της Επιθεώρησης Εθνικής Εκπαίδευσης της Γαλλίας: «Η Εκκλησία της Σαϊεντόλοντζι», αναφέρει, «μέσω της Επιτροπής Πολιτών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (!) -τμήμα Γαλλίας»- κυκλοφορεί περιοδικό με τίτλο «Ψυχιατρική, Τα προδωμένα και ναρκομανή παιδιά». Ζητούμε να είστε ιδιαίτερα προσεκτικοί και να μας ενημερώσετε αν έχετε λάβει αυτήν την έκδοση».

Η ενίσχυση της νομοθεσίας κατά των αιρέσεων –«παγκόσμια πρωτιά», σύμφωνα με την εισηγήτρια Κατρίν Πικαρ του Σοσιαλιστικού Κόμματος- περιλαμβάνονταν στις προτάσεις της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής επί των Αιρέσεων στην εξ 85 σελίδων έκθεση της (Δεκέμβριος 1995) και αποτελεί την έμπρακτη απάντηση του πολιτικού κόσμου της Γαλλίας στην έντονη ανησυχία της κοινής γνώμης.

από την εφημερίδα «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ» Πέμπτη 7 Μαρτίου 2002

Μέθοδοι προσηλυτισμού.

Κατά κανόνα, οι λατρείες αποκρύπτουν τους αληθινούς στόχους τους. Μιλάνε με ανακρίβεια και παραπλανητικά για τον εαυτό τους.

Αποκρύπτουν το αληθινό τους κέντρο, που μπορεί να είναι γκουρουϊστικό ή κάποιο κέντρο ενός αυτοαποκαλούμενου "μεσσία" ή "αβατάρ".

Παρουσιάζονται με προσωπείο χριστιανικό, φιλοσοφικό, ψυχολογικό ή με χίλιους δυό

άλλους τρόπους (πολεμικές τέχνες, φεστιβάλ αθλητισμού, χορός, μουσική, ειρηνιστικά κινήματα, οικολογικά, υγιεινιστικά, μονάδες εναλλακτικής ιατρικής, θεραπευτικές κοινότητες αποτοξίνωσης από τα ναρκωτικά κ.ο.κ.).

Χρησιμοποιούν συνήθως ορολογία χριστιανική ή κοσμική με αντεστραμμένο νόημα. Το πλησίασμα νέων θυμάτων μπορεί να γίνει με μια πρόσκληση για δωρεάν τεστ προσωπικότητας, για ένα χορτοφαγικό γεύμα, με ένα κύκλο διαλέξεων σε θέματα γενικού ενδιαφέροντος, με σεμινάρια αυτογνωσίας ή έλεγχου του νου (mind control), κ.ο.κ.

Μερικές ομάδες χρησιμοποιούν το λεγόμενο "**βομβαρδισμό αγάπης**", μέχρι να οδηγηθεί κανείς σε ψυχολογική εξάρτηση. Η μέθοδος αυτή είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη στις περιπτώσεις που κάποιος βρίσκεται μπροστά στην ανάγκη να πάρει αποφάσεις και να κάνει ουσιαστικές αλλαγές στη ζωή του. Τότε μπορεί να νοιώσει πως η συναισθηματική προσχώρηση σε μια τέτοια ομάδα θα μπορούσε να τον βοηθήσει. Το "δέσιμο" που δημιουργείται τότε, είναι δύσκολο να σπάσει.

"Προγραμματισμός" των μελών.

Μετά την πρώτη επαφή με τη λατρεία, ακολουθούν διαδικασίες για την ένταξη του νέου θύματος στην οργάνωση. Αυτές είναι:

- α)** Το σεξ ή η λεγόμενη "διάχυση",
- β)** ο απόλυτος έλεγχος της πληροφόρησης, με σκοπό να περιορισθούν οι εναλλακτικές λύσεις από τις οποίες το θύμα θα μπορούσε να κάνει ελεύθερη επιλογή,
- γ)** η παραπλάνηση, με το να αποκρύπτει η οργάνωση τους αληθινούς της σκοπούς, την αληθινή της ταυτότητα, τις πραγματικές διασυνδέσεις της σε παγκόσμια κλίμακα,
- δ)** κάποιο είδος πλύσης εγκεφάλου, για την απόλυτη αποδοχή δογματικού συστήματος, που διαβολοποιεί την ελεύθερη και ανεξάρτητη σκέψη και θεωρεί σατανικό ολόκληρο τον κόσμο έξω από την οργάνωση,
- ε)** η πρόκληση φοβίας, ενοχών και αγωνίας, που οδηγούν σε ολοκληρωτική εξουθένωση του θύματος και υποβάλλουν την "πεποίθηση" πως μόνο μέσα στην ομάδα μπορεί να απαλλαγεί κανείς από όλα αυτά, στ) η ανεπαρκής διαίτα και η κόπωση, ώστε το άτομο να οδηγείται σε ψυχολογική κατάπτωση και ψυχική αποσύνθεση, με αποτέλεσμα τη μείωση της προσοχής και την εξασθένηση της ανεξάρτητης, κριτικής σκέψης.

Συνέπειες στην ψυχοσωματική υγεία.

Με τη δέσμευση σε μια τέτοια ομάδα, ο τρόπος σκέψης και ο τρόπος ζωής της οργάνωσης γίνεται δεύτερη φύση για τον οπαδό. Σκέψεις και θέσεις που είχε κανείς στο παρελθόν εξαφανίζονται. Στο θύμα παρατηρούνται: περιορισμένη χρήση της γλώσσας και στερεότυπες απαντήσεις, παράξενη συμπεριφορά, εξασθένηση της προσωπικής σκέψης και κρίσης, αδυναμία διατήρησης των, πριν την ένταξη στην οργάνωση, αναμνήσεων.

Πολλά πρώην θύματα, μετά την απεμπλοκή τους από την ομάδα, χρειάζονται 1 έως 2 χρόνια για επανένταξη στην κανονική ζωή, ενώ άλλα μπορεί να έχουν ψυχικές διαταραχές και να παραμείνουν σε κατάσταση ψυχολογικής φοβίας για πολλά χρόνια.

Πέραν από τις ψυχικές δε λείπουν και οι σωματικές βλάβες: από τους έρπητες όλων των ειδών, μέχρι τις χρόνιες κακώσεις από επιβλαβείς πρακτικές "ασκήσεων" γιόγκα.

Τέλος θα πρέπει να υπογραμμίσουμε: α)τις αυτοκτονίες, ατομικές και ομαδικές: Του Τζιμ Τζόουνς ("Σφαγή της Γουιάνα", 1.000 περίπου οπαδών), το 1979, του Ντέιβιντ Κόρρες, το 1993, του Λύκ Ζουρέ, το 1994 κ.ά., β)τις ατομικές και ομαδικές δολοφονίες: Του Σόκο Ασαχάρα (Σαρίν στο μετρό του Τόκιο), το 1995 και φυσικά γ)τις "τελετουργικές" ανθρωποθυσίες, στο Σατανισμό κι αλλού.

Συνέπειες στο οικογενειακό - κοινωνικό περιβάλλον.

Η συμμετοχή σε κάποια οργάνωση με τα χαρακτηριστικά της λατρείας έχει αρνητικές επιπτώσεις και στο περιβάλλον του οπαδού. Όχι λίγες φορές η οικογένεια του θύματος οδηγείται σε οικονομική εξουθένωση, πληρώνοντας ακριβά την εμπλοκή του. Άλλοτε η οικογένεια οδηγείται σε διάλυση, αν δεν θελήσει να ακολουθήσει την "υπαρξιακή" επιλογή του μέλους της. Είναι συχνές οι εντάσεις, που μπορούν να φθάσουν και μέχρι το φόνο του γονέα ή του συζύγου, που δεν ενδίδει στις επιθυμίες του θύματος-οπαδού, που βρίσκεται σε απόλυτη εξάρτηση από τον αρχηγό της λατρείας, το γκουρού ή το διδάσκαλο. Στο κοινωνικό επίπεδο, οι ομάδες αυτές που χαρακτηρίζονται "καταστροφικές λατρείες" έχουν αποδεδειγμένα αναμειχθεί σε συγκεκριμένες παράνομες και ανήθικες πρακτικές, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται:

α)Η κακοποίηση, η παραμέληση και ο θάνατος παιδιών,
β)η παράνομη μετανάστευση,
γ)η χρήση, η διακίνηση και η εμπορία ναρκωτικών,
δ)ο δόλος και η εξαπάτηση στη στρατολογία οπαδών, ε)οι παράνομες οικονομικές δραστηριότητες και οι επιχειρήσεις με κολοσσιαία κέρδη, στ)οι κλοπές,
ζ)οι απειλές, η ταλαιπωρία και οι εκβιασμοί των οικογενειών των θυμάτων -και όσων ασκούν δυσμενή κριτική στη λατρεία-, με μηνύσεις και αχρείες πράξεις,
η)η αποθήκευση και η εμπορία όπλων και πυρομαχικών,
θ)η σεξουαλική κακοποίηση και η πορνεία,
ι)οι απαγωγές, οι φόνοι, οι απόπειρες φόνων,
ια)η ψυχολογική και συναισθηματική φθορά. Πολλά μέλη καταστροφικών λατρειών που κατώρθωσαν να ξεφύγουν, προέβησαν σε συγκεκριμένες καταγγελίες για τις παραπάνω πρακτικές.

Ποιός μπορεί να παγιδευθεί;

Ευάλωτος στην παγίδευση κάποιας καταστροφικής λατρείας είναι ο καθένας. Δεν έχει την παραμικρή σημασία η εξυπνάδα, η μόρφωση, η θέληση ή πιθανώς η επιφανειακή, δογματική τοποθέτηση κάποιου, μπροστά στον κίνδυνο εμπλοκής του. Μεγαλύτερο, βέβαια, κίνδυνο παγίδευσης έχουν άτομα με ψυχολογικά προβλήματα, με σχέδια μεγαλόπνοα για το μέλλον, με αδύνατη θέληση. Όσοι νοιώθουν μοναξιά και αβεβαιότητα. Κινδυνεύουν ακόμη οι εύπιστοι και καλοπροαίρετοι, που πείθονται εύκολα ότι η οργάνωση μπορεί να τους προσφέρει το μυστικό της ευτυχίας, την επιτυχία, την ψυχική και σωματική υγεία. Ακόμη πρόσφορα θύματα είναι οι ρομαντικοί, οι ιδεαλιστές και οι φίλοι της ουτοπίας.

Πού γίνεται ο προσηλυτισμός;

Ο προσηλυτισμός του θύματος μπορεί να γίνει οπουδήποτε: Στο δρόμο, στη βιβλιοθήκη, στο ταχυδρομείο. Στη στρατιωτική μονάδα, στο γραφείο σας, στο σπίτι σας. Στα Γυμνάσια και Λύκεια. Σε εκδηλώσεις για αστέγους, πτωχούς, αναξιοπαθούντες, καταπολέμησης ναρκωτικών, προστασίας του περιβάλλοντος, φεστιβάλ ειρήνης. Σε θεραπευτήρια και νοσοκομεία. Σε γυμναστήρια και ινστιτούτα. Σε φροντιστήρια και σπουδαστικές ενώσεις, έξω από αμφιθέατρα, σε φοιτητικές οργανώσεις κι όπου συγκεντρώνονται πολλοί νέοι. Σε συνέδρια, σεμινάρια αυτοβελτίωσης, εκπαιδευτικές συνεδριάσεις. Από αφίσες στο δρόμο αλλά και στις βιτρίνες σοβαρών καταστημάτων. Σε πάρτυ, εστιατόρια, κέντρα διασκέδασης, γήπεδα, συναυλίες, ντισκοτέκ. Στη εργασία σας. Ακόμη και στις Δημόσιες Υπηρεσίες (Υπουργεία, Οργανισμούς) όπου στρατευμένα μέλη δρουν συστηματικά. Στους πολιτιστικούς φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης. Και μέσα στα Σχολεία.

Οι λατρείες έχουν εισβάλλει και στο χώρο της εκπαίδευσης. Ίδρυσαν Νηπιαγωγεία και Παιδικούς Σταθμούς. Σε δημόσια σχολεία υπηρετούν εκπαιδευτικοί που είναι οπαδοί "λατρειών". (Ο "Όμιλος Μελετών", του Νίκου Καζάνα, το "Καφέ Σχολείο", του Κώστα Φωτεινού, η Αρμονική Ζωή, του Μπομπ Νάτζεμ είναι κάποιες από τις οργανώσεις αυτού του προσανατολισμού).

Πότε και από ποιόν υπάρχει κίνδυνος;

Κατά βάση, η παγίδευση μπορεί να γίνει οποτεδήποτε. Όμως, χαρακτηριστικά είναι:

α) ο πρώτος καιρός, μακριά από το οικογενειακό περιβάλλον (φοιτητές, στρατιώτες, εργαζόμενοι),
β) η αλλαγή εργασίας ή η απόλυση,
γ) η αποφοίτηση ή η διακοπή των σπουδών,
δ) η περίοδος αιφνίδιας ασθένειας, ο θάνατος προσφιλούς προσώπου, το αναπάντεχο ατύχημα,
ε) περίοδοι μεταβολών στη ζωή μας (περίοδοι μοναξιάς, ταξίδια - διακοπές, αύξηση της ηλικίας, περιοδική μελαγχολία και απογοήτευση).

Ο κίνδυνος μπορεί να προέρχεται από τον οποιονδήποτε και ειδικά: Από ανθρώπους που είναι υπερβολικά φιλικοί ή δείχνουν ενδιαφέρον για τις προτιμήσεις μας και τα προβλήματά μας. Από ανθρώπους με απλές λύσεις σε παγκόσμια προβλήματα. Από κάποιους που σας βρίσκουν "πολύ ενδιαφέροντα" και γνωρίζουν ότι έχετε επαφές, επιρροή ή και οικονομικούς πόρους. Από ανθρώπους που προσφέρονται να συζητήσουν μαζί σας "υπαρξιακά" προβλήματα και αναπτύσσουν αποκρυφιστικά πιστεύω (μετενσάρκωση, κάρμα, ταρώ, αστρολογία, υπνωτισμό, μαγεία, πνευματισμό, μαντεία, θρησκευτικό συγκριτισμό κ.ά.). Από κάποιους που προσκαλούν σε δωρεάν χορτοφαγικά γεύματα, δωρεάν τεστ προσωπικότητας, σεμινάρια αυτογνωσίας, διεύρυνσης προσωπικότητας, αναδρομές ζωής κ.ο.κ.

Τό σκηνικό της New Age.

Οι οργανώσεις αυτές έχουν φροντίσει, στα πλαίσια του συνδρόμου της Νέας Εποχής, να προετοιμάσουν κατάλληλα τους ανθρώπους, σε διεθνές επίπεδο -έμεσα εδώ και ένα αιώνα και εντατικά την τελευταία δεκαεπταετία- ώστε να γίνονται σήμερα αποδεκτά τα δόγματα, τα σύμβολα και οι πρακτικές της, από μεγάλο μέρος των πληθυσμών του Δυτικού κόσμου.

Μεγάλη ευθύνη για την προετοιμασία αυτή έχει η Θεοσοφική Εταιρία της Έλενας Π. Μπλαβάτσκι και τα χιλιάδες παρακλάδια της Θεοσοφίας, από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα.

Η Θεοσοφία, ένα συνονθύλευμα από ασιατικές θρησκευτικές διδασκαλίες και αποκρυφισμό, έτρεφε πάντα το όραμα να υποτάξει την ανθρωπότητα στη δική της τάξη πραγμάτων, εξαφανίζοντας το Χριστιανισμό, το μόνο σοβαρό της εμπόδιο. Χρησιμοποιώντας το σκηνικό αυτό, κάποια διεθνή κέντρα αποφάσεων φρόντισαν να εξαγγείλουν τη Νέα Εποχή και να αναπτύξουν και να προβάλουν τα πιστεύω της. Βασική προϋπόθεση, η έκδοση και διάδοση μιάς βιβλιογραφίας χιλιάδων τίτλων σε όλες τις γλώσσες κι ακόμη η εκμετάλλευση των μέσων μαζικής επικοινωνίας (εφημερίδες, περιοδικά, ραδιόφωνο, τηλεόραση, κινηματογράφος κ.ά.).

Είναι εύγλωττοι και αποκαλυπτικοί μερικοί τίτλοι, με τους οποίους ο ελληνικός Τύπος έχει πολλές φορές καταγγείλει τις δραστηριότητες αυτών των ομάδων:

- «Λαθρέμποροι όπλων - ναρκωτικών κρύβονται πίσω άπ' τους Κρίσνα» («Μεσημβρινή», 5.9.84).
- «Μούν: το όπιο των λαών» («Χριστιανική», 9.10.89).
- «Παραθρησκευτικές «παγίδες»» («Μεσημβρινή», 30.3.89).
- «Τα 800 «παιδιά» του Σατανά» («Ελεύθερος Τύπος», 16.12.89).
- «Τελετές με σεξ σε μαύρο φόντο» («Τύπος της Κυριακής», 22.4.90).
- «Μια αίρεση σωστό χρυσωρυχείο» («Ταχυδρόμος», 14.2.91).
- «Μια απάτη με παγκόσμια απήχηση» (Η Σαηντόλοτζυ) («Καθημερινή», 19.5.91).
- «Αφήστε ελεύθερη την γυναίκα μου.....» («Έθνος», 27.11.91).
- «Σατανισμός: Ή τρέλα που απειλεί τη νεολαία» («Ελεύθερος Τύπος», 10.7.92). Σέ άλλες περιπτώσεις δικαστικές αποφάσεις τις επιβεβαιώνουν.

«Κατεστραμμένες ζωές, χαμένες περιουσίες και εγκλήματα έχει στο ενεργητικό της ή «Εκκλησία της SCIENTOLOGY», ή Οργάνωση που αυτοπαρουσιάζεται ως θρησκεία, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε άλλο από μια παγκόσμια μηχανοραφία, που έχει στόχο να κατακτήσει όλο τον κόσμο». («TIME», 6.5.91 και «Καθημερινή», 19.5.91).

Η αρχή έγινε διακριτικά και συνεχίζεται με: την ουφολογία (U.F.O.), την "επιστημονική φαντασία", τις πολεμικές τέχνες, τη μουσική rock και ολοκληρώνεται σταδιακά με την καθιέρωση του αποκρυφισμού, σαν αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας. Σήμερα, λίγοι νέοι δεν έχουν διαβάσει Ράμπα, Καστανέντα ή παλαιότερα Ντένικεν, τους πρωτοπόρους στη διάβρωση και άλωσης της συνείδησης του νεοέλληνα στα δόγματα της Νέας Εποχής. Ακόμη, τα πυκνά αποκρυφιστικά άρθρα στον τύπο, η προβολή των σχετικών οργανώσεων και η αστρολογία συμπληρώνουν το σκηνικό το οποίο ολοκληρώνεται με Πολάνσκι και Σπίλμπεργκ στον κινηματογράφο, με μεταμεσονύκτια θρίλερ στην τηλεόραση, με τα σχετικά κόμικς σε εφημερίδες - περιοδικά, με τα "παιχνίδια ρόλων" -και στους Η/Υ (computer games)- και με τα τρανσφόρμερς και τα παιχνίδια-τέρατα για τα παιδιά μας.

Βοήθεια - αυτοπροστασία.

Σε παγκόσμια κλίμακα, γονείς και οικογένειες - θύματα έχουν οργανωθεί σε ομάδες πρωτοβουλίας και αυτοβοήθειας με αξιολογη δραστηριότητα. Για το σκοπό αυτό, ήδη, από τη δεκαετία του '70 συστήθηκε και στη χώρα μας η "[Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία της Οικογένειας και του Ατόμου](#)", η Π.Ε.Γ., που έχει σα στόχους:

α) Την ενημέρωση του κοινού και των αρμοδίων φορέων, β) την προσφορά βοήθειας σε άτομα και οικογένειες,

γ)την προσφορά των εναλλακτικών λύσεων της δικής μας παράδοσης και δ)τη διεθνή συνεργασία, στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Πρωτοβουλίας Γονέων.

Πιστεύουμε πως όποιος έχει ορθή πνευματική θεμελίωση, όποιος δεν έχει υπαρξιακά κενά, δεν κινδυνεύει τόσο από τέτοιες ομάδες. Πιστεύουμε ακόμη πως η καλλίτερη μέθοδος για ουσιαστική βοήθεια είναι η οικοδομή στη δική μας πίστη και στη δική μας παράδοση.

Παραθρησκευτικές ομάδες και καταστροφικές λατρείες

Πρεσβ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου (Μ.Τh.)

Ανησυχητική επισήμανση αποτελεί το γεγονός της πνευματικής σύγχυσης που παρατηρείται στην εποχή μας. Σύγχυση που πολλαπλασιάζεται και μεγιστοποιείται από το έλλειμμα ουσιαστικής κατήχησης και επαρκούς γνώσης της ορθόδοξης πίστης που υπάρχει στους χριστιανούς μας, από τα υπαρξιακά κενά και τα προσωπικά προβλήματα, από τα ποιμαντικά κενά, την έλλειψη ορθού πνευματικού προσανατολισμού, την εκκοσμίκευση και από άλλους παράγοντες.

Τα δεδομένα αυτά αποτελούν ακριβώς το πρόσφορο έδαφος, τόσο στην πατρίδα μας όσο και παγκοσμίως, για την ανάπτυξη και την δραστηριοποίηση ποικίλων παραθρησκευτικών ομάδων και καταστροφικών λατρειών για να προσηλυτίσουν ανύποπτους ανθρώπους στα δίχτυα τους.

Η είσοδος ενός ανθρώπου σε μια τέτοια ομάδα έχει τρομακτικές συνέπειες για την προσωπικότητα του αφ' ενός και για την οικογένεια του αφ' έτερου, όπως αποδεικνύει δυστυχώς και η διεθνής εμπειρία σε αυτό τον χώρο.

Λαμβάνοντας, λοιπόν, υπ' όψιν, ότι η γνώση και η ενημέρωση αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για μια ουσιαστική ποιμαντική αντιμετώπιση του φαινομένου, καθώς το πρόβλημα είναι υπαρκτό και σοβαρό, στην μικρή αυτή αναφορά μας θα επιχειρήσουμε να επισημάνουμε τους σκοπούς των παραθρησκευτικών ομάδων και των καταστροφικών λατρειών, ορισμένες από τις μεθόδους προσηλυτισμού, καθώς και τις καταστροφικές συνέπειες που προκύπτουν από την συμμετοχή και την ένταξη στις ομάδες αυτές.

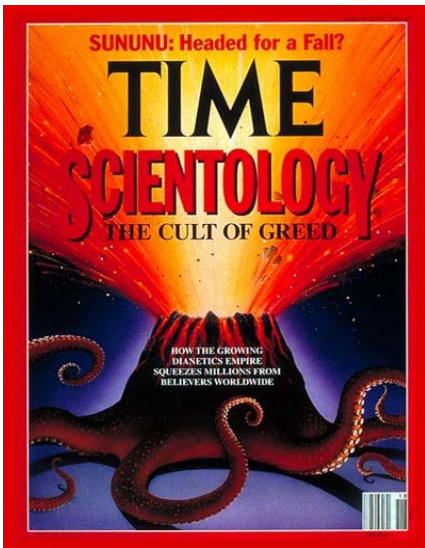
Πως παρουσιάζονται

Η πρώτη σημαντική επισήμανση που πρέπει να κάνουμε είναι ότι πάντοτε οι ομάδες αυτές χρησιμοποιούν προσωπίο. Κινούνται μεταξύ της παραπλάνησης και της απόκρυψης του πραγματικού τους χαρακτήρα και των σκοπών τους. Συνειδητά χρησιμοποιούν ανακρίβειες και αναληθείς ισχυρισμούς σχετικά με το τι πραγματικά είναι και που αποβλέπουν. Καλύπτονται πίσω από κοινωνικά, φιλοσοφικά, ψυχολογικά, οικολογικά, πολιτιστικά κ. α. προσωπία. Ορισμένες μάλιστα εξ αυτών τολμούν να αυτοσυστήνονται και να αυτοδιαφημίζονται δήθεν και ως Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ) προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή και κοινωνικής προσφοράς.

Σκοπός μοναδικός όλων αυτών των μεθοδεύσεών τους είναι η ευκολότερη αναζήτηση μελών θυμάτων, η εκ του ασφαλούς δυνατότητα διάδοσης των ιδεών τους και η κοινωνική δικτύωσή τους να παρουσιάζεται ως άλλοθι σε περιπτώσεις αποκάλυψης του προσωπίου τους ή και κριτικής για την παραπλανητική τακτική τους.

Πως προσηλυτίζουν

Όλες οι καταστροφικές λατρείες και παραθρησκευτικές ομάδες χρησιμοποιούν κάθε πρόσφορο μέσο επικοινωνιακό, τεχνολογικό κ. α. , για να πετύχουν τους στόχους τους. Ενδεικτικώς θα επισημάνουμε τα εξής:

- Διαδίκτυο
- Αφίσες και διαφημιστικά φυλλάδια •
- Ψευδοεπιστημονικά ερωτηματολόγια •
- Σεμινάρια ψυχολογίας και φιλοσοφίας •

- Επιπλέον, προσκλήσεις για κοινωνική δραστηριοποίηση και παρέμβαση δήθεν προσφοράς σε χώρους όπως τα ναρκωτικά, οι μετανάστες, άτομα με ειδικές ανάγκες •
- Προσφορά οικολογικών σεμιναρίων
- Προτάσεις υγιεινής διατροφής •

- Έναν μεγάλο αριθμό προσφορών κάθε είδους
- Καταχωρήσεις και αγγελίες σε εφημερίδες και περιοδικά
- Διαλέξεις σε πανεπιστημιακούς χώρους

Η παραμονή και η εξάρτηση από μια τέτοια ομάδα θα επιφέρει την πλήρη αποδόμηση της προσωπικότητας του ανθρώπου. Η εξάρτηση και ο προγραμματισμός του θύματος θα έχει επιτευχθεί. Η κριτική σκέψη και η προσωπική κρίση έχουν εξαφανιστεί ή καμφθεί. Το νέο μέλος είναι «σκεύος» εύχρηστο πια για τις ανάγκες της καταστροφικής λατρείας ή της παραθρησκευτικής ομάδας.

Αφού προσηλυτίσουν κάποιον

Από τη στιγμή που κάποιος θα ενταχθεί σε μια τέτοια ομάδα, με κατάλληλο ψυχολογικό χειρισμό και την πλύση εγκεφάλου που υφίσταται, αρχίζει η αποδόμηση της προσωπικότητάς του. Σταδιακά και μεθοδικά αρχίζει η εισαγωγή και η μύηση στην διδαχή της ομάδας, η απόρριψη και η δαιμονοποίηση κάθε τι που είναι έξω από την εμβέλεια της ομάδας.

Παρουσιάζεται το λογικό ορθώς και επιστημονικά θεμελιωμένο ως αρνητικό κατάλοιπο που πρέπει να απορριφθεί, γιατί αντίκειται και εμποδίζει την νέα προσωπική εξέλιξη που του υπόσχεται η ομάδα.

Επιπλέον, απαιτείται η τυφλή υπακοή στην αυθεντία της ομάδας ή του αρχηγού, απόλυτη συμμόρφωση με τις τυχόν ενδυματολογικές ή διατροφικές συνήθειες ή άλλες απαιτήσεις της ομάδας. Απαγορεύεται η κριτική, και η τυχόν κριτική που θα υπάρξει από τρίτους αντιστρέφεται και παρουσιάζεται ως δήθεν επιβεβαίωση των επιλογών της ομάδας.

Το θύμα-μέλος της ομάδας έχει πιστέψει ότι εργάζεται πια για έναν ανώτερο σκοπό που συμπίπτει πάντα με τις απαιτήσεις του αρχηγού ή την ιδεολογία της ομάδας. Θα μετατραπεί σε έναν μόνιμο διαφημιστή, άμισθο εργάτη, ανώνυμη μάζα χωρίς προσωπικότητα που θα πρέπει να εργάζεται συνεχώς κάτω από ασφυκτικό έλεγχο για τους δήθεν καλούς στόχους τους οποίους ευαγγελίζεται η παραθρησκευτική αυτή ομάδα.

Οι καταστροφικές συνέπειες για τον άνθρωπο

Η ένταξη κάποιου ανύποπτου ανθρώπου σε μια τέτοια παραθρησκευτική ομάδα ή σε κάποια καταστροφική λατρεία ενέχει σοβαρούς κινδύνους για το πρόσωπό του, οι οποίοι μάλιστα δεν γίνονται άμεσα αντιληπτοί². Και τούτο γιατί, όπως ήδη αναφέραμε, αποκρύπτοντας το πραγματικό χαρακτήρα τους οι ομάδες αυτές, σιγά-

σιγά με τον κατάλληλο χειρισμό, καταφέρνουν όχι μόνο να αποδομήσουν την προσωπικότητα και το σύστημα αξιών του ανθρώπου, αλλά πετυχαίνουν να πιστεύσει το θύμα, ότι η ιδεολογία και ο τρόπος ζωής της ομάδας είναι δήθεν ο μόνος ασφαλής και θεμιτός.

Στις καταστροφικές λοιπόν συνέπειες που έχει η ένταξη ενός ανθρώπου σε μία τέτοια ομάδα πρέπει να αναφέρουμε τις εξής:

- Απώλεια αληθινής θεογνωσίας
- Μείωση κριτικής σκέψης
- Πρόκληση φοβιών και ένοχων
- Σοβαρότατα ψυχιατρικά προβλήματα³
- Ρήξη με το οικογενειακό περιβάλλον
- Εσωστρέφεια και προβλήματα με τον κοινωνικό περίγυρο
- Ψυχολογική εξάρτηση
- Απώλεια σωματικού βάρους
- Εγκατάλειψη σπουδών η και της εργασίας
- Ανώριμη και προβληματική στάση απέναντι σε προβλήματα της ζωής
- Ανυπαρξία προσωπικών επιλογών, έκτος αυτών που επιβάλλει η ομάδα
- Δυνατότητα εκφοβισμού και πιέσεων προς το θύμα μέσω της χρήσης ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων που γνωρίζει ο αρχηγός ή η ομάδα.

Και εγκληματική δραστηριότητα

Η εγκληματική δραστηριότητα πολλών παραθρησκευτικών ομάδων και καταστροφικών λατρειών είναι μια πραγματικότητα⁴ και εκδηλώνεται κατά της ζωής, της αξιοπρέπειας, της σωματικής ακεραιότητας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της παρουσίας των ανθρώπων.

Η πολλαπλή αυτή εγκληματική δραστηριότητα των διάφορων παραθρησκευτικών ομάδων, ως απειλή κατά των ανθρώπων και του κοινωνικού συνόλου, επιβεβαιώνεται κατά τρόπο αναμφισβήτητο από το γεγονός ότι σ' αυτήν αναφέρονται τα Ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (22. 5. 1984, 29. 2. 1996, 17. 3. 1998). Με τα εν λόγω ψηφίσματα και συστάσεις προτρέπονται οι ευρωπαϊκές χώρες να λάβουν μέτρα προστασίας των πολιτών τους κατά των παραθρησκευτικών ομάδων.

Με τα όσα συνοπτικώς επισημάναμε, νομίζουμε ότι καθίσταται έκδηλος ο κίνδυνος από την δράση τέτοιων παραθρησκευτικών ομάδων και η ανάγκη, εκτός από τα μέτρα που θα πρέπει να λάβει η Ελληνική πολιτεία λόγω ακριβώς της εγκληματικής δραστηριότητας, για την δική μας ενημέρωση και επαγρύπνηση, για την κάλυψη των ποιμαντικών κενών και την αποκάλυψη των προσωπείων των διαφόρων παραθρησκευτικών ομάδων.

Επιπλέον, η ουσιαστική κατήχηση του λαού μας σχετικά με την Ορθόδοξη πίστη μας, μαζί με την υπεύθυνη ενημέρωση του για τους κινδύνους που ελλοχεύουν από την δράση τέτοιων ομάδων, η ύπαρξη αυθεντικού ορθοδόξου βιώματος και εκκλησιαστικού ήθους στις ενορίες μας, αποτελούν άμεσα στοιχειώδη ποιμαντικά μέτρα. Βασικός σκοπός και στόχος βεβαίως και εν προκειμένω είναι κατά τρόπο συνετό και διακριτικό να αντιμετωπίσουμε, όπως λέγει ο Ι. Χρυσόστομος, «ου τον αιρετικόν αλλά την αίρεσιν, ου τον άνθρωπον αλλά την πλάνην» (PG 50, 700–701).

Σημειώσεις:

1. Herman SchulzeBerndt, *Sekten, Kulte, Weltanschauungen*, Gütersloh 2003, σελ. 2628.

2. Εκτενώς βλ. Πρωτ. Αντ. Αλεβιζόπουλου *Αντιμετώπιση των αιρέσεων. Προβληματική και στρατηγική*, Αθήνα 1996, σελ. 79168. Β. Wilson, *Patterns of Sectarianism: Organization and ideology in social and religious movements*, London 1967.

3. Βλ. H. Lang, *Zur Frage der Attraktivität und Pathogenität von Jugendsekten*, *crro Nervenartz* 51 (1980), 183187. M. Müller Küppers, *Zum Kenntnisstand über*

Jungensekten bei niedergelassenen Nervenärzten und Psychiatrischen Kliniken, *crro Nervenarzt* 53 (1982), 544

4. Βλ. ενδεικτικώς Β. Νταγκουνάκη, *Συνδικάτα εγκλήματος στο όνομα κάποιου Θεού, Απογευματινή της Κυριακής*, 5121999, σελ. 9293.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟΣ Τεύχος: Ιούνιος 2004

Εμπειρίες σε αιρέσεις και σέκτες: ψυχολογική θεώρηση

Του π. Βασιλείου Θερμού

Παιδοψυχολόγου παιδοψυχίατρου, διδάκτορα του
Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ομιλία που δόθηκε στην 18η Συνδιάσκεψη, για τις αιρέσεις και την παραθρησκεία.

Σεβασμιώτατοι, σεβαστοί πατέρες, αγαπητοί αδελφοί,

Το θέμα που είχα την τιμή να μου ανατεθεί παρουσιάζει αρκετές δυσκολίες οι οποίες ενδεχομένως να μην προλάβουν να αντιμετωπισθούν στα περιορισμένα χρονικά πλαίσια. Οι δυσκολίες εντοπίζονται στην μεγάλη ποικιλομορφία των αιρέσεων και των σεκτών, γεγονός που ακολουθείται και από αντίστοιχη ποικιλία εμπειριών. Είναι τόσο «πλούσιος» ο χώρος ώστε, αν συνδυαστεί και με την απίστευτη ποικιλία των χαρακτήρων, προκύπτει μία περίπλοκη εικόνα. Πράγματι δεν είναι δυνατό να τελειώνει κάποιος με το ζήτημα της εμπειρίας μέσα από μια μονοσήμαντη απλουστευτική εξήγηση.

Από την άλλη πλευρά, έχουμε χρέος να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα το οποίο θεωρώ ιδιαίτερα κρίσιμο και σημαντικό. Όχι μόνο για την καλύτερη κατανόηση των ανθρώπων που έχουν πέσει θύματα αιρέσεων και σεκτών, αλλά και για αυτή καθ' εαυτή την αυτοσυνειδησία ημών των χριστιανών. Με άλλα λόγια, όπως θα διαπιστώσετε στη συνέχεια, αναπόφευκτα τίθενται ερωτήματα

όπως: «γιατί είναι αυτές οι εμπειρίες προβληματικές;» ή «τι κάνει αυτές τις εμπειρίες ταυτόχρονα ελκυστικές έτσι ώστε οι αιρέσεις και οι σέκτες να πολλαπλασιάζονται;» ή **«γιατί καταστροφικοί χώροι όπως οι αιρέσεις και οι σέκτες μπορούν να παράγουν ευχάριστες εμπειρίες;»** ή «τι είδους προσωπικότητες έλκονται από τις εμπειρίες αυτές;» και τέλος «αποτελούν οι εν λόγω εμπειρίες μονοπώλιο των

αιρέσεων και των σεκτών;»

Εισαγωγικά, πάντως, οφείλουμε να παρατηρήσουμε ότι το ζήτημα των θρησκευτικών εμπειριών είναι καίριο και μόνο από τον λόγο ότι στην εποχή μας οι άνθρωποι πρώτιστα αναζητούν την εμπειρία. Η εποχή μας θα μπορούσε άνετα να χαρακτηριστεί εποχή της ψυχοσωματικής εμπειρίας. (Ακόμη και στα λεγόμενα «ακραία αθλήματα» η απάντηση που λαμβάνουμε όταν ρωτούμε για το κίνητρο των συμμετεχόντων είναι «το έκανα για την εμπειρία»). Η εμπειρία καθ' εαυτήν λειτουργεί ως πόλος έλξης, απογυμνωμένη από ιδεολογικά συμφραζόμενα.

Μέ απλά λόγια, ο άνθρωπος σήμερα όσο περισσότερο **αποσυνδέεται** από την Εκκλησία και την παράδοση (αλλά και γενικότερα από τις παραδοσιακές ιδεολογίες), τόσο περισσότερο εμφανίζεται επιρρεπής στην εμπειρία, την οποία έχει μετατρέψει σε αυτοσκοπό. Η πραγματικότητα αυτή αποτελεί παραπροϊόν της νεωτερικής έμφασης στα συναισθήματα, η οποία κατά τη γνώμη μου δεν συνιστά κακή εξέλιξη· πράγματι χρειαζόμασταν περισσότερη προσοχή στα συναισθήματα εν συγκρίσει με την παραδοσιακή κοινωνία. Όμως το νεωτερικό αυτό βήμα το παρέλαβε η μετανεωτερικότητα με τον άκρατο υποκειμενισμό της και το απολυτοποίησε. Η εμπειρία πλέον έχει γίνει η ιδεολογία του μεταμοντερνισμού. Στή συνέχεια η Νέα Εποχή μετέτρεψε την εμπειρία σε κύριο εργαλείο της. Έχει έτσι αναπτύχθει μία έμμονη επιδίωξη της εμπειρίας ως εγωκεντρικής αυτοαναφοράς, κυρίως δε της κορυφαίας (peak) εμπειρίας για την οποία θα μιλήσουμε στη συνέχεια.

Όπως επισημαίνει και ο θρησκευτοψυχολόγος André Godin, «η κορυφαία θρησκευτική εμπειρία θεωρείται ως απόλυτο καθ' εαυτήν: φέρει την δική της δικαίωση και είναι ολοκληρωτικά μη χρησιμοθηρική. Αποκαλύπτεται ως το τέρμα, έστω το προσωρινό, και όχι ως ένα μέσο προς κάποιο σκοπό».[1] Το σημείο αυτό ίσως μας βοηθά να κατανοήσουμε γιατί άνθρωποι με ικανοποιητική νοημοσύνη και κάποιοι με καλή μόρφωση καταντούν υποχείρια αιρέσεων και σεκτών, φθάνοντας στο σημείο να πιστεύουν και να αποδέχονται παιδαριώδεις ή αλλόκοτες αντιλήψεις και να υφίστανται απίστευτους εξευτελισμούς.

Τούτο συμβαίνει κατά τη γνώμη μου διότι ελάχιστοι άνθρωποι εισέρχονται σε αιρέσεις ή σέκτες επειδή θαύμασαν το ιδεολογικό τους οπλοστάσιο. Γενικώς ο άνθρωπος δεν παραδίδει τη ζωή του σε κάποιον απλώς και μόνο επειδή τον έπεισε διανοητικά, παρ' όλο που η διανοητική περιέργεια μπορεί για αρκετούς στην αρχή μόνο να αποτελέσει κάποιο κίνητρο. Ο άνθρωπος όμως παραδίδεται σε οποιονδήποτε θα τον λυτρώσει από τα δυσάρεστα συναισθήματά του εφοδιάζοντάς τον με άλλα ευπρόσδεκτα. Αυτό θεωρώ σκόπιμο να το κρατήσουμε κατά νουν διότι κάποιες φορές εμφανιζόμαστε μη συντονισμένοι με την πραγματική κατάσταση των ανθρώπων: αυτοί ζητούν συναισθηματικές αλλαγές και εμείς τους προσφέρουμε απολογητική πληροφόρηση για τη διάνοια.

Μια παλιά ταξινόμηση της θρησκευτικής εμπειρίας από τον Rodney Stark παραμένει κλασική και γι' αυτό θα αρχίσω με αυτήν.[2] Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί το κριτήριο της σχέσης με το θείο για να διαμορφώσει μια κλιμάκωση των εμπειριών που ισχύει και για τις γνωστές θρησκείες. Έτσι λοιπόν αρχίζει με την επιβεβαιωτική εμπειρία, κατά την οποία το άτομο ξαφνικά αισθάνεται ή διαισθάνεται ότι «κάτι υπάρχει», ο Θεός ή μια ανώτερη δύναμη. Σε αμερικανική έρευνα το ποσοστό αυτών έφθανε το 50% των ερωτηθέντων προτεσταντών και ρωμαιοκαθολικών.

Στη συνέχεια η εμπειρία κλιμακώνεται ως αίσθηση ανταπόκρισης από τον Θεό. Το άτομο εδώ αισθάνεται Πως η επίγνωση είναι αμοιβαία, Πως το θείο λαμβάνει ειδική μέριμνα για την ύπαρξή του. Αυτό τα στάδιο διακρίνεται σε σωτηριολογικού χαρακτήρα (το άτομο αισθάνεται εκλεγμένο από τον Θεό και προορισμένο για τη σωτηρία· είναι η περίπτωση αρκετών αιφνιδίων μεταστροφών)

και σε θαυματουργικού χαρακτήρα (το θείο έχει παρέμβει ενεργά στη ζωή του με κάποιου είδους θαυματουργική φροντίδα).

Περισσότερο έντονη από τις προηγούμενες είναι η εκστατική εμπειρία. Εδώ η εμπειρία λαμβάνει σχεδόν ερωτικό χαρακτήρα, ενώ γίνεται λόγος ακόμη και για το θεικό «άγγιγμα» το οποίο μπορεί να εκλύση ψυχοσωματικά ξεσπάσματα όπως στους πεντηκοστιανούς.

Τέλος στην κορυφή των εμπειριών βρίσκεται η αποκαλυπτική εμπειρία. Το άτομο όχι μόνο αισθάνεται αμοιβαία δεμένο με τον «Θεό» αλλά και έμπιστό του. Ο «Θεός» του αποκαλύπτει αλήθειες και σημάδια που κανένας άλλος δεν μπορεί να δει. Το άτομο στην περίπτωση αυτή, αν δεν παραφρονήσει και αν διαθέτη κάποια χαρισματικότητα γίνεται αρχηγός σέκτας. Άλλοτε του συμβαίνουν και τα δύο.

Θα επιχειρήσω τώρα μία άλλη ταξινόμηση των εμπειριών, ανάλογα με την ψυχική κατάσταση που τις χαρακτηρίζει, με τη μορφή μιας κλιμάκωσης αρχίζοντας πάλι από τις πιο ήπιες και προχωρώντας στις πιο σύνθετες.

1) Ηρεμία και ασφάλεια. Σε μια εποχή άγχους και έντασης οι άνθρωποι αναζητούν ηρεμία και ασφάλεια. Σύμφωνα με αφηγήσεις πολλών που πέρασαν από αιρέσεις και σέκτες, ή που είναι ακόμη μέσα, υπήρχαν στιγμές που ο συγχρωτισμός τους με την ηγέτη της ομάδας τους ενέπνεε πλήρη εμπιστοσύνη και τους γέμιζε με βαθιά ηρεμία, κάνοντάς τους να ξεχνούν τα προβλήματα της ζωής. Αυτό συμβαίνει συχνότερα κατά τη διάρκεια δραστηριοτήτων κατά τις οποίες τον ακούν να τους μιλά με αυτοπεποίθηση ή εγγίζονται μεταξύ τους ή εφαρμόζουν τεχνικές χαλάρωσης. Για πολλούς ανθρώπους τα εν λόγω συναισθήματα αποτελούν και την παγίδα η οποία τους δεσμεύει και τους κρατά στον χώρο αυτό για πολλά χρόνια.

Βασικός ψυχολογικός μηχανισμός της εμπειρίας αυτής είναι η εξιδανίκευση του ηγέτη και η αυτοπαράδοση της ζωής σε αυτόν. Με ψυχολογικούς όρους θα λέγαμε ότι το εγώ, δηλαδή το ψυχικό όργανο,[3] παλινδρομεί σε προγενέστερα στάδια ανάπτυξης στα οποία η ευτυχία βρισκόταν στην απόλυτη εμπιστοσύνη προς τους γονείς. Σε κάποιες περιπτώσεις παρατηρείται χαλάρωση των ορίων του εγώ υπό την έννοια μιας φαντασιακής σύντηξης με το εγώ του ηγέτη ή της ομάδας. Δηλαδή τότε το ψυχικό όργανο ζει παρασιτικά, στη σκιά του ψυχικού οργάνου κάποιου άλλου. Αυτός είναι και ο λόγος που πολλοί προσχωρούν στη σέκτα επειδή ελπίζουν να βρουν τη μαγική λύση σε όλα τα προβλήματά τους. Σύμφωνα με τον Diet, η σέκτα υπόσχεται μαγική λύση στα άγχη και στα διλήμματα των ανθρώπων, τους οποίους γοητεύει με αυτή την αυταπάτη και τους παρασύρει στη παρανοϊκή λογική της και τις διεστραμμένες πρακτικές της, όπου ενυπάρχει η άρνηση κάθε νόμου και κάθε ορίου. [4]

2) Ένταση. Δεν πρόκειται για την δυσάρεστη ένταση της καθημερινότητας εδώ αλλά για ένα ευχάριστο αίσθημα αύξησης της αδρεναλίνης. Παρατηρείται σε αιρέσεις και σέκτες οι οποίες περιλαμβάνουν στιγμές έντονης δράσης, π.χ. χορό και μουσική, μέσα από την οποία το εγώ γεύεται το συναρπαστικό αίσθημα μιας ιδιότυπης ευχάριστης έντασης.

3) Χαρά και ευφορία. Τυπική περίπτωση οι πεντηκοστιανοί, οι οποίοι πανηγυρίζουν για τη σωτηρία και αναγέννηση τους που φανερώνεται με την δήθεν έλευση του Αγίου Πνεύματος. Βασικός μηχανισμός είναι η υποβολή, γι' αυτό και συχνά συναντά κανείς σε αυτούς υστερικές

προσωπικότητες οι οποίες έχουν το ιδίωμα να υποβάλλονται εύκολα. Ως υποβολή εννοούμε την ετοιμότητα κάποιων ανθρώπων να αισθανθούν ένα συγκεκριμένο συναίσθημα, αν αυτό το συναίσθημα αναμένει ή ζητά από αυτούς να το αισθανθούν ο ηγέτης ή η ομάδα. Η μετάδοση του συναισθήματος ή ακόμη και έξαλλων κινήσεων που συνδέονται με αυτό δεν ακολουθεί συνειδητή διαδικασία.[5]

Στους κύκλους αυτούς ενυπάρχει μία αντίφαση. Ενώ το αίτημά τους είναι η ελεύθερη και αδιαμεσολάβητη από άλλους ανθρώπους έντονη εμπειρία του Θεού, στην πραγματικότητα πρόκειται «για προγραμματισμένο αυθορμητισμό που φανερά οφείλεται σε ένα συγκεκριμένο τύπο ηγεσίας που ασκείται».[6] Ο Godin συνεχίζει παρατηρώντας Πως η φαινομενική ενότητά τους διατηρείται με το να κρατούνται απ' έξω από τη συζήτηση θέματα που απασχολούν τους ανθρώπους στην πραγματικότητα της ζωής τους. «Η τυποποιημένη ορολογία υπερπίπτει των προβλημάτων αλλά δεν διεισδύει σε αυτά». Μερικοί δυσφορούν με αυτή την ανιστορική υπεραπλούστευση αλλά παραμένουν διότι η ενωτική ατμόσφαιρα είναι γι' αυτούς ανεκτίμητο αγαθό.[7] Τέλος ο Godin, επικαλούμενος και σχετική παρατήρηση του Yves Congar, καταλήγει ότι «επικρατεί μια λανθάνουσα θεολογία ότι το Άγιο Πνεύμα είναι παρόν μόνο στην άμεση πρωτογενή απλότητα που ανακαλύπτεται ξανά μέσα στην αθωότητα προστατευμένη από τις περιπλοκές ή τις ασυνέπειες της σκέψης και δράσης των ενηλίκων».[8] Νομίζω ότι το ενδεχόμενο μιας τέτοιας νοοτροπίας μεταξύ των χριστιανών οφείλει να μας απασχολήσει.

4) Ενότητα. Παρ' όλο που αυτό το συναίσθημα κατ' εξοχήν διαθέτει θεολογική αναφορά και συναντάται ως συχνή εμπειρία των αγίων, όμως εδώ έχουμε ένα αμιγώς ψυχολογικό φαινόμενο το οποίο περιγράφεται ως μια αίσθηση βαθιάς ενότητας με τους ανθρώπους και με το σύμπαν ολόκληρο. Πρόκειται για μία συχνή ψυχολογική εμπειρία, χωρίς κατ' ανάγκην θρησκευτική σημασία όπως μας δείχνει το περιστατικό κατά το οποίο ο Φρόυντ αισθάνθηκε πάνω στην Ακρόπολη ένα «ωκεάνειο αίσθημα» που τον έβγαζε από τον εαυτό του. Λαμβάνει όμως θρησκευτική νοηματοδότηση όταν εμφανίζεται σε πιστό οποιασδήποτε θρησκείας, έγινε δε τυπικά χαρακτηριστική του ρεύματος της Νέας Εποχής. Μέ τα λόγια του Enriquez, στις σέκτες δημιουργείται «ένα συμπαγές «εμείς», ζεστό και προστατευτικό, που ξορκίζει τον φόβο της ελευθερίας».[9]

Θα ήθελα εδώ να επισημάνω ότι στον δυτικό κόσμο έχει φθάσει το βίωμα αυτό να θεωρήται το κατ' εξοχήν θρησκευτικό βίωμα. Η νοοτροπία αυτή είναι υπεύθυνη και για τον διαχωρισμό που έχει εγκατασταθεί σήμερα στη Δύση μεταξύ θρησκευτικότητας και «πνευματικότητας». Πράγματι, η δεύτερη περιλαμβάνει κατ' ουσίαν τις εμπειρίες οι οποίες δεν μπορούν να αποδοθούν στην κλασική θρησκευτικότητα του χριστιανισμού, γι' αυτό και θεωρείται ανώτερης τάξης από τη θρησκευτικότητα και ότι ούτως ή άλλως δεν έχει ανάγκη τη θρησκευτικότητα. Η σημερινή βιβλιογραφία διεθνώς μιλά για αποθρησκευτοποιημένη πνευματικότητα, ως αμιγώς ψυχολογική διαδικασία, ως έκπτυξη των δυνατοτήτων του ανθρωπίνου πνεύματος.

Στην κατάσταση αυτή της κορυφαίας εμπειρίας ενότητας «οι φόβοι καταπραύνονται, οι άμυνες και οι αναστολές ελαττώνονται, και εμφανίζεται μία διάθεση ανοχής και συγχώρησης».[10] Οι κορυφαίες εμπειρίες φέρνουν μαζί τους την λύση των ψυχικών εντάσεων τις οποίες προκάλεσαν το υπαρξιακό κενό, τα οικογενειακά προβλήματα, η ενοχή, η κρίση ταυτότητας κτλ. Έρχονται συνήθως απροσδόκητα, ως εργασία του ασυνειδήτου το οποίο όμως έχει συνεργαστεί με εξωτερικές πρακτικές που λαμβάνουν χώρα στη σέκτα. Συχνά δε συνοδεύονται από μόνιμη μεταστροφή και αλλαγή του τρόπου ζωής. Τα άτομα δεν μιλούν γι' αυτές, όχι μόνο επειδή δεν

βρίσκουν τα κατάλληλα λόγια ώστε να τις περιγράψουν, αλλά και επειδή ανησυχούν μήπως οι άλλοι τους εκλάβουν ως ψυχικά διαταραγμένους. Ίσως αυτός είναι και ένας λόγος που τους δένει ακόμη περισσότερο με τον χώρο στον οποίο βρίσκονται, δηλαδή το γεγονός ότι εκεί μπορούν να εκφραστούν άνετα και να κατανοήσουν και οι άλλοι την εμπειρία τους.[11]

5) Διεύρυνση της συνειδητότητας.[12] Όπως ανέφερα προηγουμένως, η παράθεση των μορφών εμπειρίας βαίνει κλιμακωτά, από τα ηπιότερα στα σοβαρότερα στάδια διαταραχών του εγώ. Η διεύρυνση της συνειδητότητας περιλαμβάνει κάποιες ή και όλες τις προηγούμενες μορφές, με πρόσθετο στοιχείο τη γνώση. Το άτομο αισθάνεται ότι μαζί με την ειρήνη, τη χαρά, την ενότητα, του έχει δοθεί και μια γνώση ασυγκρίτως μεγαλύτερη από όση είχε αποκτήσει μέχρι τώρα, μία γνώση των ανθρώπων, της φύσης, του σύμπαντος, του «Θεού». Αυτό το χαρακτηριστικό καθιστά ιδιαίτερα δημοφιλή τη διεύρυνση της συνειδητότητας, αφού γνωρίζουμε πως η γνώση των μυστικών του κόσμου ανέκαθεν μαγνήτιζε τον άνθρωπο.

Εντύπωση προκαλούν εδώ οι αριθμοί: το 43% των Αμερικανών και το 45% των Βρεττανών αναφέρουν μία ή περισσότερες «μυστικές» εμπειρίες.[13] Σε άλλη αμερικανική έρευνα, στην ερώτηση «Αισθανθήκατε ποτέ ότι βρισκόσασταν πολύ κοντά σε μια ισχυρή πνευματική δύναμη που φαινόταν ότι θα σας έβγαζε έξω από τον εαυτό σας;» το 35% απάντησαν καταφατικά. [14] Σε άλλη βρεττανική έρευνα το 18% είχαν την εμπειρία της παρουσίας κάποιου που έχει πεθάνει, το 16% είχαν την αίσθηση μιας ιερής παρουσίας στη φύση, το 12% μιας παρουσίας του κακού, το 5% της ενότητας των πάντων.[15]

Τη διεύρυνση της συνειδητότητας θα μπορούσαμε να την ονομάσουμε και διεύρυνση του εγώ· έχει επικρατήσει ο πρώτος όρος επειδή αποδίδει την αυξημένη συνειδητοποίηση που αισθάνεται το άτομο, την αίσθηση ότι πολύ περισσότερα πράγματα εμπίπτουν τώρα στην εμβέλεια της αντιλήψεώς του.[16] Θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε τη διεύρυνση της συνειδητότητας ως ένα από τα κύρια κίνητρα προσέλευσης των ανθρώπων σε αιρέσεις και σέκτες, καθώς και ως τον κύριο μηχανισμό άσκησης επιρροής από αυτές.

Η διεύρυνση της συνειδητότητας είναι και ο λόγος εκείνος που καθιστά τις αιρέσεις και τις σέκτες επικίνδυνες για την ψυχική υγεία. Διότι μέχρι ποιο σημείο το εγώ έχει τη δυνατότητα να εκτείνεται χωρίς να διαρραγή; Όταν το εγώ εμφανίσει ρήξη των ορίων του τότε ενδέχεται να ξεσπάσει η ψύχωση, με το παραλήρημα και τις ψευδαισθήσεις που τη συνοδεύουν, καθώς και η αυτοκτονία.

Σύμφωνα με έρευνες σε ασκούντες υπερβατικό διαλογισμό κατά το ηλεκτροεγκεφαλογράφημα διαπιστώθηκαν ευρήματα χαλάρωσης των γνωστικών λειτουργιών του αριστερού ημισφαιρίου.[17] Άλλωστε άτομα που αναφέρουν εμπειρία που ονομάζουν «μυστική», παραθέτουν ταυτόχρονα και γνωρίσματά της που δείχνουν μια προς στιγμήν υπολειτουργία του αριστερού ημισφαιρίου (δεν βρίσκουν λόγια να την περιγράψουν, χάνουν τα όρια του εαυτού και του χώρου, ο χρόνος επιμηκύνεται κ.α.).[18]

Εκείνο που ακούγεται ενδιαφέρον στο σημείο αυτό είναι ότι παρόμοιες έντονες, σχεδόν «μυστικές» εμπειρίες, αναφέρουν ασθενείς με επιληψία του δεξιού κροταφικού λοβού όταν συνοδεύεται από ψυχική προειδοποιητική αύρα. Μια τέτοια ζωντανή περιγραφή μας έχει παραδώσει ο Ντοστογιέφσκυ προφανώς περιγράφοντας τη δική του πείρα. Μιλά για «ξαφνική φλόγα μέσα στο μυαλό, για πολλαπλασιασμό και ταχύτητα της αυτοσυνείδησης, για ένα ασυνήθιστο φως που καταπραύνει όλες τις ανησυχίες, για ειρήνη, διαφάνεια, αρμονική χαρά, ελπίδα, πληρότητα, παλλόμενη θρησκευτική ταύτιση με την πεμπτουσία της ζωής». Και καταλήγει ο ήρωάς του: «Τις

τέτοιες στιγμές, δεν ξέρω πως, μα καταλαβαίνω κείνο τον παράξενο λόγο ότι χρόνος ουκέτι έσται».
[19]

Επίσης διεύρυνση της συνειδητότητας παρατηρείται και με τη χρήση ορισμένων ουσιών, (όπως τα ψυχεδελικά (LSD), για τα οποία αναφέρεται το βίωμα ότι ο χρήστης βρίσκεται «στον πυρήνα της ύπαρξής του», «ότι ποτέ πριν δεν ήταν με τόση πληρότητα ο εαυτός του».[20] Ήδη από το 1902 ο ψυχολόγος William James αναφέρει ότι το οξειδίο του αζώτου που εισέπνευσε του προκάλεσε «ένα ζωντανό αίσθημα συμφιλίωσης... ως εάν όλα τα αντίθετα του κόσμου που φέρνουν τις συγκρούσεις μας να έλυσαν μέσα σε μια ενότητα».[21]} Συμπερασματικά, άτομα στα οποία για οποιοδήποτε λόγο υπερλειτουργούν οι δεξιές κροταφικές περιοχές και το μεταιχμιακό σύστημα, ενώ έχουν κάπως ανασταλεί οι αριστερές, εμφανίζουν μια ετοιμότητα για εντονότερες ψυχικές εμπειρίες.

Γιατί έκαμα αυτή τη μικρή βιολογική αναφορά; Για να δείξω ότι κάθε θρησκευτική εμπειρία διαμεσολαβείται από τον εγκέφαλο, γεγονός που καθιστά ορισμένους ανθρώπους περισσότερο επιρρεπείς στη διεύρυνση της συνειδητότητας.[22] Ταυτόχρονα όμως, και επειδή κάθε άνθρωπος αποτελεί μια μοναδική ψυχοσωματική ενότητα, η επιρρέπεια προς την έντονη εμπειρία και η αναζήτησή της καθορίζεται και από ψυχολογικούς παράγοντες όπως η προσωπικότητα, το ασυνείδητο, οι ενδοψυχικές συγκρούσεις, οι πρώιμες εμπειρίες. Έχουμε ποιμαντικούς λόγους να ενδιαφερόμαστε για τον ψυχισμό των ανθρώπων που διψούν και εμφανίζουν ετοιμότητα για έντονη εμπειρία.

Η ψυχιατρική διερεύνηση, λοιπόν, θα μας οδηγήσει στην σχιζότυπη προσωπικότητα, αλλά κυρίως στην μεθοριακή.[23] Η πρώτη χαρακτηρίζεται «από παράξενες και μαγικές αντιλήψεις σε δεισιδαιμονίες, τηλεπάθεια, διορατικότητα, από ασυνήθιστες αισθητηριακές εμπειρίες και σωματικές ψευδαισθήσεις, από ιδιόμορφες συμπεριφορές και λόγο, από τάση για απομόνωση».

Η μεθοριακή προσωπικότητα, για την οποία οφείλει να γνωρίζει κάποια πράγματα κάθε πνευματικός σήμερα, χαρακτηρίζεται από «έντονες αλλαγές στη διάθεση, αγωνιώδη προσπάθεια να αποφύγει πραγματική ή φανταστική εγκατάλειψη, έντονες και ασταθείς διαπροσωπικές σχέσεις κυμαινόμενες μεταξύ εξιδανικεύσεως και απορρίψεως, διαταραχή του αισθήματος ταυτότητας, παρορμητικότητα και αυτοκαταστροφικότητα, χρόνιο αίσθημα ψυχικού κενού».[24]

Οι μεθοριακοί χαρακτήρες πλήττουν πολύ εύκολα, αναζητούν διαρκώς το καινούργιο, γι' αυτό και είναι επιρρεπείς σε μεταστροφή. Διψούν απεγνωσμένα για εμπειρίες διότι χωρίς αυτές αισθάνονται άδαιοι, ακόμη και ψυχικά νεκροί. Μερικοί φθάνουν να αυτοτραυματίζονται για να νοιώσουν ζωντανοί. Έτσι κατανοούμε γιατί και Πως φθάνουν να υφίστανται απίστευτες ταλαιπωρίες στα πλαίσια μιας σέκτας προκειμένου να λάβουν κάποια αυτοεκτίμηση και αγάπη.

Ο ψυχικός κόσμος του μεθοριακού χαρακτηρίζεται από αστάθεια του εσωτερικού αντικειμένου αγάπης. Η συμπεριφορά του ακολουθεί αυτή την αστάθεια εκτός εάν επιτύχει να οργανώσει τη ζωή του γύρω από κάποιο κέντρο, το οποίο πολύ συχνά είναι η θρησκευτικότητα, έστω μέσα σε αίρεση ή σέκτα. Επειδή η θρησκεία συνοδεύεται από αιώνια ισχύ και θεία αξιοπιστία, γίνεται το ασφαλέστερο καταφύγιο για να αγκυροβολήσει και επιτέλους να ησυχάσει, ειδικότερα δε οι αιρέσεις και οι σέκτες όπου αποτελούν χώρους με μεγάλη αυτοπεποίθηση. Επί πλέον, οι ηθικές απαιτήσεις που συναντούν εκεί μπορούν να «καναλιζάρουν» την διάχυτη ζωή του και να περιορίσουν τις οδυνηρές της περιπέτειες.

Ο μεθοριακός παρουσιάζει το φαινόμενο της κρίσης ταυτότητας (που συχνά μετατρέπεται σε υπαρξιακή κρίση) συχνότερα και έντονα από κάθε άλλο τύπο προσωπικότητας. Έρευνα στη Βρετανία έδειξε ότι σε ποσοστό 25% την έντονη θρησκευτική εμπειρία την πυροδότησαν κατάθλιψη και απόγνωση.[25] Σε μεγάλη έρευνα μεταξύ αμερικανών ρωμαιοκαθολικών της «χαρισματικής αναγέννησης» το 1974, το 31% δήλωσε Πως πριν εισέλθουν στην κίνηση η ζωή τους δεν είχε νόημα και σκοπό, το 45% Πως ήταν αβέβαιοι ποιές αξίες να ακολουθήσουν, το 47% Πως είχαν περάσει μια προσωπική κρίση λίγο καιρό πριν. Μεταξύ εκείνων που εμφάνιζαν γλωσσολαλία το τελευταίο ποσοστό ανέβαινε στο 85%! Επίσης, ενώ το 96% δήλωναν προηγουμένως πίστη στις διδασκαλίες της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, το 1/3 πίστευε χωρίς να έχει πεισθεί και τα 2/3 χωρίς κάποια προσωπική εμπειρία.[26] Είναι φανερό το κίνητρο της αναζήτησης έντονων εμπειριών στην «χαρισματικότητα»: το να αποκτήσει η πίστη τους ζωντάνια και η ζωή τους χρώμα...

Συνεπώς καταλήγουμε σε κάποια διαβάθμιση των παραγόντων που προδιαθέτουν προς εμπειρίες στο πλαίσιο αιρέσεων και σεκτών. Αρχικά απαιτείται ένας ψυχοσωματικός οργανισμός επιρρεπής στην ψυχική εμπειρία περισσότερο από το συνηθισμένο. Στη συνέχεια χρειάζεται και μια προσωπικότητα (χαρακτήρας) που να αναζητά την εμπειρία και να την ερμηνεύει με τρόπο συμβατό με αιρέσεις και σέκτες. Τέλος, αν προκύψει και δυνατότητα προσβάσεως στους χώρους αυτούς ολοκληρώνεται η διαδικασία της παγιδεύσεως.

Συγχωρήστε με που εμάκρυνα το λόγο αλλά θεωρώ ότι το απαιτούσε το θέμα. **Θα κλείσω με δύο ερωτήματα** προς εαυτούς και αλλήλους:

1) Διαπιστώσαμε την αναξιοπιστία της θρησκευτικής εμπειρίας εφ' όσον μπορεί να παραχθεί και τεχνητά. Η θρησκευτική εμπειρία δεν σημαίνει πάντοτε αυτό το οποίο φαινομενικά κομίζει. Να γιατί δεν νοιαζόμαστε στην Εκκλησία για έκτακτες και έντονες εμπειρίες. Να γιατί οι Πατέρες συνιστούν να δυσπιστούμε προς οποιαδήποτε εμπειρία κατά την προσευχή. Προτιμούμε την σταθερή και

αθόρυβη πνευματική εργασία βάθους η οποία είναι περισσότερο αξιόπιστη, έστω και αν δεν συνοδεύεται ποτέ από εμπειρίες. Προτιμούμε να έχουμε τις εμπειρίες στα έσχατα.

Όμως, έχουμε το δικαίωμα να αγνοήσουμε το εσωτερικό δράμα πολλών ανθρώπων των οποίων ο ψυχικός κόσμος δοκιμάζεται από πόνο, αναταραχή, ανία, νέκρωση, και οι οποίοι αναζητούν απεγνωσμένα εμπειρίες που θα τους χαροποιήσουν και θα τους δώσουν ελπίδα; Πως θα δραστηριοποιηθούμε ως Εκκλησία προκειμένου οι άνθρωποι να συναντούν σε αυτήν εφαρμοσμένη την Αλήθειά της, έτσι ώστε να μπορούν να μεταβάλουν την εσωτερική τους πραγματικότητα και να μην αναζητούν χαρά και αγάπη στα θολά νερά; Πως θα λειτουργήσει η ενορία και Πως θα οργανωθεί μια τέτοια εκκλησιαστική ζωή που θα εμπνέει και θα κινητοποιήσει με κατάλληλες εμπειρίες τις ψυχές αυτών των πιστών αφού μόνο έτσι κάποιοι μπορούν να ξεκινήσουν την εκκλησιαστική τους πορεία; Μήπως, όπως γράφει και ο Godin, «ένας χριστιανισμός που κατά τα λόγια του Abraham Maslow θα είναι «όχι μόνο πιστευτός αλλά και συναισθηματικά ικανοποιητικός» τελικά συναντάται σήμερα στην χαρισματική κίνηση» μόνο;[27]

2) Πολλοί χριστιανοί, και μάλιστα αγωνιζόμενοι πιστοί, έχουν παρεξηγήσει το νόημα της πνευματικής ζωής και τη συνδέουν με συλλογή δήθεν πνευματικών και καταναυκτικών εμπειριών. Μέσα από την νοοτροπία αυτή έχουν δημιουργηθεί ακόμη και μοναχικές κλίσεις, οι οποίες φυσικά θα δοκιμαστούν σκληρά στο μέλλον. Η στάση αυτή προφανώς είναι εγωκεντρική και ευδαιμονιστική, έστω και με εξευγενισμένο περιεχόμενο. Πως θα πείσουμε ως Εκκλησία τα ίδια τα μέλη μας Πως η κοινωνία αγάπης είναι ανώτερη από κάθε είδους εμπειρία, Πως είναι η θεία πρόσκληση μας, αυτός καθ' εαυτόν ο ορισμός της Εκκλησίας;

Σας ευχαριστώ.

Σημειώσεις:

-
- [1] André Godin The psychological dynamics of religious experience. Religious Education Press, 1985, σ. 87.
- [2] Rodney Stark A taxonomy of religious experience. "The psychology of religion: theoretical approaches", Bernard Spilka, Daniel McIntosh (eds.), Westview Press, 1997, σ. 209-221.
- [3] Χρησιμοποιούμε τον όρο εγώ με την επιστημονική ψυχοδυναμική έννοια του συντονιστικού κέντρου του ψυχισμού, και όχι με την κοινόχρηστη ηθική έννοια του εγωισμού.
- [4] Emmanuel Diet Pratiques sectaires et processus d' alienation: emprise et manipulation. Debats de psychanalyse: "Sectes", Presses Universitaires de France, 1999, σ. 51-62.
- [5] Αρκετά περί των ψυχοσωματικών εκδηλώσεων των «χαρισματικών» έχει γράψει ο π. Σεραφείμ Ρόουζ στο βιβλίο του «Η Ορθοδοξία και η θρησκεία του μέλλοντος», εκδ. Εγρήγορη.
- [6] Ό.π., σ. 101.
- [7] Ό.π., σ. 106-108, 119.
- [8] Ό.π., σ. 110.
- [9] Eugène Enriquez Le refus du trouble ou vivre entre soi jusqu'à en mourir. Debats de psychanalyse: "Sectes", Presses Universitaires de France, 1999, σ. 11- 33.
- [10] André Godin ό.π., σ. 88.
- [11] Peter Sanders Peak religious experiences and mystical experiences. "Pastoral Sciences", v. 13, 1994, σ. 105-115. Ο συγγραφέας προβαίνει σε διάκριση μεταξύ των κορυφαίων εμπειριών και των μυστικών εμπειριών. Αποδίδει στις πρώτες το απροσδόκητο στοιχείο, θυμίζει ότι συνοδεύονται από ευφορία, και γράφει ότι το εγώ κατά τις εμπειρίες αυτές διατηρεί τη δράση του· αντίθετα θεωρεί τις δεύτερες ως καρπό ενός συστηματικού τρόπου ζωής, πιστεύει ότι συνοδεύονται από κάποιου βαθμού απώλεια του εγώ, ενώ συχνά έχουν αντιφατικό περιεχόμενο, π.χ. «φωτεινό σκοτάδι». Ο Richard Jones διακρίνει δύο είδη της «μυστικής» κατάστασης γνώσης, την φυσική κατά την οποία διατηρείται η λειτουργία των αισθήσεων και της διάνοιας και η γνώση αποκτάται κατά τη διάρκεια της εμπειρίας, και την του βάθους κατά την οποία η διάνοια παραμένει εντελώς άδεια ή ακίνητη και η γνώση έρχεται αφού τελειώσει η εμπειρία (Richard Jones Mysticism examined: philosophical inquiries into mysticism. State University of New York Press, 1993).
- [12] Εσφαλμένα ονομάζεται και διεύρυνση της συνείδησης.
- [13] R.K.C.Forman The innate capacity: mysticism, psychology, and philosophy. Oxford University Press, 1998, σ. 3.
- [14] André Godin ό.π., σ. 99.
- [15] David Fontana Ψυχολογία, θρησκεία, πνευματικότητα, εκδ. Σαββάλας, 2005, σ. 162. Βλ. και σ. 178-182.
- [16] Στη διεύρυνση της συνειδητότητας θα πρέπει να συμπεριλάβουμε και τις καταστάσεις τρανς-, την ύπνωση, τα διάμεσα (μέντιουμ), και τον σαμανισμό.
- [17] C. Daniel Batson, Patricia Schoenrade, W. Larry Ventis Religion and the individual. Oxford University Press, 1993, σ. 133-141.
- [18] Peter Fenwick The neurophysiology of religious experience. "Psychosis and spirituality: exploring the new frontier", Isabel Clarke (ed.), Whurr publ., 2001, σ. 15-26.

[19] Ο ηλίθιος, τόμος α', εκδ. Γκοβόστη, σ. 339-341.

[20] André Godin ό.π., σ. 91.

[21] αυτόθι.

[22] Για μια διεξοδική συζήτηση των βιολογικών παραγόντων που χρωματίζουν την θρησκευτική εμπειρία βλ. David Fontana Ψυχολογία, θρησκεία, πνευματικότητα, εκδ. Σαββάλας, 2005, σ. 216-223.

[23] Quick Reference to the Diagnostic Criteria from DSM-IV. American Psychiatric Association, 1994, σ. 278.

[24] ό.π., σ. 280-281.

[25] David Fontana Ψυχολογία, θρησκεία, πνευματικότητα, εκδ. Σαββάλας, 2005, σ. 178.

[26] André Godin ό.π., σ. 102-104. Πρόκειται για την έρευνα του Mawn που δημοσιεύθηκε στο Pro Mundi Vita, τόμος 60, 1976, υπό τον τίτλο The Catholic Pentecostal Movement.

[27] André Godin ό.π., σ. 100.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ: <http://www.oodegr.com/oode/thriskies/genika/sektes1.htm>

«ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ»

ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΩΝ «ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ»

Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού, Γραμματέως της Σ. Ε. επί των αιρέσεων

περιοδικό Διάλογος, Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2005, τεύχος 41

Κατά καιρούς έχουν δει το φως της δημοσιότητας περιπτώσεις που παρουσιάζουν ζωντανά τις καταστροφικές συνέπειες σε άτομα και οικογένειες από την δραστηριότητα των «νεοφανών αιρέσεων». Αρκετές φορές έχουμε γίνει μάρτυρες οικογενειακών δραμάτων όταν οι περιπτώσεις αυτές φθάνουν στις αίθουσες των δικαστηρίων. Όχι άδικα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαπιστώνει στο Ψήφισμα του το 1996, ότι «ορισμένες **σέκτες** επιδίδονται σε παράνομες ή εγκληματικές δραστηριότητες και σε παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου». Άλλωστε, πολλές από τις σέκτες χαρακτηρίζονται συνήθως ως «καταστροφικές λατρείες» ή «ομάδες χειρισμού του νου», γιατί έχει διαπιστωθεί ότι αλλοιώνουν και καταστρέφουν την ανθρώπινη προσωπικότητα.

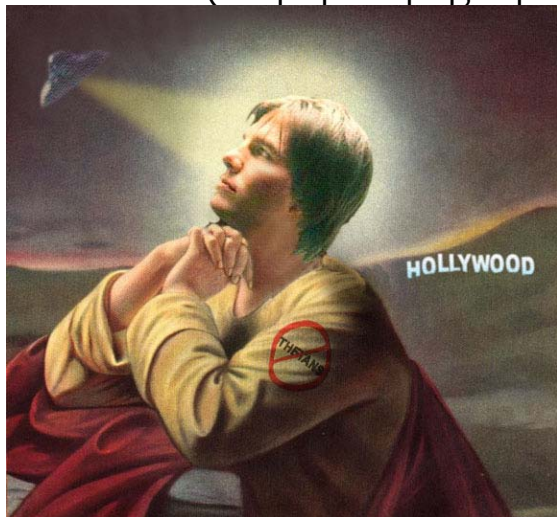
Στη συνέχεια θα παραθέσουμε ελάχιστα δείγματα τέτοιων «περιστατικών», που έχουν δημοσιευθεί κατά καιρούς στον Τύπο. Σ' αυτά, βεβαίως, πρέπει να προσθέσει κανείς και πληθώρα άλλων παρόμοιων «περιστατικών» που καθημερινά γίνονται γνωστά από τα ίδια τα θύματα των αιρέσεων ή τις οικογένειες τους στο Γραφείο της Ιεράς Συνόδου ή στην Π.Ε.Γ. Από τα «περιστατικά» αυτά γίνεται φανερό μέχρι ποίου σημείου ελέγχονται η ζωή και οι πράξεις των θυμάτων των διαφόρων σεκτών, ότι καταργείται η ελευθερία του προσώπου και καταταστροφηούνται βίαια τα ανθρώπινα δικαιώματα.

α) το πρώην **Κ.Ε.Φ.Ε.** (σήμερα «Ελληνική Εκκλησία της Σαηεντολογίας») δίνει την εξής γραπτή εντολή: «Αν οι γονείς σου ζητήσουν να τους επισκεφθείς, πες τους ότι θα κάνεις αυτό μόνο αν διαβεβαιώσουν ότι ο Αλεβιζόπουλος δεν είναι εκεί. Μην τους δίνεις ακριβή χρόνο, αλλά καν' τους γνωστό ότι θα περάσεις για δείπνο μόλις βρεις το χρόνο. Η επίσκεψη σου θα πρέπει να γίνει μαζί με ένα φίλο (όχι μέλος της αποστολής η ένα μη γνωστό Σαηεντολόγο). Δεν πρέπει να γνωστοποιήσεις την επίσκεψη εκ των προτέρων, καθώς αυτό τους δίνει χρόνο να αυτοσχεδιάσουν. Απλώς εμφανίσου και πήγαινε τους φρούτα η ο,τιδήποτε άλλο

ανάλογα με τα έθιμα και πες τους ότι είσαι ευτυχισμένη που τους βλέπεις κ.λπ.» (Απογευματινή της Κυριακής, 13/9/97).

Το θύμα καταλήγει μάρτυρας κατηγορίας κατά των γονέων του, όταν το Κ.Ε.Φ.Ε. τους σύρει στα δικαστήρια (13/5/97).

Οι γονείς, καταθέτουν στο δικαστήριο ότι: «Εγκατέλειψε την εργασία της και το σπίτι της από τη στιγμή που ενεπλάκη με το σωματείο και αφού τελείωσε τα δικά της χρήματα ζητούσε διαρκώς οικονομική ενίσχυση από τους γονείς της. Ακολούθως διαπιστώθηκε σημαντική αλλαγή στην προσωπικότητα της και την συμπεριφορά της, με έντονη επιθετικότητα απέναντι στους γονείς της, ενώ από την πλευρά του το σωματείο την κατεύθυνε για "χειρισμό" (τρόπο αντιμετώπισης) των γονέων της και μέσω του "Γραφείου Ειδικών Υποθέσεων"» (Απογευματινή της Κυριακής, 4/1/98).

Και η απόφαση του Εφετείου Αθηνών, για την διάλυση του Κ.Ε.Φ.Ε. (10.493/1997) γράφει: «Απεδείχθη πλήρως ότι η συμμετοχή στο σωματείο συνεπάγεται για το μέλος αλλαγή στην προσωπικότητα του, στη συμπεριφορά του έναντι των τρίτων και κυρίως στις σχέσεις του με την οικογένεια του, οι όποιες, μερικές φορές, αποκόπτονται τελείως, λόγω αντιθέσεως των τελευταίων με την Σαηεντολογία, εγκατάλειψη των σπουδών του και πλήρη αφοσίωση στο σωματείο» (Απογευματινή της Κυριακής 4/11/98). Διαπίστωση: η οργάνωση διέλυσε μιά ακόμη οικογένεια.

β) με αυτεπάγγελτη δίωξη του Εισαγγελέα δικάζεται για άσκηση προσηλυτισμού ο αρχηγός της οργανώσεως «Χάρε Κρίσνα» (6/11/97). Ο κατηγορούμενος είναι απών. Παρόντες μόνον οι δικαστές και οι γονείς ενός άτυχου παλληκαριού, που παγιδεύτηκε από τις δοξασίες της ομάδας και βρίσκεται από χρόνια σε κοινόβιο τους στο εξωτερικό. «Οι γονείς κάθονταν δίπλα δίπλα, κρατούσαν ο ένας το χέρι του άλλου και κοιτάζαν με αγωνία τα πρόσωπα των δικαστών, σαν να περίμεναν από την απόφαση τους να γυρίσει πίσω στο σπίτι το παιδί τους... σε κάποια στιγμή της δίκης, όταν κατέθετε η μητέρα του θύματος της παραθρησκευτικής ομάδας, η Πρόεδρος του Δικαστηρίου είπε: "Μα εδώ ο γιος σας λέγει, ότι είναι ευχαριστημένος από τη ζωή του στο κοινόβιο".

Η ολιγογράμματη μητέρα κοιτάξε την Πρόεδρο σιωπηλή για λίγο κι υστέρη είπε: "Μα πως μπορεί να είναι ευχαριστημένος, όταν έχει χρόνια να δει τους γονείς του, να στείλει ένα γράμμα η να κάνει κάποιο τηλεφώνημα; Ο γιος μας από τότε που έμπλεξε μ' αυτούς, ούτε ενεργεί ούτε αποφασίζει μόνος του. Ό,τι του είπαν, αυτό λέει... πως μπορεί να είναι ευχαριστημένος, όταν μας είπε μιά φορά από τις λίγες που επικοινωνήσε μαζί μας, ότι εμείς δεν είμαστε γονείς του, αλλά το μέσο που χρειάστηκε για τη μετενσάρκωση του στη Γη;"» (περιοδ. Διάλογος, τ. 13, σ. 15).

γ) η Γαλλίδα καθηγήτρια πανεπιστημίου κ. Claire Champollion, που είχε την ατυχία να μπλέξει ο γιός της με την «[Ενωτική Εκκλησία](#)» του νοτιοκορεάτη ψευδομεσσία σαν Μιούγκ Μούν, γράφει για την εμπειρία της: «Το καλοκαίρι του 1975 πέθανε ο άνδρας μου... η είδηση για τον θάνατο του άνδρα μου εστάλη στα μέλη της αιρέσεως του Μούν στην Ιαπωνία και στην Κορέα. η απάντηση ήταν: "Βλέπετε, πέθανε επειδή μας πολέμησε' βρισκόταν σε συμμαχία με τον Σατανά". Βεβαίως ο γιος μου δεν ήλθε στην κηδεία του πατέρα

του» (π. Άντ. Άλεβιζοπούλου, «Αντιμετώπιση των αιρέσεων», σ. 52). η αίρεση δεν του επέτρεψε να επιτελέσει ένα ύψιστο ανθρώπινο καθήκον.

δ) «Είχαν γνωριστεί όταν ακόμα πήγαιναν σχολείο. Έκαναν παρέα και ερωτεύτηκαν παράφορα. Φυσικό επακόλουθο, ο γάμος. Γρήγορα απέκτησαν δυο παιδιά και η οικογενειακή τους ζωή κυλούσε χωρίς προβλήματα. τα χρόνια περνούσαν κι' εκείνοι, πάντα αγαπημένοι. Κάποια στιγμή όμως τα πράγματα άλλαξαν... η σύζυγος, λέει ο άνδρας της, εμφάνισε μιά τάση για ανεύρεση πιθανών παιδικών λαθών τα όποια, κατά την αντίληψη της, μπορεί να είχαν ασκήσει σημαντική επιρροή στις σχέσεις τους.

Ό άνθρωπος κόντεψε να τρελλαθεί, αφού η κατάσταση στο σπίτι του συνεχώς χειροτέρευε... Άρχισε να πηγαίνει (ή σύζυγος) σε ψυχολόγους και σε κάποια οργάνωση, σε κάποιο σύλλογο με τον τίτλο "[Αρμονική Ζωή](#)". Εκεί γινόταν ανάλυση διαφόρων θεμάτων μεταφυσικής και παραψυχολογίας. Παραμελούσε εντελώς τα οικογενειακά της καθήκοντα από κάθε άποψη. Διέθετε ατελείωτες ώρες στην παρακολούθηση σεμιναρίων, όπως τα έλεγε, στο άκουσμα κασετών και στην ανάγνωση βιβλίων που της είχαν χορηγήσει.

Ό σύζυγος προσπαθούσε με υπομονή, στην αρχή να αντιληφθεί, πως και γιατί η μητέρα των παιδιών του είχε ουσιαστικά χάσει το ενδιαφέρον της για την οικογενειακή ζωή και την ευτυχία τους.

Κάποια μέρα η γυναίκα του του είπε ότι ο σύλλογος αυτός την έστειλε σε κάποιο κέντρο μασάζ, διότι είχαν διαπιστώσει πως διέθετε βιοενέργεια την οποία έπρεπε να μεταδίδει και σε άλλους.

Τότε μη αντέχοντας άλλο τα πρωτόγνωρα κατώματα της γυναίκας του της έθεσε το δίλημμα: «Λοιπόν, τι θέλεις; "Αρμονική Ζωή" - βιοενέργεια και μασάζ η ... την οικογένεια μας; η απάντηση φαίνεται πως δόθηκε αμέσως: "Αρμονική Ζωή".

Επακολούθησαν μεγάλοι καυγάδες, που ολοένα φούντωναν... η συμβίωση συνεχιζόταν, αλλά φυσικά υπό αντίξοες συνθήκες, όταν κάποιο βράδυ, σε περίοδο διαγωνισμών των παιδιών τους, ορθά-κοφτά του είπε: "Να φύγεις για πάντα"... ο σύζυγος έχασε κάθε ελπίδα πλέον μετά το νέο "χαστούκι". Χάθηκαν τα πάντα για πάντα. Η οικογένεια διαλύθηκε οριστικά» (Λοιπόν, 28/11/96).

Κάθε γκουρού έχει τον «πρώτιστο λόγο» ακόμη και μέσα στην οικογένεια και δεν διστάζει να «καθοδηγήσει» το θύμα στην διάλυση της.

ε) Μιά δεκαπεντάχρονη με την εξαδέλφη της πήγαν να κάνουν φροντιστήριο αρχαίων ελληνικών σε μιά καθηγήτρια. Όμως η καθηγήτρια ήταν «μάρτυρας του [Ιεχωβά](#)» και παράλληλα με το μάθημα αρχαίων έκανε στα δύο κορίτσια και «Γραφική μελέτη». τα παιδιά δεν ανέφεραν τίποτε στους γονείς τους. Κάποτε η συμπεριφορά τους άρχισε να είναι διαφορετική και προκλητική συγχρόνως, όσον αφορά στα θρησκευτικά θέματα. Άρχισαν οι καυγάδες και στα δύο σπίτια. Όταν ανακάλυψαν την αλήθεια άρχισε και το δράμα των δύο οικογενειών. Κανένας σεβασμός στους γονείς. «Πατέρας μου είναι ο Ιεχωβά και αδέρφια μου οι μάρτυρες και σπίτι μου η οργάνωση», ήταν η απάντηση. Η οικογένεια διαλύθηκε τελείως. ο πατέρας αρρώστησε, η μητέρα κλονίστηκε ψυχικά, ο αδελφός έφυγε από το σπίτι γιατί δεν άντεχε την όλη κατάσταση. Η εξαδέλφη, μόλις έγινε 18 ετών, έφυγε κι' αυτή από το σπίτι και αφοσιώθηκε στο «έργο» της εταιρίας «Σκοπιά», αδιαφορώντας για την οικογένεια της. Οι γονείς της αρρώστησαν βλέποντας το παιδί τους αγνώριστο, εχθρικό, αδιάφορο και συγχρόνως με απαιτήσεις για περιουσία και χρήματα. Η άγνοια, για άλλη μιά φορά, έφερε το κακό.

στ) Σύζυγος, επιστήμονας, επιτυχημένος επαγγελματικά προσηλυτίστηκε στην νεοπροτεσταντική αίρεση των [Πεντηκοστιανών](#). Τα προβλήματα στην μέχρι τότε αρμονική οικογενειακή ατμόσφαιρα δεν άργησαν να παρουσιασθούν. Τα λοιπά μέλη της οικογένειας αρνιόντουσαν να τον ακολουθήσουν. Ο σύζυγος όμως ήθελε να γίνει «ποιμένας», κι' αυτό εσήμαινε ότι και η σύζυγος του έπρεπε να γίνει πεντηκοστιανή, πράγμα στο οποίο αντιδρούσε η ίδια. Αποτέλεσμα: η διάλυση της οικογένειας, με όλα τα παρεπόμενα, κυρίως για τα ανήλικα παιδιά.

ζ) Ανύποπτη κοπέλλα προσηλυτίστηκε στην οργάνωση του «Μω», «[Τα παιδιά του Θεού](#)» η «Η οικογένεια». Στην παραθρησκευτική αυτή οργάνωση η πορνεία είναι «λατρεία του Θεού». Έπρεπε να «ψαρεύει» στον Χριστό ψυχές προσφέροντας το σώμα της. Αποτέλεσμα: Δέκα παιδιά με διάφορους περιστασιακούς συντρόφους, στο τέλος, ψυχοσωματικό ράκος γύρισε στην μητέρα της ζητώντας την ανασυγκρότηση της και την σωτηρία της.

η) «Τον πατέρα μου, ναι τον σκότωσα. Άλλα θα ξαναγυρίσει. Μού το υποσχέθηκε. Όλοι θα ξαναγυρίσουμε στη γη. Με τον ένα η με τον άλλο τρόπο. Με μιά ή άλλη μορφή».

Αυτά είναι τα λόγια του 18χρονου πρωταγωνιστή ενός δράματος που κυριολεκτικά συνεκλόνησε την Γαλλία πριν λίγα χρόνια. Ενός απίστευτου δράματος, όπου ο οπαδός της ινδουϊστικής ομάδος «Τα παιδιά του Κρίσνα», ο 45χρονος Φελισιέν Μπικάο, έβαλε τον γιό του Κλεμάν, 18 χρονών, να τον σκοτώσει, μπροστά στα μάτια της κόρης του Φλοριάν, 20 χρονών, για να αποδείξει και στους δυό, ότι μπορούσε να μετενσαρκωθεί.

Ο νεαρός είπε στους αστυνομικούς -και η αδελφή του επιβεβαίωσε τα λόγια του- ότι ο πατέρας του τον βοήθησε τοποθετώντας ο ίδιος το όπλο στον κρόταφο του: «Τώρα τράβηξε, του είπε, δεν φοβάμαι αφού θα επιστρέψω στη γη». «Καταλαβαίνετε, μας είπε, αν δεν πεθάνω δεν θα μπορέσω να μετενσαρκωθώ. Πάμε στο δωμάτιο του Κλεμάν. Όταν μετενσαρκωθώ, θα καθαρίσω εγώ τα αίματα». «Ήμασταν υπνωτισμένοι, λέει η Φλοριάν. το όπλο εκपुरσοκρότησε... ο πατέρας μου ήταν νεκρός. Δίπλα ο αδελφός μου φώναζε: "Ράμκι – χα-ράμα, σήκω πάνω, σήκω πάνω"! Μού ήταν αδύνατο να κλάψω...» (περ. Διάλογος, τ. 10, σ. 13).

Η αλλοίωση και αχρήστευση της ανθρωπίνης προσωπικότητας μέσα στις ομάδες της «Νέας Εποχής» είναι εμφανής.

θ) και μιά τελευταία περίπτωση, πάλι από τον χώρο των [«χιλιαστών»](#):

«Παντρεύτηκαν από έρωτα το 1986. Δυό χρόνια μετά απέκτησαν ένα γιό, τον Γιώργο. η έγγαμη συμβίωση ήταν αρχικά αρμονική. τα πρώτα σύννεφα στη σχέση τους εμφανίστηκαν το 1990, όταν εκείνη αποφάσισε να αλλάξει θρησκεία και από Χριστιανή Όρθόδοξη να ασπαστεί το δόγμα των "μαρτύρων του Ιεχωβά".

Τελικά, οι διαφορές στα θρησκευτικά τους "πιστεύω" αποδείχθηκαν αγεφύρωτες, με αποτέλεσμα να λυθεί ο γάμος και ένα χρόνο αργότερα να πάρουν διαζύγιο. Κύρια αιτία ήταν η μεταστροφή των θρησκευτικών πεποιθήσεων της συζύγου.

Από εκεί και μετά αρχίζει ένας δικαστικός μαραθώνιος για το ποιος θα αναλάβει, με απόφαση δικαστηρίου, την επιμέλεια του ανήλικου Γιώργου. Οι δικαστές που ασχολήθηκαν με την υπόθεση, τόσο στο Εφετείο

Αθηνών, όσο και στον Άρειο Πάγο, είχαν να αντιμετωπίσουν ένα σοβαρό νομικό δίλημμα: Παραβιάζεται ή όχι η θρησκευτική ελευθερία, εάν η επιμέλεια του παιδιού ανατεθεί στο χριστιανό πατέρα και όχι στη μητέρα, εξαιτίας της επιλογής της να αλλάξει θρήσκευμα;

Η βασική δοξασία των "μαρτύρων του Ιεχωβά", που απαγορεύει στους οπαδούς του δόγματος τη μετάγγιση αίματος, ενέχει κινδύνους για τη σωματική υγεία του παιδιού. Έτσι τα δύο δικαστήρια κατέληξαν στην ίδια απόφαση: το παιδί πρέπει να μεγαλώσει με τον πατέρα του» (Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 13/9/1998).

Μιά ακόμη οικογένεια διαλύθηκε εξαιτίας της εμπλοκής ενός εκ των μελών της στα πλοκάμια μιας εταιρείας, που κατασκευάζει «δόγματα» για να εκμηδενίσει τις πνευματικές αντιστάσεις των οπαδών της.

Ποιος, τελικά, είναι το θύμα σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις; ο Γιώργος; τα δέκα παιδιά της ανύπαντρης μητέρας; Οι δυό μοναχικοί γονείς στο εδώλιο για τους Κρίσνα; Οι γονείς που έμπλεξαν με την [Σαηεντολογία](#); Ή οι γονείς των κοριτσιών στο φροντιστήριο των αρχαίων ελληνικών; Βεβαίως, θύματα είναι όλοι αυτοί, αλλά όχι μόνον. Πρωτίστως θύματα είναι όλοι εκείνοι που παγιδεύτηκαν στα καλοστημένα δίκτυα των παραθρησκευτικών, ολοκληρωτικών και «καταστροφικών» ομάδων. και μαζί τους, θύματα είναι οι γονείς τους, οι σύζυγοι τους, τα παιδιά τους, τα αδέρφια τους, οι οικογένειες τους και γενικά η κοινωνία μας, η οποία δέχεται όλες αυτές τις εγκληματικές επιθέσεις και προσβολές. από τις λίγες περιπτώσεις στις οποίες αναφερθήκαμε νομίζουμε ότι γίνεται ολοφάνερο το πόσο καταστροφική για το άτομο και το κοινωνικό σύνολο μπορεί να αποβεί η δραστηριότητα των νεοφανών αιρέσεων.

Ασφαλώς, υπάρχουν βαθιά και ποικίλα αίτια που οδηγούν τον σύγχρονο άνθρωπο και μάλιστα τον νέο, στις ατραπούς της απώλειας. Είναι η αυτονόμηση του από τον Θεό, αποτέλεσμα της υπεροψίας του για τις τεχνολογικές κατακτήσεις του, η αναζήτηση νοήματος ζωής, ο υπαρξιακός φόβος, η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα στην οποία ζει, η περιέργεια, η άγνοια κ. ά. π.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν και οι δικές μας ευθύνες. Η χαλαρωμένη ή διαλυμένη οικογένεια, που οδηγεί τους νέους στην αναζήτηση υποκατάστατου της, η έλλειψη γνώσεως της πίστεως μας και άρα ουσιαστικής εντάξεως μας στην Εκκλησία, η αρνητική εικόνα του Θεού, που μερικές φορές προβάλλουμε, η πτώχεια μας σε ζωντανά πνευματικά πρότυπα ζωής κ. ά. Έξ άλλου, η ασπόνδυλη παιδεία των παιδιών μας και η ελλειμματική ενασχόληση μας με την ορθή διαπαιδαγώγηση τους, δημιουργούν συνθήκες «υψηλού κινδύνου» γι' αυτά. Είναι λάθος να νομίζουμε ότι τα καθήκοντα μας ως γονέων εξαντλούνται στο να προσφέρουμε στα παιδιά μας μόνον ό,τι έχει σχέση με την μόρφωση τους, την σωματική και επαγγελματική τους εξασφάλιση και την άνετη διαβίωση. Και έρχεται μερικές φορές το ανεπιθύμητο: «Κεραυνός εν αιθρία»!

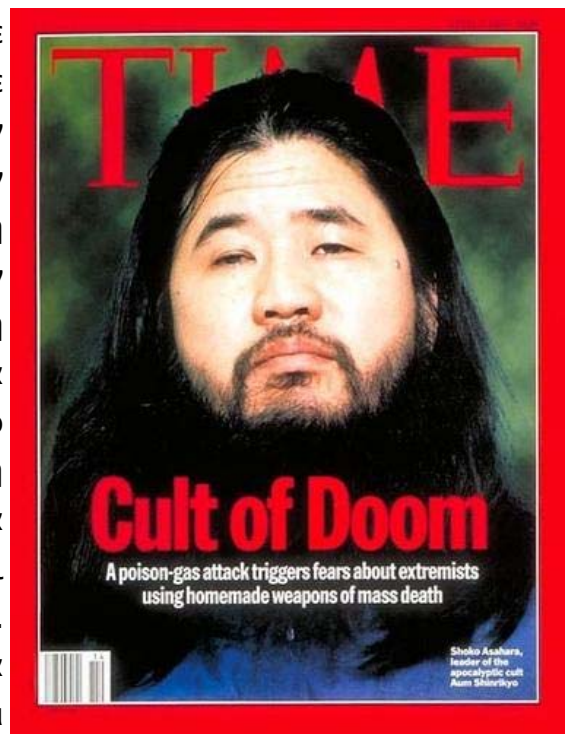
Είναι ανάγκη, λοιπόν, να ασχοληθούμε σοβαρά όλοι μας, με ένα υπαρκτό πρόβλημα. ο τρόπος αντιμετώπισεως του, είτε προληπτικά είτε θεραπευτικά, πρέπει να είναι ανάλογος με τον χαρακτήρα του και αφού εκτιμηθή η σοβαρότητα του και το επείγον του πράγματος. Όσον αφορά στην δική μας ευθύνη, η άτυφη αυτοσυνειδησία μας ως Όρθοδόξων Χριστιανών, δηλαδή ως μελών της Μιας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας και η συνειδητή ένταξη μας στην Έκκλησία και συνάμα, η ορθή και επαρκής κατήχηση μας στα θέματα της Πίστεως, έχουν εν πολλοίς την δύναμη να προφυλάξουν εμάς, τα παιδιά μας και την σύγχρονη οικογένεια από την απειλητική δραστηριότητα των νεοφανών αιρέσεων και των παραθρησκευτικών ομάδων της «Νέας Εποχής».

ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ-ΣΕΚΤΕΣ

_____ **1994.** Περισσότερα από 60 μέλη της αίρεσης του «Ναού του Ήλιου» στην Ευρώπη παρακινήθηκαν να αυτοκτονήσουν μαζικά στη Γαλλία και στην Ελβετία. Όσοι δεν συμμορφώθηκαν, φαίνεται ότι δολοφονήθηκαν.

_____ **1995.** Η Ιαπωνική αίρεση Αούμ Συνρικίο έριξε το δηλητήριο σαριν στο μετρό του Τόκιο με αποτέλεσμα τον θάνατο 10 ανθρώπων και τον τραυματισμό χιλιάδων. Οι καταθέσεις των μελών της αίρεσης, τον περασμένο Ιούνιο του 1998, στη δίκη της Αούμ, απεκάλυψαν ότι επί σειρά ετών πριν από το 1995, που έγινε η επίθεση στο μετρό, η ομάδα αυτή είχε εξαπολύσει θανατηφόρα αέρια στην Ιαπωνία, με στόχο την Ιαπωνική Βουλή, το Αυτοκρατορικό Παλάτι, και ακόμη τη στρατιωτική βάση των ΗΠΑ στη Γιοκοσούκα. Τα δηλητήρια αυτά δεν έγιναν αντιληπτά όταν εξαπελύθησαν και προφανώς δεν έγιναν αιτία θανάτου ανθρώπων. Αυτές οι επιθέσεις προορίζονταν να γίνουν η σπίθα της επερχόμενης αποκάλυψης, την οποία η Αούμ αποδέχεται ότι έρχεται. Εν τω μεταξύ, σε μια συνδιάσκεψη που έγινε τον περασμένο Απρίλιο με σκοπό τη συγκέντρωση χρημάτων για την οργάνωση, έλαβαν μέρος περίπου 200 μέλη της πληρώνοντας για τη συμμετοχή τους σ' αυτήν 1. 500 ο καθένας.

_____ **1997.** 39 μέλη της οργάνωσης «Πύλη του Ουρανού» αυτοκτόνησαν καταπίνοντας ένα συνδυασμό βότκας και ναρκωτικών. Τα μέλη της ομάδας πίστευαν, ότι ο μόνος τρόπος για να επιβιώσουν πριν την "ανακύκλωση" της γης, που θα γινόταν

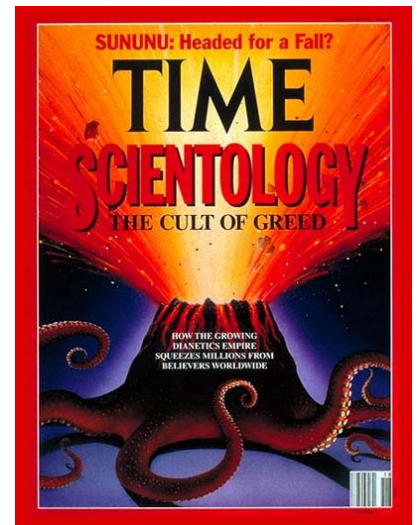

το 2000, ήταν να μπουν σ' ένα διαστημόπλοιο που θα ήταν συνδεδεμένο στην ουρά του κομήτη Hale, Borp και ο οποίος θα το έσερνε στο διάστημα. Η ιδεολογία και η ζωή της ομάδας αυτής ήταν βουτηγμένες σε ιστορίες ψευδο-επιστημονικής φαντασίας, επί έτη.

_____ **1998.** «Η [Σαηντόλοτζυ](#)» αντιμετωπίζει ισχυρισμούς για απάτη, αυτοκτονίες, θανάτους και ψυχολογικές καταρρεύσεις μελών της, ενώ ταυτόχρονα η Γερμανία αρνείται να αναγνωρίσει ότι η Σαηντόλοτζυ είναι θρησκευτικός οργανισμός, ισχυριζόμενη ότι αυτή η ομάδα είναι επικίνδυνη για τη δημοκρατία. Εξ αιτίας αυτής της αντιμετώπισης, οι ΗΠΑ κατηγορούν τη Γερμανία για «μισαλλοδοξία» και δημιουργείται μεταξύ τους διπλωματική ένταση. Οι φωνές όμως κατά της Σαηντόλοτζυ πληθαίνουν και μέσα στις ΗΠΑ.

Ενώ οι πρόσφατες τραγωδίες που δημιουργήθηκαν εξ αιτίας των αιρέσεων είχαν εκτεταμένη κάλυψη από τα ΜΜΕ, πολλά στοιχεία που άπτονται των αιρέσεων σπάνια αποκαλύπτονται στο ευρύ κοινό.

Από τα 914 άτομα που πέθαναν εξ αιτίας της αίρεσης «ο Ναός του Λαού» στο Τζονστάουν της Γουιάνας το 1978, τα 276 ήταν παιδιά. «Άρα επρόκειτο για μαζική δολοφονία και όχι απλώς για μαζική αυτοκτονία». Εξ άλλου και από τους περισσότερους από 80 ανθρώπους σκοτώθηκαν στο αιματοκύλισμα της αιρέσεως του Νταβίντ Κορές στο Γουάκο του Τέξας το 1993, οι 25 ήταν παιδιά.

Υπολογίζεται ότι 5. 000 οικονομικές, πολιτικές και θρησκευτικές ομάδες χρησιμοποίησαν καταπιεστικές δομές έλεγχου του νου και επηρέασαν και εξαπάτησαν 20. 000. 000 θύματα μόνον στις ΗΠΑ κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών. Σ' αυτό τον αριθμό πρέπει να προσθέσουμε άλλα 2. 500. 000 άτομα ανά πάσα στιγμή. Παγκοσμίως οι αριθμοί είναι κατά πολύ μεγαλύτεροι. (Αυτά αναφέρονται από την Δρ. Margaret

Singer οποία είναι ειδική σε θέματα αιρέσεων, στο βιβλίο της «Οι Αιρέσεις ανάμεσά μας»). Το πρόβλημα των αιρέσεων είναι τόσο διαδεδομένο, ώστε οι πιθανότητες να παρασυρθεί ένα μέλος μιας οικογένειας από μία αίρεση, είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από του να κολλήσει ανεμοβλογιά, είναι 4 φορές μεγαλύτερο από του να πάθει AIDS, 90 φορές μεγαλύτερο από του να πάθει ιλαρά και 45. 000 περισσότερο από του να πάθει πολιομυελίτιδα (Δρ. Paul Martin, ειδικός σε θέματα αιρέσεων και διευθυντής του Well Spring Retreat and Resourc Center, Ohio, U. S. A).

Σύμφωνα με τον Δρ. Martin, το 25% των εκατομμυρίων ανθρώπων που είναι μέλη αιρέσεων παγκοσμίως, **θα υποφέρουν από διαρκή, μη αναστρέψιμη βλάβη που θα επηρεάσει την ικανότητα τους να λειτουργούν επαρκώς στον συναισθηματικό, κοινωνικό, οικογενειακό και εργασιακό τους περιβάλλον. Για κάθε άτομο που γίνεται μέλος μιας αίρεσης, πολλά περισσότερα επηρεάζονται: γονείς, παιδιά, παιδιά, φίλοι και οικογένεια υφίστανται προσωπική βλάβη και συχνά οικονομικές απώλειες.**

Ολόκληρες κοινωνίες που έχουν απονεκρωθεί από την καταπιεστική ψυχολογική επιρροή που δέχθηκαν από τις αιρέσεις, είναι πολύ εύκολο να επιτρέψουν να τους συμβούν τραγωδίες μεγάλης έκτασης. Ίσως ένα από τα πιο συγκλονιστικά παραδείγματα να είναι το ολοκαύτωμα. Ο έλεγχος του νου που προέρχεται από τις αιρέσεις είναι ολοκληρωτικός, και σαν τέτοιος είναι ανάθεμα για την δημοκρατία. Η αρχή της δημοκρατίας είναι ότι η ανθρωπότητα είναι λογική, και για να δουλέψει η δημοκρατία οι άνθρωποι πρέπει να είναι ικανοί να χρησιμοποιήσουν τις κριτικές τους ικανότητες. Ο έλεγχος του νου που μεθοδεύουν οι αιρέσεις σήμερα, προσπερνά τη λογική και εξαλείφει την ελεύθερη βούληση. Χωρίς ελεύθερη βούληση, και όλες τις άλλες βασικές ανθρώπινες ελευθερίες, δηλ. την ελευθερία της έκφρασης, ελευθερία λόγου, ελευθερία θρησκείας, τα πάντα πλέον είναι άνευ σημασίας. Τελικά, εάν ο έλεγχος του νου μείνει ανεξέλεγκτος, θα καταστρέψει όλες τις βασικές ανθρώπινες ελευθερίες και θα αφανίσει τη δημοκρατία.

Όμως, παρά την ανθρώπινη και κοινωνική καταστροφή που επιφέρουν οι αιρέσεις, πολλοί λίγοι οργανισμοί υπάρχουν για να βοηθήσουν στην πρόληψη ή να ελαττώσουν την καταστροφή. Παγκοσμίως, οι κυβερνήσεις, μέχρι πρόσφατα, δεν δημιουργούσαν προγράμματα για να ανταποκριθούν σ' αυτό το πρόβλημα. Η εργασία αυτή γίνεται από μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς και από άτομα που εργάζονται σε ατομικό επίπεδο, δηλ. μελετούν το φαινόμενο των αιρέσεων, συμβουλεύουν μέλη αυτών των ομάδων και πρώην μέλη, καταδιώκουν (νομικώς) τους ένοχους και αυτούς που έχουν κάνει εγκλήματα και κακοποίηση ατόμων που βρίσκονται μέσα σ' αυτές τις ομάδες, και

εκπαιδεύουν άλλους για τους κινδύνους που προέρχονται από τις αιρέσεις. Σύμφωνα με τον Δρ. Μάρτιν, «συγκρινόμενη με άλλα κοινωνικά ή ιατρικά προβλήματα, η πανωλεθρία που προέρχεται από τις καταστροφικές λατρείες είναι η πλέον υποτιμημένη, παραμελημένη και αγνοημένη. Πρόκειται για την διανοητική υγεία και για ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα στον κόσμο. . . . Εάν τα συμπτώματα που εμφανίζουν τα πρώην μέλη των αιρέσεων τα είχαμε αποδώσει σε ιούς, θα εθεωρούντο ότι έφθαναν στο μέγεθος μιας παγκόσμιας επιδημίας. . . . » **Το πρόβλημα των αιρέσεων αυξάνει και περιμένουμε ότι θα επιταχυνθεί στην επερχόμενη χιλιετία.**

Παρά την καταστροφικότητά του, ευτυχώς ο έλεγχος του νου μπορεί να καταπολεμηθεί μάλλον εύκολα. Η εκπαίδευση είναι αναγκαία για να βοηθηθούν τα μέλη των αιρέσεων ώστε να εγκαταλείψουν τις καταστροφικές λατρείες με τις όποιες αισθάνονται δεμένοι. Σύμφωνα με την Δρ. Σίνγκερ, το 90% των μελών των αιρέσεων, εάν τους δοθεί η δυνατότητα να ξεφύγουν για λίγες μέρες από την ομάδα στην οποία βρίσκονται και τους δοθεί πλήρης ενημέρωση, στη συνέχεια θα εγκαταλείψουν αυτόν τον καταστροφικό οργανισμό.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε λύσεις που εστιάζουν στην εκπαίδευση και στην πρόληψη. Το UPI(14.7.1998) ανέφερε ότι το Κοινοβούλιο δίνει προτεραιότητα στην «προστασία των ατόμων μέσω της πληροφόρησης και της συμβουλής, «επιτρέποντας στα άτομα να κάνουν μια πολύ καλά τεκμηριωμένη και ανεξάρτητη επιλογή και να τους δίδεται βοήθεια σε περίπτωση που επιθυμούν να εγκαταλείψουν μία λατρεία». Η έκθεση προτρέπει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκτος της εκπαίδευσης την οποία θα πρέπει να παρέχει, να παρακολουθεί επίσης τις δραστηριότητες των πιθανώς επικινδύνων αιρέσεων, να παράγει μια έκθεση των δραστηριοτήτων τους, και να δημιουργήσει ένα «διεθνές εκπαιδευτικό δίκτυο για τις αιρέσεις» σύμφωνα με το UPI. Επί πλέον, το BBC World Tv (13 Ιουλίου 1998) ανέφερε ότι: «η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ζητά να τεθούν κάτω από τον Νόμο της Προστασίας των Καταναλωτών όλες οι ψυχολογικές υπηρεσίες που προσφέρουν οι αιρέσεις, να επεκταθούν τις δυνάμεις της Eurorol, του νεοσσού ΕΦ-ΜΠΙ-ΑΙ της Ευρώπης»

Πριν από λίγους μήνες και άλλοι κυβερνητικοί οργανισμοί άρχισαν να ασχολούνται με το πρόβλημα των αιρέσεων. Η Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα έφερε, μεταξύ άλλων, μια Ειδική Εμπειρογνώμονα στις ΗΠΑ τον Ιανουάριο, για να συζητήσουν τους κινδύνους που προέρχονται από τις αιρέσεις, όπως επίσης συνεζήτησε το θέμα και με τον διευθυντή του FactNET, τον Bob Mindon. Τον Απρίλιο το Βελγικό Κοινοβούλιο ενέκρινε την ίδρυση ενός Κέντρου Πληροφοριών και

Συμβουλευτικού Σταθμού για τις καταστροφικές λατρείες. Σκοπός του Κέντρου είναι η μελέτη των αιρέσεων, η πληροφόρηση και συμβουλή προς το κοινό, καθώς επίσης και η δημιουργία ενός κέντρου μελέτης το οποίο θα είναι ανοικτό στο κοινό. (Από την Βελγική εφημερίδα Het Beland Van Limburg της 29ης Απριλίου 1998).

(Οι ειδήσεις αυτές εμφανίστηκαν από έντυπο του Αυγούστου/Σεπτεμβρίου 1998 που εκδίδει το FactNET, ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός που παρακολουθεί και ενημερώνει το κοινό για θέματα αιρέσεων, καταστροφικών λατρειών κλπ. Ο Διευθυντής του, ο κ. Ρόμπερτ Μίντο, έχει υποστεί απηνή δίωξη από τη Σαηεντολογία). (Κ. Π.)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ 17 1999

~ Success Dynamics ~

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ... ΤΗΣ «ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ»

Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ.Ε επί των αιρέσεων

Η «Success Dynamics» ή «Δυναμική της Επιτυχίας» του κ. Αντώνη Καλογήρου σε φυλλάδιο της, που διαφημίζει τις προσφορές και τα **σεμινάρια** της, υπόσχεται ότι «Αν το θελήσεις ΜΠΟΡΕΙΣ να γίνεις ΤΩΡΑ αυτό που ονειρεύεσαι». Με τον άλλο τίτλο της «Ινστιτούτο Δυναμικής Ανάπτυξης», βεβαιώνει ότι με την μέθοδο του Νευρογλωσσικού Προγραμματισμού (NLP) «μπορείς να αλλάξεις τα πάντα» σε τρεις μέρες: «Οι τρεις μέρες που θα αλλάξουν τον κόσμο σου!». «Αν παρακολουθήσεις το «βιωματικό σεμινάριο» θα διαπιστώσεις ότι «ΜΠΟΡΕΙΣ, δεν έχεις όρια, έχεις δύναμη». Γι' αυτό, «Σπάσε τα όρια σου για πάντα». Με τον τρίτο πάλι τίτλο της «Ακαδημία Προσωπικής Ανάπτυξης» προσφέρει «βιωματικά τριήμερα» με τα οποία «θα φθάσεις στην κορυφή». Τέλος, με τον εκδοτικό οίκο «Δυναμική της Επιτυχίας» εκδίδονται σειρά βιβλίων «μερικών πνευματικών δασκάλων», γνωστών θεωρητικών της «Θετικής Σκέψης», ως βοηθήματα για τους «μαθητές».

«Η επιτυχία» μόνο με σεμινάρια

Ο κ. Καλογήρου προσφέρει μια σειρά **«σεμιναρίων αυτογνωσίας και αυτοβελτίωσης»** με γενικό τίτλο **«Σεμινάρια Δυναμικής Ανάπτυξης»**, με τα οποία μπορεί κανείς να φθάσει στην κορυφή της επιτυχίας. Μέσα απ' αυτά τα βασικά σεμινάρια, που είναι **«Η Δυναμική της Επιτυχίας, της Αλλαγής, της Αγάπης και του έρωτα, της Ευημερίας, του Πλούτου, του Φόβου και της Συναλλακτικής ανάλυσης»**, επιτυγχάνεται **«η ενεργοποίηση της Εσωτερικής Δύναμης»**. Ανάμεσα στα σεμινάρια του κ. Καλογήρου ξεχωρίζει το «πιο ανατρεπτικό» σεμινάριο «Σπάσε τα δεσμά σου για πάντα», που έχει κόστος μόνον «99. 000 δραχμές (συμπεριλαμβανομένου του Φ. Π. Α.)» (έτος 2000). Επίσης, συνιστάται το σεμινάριο «Η επιτυχία, η αγάπη και η ευτυχία σου ανήκουν», που κοστίζει «ΜΟΝΟΝ 60. 000 δραχμές αντί των 100. 300 δραχμών που είναι η κανονική

τιμή του» (έτος 1997). Ακόμη με το σεμινάριο «Συναλλακτική Ανάλυση» επιτυγχάνεται «Ανακάλυψη του κρυμμένου μας εαυτού και η αλλαγή των απόψεων εκείνων που μέχρι σήμερα κατευθύνουν ασυνείδητα τη ζωή μας» (υπογράμμιση δική μας, Διαφημιστικό φυλλάδιο: Τα σεμινάρια της επιτυχίας).

Μεταξύ των σεμιναρίων «ΜΠΟΡΩ» του κ. Καλογήρου ξεχωρίζει το σεμινάριο **«Ξύπνησε τη δύναμη σου»**. Σ' αυτό ο «μαθητής» « **θα ανακαλύψει τη δύναμη που έχει μέσα του**» και «. . . **θα αποκτήσει το συγκλονιστικό και καθοριστικό για τη ζωή του βίωμα να περπατήσει πάνω σε αναμμένα κάρβουνα**» (δική μας υπογράμμιση). Η υπόσχεση αυτή συνοδεύεται από την προειδοποίηση ότι: «Δεν είσαι υποχρεωμένος να το κάνεις, αλλά θα το κάνεις». (Σημείωση δική μας: Δεν αναφέρεται αν είναι απαραίτητο γι' αυτή την περίπτωση πιστοποιητικό υγείας). Πάντως, ο κ. Καλογήρου υπόσχεται γραπτώς ότι **«Μετά από αυτό, θα είσαι απόλυτα βέβαιος για τη δύναμή σου και δε θα πεις ποτέ πια: «Δεν μπορώ»**».

Είναι εντυπωσιακό πόσο μοιάζει καταπληκτικά αυτό το σύνθημα με παρόμοιο σύνθημα της [Σαηεντολογίας](#) σε δικό της φυλλάδιο: **«Γιατί να μην μπορείς. . . να νοιώθεις ευτυχία. . . να πετυχαίνεις τους στόχους σου. . . να ζεις με αρμονία; ΜΠΟΡΕΙΣ! Ανακάλυψε τη μοναδική αιτία που σου στέκεται εμπόδιο και πως να απαλλαγείς απ' αυτή»**.

Σ' ένα, λοιπόν, από τα προνομιακά αυτά σεμινάρια του «Ινστιτούτου Δυναμικής Ανάπτυξης» θέλησε να ενεργοποιήσει την «Εσωτερική του Δύναμη», υπό την καθοδήγηση του κ. Καλογήρου, και ο άτυχος 50χρονος μεγαλοεπιχειρηματίας της Γλυφάδας εκείνη την τραγική μέρα της 31ης Οκτωβρίου 2003. Πίστεψε κι' αυτός, όπως και 150 περίπου άλλοι ανυποψίαστοι άνθρωποι, ότι με 600 Ευρώ, κατ' άτομον βεβαίως, θα μπορούσε να γευθεί την απόλυτη επιτυχία και ευτυχία. Η αγαθή πρόθεσή του όμως και εμπιστοσύνη του στις δελεαστικές υποσχέσεις και στις ικανότητες του «δασκάλου» του κόστισαν ανεπανόρθωτα την ζωή. Έτσι, η «Δυναμική της Επιτυχίας» κατέγραψε παταγώδη αποτυχία. Αποκαλύφθηκε με το τραγικό αυτό συμβάν η επικινδυνότητα τέτοιου είδους σεμιναρίων, τα οποία, όπως γράφτηκε στον Τύπο, **μόνο εκείνο το σημαδιακό Σαββατοκύριακο σημείωσαν τζίρο 90. 000 Ευρώ**. Αυτή τη φορά δυστυχώς η εφαρμογή των πρακτικών της **«Θετικής Σκέψης»**, ως τρόπου δραστηριότητας των ομάδων της «Νέας Εποχής», δεν πληρώθηκε μόνον με μερικά «εγκαύματα πρώτου και δευτέρου βαθμού στα πόδια» που χρειάστηκαν δυό μηνών θεραπεία και που οδήγησαν κατ' ευθείαν σ' ένα πρόωρο τοκετό, όπως συνέβη τον Νοέμβριο του 2001. Αυτή τη φορά το τίμημα ήταν πολύ βαρύ, γιατί τώρα η εξέλιξη ήταν δραματική και τα σεμινάρια του κ. Καλογήρου χρεώθηκαν με ένα θάνατο ενός ανυποψίαστου 50χρονου ανθρώπου, ο οποίος δεν πρόλαβε να διαπιστώσει ότι τα σεμινάρια της «Success Dynamics», με τους βαρύγδουπους τίτλους, δεν εφαρμόζαν απλά έναν «επιστημονικό τρόπο», όπως υποστηρίζουν, ή μια «επιστημονική» μέθοδο ψυχοθεραπείας. Αποτελούσαν τεχνικές μιας οργανώσεως την οποία η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, ήδη από το έτος 1993, στην Ε' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη της Ναυπάκτου, την είχε εντάξει στις Εξωχριστιανικές και παραθρησκευτικές ομάδες (βλ. π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Ποιμαντική αντιμετώπιση των αιρέσεων και της παραθρησκείας, σ. 73 και 115). Την ίδια θέση επανέλαβε και η [Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη](#) της Αλιάρτου το έτος 1995 (βλ. βιβλίο Ομάδες ασυμβίβαστες με την Ορθόδοξη Πίστη, σ. 80, αριθμ. 349).

Αυτή όμως η «εταιρεία», όπως την ονομάζει ο ιδρυτής της, «κινείται σε καθαρά εξωχριστιανικές αντιλήψεις περί Θεού, ανθρώπου και κόσμου. . . και γενικά η διδασχή (της) είναι αποκρυφιστική και εν πολλοίς επικίνδυνη για την υγεία και προσωπικότητα του άνθρωπου» (Αρχιμ. Χριστόφορου Τσιάκκα, Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό, σελ. 244).

Ας δούμε στη συνέχεια, εν πάση δυνατή συντομία, το ιστορικό και την θεωρητική βάση της «Success Dynamics». Το ιστορικό της:

Ο κ. Αντώνης Καλογήρου, αυτοσυστηνόμενος σε έντυπά του, γράφει ότι σπούδασε ναυπηγός, και ότι το 1990 εγκαινίασε την σειρά των σεμιναρίων του, τα οποία εγνώρισαν «μεγάλη επιτυχία στην Ελλάδα και στην Κύπρο». Επίσης ομολογεί ότι την ικανότητά του γι' αυτό και την δύναμη μέσα του την ανακάλυψε σε ηλικία 19 ετών, όταν ορφάνεψε από πατέρα, ο οποίος «ήταν γιος ιερέα, εγγονός δύο ιερέων και ανιψιός οκτώ Ιερέων». Ενώ λοιπόν βρισκόταν «στην λυτρωτική αγκαλιά του ύπνου είδε ένα όνειρο». Του εμφανίστηκε, λέει στο όνειρό του ο πατέρας του, και του είπε: «Γιέ μου που είναι τα όνειρά σου; Τόσο εύκολα τα ξέχασες;». Τότε ξύπνησε και ορκίστηκε στον πατέρα του ότι δεν θα ξεχάσει ποτέ να πραγματοποιήσει τα όνειρά του γιατί αυτά εκφράζουν «το μεγαλείο της ψυχής μας».

Παρακολούθησε **σεμινάρια αυτοβελτίωσης και αυτογνωσίας**, στοχεύοντας στην ανακάλυψη δημιουργικών δρόμων φιλοσοφικής εμβάθυνσης και πνευματικής εξέλιξης» (φυλλάδιο: Τα σεμινάρια της επιτυχίας, υπογράμμιση δική μας). Στη συνέχεια οργάνωσε **«σεμινάρια management και motivation σε στελέχη επιχειρήσεων»** και ακολούθως δημιούργησε τη «Success Dynamics» το 1990. Έκτοτε ο κ. Καλογήρου, εφαρμόζοντας τους «δημιουργικούς δρόμους» στα σεμινάρια του με το σύνθημα «ΜΠΟΡΩ» οδηγήθηκε ο ίδιος, όπως λέει, στην επιτυχία και την ευτυχία, αλλά και θέλησε να οδηγήσει και άλλους σ' αυτές (φυλλάδιο: Ένας νέος τρόπος ζωής). Βάση των σεμιναρίων του αποτελούν **«Οι αρχές της Συναλλακτικής Ανάλυσης, του Νευρογλωσσικού Προγραμματισμού και των Νευροσυσχετισμών»**. Βεβαίως είναι πρόδηλη η κοσμοθεωριακή υποδομή των σεμιναρίων αυτών αφού αποτελούν «δρόμους φιλοσοφικής εμβάθυνσης και πνευματικής εξέλιξης».

Η Θεωρητική βάση

Ποια όμως είναι η θεωρητική βάση των σεμιναρίων και των μεθόδων του κ. Καλογήρου; Από την μελέτη των βιβλίων του, αλλά και των βιβλίων άλλων συγγραφέων που εκδίδει με τον εκδοτικό οίκο του και συστήνει στο έντυπο «Η εφημερίδα μας» προκύπτει ότι η «Success Dynamics» είναι μια ατραπός της «Θετικής Σκέψης».

Προτού όμως αναλύσουμε συνοπτικά αυτόν τον όρο, θεωρούμε αναγκαίο να επιστήσουμε την προσοχή των αναγνωστών μας πάνω στο περιεχόμενο και την έννοια των όρων και των εκφράσεων που χρησιμοποιούνται σήμερα από τις διάφορες ομάδες της «Νέας Εποχής». Και τούτο διότι στις νεοεποχίτικες ομάδες οι όροι και οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται δεν έχουν πάντοτε το ίδιο περιεχόμενο που εμείς μάθαμε να τους δίνουμε μέχρι σήμερα. Έτσι, η χρήση, φερειπείν, του όρου «Νέα Εποχή» δεν σημαίνει απλά κάτι το καινούργιο, μια αλλαγή προς το καλύτερο των συνθηκών ζωής των ανθρώπων, «μια εποχή όπου τα πάντα αλλάζουν γύρω μας με ταχύτατους ρυθμούς», όπως επισημαίνει ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος (περιοδ. Κράμα, Ιαν. 2004, σελ. 26). Δεν σημαίνει καν μια νέα προοπτική που βλέπει αισιόδοξα να

γεννιέται μέσα από το παλιό κάτι το νέο, το πιο δυναμικό. Σημαίνει ένα ρεύμα που δεν είναι καθόλου νέο, αλλά βασισμένο στον αποκρυφισμό και στην αστρολογία και γαλουχημένο μέσα στη Θεοσοφία, που καλλιεργεί την υπόθεση της πανθηρσκείας και υπηρετεί την «Νέα Τάξη Πραγμάτων». Ένα ρεύμα που αντιστρατεύεται το Ευαγγέλιο του Χριστού και ανατρέπει την περί Θεού και κόσμου αντίληψη της Ορθοδόξου Πίστεως μας.

Ή, το να μιλάει κανείς σήμερα για «Χριστό», δεν είναι πάντοτε βέβαιο ότι εννοεί το Μοναδικό και ανεπανάληπτο ιστορικό πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Ενδεχομένως εννοεί μια «χριστική κατάσταση», στην οποία έχουν εξελιχθεί, μετά από αναρίθμητες μετενσαρκώσεις, σύγχρονοι ζώντες «άβатарς» της «Νέας Εποχής του Υδροχόου», μεταξύ των οποίων εντάσσεται και ο Ιησούς Χριστός, ως άβатар-μεσσίας της «παλαιάς Εποχής των Ιχθύων».

Το ίδιο συμβαίνει και με τον όρο «Θετική Σκέψη». Πρέπει να γνωρίζει κανείς ποιο εννοιολογικό περιεχόμενο δίδουν στον όρο αυτό οι νεοεποχίτικες ομάδες και ποια η διδασκαλία που αναπτύσσεται γύρω απ' αυτόν.

Ίσως κάποιος, αγνοώντας τη σημασία αυτού του όρου, να βιαστεί να προβάλει την ένσταση: καλά και τι το κακό υπάρχει στο να σκέπτεσαι αισιόδοξα, να μη τα βλέπεις μαύρα, να ονειρεύεσαι την επιτυχία και την ευτυχία, να «σκέπτεσαι θετικά»; Γιατί ο νέος, ο γονιός, η εγκυμονούσα μητέρα, ο εκπαιδευτικός, ο πολιτικός, ο δημοσιογράφος, ο διαμορφωτής της κοινής γνώμης, να μη καλλιεργούν μέσα τους την αισιόδοξία, ώστε να μπορούν να παίζουν σωστά τον ρόλο τους μεταδίδοντας την στους άλλους με καλύτερα και ωφελιμότερα αποτελέσματα για το κοινωνικό σύνολο; Και όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο αθώα (θα έλεγα, τόσο απλοϊκά) όπως εκ πρώτης όψεως φαίνονται.

«Θετική Σκέψη»:

Τι είναι όμως η λεγόμενη «Θετική Σκέψη»;

«Θετική Σκέψη» δεν σημαίνει απλά μια ιδανική πνευματική ή έστω ψυχολογική κατάσταση του ανθρώπου, που στηρίζεται στην αισιόδοξία, στην ελπίδα και στην πίστη στον Θεό, που σκορπίζει την γαλήνη μέσα και γύρω στον άνθρωπο και που μπορεί να είναι και χάρισμα όταν την επισκιάζει η Χάρης του Χριστού. **Είναι πρωτίστως μια κατάσταση «αυτοσυνειδησίας», κατά την οποία ο οπαδός μιας ομάδας «ανακαλύπτει» ή «διαπιστώνει» την «Εσωτερική Δύναμη» ή «Ατέλειωτη Δύναμη» μέσα του, τον «θεό που βρίσκεται μέσα τον», που αναγνωρίζει «τη δική τον σπουδαία θεϊότητα και μεγαλοπρέπεια», κατά την έκφραση του Dyer, γνωστού θεωρητικού της «Θετικής Σκέψης», όπως θα δούμε παρακάτω. Έτσι, ο κάθε άνθρωπος, ενεργοποιώντας αυτή την «Δύναμή» του, που είναι μέρος του «Παγκοσμίου Πνεύματος», **μπορεί να εκπληρώσει κάθε επιθυμία του.** «Πίστευε στον εαυτό σου και στις δυνάμεις που υπάρχουν μέσα σου», παροτρύνει ο Murphy, ένας από τους πιο γνωστούς εκφραστές της «Θετικής Σκέψης».**

Η «Θετική Σκέψη» ή «θετική πίστη» είναι η τάση ή η κίνηση, μέσα στα πλαίσια της «Νέας Εποχής», η οποία κηρύσσει ότι μέσα στον κάθε άνθρωπο υπάρχει μια «Ατέλειωτη Δύναμη» που καθιστά δυνατή την εκπλήρωση κάθε επιθυμίας, είναι **ο «Θεός που βρίσκεται μέσα μας»** (J. Murphy, βλ. π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Αυτογνωσία, αυτοπραγμάτωση, αυτοσωτηρία, σ. 15). Ο κ. Καλογήρου αυτή την δύναμη την αποκαλεί «Εσωτερική Δύναμη», την οποία πρέπει να ενεργοποιήσουμε μέσα μας. Αυτή η

«Δύναμη» είναι η δύναμη της επιτυχίας.

Στις κινήσεις της «Θετικής Σκέψης» η σκέψη ταυτίζεται με την πράξη. «Αν οι σκέψεις σου είναι θετικές επιτυγχάνεις σε όλα. Αν σκέφτεσαι αρνητικά βυθίζεις τον εαυτό σου στη δυστυχία». Αυτό μπορεί να συμβεί στις σπουδές σου, στο επάγγελμά σου, στην υγεία, στην εγκυμοσύνη μιας γυναίκας, σ' ολόκληρη τη ζωή σου. Ακόμη και μέσα στα όνειρά σου βρίσκεται, κατά τον κ. Καλογήρου, η δύναμη της επιτυχίας σου. Εκπρόσωπος του ρεύματος αυτού εκφράζει συνοπτικά την θέση αυτή ως εξής: «Θα είσαι τόσο δυστυχής, όσο διαλέξεις» (W. Dyer, Να κινείς τα δικά σου νήματα. Μη γίνεσαι θύμα κανενός, σ. 247). **Ακόμη και οι ασθένειες οφείλονται σε «πιθανές αιτίες των αρνητικών σκέψεων»:** «Εμείς δημιουργούμε την κάθε αποκαλούμενη «ασθένεια» του σώματός μας» (L. Hay, μεταμορφώστε τη ζωή σας, σελ. 13).

Στα βιβλία, δικά του και ξένα, που συστήνει ο κ. Καλογήρου και χρησιμοποιεί στα σεμινάρια του (βλ. «Η εφημερίδα μας», Ιαν. 1996, σελ. 8) βρίσκει κανείς τις χαρακτηριστικές διδασκαλίες της «Θετικής Σκέψης» που ξεκινούν από τη νεοεποχίτικη περί Θεού, κόσμου και ανθρώπου έννοια, τον απόλυτο **μονισμό** (ο άνθρωπος ταυτίζεται με τον Θεό, είναι κατ' ουσίαν Θεός), και φθάνουν στην «πίστη» της «αυτοπραγμάτωσης» και της «αυτοθεραπείας» με την ενεργοποίηση της «Εσωτερικής Δύναμης» που βρίσκεται μέσα μας.

Στη συνέχεια θα αποδείξουμε, μέσα από κείμενα «πνευματικών δασκάλων» της, ότι η «Θετική Σκέψη», είναι ένα από τα πολλά ρεύματα της «Νέας Εποχής».

«Η Νέα Εποχή»

Είδαμε ποιο είναι το εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου «Θετική Σκέψη» και την χαρακτηρίσαμε ως ρεύμα της «Νέας Εποχής». Προτού όμως παρουσιάσουμε αυτή τη στενή σχέση τους και προς διευκόλυνση των αναγνωστών μας, υπενθυμίζουμε συνοπτικά και επιγραμματικά ότι η «Νέα Εποχή» θεμελιώνεται στις εξής βασικές «δοξασίες»:

- α.** Ο Θεός δεν είναι πρόσωπο, αλλά μια απρόσωπη δύναμη η «Συμπαντική ενέργεια ή Συνειδητότητα», ένα «Παγκόσμιο Συμπαντικό Πνεύμα» που ταυτίζεται κατ' ουσίαν με τον κόσμο και τον άνθρωπο ως ««Εν «Όλον» (ολιστική θεώρηση του κόσμου, απόλυτος μονισμός).
- β.** Η πορεία του ανθρώπου μέσα σ' αυτό το «Όλον» είναι κυκλική και η αυτοπραγμάτωση του επιτυγχάνεται μέσω ατέρμονης σειράς μετενσαρκώσεων.
- γ.** Τέλος, δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ καλού και κακού. «Όλα είναι «θεικά»• το κακό είναι «η άλλη όψη του ίδιου πράγματος» (περισσότερα βλέπε π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Νεοφανείες αιρέσεις, Καταστροφικές λατρείες, σελ. 212).

Στη συνέχεια, θα αναφερθούμε σε λίγα, άλλα χαρακτηριστικά αποσπάσματα μέσα από τα βιβλία της «Θετικής Σκέψης», που καθιστούν φανερό αυτό τον νεοεποχίτικο χαρακτήρα της.

Ο «θεός» και ο άνθρωπος της «Θετικής Σκέψης»

Σε βιβλίο ενός από τους πιο γνωστούς εκφραστές αυτής της κινήσεως διαβάζουμε: **«Είμαι ένα με την ίδια αυτή Δύναμη που με δημιούργησε και αυτή η Δύναμη μου έδωσε τη δύναμη να δημιουργώ τις δικές μου συνθήκες. . . Είμαι η δημιουργική δύναμη του κόσμου μου. . . Έχω όλες τις θεϊκές ιδέες και την δραστηριότητα που χρειάζομαι»** (L. Hay: Μεταμορφώστε τη Ζωή σας, λήμμα «Αδένες», έκδοση Success Dynamics, σ. 213). Ο άνθρωπος, λοιπόν, είναι η δημιουργική δύναμη του κόσμου του και δεν οφείλει την ύπαρξή του στον Παντοδύναμο Δημιουργό Θεό.

Σύμφωνα με όσα υποστηρίζει άλλος «πνευματικός δάσκαλος» της κινήσεως, **«"Η Βασιλεία των ουρανών" δεν είναι η πραγματικότητα που εδραιώθηκε με την παρουσία του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος επί της γης και στην οποία καλείται να ενταχθεί «πας άνθρωπος». Είναι κάτι που βρίσκεται πάντα μέσα στον άνθρωπο και εξαρτάται από τη δική μας σπουδαία θειότητα και μεγαλοπρέπεια»**. Γι αυτό, λέει: **«Μη ζητάτε από το θεό να**

το κάνει αυτό για σας, αλλά στην πραγματικότητα αναγνωρίστε τη δική σας σπουδαία θειότητα και μεγαλοπρέπεια», **«Κοιτάξτε μέσα σας, κι όχι έξω»**: (W. Dyer, Πίστεψε το και θα το δεις, σ. 45).

Και σε άλλο σημείο του ίδιου βιβλίου διαβάζουμε: **«Το θείο τμήμα του εαυτού μας, που το έχω ονομάσει σκέψη και Θεό, είναι μια δύναμη μέσα στο σύμπαν, την οποία είμαστε ικανοί να την συντονίσουμε μ' αυτό που πιστεύουμε κι αν το θέλουμε. Στην πιο αγνή και καθαρή μορφή του συγχρονισμού, έχουμε μια επιλογή σχετικά με το να βιώσουμε τη σκέψη μέσα στη μορφή, ή σε καθαρή σκέψη. Έχουμε μια ενορατική αίσθηση ότι το να δρούμε, ή να συνεχίσουμε μια δράση κατά ένα ορισμένο τρόπο, σημαίνει να δημιουργούμε ένα επερχόμενο γεγονός»** (σ. 258).

Δηλαδή, η Δημιουργική Δύναμη του σύμπαντος δεν είναι ο Παντοδύναμος προσωπικός Θεός, ο Οποίος δημιουργεί, κατευθύνει, συντηρεί και καθορίζει τα πάντα. Αντιθέτως, ο Θεός ταυτίζεται με «το θείο τμήμα τον εαυτού μας», που ονομάζεται «σκέψη ή θεό και το οποίο είναι μια δύναμη μέσα στο σύμπαν», την οποία εμείς είμαστε ικανοί να συντονίσουμε» σύμφωνα με την βούληση μας «μ' αυτό που πιστεύουμε κι αν το θέλουμε». Συνεπώς, ο Θεός είναι μια δύναμη που εξαρτάται από την δική μας θέληση και ικανότητα να την συντονίσουμε μ' αυτό που θέλουμε. Τελικά, το κείμενο αυτό με την συγκεκριμένη διατύπωση, καλεί να «βιώσουμε τη σκέψη μέσα στη μορφή» και υποστηρίζει ότι με την «ενορατική αίσθηση» (;) που έχουμε δημιουργούμε «ένα επερχόμενο γεγονός» (!).

Βεβαίως είναι απορίας άξιο πως σε σεμινάρια μιας «εταιρείας», η οποία έχει σκοπό «την διάδοση της σύγχρονης επιστημονικής γνώσης», γίνεται λόγος για «θεό», προσδίδοντας τους έτσι μια μεταφυσική διάσταση. Πάντως, εκείνο που προκύπτει από τα κείμενα αυτά είναι ότι αυτός ο «θεός», για τον οποίον μιλούν, δεν είναι ο Θεός της πίστεως, τον Οποίον γνωρίζουμε και λατρεύουμε ως υπερκόσμιον Δημιουργόν του σύμπαντος, αφού, κατά την «Θετική Σκέψη», είναι το «τμήμα του εαυτού μας». Αυτός ο «θεός» της «Θετικής Σκέψης» ταυτίζεται με την σκέψη μας, με τον «εαυτό μας». Και αυτός ακριβώς είναι ο σκοπός των ποικίλων σεμιναρίων «αυτογνωσίας», να αντιληφθούμε δηλαδή και να ανακαλύψουμε μέσα μας αυτή την πραγματικότητα. Σε τι άραγε διαφέρει αυτός ο «θεός» της «Θετικής Σκέψης» με την «Εσωτερική Δύναμη» την οποία «ενεργοποιούν» τα σεμινάρια της σειράς «Μπορώ»;

Όλα αυτά όμως είναι μια καθαρά νεοεποχίτικη αντίληψη περί Θεού και ανθρώπου, σύμφωνα με την οποία ο Θεός, όπως είπαμε, δεν είναι ένα ξεχωριστό πρόσωπο έξω από εμάς, αλλά «μέσα μας» και «Ένα» με τον κόσμο. Πολύ περισσότερο, αυτός ο «θεός» δεν είναι ο Τριαδικός Θεός της Ορθοδόξου πίστεως μας. Αναγκαία συνέπεια αυτής της «πίστης» είναι ότι και ο όρος «πίστη» αλλάζει περιεχόμενο. Η πίστη δεν είναι πλέον μια αναφορά του ανθρώπου προς ένα Υπέρτατο Θείο Πρόσωπο έξω από τον άνθρωπο, από το Οποίο ζητάει δύναμη, αγάπη, συγχώρηση, σωτηρία. Η «πίστη», όπως διδάσκει η «Θετική Σκέψη», είναι μια ιδιότητα μέσα στον άνθρωπο, που πηγάζει από τις εσωτερικές δυνάμεις του και γίνεται πηγή ενεργείας στην λήψη αποφάσεων: «Η πίστη, αφού είναι ενσωματωμένη στην εσωτερική ζωή όλων, δοσμένη από το Θεό, γίνεται η κύρια πηγή ενέργειας στη λήψη αποφάσεων και γι' αυτό απαιτεί να βρίσκονται όλοι σε συνεχή επαφή με τις εσωτερικές τους δυνάμεις» (Leo Buscaglia, Προσωπικότητα και ολοκλήρωση, σ. 110-111, παρά π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, ανέκδοτο Λεξικό, σ. 445). **«Πίστη», λοιπόν, σημαίνει συνεχής επαφή με τις «εσωτερικές δυνάμεις» μας, στροφή μέσα μας, πίστη στον «εαυτό» μας και όχι αναφορά μας στον Θεό.**

Συνακόλουθο αποτέλεσμα αυτής της εκδοχής είναι ότι αλλάζει περιεχόμενο και ο όρος προσευχή. Η «προσευχή» της «Θετικής Σκέψης» δεν είναι «θεοκοινωνία», δεν έχει κατεύθυνση προς «τα άνω», αλλά «προς τα έσω». **«Είναι μια τεχνική, με την οποία επιχειρείται η επικράτηση μιας νοητικής στάσης, που πρέπει να εισχωρήσει στο υποσυνείδητο, για να το κινήσει σε «αναδημιουργία», να μεταβάλει δηλαδή τη νοητική στάση σε πράξη»** (π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, Διαλογισμός ή προσευχή; σ. 103). Έτσι, για τον Ν. Β. Πήλ, φερειπείν, θεωρητικό της «Θετικής Σκέψης»: «Η δύναμη της προσευχής είναι μια φανέρωση ενεργείας» (Η δύναμη της Θετικής σκέψης, σ. 79).

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι σε τελευταία ανάλυση αλλάζει και αυτό ακόμη το περιεχόμενο του όρου «άθεος». Ισχύει, δηλαδή και για την «Θετική Σκέψη» ό,τι κηρύσσει γενικά η παραθρησκεία της «Νέας Εποχής»: ότι «άθεος» είναι όχι όποιος δεν πιστεύει στον Θεό, αλλά εκείνος που δεν πιστεύει στον Εαυτό του».

Ο κ. Καλογήρου αποδέχεται αυτόν τον «απόλυτο μονισμό» της «Θετικής Σκέψης», όχι μόνον συστήνοντας τα συγγράμματα των «πνευματικών δασκάλων» της «Θετικής Σκέψης», αλλά και με δική του γραπτή ομολογία: Σε βασικό βιβλίο του υποστηρίζει με έμφαση: «Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα όλοι όσοι ασχολήθηκαν με την μελέτη της φύσης του ανθρώπου, φιλόσοφοι, διανοητές, ερευνητές επιστήμονες, μύστες. . . συμφώνησαν τουλάχιστον σε ένα. Και το σημείο αυτό είναι η ύπαρξη της Εσωτερικής Ανθρώπινης Δύναμης, που είναι η συνισταμένη των πνευματικών, των ψυχικών και των σωματικών δυνάμεων που υπάρχουν σε ΚΑΘΕ άνθρωπο». **Ποια όμως είναι αυτή η «Εσωτερική Ανθρώπινη Δύναμη»** του κ. Καλογήρου, την οποία εάν ενεργοποιήσουμε θα φθάσουμε «σε λιμάνια που ΕΜΕΙΣ θα έχουμε επιλέξει»; (Η Δυναμική της επιτυχίας, σ. 31-32). «Όπως ο ίδιος βεβαιώνει: «Ελάχιστοι ξέρουμε και έχουμε συνειδητοποιήσει ότι αυτή η «Εσωτερική Ανθρώπινη Δύναμη» είναι η θεϊκή μας φύση» (αυτόθι σ. 37).

Εξ άλλου σε άλλο σημείο γράφει: «όλες οι μεγάλες θρησκείες και οι δημιουργοί τους (Χριστός, Βούδας, Μωάμεθ) όπως και όλα τα φωτισμένα μυαλά της ανθρώπινης ιστορίας» διδάσκουν πως ο

άνθρωπος έχει μέσα του ένα «δυναμικό» το οποίο πρέπει να το ενεργοποιήσει μόνος του ο άνθρωπος. «Ένα δυναμικό που ΟΛΟΙ, χωρίς ουσιαστικές διαφορές στη διατύπωση, το ονομάζουν θείο, τουλάχιστον όσον αφορά στην ποιότητα του περιεχομένου του» (αυτόθι, σ. 29).

«Άραγε, αυτό το «θείο» «δυναμικό» του κ. Καλογήρου δεν ταυτίζεται με το «θείο τμήμα του εαυτού μας» του W. Dyer ή την «δημιουργική δύναμη του κόσμου» του L. Hay, στους οποίους αναφερθήκαμε παραπάνω; Είναι δυνατόν ο εύστροφος νους του κ. Καλογήρου να διατυπώνει εν αγνοία του αυτές τις αντορθόδοξες θέσεις;

Η μετενσάρκωση

Συνέπεια αυτού του «απόλυτου μονισμού» είναι η «πίστη» της «Θετικής Σκέψης» στο κάρμα και στην μετενσάρκωση. Σε βασικό κείμενο της διαβάζουμε: **«Ατέλειες εκ γενετής! Καρμικό. Εγώ επέλεξα να γεννηθώ έτσι. Εγώ διάλεξα τους γονείς μου»**, γράφει ο L. Hay (ένθ. άνωτ. σ. 222). Και είναι επόμενο να φθάνει κανείς σ αυτό τον παραλογισμό, δηλαδή να διαλέγει το πως θα γεννηθεί. Όπως υποστηρίζουν πολλές παραθρησκευτικές ομάδες της «Νέας Εποχής» ο άνθρωπος, στην πορεία των «επαναγεννήσεων» του, διαλέγει ακόμη και τους γονείς από τους οποίους θα γεννηθεί. Ο Hay υποστηρίζει: «Είμαι ένα με την ίδια αυτή Δύναμη που με δημιούργησε και αυτή η Δύναμη μου έδωσε τη δύναμη να δημιουργώ τις δικές μου συνθήκες. . .» (αυτόθι σ. 213).

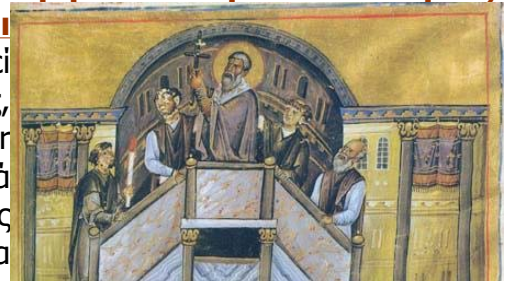
Εφ' όσον, κατά την «Νέα Εποχή» δεν υπάρχει προσωπικός Θεός για να συγχωρήσει τον άνθρωπο, να τον σώσει, είναι βεβαίως αναγκαίο μόνος του ο άνθρωπος να επιδιώξει και πάλι να διορθώσει το «κάρμα» του με μια νέα μετενσάρκωση. Ο άνθρωπος, δηλαδή, που ως κατ' ουσίαν «εκδηλωμένος θεός», σε μια προηγούμενη εκδήλωση-ζωή του, εδημιούργησε ένα «κάρμα» (που είναι η συσσώρευση πράξεων καλών ή κακών μιας ζωής ή και περισσοτέρων) **επιλέγει και πάλι μόνος του**, να «εκδηλωθεί» και να ξαναγεννηθεί σε μια νέα ζωή και δυνατότητα, διαλέγοντας ο ίδιος τις συνθήκες της ζωής του, ακόμη και τους γονείς του, ανάλογα με το «κάρμα» του από προηγούμενες ζωές του. Η αποδοχή και αυτής της δοξασίας αποδεικνύει ότι η «Θετική Σκέψη» είναι πράγματι, όπως την χαρακτηρίσαμε ήδη, μια «ατραπός» της «Νέας Εποχής».

Αυτές όμως οι θέσεις προωθούνται με τα βιβλία των «πνευματικών δασκάλων» της «Θετικής Σκέψης», μεταξύ των οποίων και το βιβλίο του L. Hay, που συστήνει η «Success Dynamics».

Το καλό και το κακό

Ανάλογη είναι και η διδασκαλία της «Θετικής Σκέψης» περί καλού και κακού και των ηθικών άρχων. Η «ηθική» και το «καλό» καθορίζονται από την ίδια την κίνηση. **Το αν νομίζεις ότι είσαι καλός ή κακός είναι μόνον μια σκέψη που μπορεί να έχει γεννηθεί από μια εσφαλμένη αξιολόγηση περί καλού και κακού που έγινε μέσα στην θρησκεία στην οποία ανήκεις.**

Αυτή όμως η σκέψη μπορεί να αλλάξει, **δεν είσαι υποχρεωμένος** να την διατηρήσεις ή να την σεβαστείς. Μπορεί να είναι ένα «σκουπίδι» που στο φόρτωσε ο Χριστιανισμός, φερειπείν, και πρέπει να το πετάξεις. Σε βιβλίο του W. Dyer διαβάζουμε: «Υπάρχει περίπτωση να φάξεις στα χθεσινά σκουπίδια για να ετοιμάσεις το σημερινό σου φαγητό; Μήπως φάχνεις από τα παλιά πνευματικά σου σκουπίδια να

δημιουργήσεις τις εμπειρίες του αύριο; **«Αν μια σκέψη ή μια πεποίθηση δε σε εξυπηρετεί πια, άφησέ την να φύγει! Δεν υπάρχει γραπτός νόμος που να λέει πως επειδή μια φορά πίστεψες σε κάτι θα πρέπει να το πιστέψεις παντοτεινά»** (L. Hay, ένθ. άνωτ. σ. 49, υπογραμμίσεις δικές μας). Δεν είμαι, λοιπόν, υποχρεωμένος να τηρώ τον «γραπτό» λόγο του Χριστού, αν «δε με εξυπηρετεί». Μπορώ να τον πετάξω σαν «παλιά πνευματικά σκουπίδια». Το αν βρίσκομαι στο «καλό», στην αρετή, θα το πω εγώ και όχι ο Νόμος του Χριστού.

Σε άλλο βιβλίο του Hay, και στο κεφάλαιο με τίτλο **«Αρνήσου την ταυτότητα του θύματος»** διδάσκεται ότι, αν κάποιος νομίζει ότι μερικές ηθικές αρχές τον «θυματοποιούν», οφείλει να επανεξετάσει τις πεποιθήσεις του. «Η ηθική και οι αξίες σας: Είναι πιθανό να έχετε υιοθετήσει μια σειρά ηθικών άρχων, που, ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι όχι μόνον δεν σας βοηθούν, αλλά συχνά είναι εναντίον σας, συνεχίζετε να τις εφαρμόζετε, επειδή καθορίζουν αυτό που νομίζετε ότι πρέπει να περιμένετε από τον εαυτόν σας. **Πιστεύετε, ίσως, ότι πρέπει να ζητάτε συγγνώμη όταν μιλάτε ή σκεπτόσασθε διαφορετικά από τους άλλους. Ή πιστεύετε, ίσως, ότι τα ψέματα είναι πάντοτε κακά. Έχετε, πιθανόν, υιοθετήσει κάποια σεξουαλική ηθική, που σας απαγορεύει να χαρείτε τη σεξουαλικότητά σας.** «Όποια και να 'ναι η περίπτωση σας, κάντε μια επανεξέταση της ηθικής σας και αρνηθείτε να συνεχίσετε την αυτοθυματοποίησή σας, επιμένοντας σε πεποιθήσεις χωρίς αντίκρισμα» (W. Dyer, Να κινείς τα δικά σου βήματα, σ. 49. Παράθεση από το ανέκδοτο Λεξικό του π. Αντ. Αλεβιζοπούλου, υπογραμμίσεις δικές μας).

Και εδώ αποδεικνύεται ότι για την «Θετική Σκέψη» οι διδασκαλίες της Αγίας Γραφής για την συγγνώμη ή το ψέμα ή την σεξουαλική ηθική δεν φέρουν τον χαρακτήρα της θεϊκής αυθεντίας ως εντολές του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό, εάν νομίζουμε ότι είναι εναντίον μας, ότι είναι «πεποιθήσεις χωρίς αντίκρισμα», μπορούμε να τις επανεξετάσουμε. **Το κακό δεν είναι πάντοτε κακό. «Καλό» είναι αυτό που ταυτίζεται με το θέλημά μας και «κακό» είναι ό,τι αντιστρατεύεται στο θέλημά μας.** Δεν είναι, κατά την «Θετική Σκέψη», πάντοτε «κακό» το ψέμα, ή η πορνεία, άλλα οι ηθικές αρχές εκείνες που μας τα απαγορεύουν, διότι είναι εναντίον μας και δεν μας βοηθούν, γι' αυτό πρέπει να τις απαρνηθούμε. Άλλωστε, «η πίστη μας στην ιδέα του Θεού πρέπει να λειτουργεί για μας και όχι εναντίον μας», γράφει ο L. Hay (ένθ. άνωτ. σ. 193, υπογράμμιση δική μας).

Έτσι όμως δημιουργείται σύγχυσις. Καταργείται η διάκριση μεταξύ καλού και κακού. Δεν υπάρχει μία «σταθερά», ο Νόμος του Χριστού, πού τα καθορίζει, αλλά ισχύει ο νόμος της «Νέας Εποχής»: **«Κάνε ό,τι θέλεις».** Το «καλό» είναι μόνο εκείνο πού εσύ θεωρείς ως τέτοιο. «Δεν υπάρχει γραπτός νόμος», λέει η «Θετική Σκέψη», στον οποίο «να πιστέψεις παντοτεινά». Κάνετε, λέει, το λάθος να «συνεχίζετε να εφαρμόζετε σειρά ηθικών αρχών», «ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι όχι μόνο δεν σας βοηθούν, αλλά συχνά είναι εναντίον σας». Μπορείς όμως εσύ ο ίδιος να διαπιστώσεις μόνος σου τι είναι καλό και κακό για σένα. Και καταλήγει: «Αν μια σκέψη ή μια πεποίθηση δε σε εξυπηρετεί πια, άφησέ την να φύγει». Δηλαδή, βρίσκόμαστε σε μια άλλη έκδοση του «ευαγγελίου του όφους». Όπως θα έλεγε ο π. **Αντώνιος Αλεβιζόπουλος**.

Είναι πρόδηλο ότι όλες αυτές οι θέσεις περί Θεού και ανθρώπου, αλλά και περί τού καλού και της εννοίας της ηθικής, πού προωθούνται μέσα από τα βιβλία της «Θετική Σκέψης», τα οποία συστήνει η «Δυναμική της Επιτυχίας», είναι ασυμβίβαστες με την Ορθόδοξη Πίστη μας.

Ή Χριστιανισμός ή «Θετική Σκέψη»

Ο κ. Αντ. Καλογήρου, σε επιστολή του προς τους φίλους των σεμιναρίων του, αναρτημένη

στην ιστοσελίδα της «Success Dynamics» διαμαρτυρόμενος γράφει: «Μας χαρακτηρίζουν παραθρησκευτική οργάνωση. Μα είναι δυνατό να αγνοούν την τεράστια διαφορά που υπάρχει ανάμεσα σε μια θρησκευτική ή παραθρησκευτική οργάνωση και σε μια εταιρεία διεξαγωγής σεμιναρίων; Μπορεί να μπερδεύονται τα εντελώς ανόμοια;» Και σε επιστολή του προς τον Μακαριότατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο, ως εκπρόσωπο της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία, ως γνωστόν, νομικώς θεωρούμενη, αποτελεί ΝΠΔΔ, διακηρύσσει: «Νοιώθω ότι είμαι Χριστιανός Ορθόδοξος τουλάχιστον όσο και εκείνοι που από έλλειψη πληροφόρησης με κατηγορούν για αιρετικό». Υποστηρίζει μάλιστα ότι απόφοιτοι των σεμιναρίων του «κάθε φορά που ακούν κάποιους ιερείς να με λένε αιρετικό, σκέφτονται αρνητικά για τους συγκεκριμένους εκπροσώπους της Εκκλησίας μας». Έτσι, ενώ «ΟΛΟΙ μας οφείλουμε να βοηθάμε την Ορθοδοξία» εν τούτοις δημιουργούμε προβλήματα, καταλήγει ο κ. Καλογήρου. Ειλικρινά, χωρίς προκατάληψη, θα θέλαμε να δούμε αυτές τις διαβεβαιώσεις του κ. Καλογήρου.

Όμως, από την άλλη πλευρά, τα βιβλία που συστήνει ή «Success Dynamics» γράφουν ότι: **«Υπάρχουν πολλές διαφορετικές θρησκείες που μπορούμε να διαλέξουμε όποια θέλουμε. Κι αν τώρα πιστεύουμε σε κάποια θρησκεία που μας λέει πως είμαστε αμαρτωλοί και βρωμερά σκουλήκια ας την αλλάξουμε»** (L. Hay, ένθ. άνωτ. σ. 193, έκδοση της Success Dynamics). Αυτά διαβάσει ο «μαθητής» των σεμιναρίων της «Success Dynamics».

Αλλά είναι γνωστό ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία διδάσκει πως ο άνθρωπος είναι αμαρτωλός και «καθαρός από ρύπου ουδείς εάν και μία ημέρα ο βίος αυτού επί της γης» (Ιώβ ιδ' 4). Και ο Ψαλμωδός ομολογεί μετά την αμαρτία του: **«εγώ δε ειμί σκώληξ και ουκ άνθρωπος»** (Ψαλμ. κα 7). Κατά συνέπεια κανείς από τους οπαδούς της «Θετικής Σκέψης» δεν μπορεί να παραμένει και μέλος της Εκκλησίας. Θα πρέπει να αλλάξει θρησκεία και να πάψει να είναι Χριστιανός Ορθόδοξος για να μη νοιώθει σαν «αμαρτωλό και βρωμερό σκουλήκι».

Ο κ. Καλογήρου βεβαιώνει ότι: «Πίστευα και πιστεύω στο δρόμο που μας δείχνει η Πίστη και η Θρησκεία μας», εννοώντας ασφαλώς τον Χριστιανισμό και μάλιστα την Ορθοδοξία. Πως όμως είναι δυνατόν να συμβιβαστούν οι αντορθόδοξες νεοεποχίτικες δοξασίες των «πνευματικών δασκάλων» της «Θετικής Σκέψης», στους οποίους στηρίζει τα σεμινάρια του ο κ. Καλογήρου, με την Ορθόδοξη Πίστη μας;

Εμείς δεν έχουμε την πρόθεση να θίξουμε την υπόληψη κανενός. Παρουσιάζουμε απλώς τα κείμενα της «Θετικής Σκέψης» όπως τα διαβάζουμε και θέτομε τους προβληματισμούς μας. Άλλωστε, σε επίσκεψή του προ ετών στο Γραφείο της Ιεράς Συνόδου ο κ. Καλογήρου μας εζήτησε ο ίδιος να εκφράσουμε την γνώμη μας πάνω στα βιβλία του τα οποία μας προσέφερε.

Σε φυλλάδιο λοιπόν του «Ινστιτούτου Δυναμικής Ανάπτυξης» « είναι, όχι μόνον μια εταιρεία, αλλά και ένας πνευματικός οργανισμός που σκοπό έχει τη διάδοση της σύγχρονης επιστημονικής γνώσης, η οποία μας οδηγεί στην αποκάλυψη και απελευθέρωση της γιγαντιαίας δύναμης που κρύβεται μέσα μας» (Φυλλάδιο: «Σπάσε τα όριά σου για πάντα») Για το κατά πόσον ο NLP και οι άλλες μέθοδοι της «Success Dynamics» είναι «σύγχρονη επιστημονική γνώση» και «επιστημονικός τρόπος» καλούνται βεβαίως να αποφανθούν οι εκπρόσωποι του επιστημονικού και μάλιστα του ιατρικού κόσμου, αλλά και οι αρμόδιοι του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που είναι ταγμένοι να προστατεύουν την υγεία των Ελλήνων πολιτών και να παρέχουν την σχετική άδεια λειτουργίας στα διάφορα «ινστιτούτα» που υπόσχονται βελτίωση ή και πλήρη αποκατάσταση της σωματικής και πνευματικής υγείας.

Το πρόβλημα όμως, που κατά την γνώμη μας παραμένει είναι το που πρέπει να αναζητηθούν οι

ευθύνες όταν το κινδυνευόμενο είναι η ανθρώπινη ζωή. Κάποιοι αρμόδιοι τελικά θα πρέπει να ασκούν έλεγχο στη διακίνηση των «αγαθών». Και δεν αναφερόμαστε μόνον στον οικονομικό έλεγχο των ανυπολόγιστων ποσών που διακινούνται ανεξέλεγκτα στις ομάδες αυτές, που έχουν κατακλείσει την «αγορά ζήτησης». Εννοούμε τον γενικότερο έλεγχο της δραστηριότητας όλων των «έμπορων κάλπικης ελπίδας», οι οποίοι πολλές φορές εκμεταλλεύονται την άγνοια, την ανάγκη και τον πόνο ανύποπτων συνανθρώπων μας.

Μια ποικιλία προσφορές

Σύμφωνα με διαφημιστικό φυλλάδιο της «Success Dynamics» στα σεμινάρια της βρίσκονται όλες οι λύσεις: «για να πετύχεις επαγγελματικά, για να κάνεις μια ευτυχημένη οικογένεια, για να ζήσεις και να χαρείς τον έρωτα, για να βελτιώσεις την υγεία σου, για να επιτύχεις ατή ζωή σου». Αλήθεια, τι άλλο θα ήθελε να ακούσει ένας σύγχρονος νέος; Υπάρχουν λοιπόν λύσεις για όλα.

Αλλά στα βιβλία της «Θετικής Σκέψης» συναντάμε και «συνταγές» που θεραπεύουν βαρύτερες και ενίοτε ανίατες ασθένειες. Στο βιβλίο του L. Hay, στο οποίο αναφερθήκαμε πιο πάνω (έκδοση του κ. Καλογήρου), υποστηρίζεται ότι «εμείς δημιουργούμε την κάθε αποκαλούμενη «ασθένεια του σώματος μας» (σελ. 13). Στη συνέχεια περιέχεται σ' αυτό ένας μακρύς κατάλογος ασθενειών, όπου με το Νο 1 σημειώνονται οι «πιθανές αιτίες των αρνητικών σκέψεων που δημιουργούν την ασθένεια» και με το Νο 2 προβάλλεται το πρότυπο της «θετικής σκέψης» για την απελευθέρωση από την πιθανή αιτία της ασθένειας και άρα την θεραπεία.

Ας δούμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα:

«AIDS»: 1. (αιτία): «Αρνούμαι τον εαυτό μου. Νοιώθω σεξουαλικές ένοχες. Έχω την πεποίθηση ότι «Δεν είμαι αρκετά καλός» «2. (απελευθέρωση): «Είμαι μια Θεία, υπέροχη έκφραση της ζωής. Απολαμβάνω τη σεξουαλικότητά μου. Απολαμβάνω ό,τι είμαι. Αγαπώ τον εαυτό μου».

Κατά την θεωρία αυτή του L. Hay αιτία της τρομερής αυτής σύγχρονης μαστιγας δεν είναι η μετάδοσή της από κάποια μετάγγιση ή η ανήθικη ζωή κ.λ.π. , αλλά το ότι «Αρνούμαι τον εαυτό μου. Νοιώθω σεξουαλικές ένοχες». Ανάλογη είναι και η «συνταγή» για την θεραπεία, που συνίσταται σε μια θετική σκέψη για τις σεξουαλικές δραστηριότητες: «Είμαι μια Θεία, υπέροχη έκφραση της ζωής» (Μεταμορφώστε τη ζωή σας, σ. 214).

Τέλος, στην ιστοσελίδα της «Success Dynamics» και σε επιστολή του κ. Καλογήρου προς τους «αγαπημένους φίλους» του, απολογούμενος για το τραγικό γεγονός του θανάτου του άτυχου 50χρονου την Παρασκευή 31. 10. 2003, το χαρακτηρίζει ως «ένα ανθρώπινο και τυχαίο περιστατικό», το οποίο εκμεταλλεύτηκαν κάποιοι δημοσιογράφοι για να ξεκινήσουν, όπως γράφει, μια «εκστρατεία κατασυκοφάντησης του ονόματός μου και της προσπάθειας μας», αποδίδει δε τον όλο θόρυβο «στο ολοφάνερο», που είναι «ο επαγγελματικός ανταγωνισμός. . . που προσπαθεί να εκμεταλλευτεί ένα τυχαίο ανθρώπινο γεγονός με ψέματα, ανακρίβειες και κακοπιστία, για να αποκομίσει ίδια οφέλη». Κι ακόμη απορεί γιατί οι επικριτές του «θέλουν να ξεχνούν» ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Αμερική «έχει προ πολλού εξασφαλιστεί και νομοθετικά το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών».

Μερικοί προβληματισμοί

Μετά από όλα αυτά, που προκύπτουν μέσα από τα βιβλία και τα φυλλάδια της «Success Dynamics» και ιδιαιτέρως από τους ισχυρισμούς και τους προβληματισμούς που διατυπώνει ο κ. Καλογήρου στην επιστολή προς τους φίλους του, προκύπτει μια σειρά ερωτημάτων, που χρήζουν κατά την γνώμη μας απαντήσεως:

Πως είναι δυνατόν μια «εταιρεία», που προσφέρει σεμινάρια για κάθε επιτυχία, να μπερδεύει στις «επιστημονικές μεθόδους» της την «Εσωτερική Δύναμη», που είναι «το θείο τμήμα του εαυτού μας» ή «η θεική μας φύση», και το οποίο ονομάζεται «σκέψη και Θεός»;

Πως είναι δυνατόν μια «εταιρεία» σεμιναρίων να συστήνει στους «πελάτες» της βιβλία που καθορίζουν τα πλαίσια της ηθικής και χαρακτηρίζουν τις ηθικές αρχές ως «σκουπίδια» και να καλούν τους αναγνώστες τους να «αλλάξουν θρησκεία»;

Πως οι «επιστημονικές» εφαρμογές μιας «εταιρείας» μπορούν να χαρακτηρίζονται ως «ελεύθερη διακίνηση ιδεών» και άρα να μην εμπίπτουν στον έλεγχο των Αρμοδίων Αρχών; Στα σεμινάρια του κ. Καλογήρου εφαρμόζονται επιστημονικές μέθοδοι, που σαν τέτοιες χρήζουν αναγνωρίσεως από τους αρμοδίους φορείς, ή διδάσκονται ιδέες μεταφυσικού και φιλοσοφικού χαρακτήρα, ώστε να καλύπτονται από τα περί θρησκευτικής ελευθερίας και διακινήσεως ιδεών «νομοθετήματα» της Ευρωπαϊκής Ενώσεως;

Μπορεί να θεωρηθεί ως «τυχαίο ανθρώπινο γεγονός» ένας θάνατος συνανθρώπου μας, ο οποίος πλήρωσε 600 Ευρώ, για το συγκεκριμένο σεμινάριο, όταν σύμφωνα με τα δημοσιεύματα αυτόπτη μάρτυρα δημοσιογράφου ο κ. Καλογήρου και η γυναίκα του «προέτρεπαν» (τα 150 άτομα) να τα . . . δώσουν όλα, να πηδήξουν όσο ψηλότερα μπορούν, να ζητωκραυγάζουν. . . Με λίγα λόγια τους «ντοπαρίζε» (εφημ. Espresso 5. 11. 2003);

Αληθεύει άραγε αυτό που υποστηρίζει ο ίδιος δημοσιογράφος ότι: «Μόλις τους είπα πως έρχεται το τηλεοπτικό συνεργείο, ο ίδιος και η γυναίκα του μου ζητούσαν να μη δώσω το θέμα για να μην πληγεί η επιχείρησή τους»; Ασφαλώς είναι πολύ δύσκολο να πιστέψει κανείς μια τέτοια τοποθέτηση. Γιατί όμως ο κ. Καλογήρου δεν αντέδρασε σ' αυτή την βαρειά μομφή;

Επώνυμη κυρία, που «δοκίμασε» η ίδια τις δυνατότητες της «Δυναμικής της Επιτυχίας» προ διαιτίας, δήλωσε στον Τύπο ότι: *«Ήμουν σε πολύ ευάλωτη θέση, καθώς ήμουν εννέα μηνών έγκυος, ετοιμόγεννη. Πάτησε ο εν λόγω κύριος στην ανάγκη μου να ξεπεράσω το φόβο του τοκετού. Έτσι έγινε το κακό και σε μένα. . . Μπορώ να καταλάβω τι συνέβη στον άνθρωπο που χάθηκε, γιατί πρόκειται για ένα είδος ντοπαρίσματος. Όλη η ομάδα του κυρίου Καλογήρου σε βάζει σε μια πολύ έντονη ψυχολογική και οργανική κατάσταση. Δημιουργείται μεγάλη ένταση στον οργανισμό και γίνεται η λεγόμενη πυροβασία. Εγώ δεν το άντεξα. Δοκίμασα να περπατήσω στα κάρβουνα. Πήγα κατευθείαν στο νοσοκομείο. Από την πίσω πόρτα του Υγεία πέρασα στο Μητέρα και μπήκα κατευθείαν στον τοκετό».*

Το δημοσίευμα αυτό είναι δυνατόν να αποδοθεί σε έναν «επαγγελματικό ανταγωνισμό», ο οποίος «προσπαθεί να εκμεταλλευθεί ένα τυχαίο ανθρώπινο γεγονός με ψέματα, ανακρίβειες και

κακοπιστία, για να αποκομίσει ίδια οφέλη»; Γιατί δεν υπήρξε μια διάψευση και γι' αυτό;

Ένα γενικό ακροτελεύτιο ερώτημα:

Έχει λεχθεί και γραφτεί από πολλούς ειδικούς, αλλά και από διεθνείς οργανισμούς ότι η δραστηριότητα μερικών **σεκτών** αποτελεί απειλή για την ανθρώπινη προσωπικότητα, αλλά και για το κοινωνικό σύνολο. Σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Ψήφισμα 29. 2. 1996, παραγρ. Ε') μερικές άπ' αυτές τις ομάδες δραστηριοποιούνται ασκώντας παράνομα την ιατρική.

Στη χώρα μας λειτουργεί πλήθος τέτοιων ομάδων, αλλά και μεμονωμένα πρόσωπα που υπόσχονται λύση κάθε προβλήματος και θεραπεία «πάσης νόσου». Λίγες είναι οι περιπτώσεις στις οποίες υπήρξε αυτεπάγγελτη εισαγγελική παρέμβαση ή ποινική δίωξη. Πολλά όμως κρούσματα εκμεταλλεύσεως πολιτών καταγράφονται συχνά στον Τύπο, συνήθως «κατόπιν εορτής».

Έπειτα είναι γνωστό πόσο εύκολα και γρήγορα ο Έλληνας, λησμονεί ακόμη και πολύ σημαντικά γεγονότα. Ποιος θυμάται, φερειπείν, τις χονδροειδείς διαψεύσεις των ποικίλων μελλοντολόγων στο τέλος της Χιλιετίας, ώστε να προφυλαχθεί σήμερα από τις νέες εξαγγελίες τους; Ποιος θυμάται πια στις ομαδικές αυτοκτονίες οπαδών αιρέσεων και παραθρησκευτικών ομάδων σε διάφορες χώρες ή τις δραματικές περιπτώσεις θυμάτων που κατά καιρούς καταγράφονται στον Ελληνικό Τύπο; Ποιος θυμάται τα φρικτά εγκλήματα των νεοσατανιστών, ή τις ομαδικές πολυάνθρωπες αυτοκτονίες ανά τον κόσμο: Ποιος ακόμη θυμάται τους γραφικούς «**χιλιαστές**» όταν προανήγγελναν το τέλος του κόσμου για τον Οκτώβριο του 1975, ή τους **Πεντηκοστιανούς** με την απειλή της λεγόμενης «**αρπαγής**» κατά την δεκαετία του '90;

Πάνω σ' αυτή την λησμονιά επενδύουν οι «έμποροι της κάλπικης ελπίδας» και οι «διακινητές ιδεών». Και όμως, πολλοί οπαδοί αυτών των ομάδων εξακολουθούν να παραμένουν εγκλωβισμένοι από φόβο ή φανατισμό μέσα σε τέτοιες επικίνδυνες ομάδες, ενώ νέοι ανύποπτοι και ακατάρτιστοι οπαδοί εντάσσονται σ' αυτές για να «λύσουν όλα τα προβλήματα» τους, αγνοώντας το «αμαρτωλό» παρελθόν των ομάδων αυτών.

Το είπαμε και παραπάνω ότι είναι ανάγκη κάποιος να προστατέψει τα έννομα αγαθά, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ζωή, την αξιοπρέπεια, και την περιουσία των Ελλήνων πολιτών και να θέσει μερικούς νόμους και κανόνες.

Υπάρχουν μερικές ομάδες που η δραστηριότητα τους παρουσιάζει χαρακτηριστικά παρανομίας και επικινδυνότητας. Σε τέτοιες περιπτώσεις η Εκκλησία, μέσα στα πλαίσια που της δίνουν το Σύνταγμα και οι Νόμοι του Κράτους, επιτελεί το καθήκον της, ενημερώνοντας το Ορθόδοξο Πλήρωμα και αγκαλιάζοντας με στοργή τα θύματα των νεοφανών αιρέσεων και της παραθρησκείας, αλλά και τις οικογένειές τους, προκειμένου να θεραπεύσει ή να απαλύνει βαθιές και ενίοτε αθεράπευτες κοινωνικές πληγές. Πέραν τούτου όμως, η Εκκλησία δεν έχει άλλη δυνατότητα ούτε το δικαίωμα παρεμβάσεως. Γι' αυτό η Ελληνική Πολιτεία δεν μπορεί πλέον να αρνείται να αναγνωρίζει και τον κοινωνικό χαρακτήρα του προβλήματος και να ακολουθήσει και στον τομέα αυτό το παράδειγμα των άλλων χωρών της Ενωμένης Ευρώπης. Υπάρχουν τα Ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και οι Συστάσεις του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρώπης, που καλούν σε λήψη μέτρων και έχουν συσταθεί Αρμόδιες Κρατικές Επιτροπές σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες. Με τον τρόπο αυτό η Πολιτεία καθορίζει ποιοι ασκούν επιστήμη και ποιοι φορούν «επιστημονικοφανές»

προσωπείο, με το οποίο εκμεταλλεύονται τον πόνο και την άγνοια των συνανθρώπων μας, προστατεύοντας έτσι κάθε ανύποπτο πολίτη.

Είναι λοιπόν, επείγουσα ανάγκη να αναλάβει και η Ελληνική Πολιτεία αρμοδίως τις ευθύνες της προτού η κατάσταση εκτραπεί σε πραγματική απειλή.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΕΥΧΗ 34-35-36

ΝΕΑ ΤΑΞΗ - ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ «Ο ΣΤΑΥΡΟΣ»

Φυσική εξέλιξη η μεθοδευμένη σκλαβιά;

Πολλές φορές ακούσαμε να γίνεται λόγος για Νέα Εποχή ή για Νέα Τάξη πραγμάτων.

Θελήσαμε άραγε να ερευνήσουμε το φαινόμενο αυτό; Πολλές φορές είδαμε να προβάλλει σε πολιτικές αφίσες το ουράνιο τόξο. Άλλα ή ωραιότητα του δεν μας άφησε να σκεφθούμε σοβαρά· Πώς οι πολιτικοί μας ανακάλυψαν ξαφνικά και οικειοποιήθηκαν το σύμβολο αυτό της ειρήνης του Θεού με τον άνθρωπο;

Φρίξαμε όλοι κατά την τελευταία «ανθρωπιστική επέμβαση» -τι διαστροφή της εννοίας!— του πλανητάρχη στην ομόδοξο Σερβία και δόξα τω Θεώ αντιδράσαμε υγιώς όλοι σχεδόν οι Έλληνες. Δεν αντιδρούμε όμως στη διαστροφή των εννοιών και στην επέλαση ξενικών συνηθειών, που καθημερινώς μας κατακλύζουν και κοντεύουν ν' αλλάξουν την ταυτότητα μας.

Φαίνεται ότι οι περισσότεροι βλέπουμε απαθώς ή ναρκωμένοι το τι γίνεται. Δεν θα διερωτηθούμε όμως γι' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας; Μήπως δεν είναι αυτή η φυσική εξέλιξη της κοινωνίας, αλλά μια μεθοδευμένη σκλαβιά, από την οποία ποτέ δεν δά μπορούσαμε να απελευθερωθούμε; Όσα ακολουθούν επιδιώκουν, ν' αφυπνίσουν τους υπνώπτοντας.

Τι είναι η Νέα Εποχή;

Είναι ένα «αόρατο δίκτυο» παραθρησκευτικών οργανώσεων. Ισχυρίζεται, ότι η αστρολογική «εποχή του Ιχθύος», πού κατ' αυτούς συμβολίζει τον Χριστιανισμό, τελειώνει το 2.000 μ.Χ., κα) μετά ακολουθεί η «εποχή του Υδροχόου», του νέου χριστού ή της επί γης δευτέρας παρουσίας του χριστού, δηλαδή του αντίχριστου.

Κεντρικά στοιχεία της διδασκαλίας της είναι η πίστη σε απρόσωπο θεό (δυνάμεις του σύμπαντος, το πάν, όπως το ταό), στο νόμο του κάρμα και των μετενσαρκώσεων, και στη

δυνατότητα της μετεξελίξεως του ανθρώπου σε κατ' ουσίαν θεό με τις δικές του μόνο δυνάμεις, ο συγκρητισμός, ο πνευματισμός, η νεοειδωλολατρία και ο αποκρυφισμός. Όλα αυτά είναι επιδράσεις των ανατολικών θρησκειών (βουδισμού - ινδουισμού) μέσω της Μασονίας και της Θεοσοφίας.

Με απλά λόγια, η Νέα Εποχή είναι ένα σύνδρομο που καλλιεργεί τη σύγχυση των παραθρησκευτικών αιρέσεων με την εξ αποκαλύψεως αληθινή πίστη. Και όπως έλεγε χαρακτηριστικά ο π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, **η Νέα Εποχή θέλει όχι ν' αδειάσουν οι Εκκλησίες, αλλά να γεμίσουν με ανθρώπους που θα έχουν αλλοιωμένο το φρόνημα, την ορθόδοξο πίστη.**

Διαστρέφουν την ιστορία και προσπαθούν να δυσφημήσουν τον Χριστιανισμό «σαν εποχή περιορισμού και στενότητας. Σ' αυτήν κυριαρχούσαν οι εντολές, ο έλεγχος των Ιερέων, τη δίωξη των ελεύθερα σκεπτόμενων ανθρώπων, η εποχή των πολέμων, της αποικιοκρατίας, της καταστροφής της φύσης».

Θέσεις της Νέας Εποχής

Σύμφωνα με την ιδεολογία της «Παγκοσμίου καλής θελήσεως» της Αλίκης **Μπέϋλη**, ο Θεός δρα με ποικίλους τρόπους, «με διάφορες ομολογίες, πίστεις και θρησκευτικές δραστηριότητες», γι' αυτό και οι διαφορές ανάμεσα στις θρησκείες είναι ασήμαντες και θα απορριφθούν. Όσοι δεν θα δεχθούν τη Νέα Εποχή «θα παραπεμφθούν για μία μετέπειτα αποκατάσταση», δηλαδή θα θανατωθούν για να βρουν την αλήθεια σε κάποια άλλη μετενσάρκωση.

Ο Άλαν Κοέν, ένας από τους διδασκάλους της Νέας Εποχής, γράφει, ότι ο άνθρωπος θα καταλάβει την υπέρτατη έννοια της προσωπικότητας μόνο όταν συνειδητοποιήσει ότι **«Εγώ είμαι Θεός, δεν υπάρχει άλλος».**

Ο θεωρούμενος ως οικολόγος Άλ Γκόρ, υποψήφιος πρόεδρος των Η.Π.Α. στις εκλογές του φθινοπώρου 1999, εκφραζόμενος πανθειστικώς - νεοειδωλολατρικώς έγραψε: «Η Θρησκευτική μας κληρονομιά βασίζεται σε μια και μοναδική θεά της γης που υποτίθεται ότι είναι πηγή κάθε ζωής».

Ο Ντέιβιντ Σπάνγκλερ, από τους ηγέτες - δασκάλους της Νέας Εποχής, λέει, ότι **«ο Εωσφόρος εργάζεται μέσα στον καθένα μας για να μας οδηγήσει στην ολοκλήρωση καθώς κινούμαστε προς τη Νέα Εποχή».**

Ο Ράνταλ Ν. Μπτάερ, πρώην ηγέτης της Νέας Εποχής, συνοψίζει το «πιστεύω» της ως εξής. Σύμβολα Νέας Εποχής «Ο λαϊκός ανθρωπισμός (σ.σ. εννοείται ο άθεος ουμανισμός) αρνείται το Θεό και τοποθετεί στη θέση του τον άνθρωπο, λέγοντας ότι αυτό που προσδίδει νόημα στη ζωή του ανθρώπου είναι οι δικές του δημιουργικές, διανοητικές και ηθικές δυνάμεις. Άπ' την άλλη μεριά, ο πνευματικός ανθρωπισμός (σ.σ. εννοείται της Νέας Εποχής) αποδέχεται έναν Θεό (σαφώς διαφορετικό άπ' το Θεό των Χριστιανών), ο οποίος τοποθετεί τον άνθρωπο στο ρόλο μιας ανώτερης φυλής κοσμικών θεών με αναλογικά τεράστια θεϊκή δύναμη».

Από πότε αρχίζει η Νέα Εποχή;

Από τη **Θεοσοφία** ξεκίνησαν βασικοί ηγέτες της Νέας Εποχής, όπως η Αλίκη Μπέιλη, της οποίας η κίνηση είναι στην καρδιά του ρεύματος της Νέας Εποχής, ο Ρόν Χάμπαρντ, Ιδρυτής της Σαϊεντολογίας (Κ.Ε.Φ.Ε.), ο Ρούντολφ Στάινερ, ιδρυτής της Ανθρωποσοφίας, κ.ά.. Η Θεοσοφία δημιουργήθηκε στο τελευταίο τέταρτο του 19ου αϊ. από τη Ρωσίδα **Μπλαβάτσκι** σε άμεσο σύνδεσμο με τη Μασονία και με τις ίδιες περίπου διδασκαλίες. Αποτελεί συγκρητιστικό συνονθύλευμα γνωστικισμού, πνευματισμού, μεντιουμισμού (εμφανίσεις πνευμάτων στην ιδρύτρια κ.λπ.), ινδουισμού και βουδισμού, με επικάλυψη ψευδοεπιστημονικών και «απόκρυφων» δήθεν χαμένων γνώσεων (αναβίωση αρχαίων θρησκειών), αλλά με έντονο μίσος κατά του Χριστιανισμού. Ισχυρίζεται για τον εαυτό της, όπως και η **Μασονία**, ότι δεν είναι θρησκεία, αλλά «ή αλήθεια». Ο Εωσφόρος θεωρείται ως ο υπέρτατος θεός (ανώτερος του Ίεχωβά και τελικός θριαμβευτής), το 666 ως «Ιερός» αριθμός, κ.λπ..

Ένας δεύτερος σημαντικός πρόγονος και πηγή δυνάμεως της Νέας Εποχής είναι η Μασονία, η οποία δημιουργήθηκε το 1717 μέσα από τη δυτικοευρωπαϊκή παράδοση των μυστικών συνδικαλιστικών σωματείων, αλλά υπήρξε συγκεκριμένη θρησκευτική αίρεση. Καρπός της αρχαιολατρικής αναγεννήσεως και δεξαμενή μαγικών ανόητων αιρετικών ιδεών, ιδίως δε της Καβάλα ή Καμπάλα, απόκρυφης εβραϊκής μαγικής παραδόσεως που δημιουργήθηκε μετά τον ξεριζωμό των Εβραίων από τα Ιεροσόλυμα το 70 μ.Χ..

Κατ' επίδραση της Καμπάλα απέδωσε στους χριστιανικούς όρους τελείως διαφορετικές και ξένες συμβολικές έννοιες, διαστρέφοντας το περιεχόμενο τους. Λόγω του κρυφίου χαρακτήρος της και της διαδόσεως της στις ανώτερες τάξεις ή Μασονία διέβρωσε σε μεγάλο βαθμό τις δυτικές κοινωνίες και δημιούργησε τη βάση για την πλήρη αποκοπή τους από το Χριστιανισμό.

Χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της υπήρξαν η συγκρητιστική υιοθέτηση στοιχείων από όλες τις θρησκείες, χωρίς να λείπουν οι αναφορές στην πίστη ότι **ο άνθρωπος είναι από μόνος του θεός και στον Εωσφόρο ως ανώτερο θεό.**

Την αρχή όμως της Νέας Εποχής πρέπει ν' αναζητήσουμε σε παλαιότερους χρόνους. Δεν είναι τυχαίες οι προσπάθειες του **Βατικανού** για μία παγκόσμια θρησκεία και κυβέρνηση. Ο παπισμός είναι η ρίζα της αποστασίας της Νέας Εποχής. Διότι διαστρέφοντας τη διδασκαλία του Θεανθρώπου τοποθέτησε στη θέση της τις δικές του προτιμήσεις - αιρέσεις. Από τον παπισμό ύστερα ξεκίνησαν —ως αντίδραση σ' αυτόν, κατ' ουσίαν όμως ως μαθηταί του— ο προτεσταντισμός, η αρχαιολατρική αναγέννηση, κατόπιν ο παράλογα λογικοκρατούμενος διαφωτισμός, η βίαιη αντιχριστιανική Γαλλική επανάσταση, καθώς και τα μετέπειτα παιδιά τους, ο λεγόμενος ανθρωπισμός - ουμανισμός, ο μαρξισμός, ο αναρχισμός κ.λπ.. Όλα θέτουν ως κέντρο τον άνθρωπο· τον ανεβάζουν στη θέση του θεού με τις δικές του και μόνο δυνάμεις. Είναι το ίδιο αρχαίο ψέμα του όφους στον παράδεισο.

Νέα Τάξη και παγκοσμιοποίηση

Η Νέα Τάξη είναι η προσπάθεια επιβολής παγκοσμίου κυβερνήσεως από ισχυρούς κύκλους της πολιτικοοικονομικής εξουσίας. Κατ' ουσίαν η Νέα Τάξη πραγμάτων είναι μυστική κωδική αποκρυφιστική φράση της Ενιαίας Παγκοσμίου Κυβερνήσεως. Πρωταρχικός στόχος της

είναι η παγκοσμιοποίηση η δημιουργία του «παγκοσμίου χωρίου», ενός ταυτόσημου πολιτισμού, υποτεταγμένου στους ισχυρούς.

Ο οικουμενικός πατριάρχης κ. **Βαρθολομαίος** κατά την ομιλία του στο Νταβός, αρχές του 1999, είπε μεταξύ άλλων σχετικά με την παγκοσμιοποίηση τα εξής χαρακτηριστικά. «'Η προς την παγκοσμιοποίησιν πορεία της ανθρωπότητας είναι εν γεγονός, το οποίον προέρχεται κυρίως από θελήσεις μη κρατικός, άλλ' ιδιωτικός, και δη τās Θελήσεις των πολυεθνικών οικονομικών κολοσσών, και υποβοηθείται από την ασύλληπτον ανάπτυξιν των επικοινωνιών... Ατυχώς η παγκοσμιοποίησης είναι να εξελίχθη από μέσον συναδελφώσεως των λαών του κόσμου (ως προβάλλεται) εις μέσον επεκτάσεως της οικονομικής επικυριαρχίας των οικονομικών κολοσσών και επί λαών προς τους οποίους η πρόσβασις αυτών ήτο κλειστή λόγω συνωριακών κα) πολιτιστικών φραγμών...».

Ο αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ. **Αναστάσιος**, κατά την ομιλία του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών την 20-5-1998, σημείωσε· «Είναι φανερό ότι η παγκοσμιοποίηση συνδέεται με την εισβολή ενός πολιτισμού, οι δημιουργοί του οποίου ισχυρίζονται ότι είναι ο καλύτερος. 'Η σύλληψη, τα κριτήρια και ο τρόπος λειτουργίας του όλου συστήματος έχουν στηριχθεί στον δυτικό καπιταλισμό, στη λογική μιας ελεύθερης οικονομίας, της οποίας η δυναμική στηρίζεται στη συνεχή κερδοφορία». 'Η παγκοσμιοποίηση αυτή «δεν είναι μόνο μία οικονομική διαδικασία. Πρόκειται για άμεση ή έμμεση επιβολή ενός συστήματος σκέψεως πού αγνοεί ή καταστρέφει τις ιδιαιτερότητες των επιμέρους λαών και ανθρώπων και παραμερίζει ή και διαλύει αξίες...». 'Ετσι «εξαρθρώνονται οι δυνατότητες των τοπικών κοινωνιών να στηριχθούν στις δικές τους μορφές πνευματικότητας και κοινωνικότητας».

Πώς επιβάλλεται η παγκοσμιοποίηση

'Η Νέα Τάξη προωθεί και την συγκρητιστική εωσφορική πανθηρσκεία της Νέας Εποχής, θέτοντας την ως το θρησκευτικό υπόβαθρο της «ομογενοποίησεως» - ισοπεδώσεως των λαών. Από την άλλη μεριά και η Νέα Εποχή χρησιμοποιεί τη Νέα Τάξη για την παγκόσμια διείσδυση και επιβολή της. 'Η Νέα Τάξη γίνεται το πολιτικοστρατιωτικό σκέλος της Νέας Εποχής.

'Ηδη η Νέα Εποχή έχει εισβάλει στις επιχειρήσεις και στα κέντρα εξουσίας. Εδώ και αρκετά χρόνια στην Αμερική εταιρείες εφαρμόζουν «προγράμματα εκπαίδευσης πού χρησιμοποιούν τον διαλογισμό, την αυτούπνωση και την πνευματική καθοδήγηση».

Ηγέτες της Νέας Εποχής, όπως ο Ρόμπερτ Μϋλλερ πρ. βοηθός του Γ.Γ. του Ο.Η.Ε., καλούν τις πολυεθνικές εταιρείες ν' «αναλάβουν τις ευθύνες τους για την διακυβέρνηση του πλανήτη». Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, εμπνεόμενες από παραθηρσκευτικές ομάδες και ενισχυμένες από ισχυρά οικονομικά μπλοκ που έχουν σαν θεό τους το χρήμα, τον μαμωνά (Λουκ. 16,13), οι κυβερνήσεις ετοιμάζουν την λεγομένη Νέα Τάξη πραγμάτων, δηλαδή μία παγκόσμια κυβέρνηση.

'Η παγκόσμια αυτή κυβέρνηση προετοιμάζεται με τα εξής.

α') Με την υποταγή των εθνών.

'Ηδη «τα εθνικά κέντρα εξουσίας δεν ελέγχουν πλήρως την οικονομική πολιτική. Είναι υποχρεωμένα να προσαρμόζονται στις επιταγές άλλων διεθνών κέντρων, στα ευρύτερα

παγκόσμια ρεύματα» (Αναστασίου αρχιεπ. Αλβανίας, έ.ά.). Για το σκοπό αυτό προωθούνται συνενώσεις κρατών, σχεδιάζονται αλλαγές συνόρων, περιφερειακά κράτη που θα είναι προτεκτοράτα των ισχυρότερων κέντρων εξουσίας. Ό πρόσφατος πόλεμος των Βαλκανίων φανερώνει αυτούς τους σχεδιασμούς, που προέρχονται κυρίως από την θεωρούμενη ως μονοκράτειρα Αμερική.

β') Με την προσωπική αστυνόμευση κάθε ανθρώπου σε κάθε βήμα της ζωής του.

Σήμερα βλέπουμε, ότι «στο πολιτικό επίπεδο υπονομεύονται πολλοί από τους δημοκρατικούς θεσμούς και εξασθενεί η ισχύς, το κύρος, η αποτελεσματικότητα τους» (έ.ά.). Νέες διεθνείς συνθήκες (όπως η περιβόητη Σένγκεν) υπογράφονται, τιθέμενες επάνω κα) από τα τοπικά εθνικά συντάγματα, χωρίς παράλληλα να κατοχυρώνονται διεθνώς τα ανθρώπινα δικαιώματα. Όσο για τους χάρτες του Ο.Η.Ε., αποτελούν απλώς παιχνίδια στα χέρια των ισχυρών τους θυμούνται όταν τους συμφέρει.

γ') **Με τη νέα τεχνολογία.** Δημιουργείται ένα ηλεκτρονικό δίκτυο, που θα μπορεί να φακελώσει όλους τους πολίτες της γης. Σ' αυτό κυρίαρχο ρόλο διαδραματίζει η νέα τεχνολογία.

Ό μητροπολίτης Φλωρίνης π. **Αυγουστίνος** τονίζει: «Όπως έχει οργανωθεί παγκοσμίως πλέον η ζωή, σκοτεινοί άνθρωποι, αθέατοι από τους λαούς, κατευθύνουν τα πράγματα εκεί όπου αυτοί επιθυμούν. Αι εφευρέσεις του ανθρώπινου νου, αι οποίοι διευκολύνουν την ζωήν, γίνονται το δέλεαρ. Όλα γίνονται ευκόλως και ακόπως, πατώντας κουμπιά, όχι με ιδρώτα. Τα αγαθά του Θεού παράγονται, διαφημίζονται (δια της T.V.) και καταναλώνονται με προδιαγεγραμμένον τρόπον (καταναλωτική κοινωνία). Το εμπόριο και αι συναλλαγαι ελέγχονται και φορολογούνται (Α.Φ.Μ.). Τα σκοτεινά κέντρα κερδίζουν και συγκεντρώνουν ολονέν και περισσότερον πλούτον εις χείρας των (πολυεθνικαι εταιρειαι)). Οι φορολογούμενοι αντιθέτως περιορίζονται οικονομικώς ήμερα τη ήμερα έτι στενότερον (παγκόσμιος οικονομική κρίσις). Εν τούτοις ο σημερινός άνθρωπος, συνηθισμένος εις τον καθωρισμένον τρόπον ζωής έφ' όλων των τομέων (εργασία, κατοικία, διακίνησης, ενδυμασία, διατροφή, εκπαίδευσης, επικοινωνία, ψυχαγωγία, θέαμα, πολιτική, σπορ κ.τ.λ.) κα) δελεαζόμενος υπό τα έρεθιζόμενα ένστικτα του, ζητεί διαρκώς —όπως πάντοτε άλλωστε- "άρτον και θεάματα". Η ζωή και η κίνησης του περιορίζεται, όπως ελέχθη, μεταξύ δυο συσκευών της τηλεοράσεως και του ψυγείου. Κατ' αυτόν τον τρόπον ελέγχεται και κατευθύνεται όλος ό κόσμος» («Χριστ. Σπίθα», φ. 543/Ιούλιος 1997).

Με την εφεύρεση των ηλεκτρονικών υπολογιστών άνοιξε ένα νέο κεφάλαιο. Οι υπολογιστές μπαίνουν σε όλους τους τομείς της ζωής, δημοσίας και ιδιωτικής. Εκπληρώνεται έτσι ή προφητεία του αγίου Κοσμά του Αιτωλού, ότι «**θα έρθει καιρός που θα διευθύνουν τον κόσμο τα άλαλα και τα μπάλαλα**»

Βέβαια, ένα μαχαίρι ανάλογα με το πώς θα το χρησιμοποιήσει ο άνθρωπος γίνεται καλό ή κακό. Η επέμβαση όμως της τεχνολογίας στην προσωπική ζωή του ανθρώπου είναι πλέον καθοριστική. Έρχεται η ώρα, που ο κοινός άνθρωπος δεν θα μπορεί να επέμβει στη ρύθμιση των ηλεκτρονικών υπολογιστών μόνο θα υπάκουη στους ρυθμιστές των.

Σημαντικό ρόλο επίσης για την επέμβαση στην προσωπική ζωή του ανθρώπου θα διαδραματίσουν οι ηλεκτρονικές ταυτότητες και το παγκόσμιο διαδίκτυο (Ίντερνέτ). Με τις ταυτότητες επιδιώκεται σε πρώτη φάση το φακέλωμα όλης της ανθρωπότητας, αφού θα δοθεί σε κάθε άνθρωπο ένας αριθμός μοναδικός. Όλα τα προσωπικά του στοιχεία (πού αφορούν το ιστορικό του, την οικογένεια του, την υγεία του, τις συναλλαγές του κ.λπ.) θα αποθηκεύονται στα έγκυρα ενός τεράστιου υπολογιστού.

Επίσης σιγά - σιγά οι πιστωτικές κάρτες (το «πλαστικό χρήμα») και κατόπιν οι ίδιες οι ταυτότητες θα εξαφανίσουν και το ρευστό χρήμα. Έτσι όλες οι συναλλαγές θα ελέγχονται. Σε επόμενο στάδιο πιθανολογείται η εμφύτευση micro-chip στο ανθρώπινο σώμα, που θα αντικαταστήσει και τις ταυτότητες και θα μεγιστοποίηση τον έλεγχο του ανθρώπου. Ήδη δοκιμάστηκε κάτι παρόμοιο.

Ιδιαίτερη φροντίδα για την επέκταση του δικτύου έλεγχου των ταυτοτήτων δείχνουν οι Εβραίοι, οι όποιοι μάλιστα άσκησαν πιέσεις και στη χώρα μας για την αποδοχή τους. Δεν είναι τυχαίο, ότι στα επικρατέστερα συστήματα ραβδωτού κώδικα (bar-code), ο όποιος υπάρχει πλέον όχι μόνο σε όλα σχεδόν τα αγαθά αλλά και στις κάθε είδους ταυτότητες, κωδικός αριθμός είναι το 666, που ανάγεται σε εβραϊκό σημείο κυριαρχίας (βλ. Γ' Βασ. 10,14).

Το παγκόσμιο διαδίκτυο (Internet) έδωσε τεράστια δύναμη στην πληροφόρηση. **«Μεγαλειώδης... η αυτόματος σχεδόν παγκοσμιοποίησης της πληροφόρησης, τρομακτική εν τούτοις ταυτοχρόνως και η δυνατότης σκοπίμου παραπληροφόρησης»**, διαπιστώνει ο οίκ. πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος. Το δίκτυο, λόγω της παραλόγου λογικής της ανυπαρξίας φραγμών στην ατιμία με το πρόσχημα της ελευθερίας, έχει ήδη γίνει όπλο εγκλήματος, παραπληροφόρησης, διαφθοράς, σατανισμού.

Θα γίνει δε, όπως δείχνουν τα πράγματα, και το **μέσον επιβολής** του «Μεγάλου Αδελφού», της χειρότερης μορφής ολοκληρωτικής τυραννίας. Σε πρώτη φάση εξαπλώνεται το ηλεκτρονικό εμπόριο. Οι αγορές γίνονται πλέον μέσω Internet από έναν απλό υπολογιστή συνδεδεμένο με το διαδίκτυο.

Σε δεύτερη φάση, θα ενσωματωθεί στον υπολογιστή συσκευή, που θα «διαβάζει» την πιστωτική κάρτα, ώστε οι χρηματικές συναλλαγές να γίνονται αμέσως. Κατόπιν η συσκευή αυτή θα γίνει αναγκαστική και θα πρέπει να τοποθετηθεί η κάρτα για να ανοίξει ο υπολογιστής. Άλλα και οι ηλεκτρονικές συσκευές (ψυγείο, κουζίνα κ.λπ.) και όλος ο εξοπλισμός του σπιτιού (π.χ. οι πόρτες, τα συστήματα ασφαλείας, το αυτόματο πότισμα κ.ά.) θα ελέγχονται από τον υπολογιστή. Παράλληλα η κάρτα θα αντικατασταθεί με την ταυτότητα. Έτσι, εάν δεν έχει κανείς ταυτότητα (πού θα περιλαμβάνει βεβαίως και τον αριθμό του χαράγματος —666—), ούτε στο σπίτι του θα μπορεί να κάνει τις απαραίτητες εργασίες, ούτε πολύ περισσότερο οποιοσδήποτε αγοραπωλησίες.

Με τους κατασκοπευτικούς δορυφόρους σήμερα «έχουν τη δυνατότητα ειδικές μυστικές υπηρεσίες των κρατών να παρακολουθούν όλα τα τηλεφωνήματα, τα φαξ και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στο Ίντερνέτ όλων των ανθρώπων της γης! Και παράλληλα καταγράφουν και φακελώνουν ό,τι από αυτά τις ενδιαφέρει». Είναι τυχαίο λοιπόν, ότι ο

άγιος Κοσμάς είχε προφητεύσει, ότι «**Θα έρθει καιρός πού θα φέρει γύρες ο διάβολος με το κολοκύθι του**»·

Με την κινητή τηλεφωνία επίσης μπήκε άλλο ένα «ξένο μάτι» στη ζωή του ανθρώπου, αφού, όπως δήλωσε ο αρχηγός της σουηδικής μυστικής αστυνομίας, υπάρχει όχι μόνο η δυνατότης παρακολουθήσεως των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, άλλα και των προφορικών συνομιλιών, ακόμη και όταν το κινητό είναι κλειστό (βλ. έφημ. «Ελευθεροτυπία», φ. της 29-1-1999).

Επιστήμες - τέχνες και Νέα Τάξη

Η Νέα Τάξη χρησιμοποιεί και ένα άλλο όπλο· την επιστήμη. Την επιστήμη, πού έδωσε ο Θεός για να δοξάζεται «εν τοις θαυμασίοις αυτοί» (Σ. Σειρ. 38,6), ο άνθρωπος την διαστρέφει για να Ικανοποιεί τα πάθη του. Έτσι μεγάλες κατακτήσεις της βιολογίας γίνονται αφορμή ώστε ο άνθρωπος να νομίζει αλαζονικά, ότι μπορεί να γίνει δημιουργός, ή να κάνει επιλογή των μελλογέννητων παιδιών, θανατώνοντας όσα θεωρεί άχρηστα (αυτό ήταν ένα από τα σχέδια και του ναζισμού) ή να μείνει αθάνατος, ή να φακελώνει και να ελέγχει το DNA ολοκλήρου του πληθυσμού της γης.

Ή φαρμακολογία εργάζεται όχι για τη θεραπεία των ασθενών, αλλά για την αύξηση των ηδονών (βιάγκρα, αντισυλληπτικές μέθοδοι κ.λπ.). Ή ψυχολογία ανακατεύεται με «πνεύματα» και διαλογισμό, ή υγιεινή αλώνεται από την ολιστική ιατρική (ομοιοπαθητική, βελονισμός κ.λπ.) με την εφαρμογή αποκρυφιστικών μεθόδων και πρακτικών ανατολικών θρησκειών.

Και οι θεωρητικές επιστήμες μεταλλάσσονται· ή ιστορία «προσαρμόζει» τις θεωρήσεις της, ώστε να ξεχαστεί κάθε τι το εθνικό και να τονίζεται μία ασαφής παγκοσμιότης. Ή εκπαίδευση από τα πρότυπα του ουμανισμού μεταπηδάει σταδιακά στα πρότυπα του παγκοσμιοποιημένου ανθρώπου και του νεοεποχίτικου «πνευματικού ανθρωπισμού».

Ή τέχνη επίσης γίνεται και αυτή όπλο της Νέας Τάξεως. Αποκρυφιστικές και αντιχριστιανικές αντιλήψεις συγχρόνων «καλλιτεχνών» ανακατεμένες με σύμβολα των ανατολικών θρησκειών μέσω της διαφημίσεως περνούν στα λαϊκά στρώματα. Ή μουσική ροκ προετοιμάζει ένα παγκόσμιο κοινό νέων, που δέχονται κατευθύνσεις από άτομα μπλεγμένα στο σατανισμό, τη μαγεία, τις ανατολικές θρησκείες και τα μεγάλα κυκλώματα των δισκογραφικών εταιρειών, στις όποιες, συμφωνά με δήλωση Έλληνα τραγουδιστή, κυριαρχούν οι Εβραίοι. Παράλληλα υπάρχουν και νέα είδη μουσικής, όπως η «new age» (- «νέα εποχή»), πού συνοδεύει τις «πνευματικές ασκήσεις» των νεοεποχιτών.

Στον τομέα της ψυχαγωγίας γίνεται επίσης συστηματική πλύση εγκεφάλου με φαινομενικά άφθονες νεοεποχίτικες ταινίες, σύμβολα, πρακτικές κ.λπ. μέσω ταινιών κινηματογράφου τηλεοράσεως, video, ηλεκτρονικών παιχνιδιών (με επικίνδυνες για τα παιδιά δόσεις τρόμου και σατανισμού) κ.ά..

Διάλυση της οικογενείας - Έκλυση των ηθών

Κατ' επέκταση της πίστεως της Νέας Εποχής, το ήθος υφίσταται ανάλογη έκπτωση· η

οικογένεια διαλύεται, η ομοφυλοφιλία εγκρίνεται, τα δύο φυλά ισοπεδώνονται, το ανήθικο σεξ δικαιολογείται με το εύκολο πρόσχημα της αγάπης.

Ό νόμος του κάρμα, πού αποτελεί ένα από τα δόγματα της Νέας Εποχής, «ακυρώνει κάθε προσπάθεια για δικαιοσύνη και Ισότητα ανάμεσα στους ανθρώπους- θεμελιώνει θεωρητικά τις διακρίσεις, την κοινωνική αδικία· και δρα καταλυτικά σε όλους τους τομείς της κοινωνικής μας ζωής».

Η στρατιωτική επιβολή της Νέας Τάξεως

Αυτός, πού δεν μπορεί να εξουσιάσει στα πάθη του, συνήθως ζητά να κυριάρχησει στον κόσμο όλο, γιατί παραμένει ανικανοποίητος, αφού η εσωτερική δίψα του διατηρείται άσβεστη. Πολλές φορές στο παρελθόν οι δυτικοί εξαφάνισαν πλήθη ατόμων, ακόμη και έθνη. Οι σταυροφορίες, οι σφαγές παπικών - προτεσταντών, η Ιερά Εξέταση, η αποικιοκρατία, ο ναζισμός, η γενοκτονία των Σέρβων από τους Κροάτες Ουστάσι, οι ατομικές βόμβες κ.λπ.. Είναι η παλαιά τακτική των πάπων σκοπός τους να εξουσιάζουν όλη την οικουμένη με κάθε θεμιτό ή αθέμιτο τρόπο· «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα».

Το νέο **NATO**, πού παραμένει όργανο κυρίως της νεοεποχίτικης Αμερικής, μετά τη νέα επετειακή Σύνοδο του Μαΐου 1999 έπαυσε και επισήμως να έχει μόνο αμυντικό χαρακτήρα. Με πρόφαση τις μειονότητες θα επεμβαίνει στα εσωτερικά των άλλων χωρών, θα αλλάζει σύνορα. Τελικός σκοπός· η καταστολή κάθε πυρήνος αντιστάσεως στην Νέα Τάξη. Ορθώς ελέχθη, ότι το NATO θα είναι ο στρατός του Αντίχριστου.

Ο εκκλησιαστικός οικουμενισμός

Οι διαμορφωτές της Νέας Τάξεως πραγμάτων, για να πραγματοποιήσουν τους σκοπούς τους, θα έπρεπε πρώτα να εξαλείψουν τελείως τις θρησκείες. Επειδή όμως αυτό το θεώρησαν κατ' αρχάς αδύνατον, διάλεξαν έναν άλλο ύπουλο δρόμο, που οδηγεί στον ίδιο σκοπό. Πρόκειται για τον οικουμενισμό, τη συνένωση δηλαδή των θρησκειών σε ένα συγκρητιστικό συνονθύλευμα, υποταγμένο στη Νέα Εποχή.

Για το σκοπό αυτό η Μασονία από τα τέλη ήδη του 19ου αϊ. προβάλλει την «ανάγκη» να υπάρξει προσέγγιση μεταξύ των διαφόρων χριστιανικών ομολογιών και θρησκειών, κάτι που πραγματοποιείται στις αρχές του 20ου αϊ. με τις οικουμενιστικές προσπάθειες, οι οποίες κατέληξαν στην ίδρυση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (Π.Σ.Ε.). Το Π.Σ.Ε. υπήρξε όχι απλώς ένα όργανο κοινής δράσεως των χριστιανών ανεξαρτήτως δόγματος στα κοινωνικά ζητήματα, άλλα και διαλόγου σε θέματα πίστεως.

Στις ημέρες μας ο διάλογος κατέληξε να έχει ως σκοπό την άμβλυση των διαφορών σε θέματα πίστεως με τον λεγόμενο δογματικό μινιμαλισμό, την πεποίθηση δηλαδή ότι πρέπει να αρκεσθούμε στα βασικότερα δόγματα (π.χ. την ύπαρξη ενός θεού), κάνοντας υποχωρήσεις στα άλλα, και θεωρώντας θεμελιώδεις δογματικές διαφορές απλώς ως διαφορετικές «παραδόσεις» νόμιμες και αποδεκτές από τη βούληση του Θεού και την «Εκκλησία».

Δυστυχώς το Π.Σ.Ε. έχει παρεκκλίνει τώρα τόσο πολύ, ώστε να προχωρεί πλέον σε «διαλόγους» και συμπροσευχές με άλλες θρησκείες, να υιοθετεί ηθικές άντιευαγγελικές

(ομοφυλοφιλία, χειροτονία γυναικών) και πρακτικές νεοεποχίτικες (π.χ. χοροί σαμανιστικοί, διαλογισμός κ.ά.). Ορισμένοι δε από τους ηγέτες του έχουν άμεση σχέση με τη Νέα Έποχή ακολουθούν πιστά το πρόγραμμα της νέας εποχής περί αποχριστιανισμού των κοινωνιών έναντι, βεβαίως, διαφόρων ανταλλαγμάτων.

Φαίνεται όμως ότι οι της "ελίτ" θα δηλώνουν ορθόδοξοι χριστιανοί και θα χρησιμοποιούν την λεγόμενη διπλή ή πολλαπλή γλώσσα (σ.σ. δηλαδή χρησιμοποίηση χριστιανικών όρων με νεοεποχίτικο περιεχόμενο) σε διαφόρους διάλογους, ώστε να προξενείτε σύγχυσης, αποσυντονισμού και διάλυσης του ορθοδόξου χριστιανικού κόσμου».

«**Βλέπετε, αγρυπνείτε και προσεύχεστε**»

Και ενώ έτσι προδιαγράφεται η καταίγιδα της Νέας Εποχής, πώς θά πρέπει οι ορθόδοξοι χριστιανοί να την αντιμετωπίσουμε; Ψυχραιμία να είναι ή ψυχική μας προδιάθεση. «Ήτοιμάσθην και ουκ είταράχθην τον φυλάξασθαι τās εντολās σου» (Ψαλμ. 118, 60).

Να απέχουμε από κάθε τι που φέρει -ακόμη και κρυφίως— τον αποκρυφιστικό χαρακτήρα της Νέας Εποχής (π.χ. γιόγκα, διαλογισμό, ανατολικές πολεμικές τέχνες, ολιστικές ιατρικές όπως η ομοιοπαθητική, ο βελονισμός κ.λπ.) και να μη δεχόμαστε τις αξίες της.

Κοντολογίς, να ετοιμαζόμαστε για ν' αντιμετωπίσουμε το μυστήριο της ανομίας. «**Βλέπετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε· ουκ οΐδατε γαρ πότε ο καιρός εστί**», μας λέει ο Κύριος (Μάρκ. 13,33). Χρειάζεται λοιπόν να ερευνούμε τις προφητείες με πίστη και ελπίδα σ' Αυτόν. Γι' αυτό τονίζει ο Κύριος: «**Ίδού προΐρηκα υμίν**» (Μαθ. 24,25).

Ό άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων λέει: «**Έχοντας και γνωρίζοντας τα σημάδια Τον αντίχριστου, ασφάλιζε τον εαυτό σου' και μην τα κρατάς μόνο για σένα, άλλα και να τα μεταδίδεις με κάθε ευκαιρία σε όλους. Αν έχεις σαρκικό παιδί, από τώρα να το νουθετείς και αν απέκτησες κάποιο πνευματικό παιδί με την κατήχηση και το βάπτισμα, κι αυτόν να τον ασφαλίζεις από τώρα, ώστε να μη γελαστή τότε και δεχτή τον ψεύτικο (αντίχριστο) σαν τον αληθινό (Χριστό)*** (Κατήχησης φωτιζόμενων, ιε' ΕΠΕ [12512, 146).

Δεν χρειάζεται βέβαια τεchnοφοβία, ούτε όμως και τεchnολαγνία. Όχι άριθμοφοβία, ούτε όμως και αδιαφορία για τα σημεία των καιρών. Όχι πανικός, ούτε όμως και εφησυχασμός. Όχι μίσος για τους ανθρώπους άλλων θρησκειών, ούτε όμως και συγκατάθεση στις πλάνες των. Όχι περιδεά συνείδηση, άλλ' ούτε συνείδηση χαλαρά.

Στο βιβλίο της Αποκαλύψεως (11,1-2) δίδεται ένα καλάμι στον ευαγγελιστή **Ιωάννη** για να μέτρηση το ναό του Θεού (την Εκκλησία). Άλλα του επισημαίνεται, να μη μέτρηση όσους είναι στην αυλή, έξω από το ναό, διότι η αυλή «εδόθη τοις έθνεσι»: αυτοί θα προσκυνήσουν τον αντίχριστο.

Όσοι χωλαίνουν στην ορθόδοξο πίστι και ζωή, όσοι δεν έχουν ουσιαστικό δεσμό με την Εκκλησία, αυτοί κινδυνεύουν να χαθούν στον καιρό του πειρασμού. Η Εκκλησία είναι ή κιβωτός, μέσα στην οποία -όπως επί Νώε- διαφυλάσσεται ό,τι τίμιο και πολύτιμο υπάρχει. Στην Ορθοδοξία, τη μόνη Εκκλησία του Χριστού, υπάρχει ή αληθινή ασφάλεια. Και είναι βέβαιο, ότι όσοι ζουν ένσυνειδήτως τη ζωή της Εκκλησίας, αυτοί θα σωθούν και από την σκληρότερη από κάθε προηγούμενο ηλεκτρονική σκλαβιά.

Ὁ μακαριστός π. **Παῖσιος** ἔλεγε· «Ὁ κόσμος καίγεται! Το καταλαβαίνετε; Ἐπείσε πολὺς πειρασμός. Τέτοια πυρκαγιά ἔχει βάλει ὁ διάβολος, που οὔτε ὅλοι οἱ πυροσβέστες ἀν μαζευθοῦν, δὲν μποροῦν νὰ τὴν σβήσουν. Πνευματικὴ πυρκαγιά! Δὲν ἔχει μείνει τίποτε. Μόνον προσευχὴ χρειάζεται, γιὰ νὰ μᾶς λυπηθεῖ ὁ θεός».

Ὁ μητροπολίτης Φλωρινῆς π. Αυγουστίνος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ πλησιέστερα πνευματικὰ του τέκνα ἔγραψε τὰ ἐξῆς ωφέλιμα, ποὺ ἰσχύουν καὶ γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς. «*Ἄς ἔχομεν πάντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ καιροὶ εἶναι χαλεποί, ὅτι ἔρχεται, ὡς δεικνύουν ὅλα τὰ σημεῖα, θλίψις μεγάλη, ὅτι ποταμοὶ δακρῦν καὶ αἷματος μᾶς ἀναμένουν. Δια τοῦτο ἄς μὴ ἐπαναπαυώμεθα εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν, κατάστασιν σχετικῆς ησυχίας καὶ γαλήνης, ἄς μὴ θεωρῶμεν οὐδὲν μόνιμον ἐπὶ τῆς γῆς, ἄς μὴ ἐξαρτῶμεν τὰς ἐλπίδας ἀπὸ ἀνθρωπίνους παράγοντας, καὶ ἄς μὴ περιορίζωμεν τὴν ἐννοίαν τῆς ἀδελφότητος εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κέντρον, εἰς τὰ κτήρια, εἰς τὰς αἴθουσας, εἰς τὰ οἰκοτροφεία καὶ τὰς μηχανάς, ποὺ μὲ τόσους κόπους ἡ ἀδελφότης ἀπέκτησεν. "Ὁχι. Αὐτὰ τὰ υλικά, τὰ χρήσιμα δια τοὺς πνευματικοὺς σκοποὺς τῆς ἀδελφότητος, δύνανται ἐν μίᾳ νυκτί νὰ ἀφαιρέσουν οἱ ἐχθροὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ζωῆς, καὶ νὰ περιέλθουν εἰς χεῖρας αὐτῶν. Εἰπῶμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὸν ἅγιον Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλόν, τὸν μέγαν Ἱεραπόστολον τῶν νεωτέρων χρόνων "Ἄς τὰ πάρουν. Ἡ ψυχὴ μᾶς νὰ μὴ ζημιωθῇ, ἡ πίστις μᾶς εἰς τὸν Χριστὸν νὰ μὴ ἀπολεσθῇ, ἡ ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους νὰ μὴ ψυχρανθῇ. Ἀδελφότης δὲν εἶναι τὰ κτήρια. Ἀδελφότης εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Αὕτη "συνέχει ἡμᾶς", πρέπει νὰ συνεχῆ ἡμᾶς (Β' Κορ. 5,14). Καὶ διασκορπιζομένους τῆδε κακέισε, ἐν φυλακαῖς καὶ στρατοπέδοις καὶ σκληραῖς αἰχμαλωσίαις, εἶθε ὁ Κύριος, ὁ ἐνδυναμώνων τοὺς δούλους του, νὰ μᾶς ἐνδυνάμωσῃ δια τῆς χάριτος του, ὥστε νὰ λέγωμεν καὶ ἡμεῖς· "Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἡ στενοχώρια ἡ διωγμός ἡ λιμός ἡ γυμνότης ἡ κίνδυνος ἡ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι ἐνεκα σοῦ θανατουμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἄλλ' ἐν τούτοις πάσιν υπερνικῶμεν ὅια τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεσῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τίς κτίσις ἕτερα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν" (Ρωμ. 8,35-39)» (Δύο ἀδελφὰ ρεύματα, Ἀθήναι 1989, σελ. 371).*

Ὁ 21ος αἰώνας προμηνύεται μὲ πιο ζοφώδη νέφη ἀπὸ τὸν λήγοντα 20ο. Ἄλλα δὲν ἔρχεται. μόνον ὁ ἀντίχριστος καὶ ἡ ἀφάνταστη συμφορὰ. Ἐρχεται καὶ ὁ Ἐρχόμενος, ὁ Ἰησοὺς Χριστός. Παράλληλα μὲ τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας ἐνεργεῖται καὶ τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας.

Χαρακτηριστικὸ τῶν καιρῶν μᾶς εἶναι καὶ ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθινῆς πίστεως στὸν Χριστὸ τῆς Ὁρθοδοξίας. Γι' αὐτὸ οἱ πιστοὶ δὲν πρέπει νὰ ταρασσονται, ἀλλὰ νὰ γρηγοροῦν καὶ νὰ προσεύχονται, γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουν ὅλα τὰ ἐρχόμενα, ὅτιδήποτε καὶ ἀν εἶναι αὐτὰ, καὶ νὰ σταθοῦν ἐνώπιον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ἐρχόμενος ἔρχεται πάντοτε, ὄχι μόνον στὶς δύο Παρουσίες του.

Κάθε στιγμὴ κτυπᾶ διακριτικὰ τὴ θύρα τῆς ψυχῆς μᾶς καὶ περιμένει νὰ του ἀνοίξουμε. Ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν μᾶς σήμερον θα κριθεῖ καὶ ἡ στάσις μᾶς στὴν κρίσιμη ὥρα.

Αν του ανοίξουμε και του ειπούμε, «**Έρχου, Κύριε Ιησού**» (Απ 22 20) θα εισέλθει και θα δειπνήσει μαζί μας (έ.ά'. 3,20) νυν και αεί και εις τουσ αιώνασ των αιώνων, αμήν.

Ἡ «Νέα Ἐποχή» κίνδυνος γιά τόν Πολιτισμό !

Πατρός Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου

ΠΟΛΥΤΟΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ*

1. Τί εἶναι ἡ « Νέα Ἐποχή» ;

Ὁ σημερινός ὄρος «Νέα Ἐποχή» προέρχεται ἀπό τήν ἀστρολογία. Σύμφωνα μέ ἕνα ἀστρονομικό φαινόμενο, λέγουν οἱ ἀποκρυφιστές, ὁ ἥλιος γυρίζει γύρω ἀπό ἕνα κεντρικό ἄξονα καί ἡ περιστροφή του διαρκεῖ γύρω στά 26.000 χρόνια. Αὐτή ἡ τροχιά του διαιρεῖται σέ 12 μέρη καί ἀποτελεῖ τό ζωδιακό κύκλο. Γιά νά περάσει ὁ ἥλιος ἀπό τό ἕνα ζώδιο στό ἄλλο χρειάζεται γύρω στά 2.100 χρόνια. Αὐτές εἶναι οἱ «ἐποχές», λένε οἱ ὀπαδοί τῆς «νέας ἐποχῆς». Σέ κάθε ἐποχή κυριαρχεῖ ἕνας νέος «δάσκαλος», ἕνας «ἄβατάρ» - Μεσσίας ἡ ὅπως ἀλλιῶς ὀνομάζεται.

Στή ρωμαϊκή ἐποχή ὁ ἥλιος μπῆκε στό ζώδιο τῶν ἰχθύων καί ἄρχισε ἡ ἐποχή τῶν ἰχθύων. Εἶναι ἡ ἐποχή μέ δάσκαλο τόν Ἰησοῦ Χριστό, ἡ ἐποχή τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τώρα μπαίνουμε στήν ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου. Ἕνας ἄλλος «ἄβατάρ» πρέπει νά κυριαρχήσει σ' αὐτή τήν ἐποχή.

Ἡ ἐποχή τοῦ Χριστιανισμοῦ λογίζεται σάν ἐποχή περιορισμοῦ, ἀδικίας, καταπατήσεως ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, πολέμου καί οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐνῶ ἡ «Νέα Ἐποχή», ὅπως ἤδη ἀκούσατε, θά εἶναι ἐποχή ἀρμονίας, ἐνότητος, εἰρήνης δικαιοσύνης καί οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἕνας αὐτοαποκαλούμενος «ἄβατάρ» τῆς νέας ἐποχῆς στή δική μας χώρα, ὁ Διονύσης Δώριζας, Μεσσίας τοῦ λεγόμενου «ἐσωτερικοῦ Χριστιανισμοῦ» ἡ αὐτοαποκαλούμενος «Ἰωάννης Χριστός» ἀναφέρει σ' ἕνα του βιβλίο :

«Μπαίνουμε σέ μιά νέα κοσμική περίοδο πού τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ὄρισε νά χυθεῖ τό φῶς του σ' ὅλη τήν ἀνθρωπότητα χωρίς ἐξαιρέσεις, χωρίς φραγμούς, χωρίς ὄρια. Μπαίνουμε στήν κοσμική περίοδο πού ἡ θεία βούληση ἐπέλεξε γιά νά διαχύσει τή φτωχυσία καί τή χάρη τοῦ ἁγίου πνεύματος σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, μορφωμένους

καί ἀμόρφωτους, σημαντικούς καί ἀσήμαντους, ἐπιστήμονες, καλλιτέχνες καί ἀπλούς ἐργάτες».

Καί ὁ ἴδιος ψευδοαβατάρ Διονύσης Δώριζας προσθέτει : « Ἐτσι ἡ περίοδος τοῦ Κριοῦ ἦταν ἡ περίοδος τοῦ προφητικοῦ λόγου, ἡ περίοδος τῶν Ἰχθύων ἦταν ἡ περίοδος ἐνανθρώπισης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τρίτη περίοδος εἶναι ἡ ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Λόγου, τῆς ὀλότητος τοῦ ἀνθρώπου - Θεοῦ, ἡ ὁποία διὰ τῆς πανταχοῦ παρουσίας τοῦ Ἰωάννη Χριστοῦ (Ἰωάννης Χριστός εἶναι ὁ ἴδιος!) θά ὀδηγήσει τὴν ἀνθρωπότητα στὴν πλήρη ἀποκατάστασή της μέσα στὸν ἀναρχο πατέρα».

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀναφερθοῦμε σ' ἓνα ζήτημα ὅπου ὑπάρχει μία σύγχυση. Ὅταν μιλάμε γιὰ τὴ «Νέα Ἐποχή» δέν ἐννοοῦμε μίαν συγκεκριμένη ὁμάδα ἢ μίαν συγκροτημένη κίνηση μὲ συγκεκριμένες δομές. Πρόκειται περισσότερο γιὰ μίαν τάση, στὴν ὁποία συμπλέκονται ποικίλες ὁμάδες καί ἐπὶ μέρους ἄτομα. Ὅλοι αὐτοὶ δέν παρουσιάζουν μίαν ἐνότητα σ' αὐτὸ πού κηρύττουν. Πρόκειται πραγματικά γιὰ μίαν συνωμοσίαν καί ὁ ὅρος συνωμοσία δέν προέρχεται ἀπὸ μένα. Προέρχεται ἀπὸ μίαν «ἀπόστολο» τῆς «νέας ἐποχῆς». Τὸ βιβλίον της ἔχει ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν τίτλο : « Ἀπαλή συνωμοσία». Εἶναι τῆς Μαίρυλιν Φέργκερσον. Θά διαβάσω ἓνα ἀπόσπασμα γιὰ νὰ δεῖτε μίαν ἀπάντησιν στοῦ ἐρώτημα ποιῆς ὁμάδες συγκροτοῦν τὴ «νέα ἐποχή». Γράφει ἡ Φέργκερσον :

«Μάταια θά ἀναζητήσῃ κανεὶς σωματεῖα παραδοσιακῆς μορφῆς, πολιτικά κόμματα, ιδεολογικὲς ὁμάδες, λέσχες ἢ ὀργανώσεις. Ἀντὶ γι' αὐτὲς συναντᾶ κανεὶς μικρὲς ὁμάδες καί ἐνώσεις πού συνδέονται πολὺ χαλαρὰ μεταξύ τους. Ὑπάρχουν πολλὲς δεκάδες χιλιάδες δρόμοι γιὰ νὰ ἐνταχθεῖ κανεὶς σ' αὐτὴ τὴ συνωμοσίαν. Ἐκεῖ πού οἱ ἄνθρωποι ἀνταλλάσσουν ἐμπειρίες, ἀργὰ ἢ γρήγορα, πάντοτε συνδέονται καί δημιουργοῦν νέους κύκλους. Ὁ ἀριθμὸς τους γίνεται καθημερινὰ μεγαλύτερος»

Ὅλες αὐτὲς οἱ ὁμάδες συμφωνοῦν στὴ θέση ὅτι μπαίνουμε σὲ μίαν νέα ἐποχὴ στὴν ὁποία θά κυριαρχήσῃ ὁ δάσκαλος καί ἡ διδασκαλία τῆς «νέας ἐποχῆς». Δέν συμφωνοῦν ὅμως στὴν ταυτότητα αὐτοῦ τοῦ «ἀβατάρ» τῆς «νέας ἐποχῆς». Ἡ κάθε ὁμάδα ὑποστηρίζει πὼς ὁ δικὸς της δάσκαλος εἶναι ὁ ἀβατάρ τῆς νέας ἐποχῆς.

Μιλήσαμε ἤδη γιὰ τὸν «ἐσωτερικὸ Χριστιανισμό». Εἶδαμε πὼς ὁ Διονύσης Δώριζας ἰσχυρίζεται πὼς αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι ὁ Χριστὸς τῆς δευτέρας παρουσίας, ὁ Ἰωάννης Χριστὸς τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Τὸ «Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν» πού φιλοξενεῖται στίς πλέον ἐπίσημες αἴθουσες τῶν Ἀθηνῶν, ἰσχυρίζεται πὼς ὁ δικὸς της «ἀβατάρ», ὁ Σάμουελ Ἄουν Βεόρ εἶναι ὁ ἀβατάρ τῆς «νέας ἐποχῆς». Τὸ λεγόμενον φιλοσοφικὸ κέντρο «νέα Ἀκρόπολις» πού ἐπίσης ἐμφανίζεται σὲ ἐπίσημες αἴθουσες τῶν Ἀθηνῶν καί τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων ἰσχυρίζεται πὼς ὁ δικὸς του δάσκαλος, ὁ Ζώρζ Ἄγκελ Λιβράγκα εἶναι ὁ ἀβατάρ τῆς νέας ἐποχῆς. Οἱ ὀργανώσεις πού ἀναγνωρίζουν σάν πάτρωνα -Μεσσία καί ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ τὸν γκουρού Σάτβα Σάϊ Μπάμπα, ὅπως εἶναι ἡ ἔνωση «ἀρμονικὴ ζωὴ», ἡ ἔνωση Γιόγκα «ἠλίανθος» καί ἄλλες ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Σάτβα Σάϊ Μπάμπα εἶναι ὁ ἀβατάρ τῆς

«Νέας Έποχης»...Τά «παιδιά του Θεού», ή οικογένεια της αγάπης», λένε ότι ο δικός τους, ο Μω ή Ντέβιντ Μπέργκ είναι ο «δάσκαλος».

2. Κοινά χαρακτηριστικά τῶν ομάδων τῆς λεγόμενης « Νέας Έποχῆς»

Αυτόν τόν κατάλογο θά μπορούσα νά τόν συνεχίσω...

Είπαμε ἤδη πῶς πρόκειται γιά ἄπειρες ομάδες μέ διαφορετική διδασκαλία, διαφορετική ἡγεσία, διαφορετικούς σκοπούς. Ὅμως υπάρχουν κάποια κοινά χαρακτηριστικά. Ἦδη ἀναφέραμε τό ἕνα : Ἡ εἴσοδος στή νέα ἐποχή, ὁ ἀβατάρ, παρά τίς διαφορές. Ὑπάρχουν καί ὀρισμένα ἄλλα, θά ἔλεγε κανείς, κοινά χαρακτηριστικά.

α) Ὀλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου

Τό πρῶτο καί πιό βασικό εἶναι ἡ λεγόμενη «Ὀλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου». Τήν καλύτερη διατύπωση αὐτῆς τῆς θέσεως πού προσδιορίζει τή νέα ἐποχή τή βρήκα σ' ἕνα πολυγραφημένο κείμενο μιᾶς τέτοιας ομάδας μέ τόν τίτλο «προσευχές». Λέγει:

« Ἡ παλιά θρησκεία λέει ὅτι ἄθεος εἶναι αὐτός πού δέν πιστεύει στό Θεό. Ἡ νέα θρησκεία λέει : «**ἄθεος εἶναι ὅποιος δέν πιστεύει στόν ἑαυτό του**». Καί ἐδῶ βλέπετε ὅτι ὁ «ἑαυτός» ταυτίζεται μέ τό σύμπαν. Ἀπόλυτος μονισμός. Δέν ὑπάρχει στήν οὐσία, γιά τούς ὁπαδούς τῆς νέας ἐποχῆς, δυαδικότητα ἢ πολλαπλότητα. Ὅλα εἶναι μάγια, ἀπάτη, πλάνη. Καί ἐμεῖς, ἰσχυρίζονται, ἔχουμε τίς τεχνικές νά ὀδηγήσουμε στή γνῶση. Δέν εἶναι κάτι παρόμοιο μ' ἐκεῖνο πού ἰσχυρίστηκε ὁ Ὅφης, ὁ Σατανᾶς, στό Παράδεισο;

Σ' ἕνα σχῆμα τῆς ὀργάνωσης «ἁρμονική ζωή» φαίνεται αὐτός ὁ ἀπόλυτος μονισμός. (Καί αὐτή ἡ ὀργάνωση, ὁ Θεοφάνης Μπούκας καί ἄλλες ὀργανώσεις, ὅπως οἱ γκουρού τοῦ Σατυανάντα Ἄσραμ σήμερα τό πρῶτ' ἐμφανίζονται ἀπό τήν κρατική τηλεόραση).

Καί μόνο ἡ ἔκφραση «ἐκδήλωση τοῦ Θεοῦ» μέσα ἀπό τή δημιουργία, φανερώνει αὐτή τήν ὀλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου. Δέν ὑπάρχει ἡ σωτήριος διάκριση ἀνάμεσα στό Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Δέν ὑπάρχει ἡ διάκριση ἀνάμεσα στήν οὐσία καί στήν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως δέν εἶναι δυνατή ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπό ἕνα Θεό προσωπικό. Ἐμεῖς γνωρίζουμε πῶς ὁ Θεός σώζει τόν ἄνθρωπο χωρίς νά τόν καταστρέφει καί αὐτή ἡ σωτηρία ὀφείλεται ἀκριβῶς σ' αὐτή τή διάκριση. Καί ἂν θέλουμε νά ἐμβαθύνουμε σ' αὐτά τά θέματα σέ σχέση μ' αὐτές τίς ομάδες θά ποῦμε ὅτι ἰδιαίτερα στή χώρα μας καί στήν Εὐρώπη γενικότερα, ὅλες αὐτές οἱ ομάδες χρησιμοποιοῦν χριστιανικούς ὅρους μέ ἀποτέλεσμα νά φέρουν σύγχυση καί ἀβεβαιότητα σέ ἀστήρικτες ψυχές. Μιλοῦν γιά «πίστη», γιά «προσευχή», γιά «ἀγάπη» καί ἐννοοῦν αὐτά μέ ἐντελῶς διαφορετικό περιεχόμενο.

β) Ἐνοποίηση τῶν θρησκειῶν

Ἔρχομαι σ' ἕνα δεύτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς νέας τάσεως : εἶναι ἡ

ένοποίηση τῶν θρησκειῶν. Διαβάζω ένα κείμενο ὀργανώσεως πού εκπροσωπεῖται στήν Ἑλλάδα. Εἶναι ἡ κίνηση «I am», δηλαδή «ἐγώ εἰμί» τοῦ Σαίν Ζερμαίν. (Εἶναι ὁ ἀβατάρ τῆς νέας ἐποχῆς κατά τήν κίνηση αὐτή) :

«Τώρα ἀρχίζουμε μέ τήν οἰκουμενική ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ νά κάνουμε πραγματικότητα τό ξεπέρασμα καί τήν ἐνότητα τῶν θρησκειῶν».(...)

Τό πράγμα ξεκινᾷ φυσικά ἀπό τή «Θεοσοφία» τῆς Ἑλενας Πέτροβνα Μπλαβάτσκι καί μέ τήν «παγκόσμια λευκή ἱεραρχία», στήν ὁποία ἀνήκουν δῆθεν ὅλοι πλέον οἱ ἀρχηγοί καί ἰδρυτές τῶν θρησκειῶν, ἕνας ἀπό τούς ὁποίους εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως λένε οἱ ἄνθρωποι τῆς «Θεοσοφίας». Ἡ χριστιανική Ἐκκλησία γίνεται, φυσικά, ἀποδεκτή καί χρήσιμη γιά τούς ἀνθρώπους πού ἔχουν καθυστερήσει στό ἐξελικτικό τους ἐπίπεδο καί ζοῦν ἀκόμη στήν «ἐποχή τῶν ἰχθύων».

Τώρα, λένε οἱ ὀπαδοί τῆς νέας ἐποχῆς, μπαίνουμε στήν ἐποχή τοῦ «Υδροχόου» καί ὁποῖος ἀναπτύσσεται πνευματικά καί ἀνέρχεται τά ἐξελικτικά ἐπίπεδα, αὐτός ἀναγνωρίζει τό «νέο δάσκαλο», τό «νέο ἀβατάρ». Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀβατάρ μιᾶς περασμένης ἐποχῆς. Τώρα βρισκόμαστε στήν ἐποχή τοῦ ἀπλέτου φωτός καί τῆς ἀπόλυτης ἀλήθειας.

Δέν νομίζω νά ὑπάρχει ἀνάγκη νά ὑπογραμμίσουμε ὅτι στό σημεῖο αὐτό διαφοροποιεῖται ἐντελῶς ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας, πράγμα πού ἀποδεικνύει ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά ἔχει κανείς μιᾶ διπλή ιδιότητα. Ἡ ιδιότητα τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ δέν συμβιβάζεται μέ τήν ιδιότητα τοῦ ὀπαδοῦ μιᾶ τέτοιας ὀμάδας τῆς νέας ἐποχῆς.

γ) Νεοειδωλολατρία

Ἄς ἔλθουμε ὁμως σ' ἕνα τρίτο γνώρισμα. Εἶναι ἡ **στροφή πρὸς τούς πρωτόγονους πολιτισμούς καί θρησκείες.** Ἡ ἐπιστροφή στίς ἀρχαῖες θρησκείες προσφέρεται ὡς ἡ διέξοδος στά ἀδιέξοδα τοῦ σημερινοῦ κόσμου.

«Οἱ εἰδωλολάτρες» εἶναι ὁ τίτλος μιᾶς ἐφημερίδας τῶν Ἑλλήνων εἰδωλολατρῶν. «Ἐυπνεῖστε» λέει, «εἴμαστε ὀρατοί στά Γεράνια ὄρη, στίς κορυφές τῶν ὁποίων σώθηκε ὁ Μέγαρος, ὁ υἱός τοῦ Διός, ἀπό τόν κατακλυσμό τοῦ Δευκαλίωνος». Ἐνα ἄλλο σῆμα πού παισιώνεται ἀπό ἕνα δάφνινο στεφάνι λέει : « Ἑλληνες, τά πάντα γύρω μας καταρρέουν. Μόνο τά εἰδῶλα σώζουν. Ἐλᾶτε στήν ξεχασμένη πάτρια ἑλληνική θρησκεία μας. Ἑλληνες εἰδωλολάτρες».

Τώρα βρισκόμαστε στό σημεῖο ἐκεῖνο, ὅπου, καθώς ὑπογραμμίζουν οἱ νεοειδωλολάτρες, πρέπει νά διαδοθοῦν αὐτά τά πράγματα στίς μάζες τοῦ λαοῦ. Ἡ διάβρωση στά ἄλλα ὑπεύθυνα στρώματα ἔχει ἤδη συντελεσθεῖ. Ἐκεῖνο πού πρέπει νά γίνει εἶναι ἡ εἶδηση καί ὁ πολλαπλασιασμός «μυστηριακῶν σχολείων» γιά νά μεταδώσουν αὐτή τή γνώση στίς εὐρύτερες μάζες. Ἐτσι τό «Μαγκαζέν 2000», ἕνα ἀπό τά μεγάλα περιοδικά τῆς νέας ἐποχῆς, ἀναφέρει :

«Αὐτό πού χρειαζόμαστε σήμερα εἶναι νέα μυστηριακά σχολεῖα. Ἡ πολιτική συνείδηση ἔχει ἤδη γίνει κατάσταση (δηλαδή, ἔχουμε ἤδη διαβρώσει τούς πολιτικούς). Τώρα πλέον ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἐξάπλωση, μέ τή δημιουργία τέτοιων σχολείων. Οἱ

μυστηριακές σχολές του παρόντος πρέπει να γίνουν κύτταρα της νέας κοινωνίας, της νέας εποχής. Η κοινωνία πρέπει να αλλάξει μέσω μυστηριακών σχολών γιατί μυστικισμός είναι πολιτιστική επανάσταση».

Βλέπετε ότι τό πρόβλημα δέν εἶναι μόνο θρησκευτικό. Εἶναι μεγάλο λάθος νά νομίζουμε ὅτι τά πράγματα αὐτά ἀφοροῦν μόνο τήν Ἐκκλησία.

δ) Ἀπατηλή συνειδητότητα

Ἐνα ἄλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς νέας αὐτῆς τάσεως πού ἔχει κάνει πολύ θόρυβο καί ἔχει μπεῖ μέσα στά σπίτια μας, εἶναι **ἡ πίστη στή δύναμη τῆς συνειδήσεως**. Ἐνας ἀπό τούς «ἀποστόλους» αὐτῆς τῆς «νέας εποχῆς», «μεσσίας» μιᾶς ὁμάδας, λέγει «ὄ, τι ὑπάρχει εἶναι συνείδησις, δέν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο. Ἀκόμη ὑπάρχει μιᾶ ἀντανάκλαση τοῦ ἐσωτερικοῦ καί τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῆς ψυχολογίας καί τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης. Ξεκινώντας ἀπό τήν ἐσωτερική μικροκοσμική περιοχή, μπορεῖ κανείς νά φθάσει στίς ὑπερπροσωπικές βαθμίδες τῆς δημιουργικότητας καί νά ἐπηρεάσει τό Σύμπαν!» Κατά τή νέα τάση, τό Σύμπαν εἶναι μιᾶ μεγάλη σκέψη, τῆς ὁποίας ἡ οὐσία εἶναι ἡ συνείδηση.

Καί ἐδῶ μπαίνουμε σ' ἕνα μεγάλο κεφάλαιο πού χαρακτηρίζεται «**θετική σκέψη**», ἢ ἄν προτιμᾶτε τό χριστιανικό ὄρο «**θετική πίστη**». Ἡ διάβρωση ἔχει τόσο προχωρήσει, ὥστε στήν Ἑλλάδα κυκλοφοροῦν βιβλία μεταφρασμένα ἀπό ὀρθόδοξους θεολόγους πού ἔχουν ἐκδοθεῖ ἀπό ὀρθόδοξους θεολογικούς ἐκδοτικούς οἴκους, σέ τυπογραφεῖα πού τυπώνουν θρησκευτικά βιβλία καί κυκλοφοροῦν εὐρύτατα μεταξύ τῶν λεγομένων «διανοουμένων Χριστιανῶν».

Ὑπάρχουν κινήσεις (μία ἀπ' αὐτές χαρακτηρίζεται «νέος ὄμιλος ἐξυπηρετητῶν τοῦ κόσμου») πού ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ σκέψη ταυτίζεται μέ τήν πράξη καί ὅτι δέν χρειάζεται νά κάνει κανείς τίποτ' ἄλλο γιά νά μεταβάλλει τήν κατάσταση τοῦ κόσμου ἐκτός ἀπό διαλογισμό. Μάλιστα φιλονεικοῦν μεταξύ τους ποιά ἀπ' ὅλες ἔριξε τό τεῖχος τοῦ Βερολίνου! Ὁ γκουρού Μαχαρίσι Γιόγκι τοῦ ὑπερβατικοῦ διαλογισμοῦ λέει ὅτι 7000 ἄνθρωποι σ' ὅλο τόν κόσμο, μέ λίγη ὥρα διαλογισμοῦ τό πρωῖ καί τό βράδυ, ἀρκοῦν γιά ν' ἀλλάξει ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄν βγαίνοντας στήν Ὀμόνοια κοιτάξετε παντοῦ τίς ἀφίσες, θά δεῖτε τίς «προσφορές» ὄλων αὐτῶν τῶν ὁμάδων πού ἀναφέρονται στή δυνατότητα διευρύνσεως τῆς συνειδήσεως. Στήν «ἐπανάσταση τῆς συνειδήσεως» ἀναφερόταν μιᾶ ἐγχρωμη ἀφίσα τοῦ «Πανελληνίου Κέντρου Γνωστικῶν Σπουδῶν», τό ὁποῖο φιλοξενεῖται στίς πιό ἐπίσημες αἴθουσες, κάνει σεμινάρια μέ τή συνεργασία τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καί μέσα στά σχολεῖα, μέ τήν κάλυψη τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κάνει ἐνημερωτικές ἐκστρατεῖες μαθητῶν καί γονέων γιά τά ναρκωτικά ἢ ἄλλα ζητήματα. Θεολόγοι πού εὐαίσθητοποιήθηκαν καί δραστηριοποιήθηκαν παρὰ λίγο νά βροῦν τό μπελᾶ τους.

ε) Πίστη στήν ἐξέλιξη πρός τόν «ὑπεράνθρωπο»

Ένα άλλο χαρακτηριστικό αυτής της «νέας τάσεως» είναι η **πίστη στην εξέλιξη**, πού αποτελεί τή βάση για τό λεγόμενο μετασχηματισμό της συνειδήσεως. Αυτός προετοιμάζεται από τίς ομάδες της «νέας εποχής» πού προαναγγέλλουν τό «σημείο στροφής» για τήν εποχή της συνειδήσεως. Αυτό τό σημείο στροφής μπορεί βέβαια νά επιταχυνθεί, λένε οί ομάδες αυτές, άν κανείς λάβει μέρος στά σεμινάρια τους και διαθέτει, βεβαίως, τά ανάλογα χρήματα.

Μιά μεγάλη έγχρωμη αφίσα του «Κέντρου Ανθρωπιστικής Ψυχολογίας και Ψυχοθεραπείας» αναφέρει : «Μία μέθοδος για αυτοεξέλιξη και αυτογνωσία». Μιά άλλη αφίσα της «ψυχοδυναμικής» του Θεοφάνη Μπούκα αναφέρει : «Η δύναμη του νοῦ στό επίπεδο Α. Πώς νά χρησιμοποιήσετε τό υπόλοιπο 90 τοῖς εκατό του μυαλου σας. Πώς νά περάσετε δηλαδή από τό συνηθισμένο άνθρωπο στόν «υπεράνθρωπο στή νέα φυλή».

στ) «Νέα ήθική»

Έρχομαι σ' ένα τελευταῖο χαρακτηριστικό γνώρισμα πού μου φαίνεται τό πιό σημαντικό. Είναι η **νέα ήθική**. Η ήθική τῶν ομάδων αὐτῶν στηρίζεται κυρίως στή θεωρία του κάρμα και της μετενσαρκώσεως. Η έννοια της *π ρ ο σ ω π ι κ ῆ ς ε ὑ θ ὑ ν η ς* για τή διαμόρφωση της κοινωνικής ζωής δέν υφίσταται στους ανθρώπους πού ακολουθοῦν τό κάρμα και τή μετενσάρκωση. Η προσπάθεια για τήν αντιμετώπιση της κακοδαιμονίας είναι ανύπαρκτη, διότι τά πάντα είναι αποτελέσματα καρμικῶν σχέσεων προηγούμενων ζωῶν.... Η ἀδικία πού υφίσταται κάποιος, ή ἐξαθλίωση, ἀκόμα και τό ἔγκλημα ἐρμηνεύεται μέ τό κάρμα και μέ τή μετενσάρκωση και γίνεται ἀποδεκτό.

Από τήν άλλη, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ταυτίζεται μέ τό Θεό, ὁ ἴδιος είναι πλέον μέτρο τῶν πράξεών του. Σύμφωνα μέ τίς ομάδες της «νέας εποχής» τό μέτρο είναι μέσα μας κι ἐκεῖ πρέπει νά τό ἀναζητήσουμε. Ὁ καθένας μας προσδιορίζει ὁ ἴδιος τί είναι καλό και τί είναι κακό. Ὁ πνευματικός δρόμος είναι καλός ἄν προσαρμόζεται μέ τίς ἀνάγκες μας, ὅπως ἐμεῖς τίς αισθανόμαστε και τίς προσδιορίζουμε. Δέν χρειάζεται νά δικαιολογήσει κανείς τίποτε. Δέν ὑπάρχει πιά ή συναίσθηση της ἐνοχῆς. Δέν ὑπάρχει περίπτωση νά ἔκανε κανείς κάτι λάθος. Δέν ὑπάρχει ἀποτυχία, δέν ὑπάρχει διαμάχη για τήν ἀλήθεια οὔτε και μπορεῖ νά ὑπάρχει. Δέν μάχεται κανείς για ιδέες και ἀντιλήψεις, για θέματα πίστεως, ἀφοῦ ὁ καθένας προσδιορίζει για τόν ἑαυτό του, δεσμευτικά τό περιεχόμενο της πίστεως.

Γι' αυτό τό λόγο, δίπλα στό Δαλάϊ Λάμα μπορεῖ νά καθήσει και νά συμπροσευχηθεῖ και ὁ Πάπας της Ρώμης, και ὁ μάγος και ὁ Ὁρθόδοξος ἐπίσκοπος και ὁ Προτεστάντης και οὔτω καθ' ἑξῆς. Γι' αυτό ὅλοι αὐτοί μποροῦν νά συναντηθοῦν ἀκόμη και στό πνευματικό κέντρο τῶν Καθολικῶν στήν Ἑλλάδα, ὅπως ἔγινε τό 1981, ἄν δέν ἀπατῶμαι...

Η πίστη στή «Νέα Ἐποχή» ἀρνεῖται τήν ἁμαρτία. Τό νά πιστέψω ὅτι εἶμαι ἁμαρτωλός, λέγουν ὅσοι ακολουθοῦν τίς ιδέες της «Νέας Ἐποχῆς» θά ἦταν ἀρνητική σκέψη, ή καταστροφή μου. Δέν ὑπάρχει λοιπόν δυνατότητα ἐνοχῆς και συμμετοχῆς σέ οτιδήποτε. Ἐκεῖνο πού είναι ἀρνητικό για τούς ὀπαδούς της «Νέας εποχῆς» είναι ή

έλλειψη τής γνώσης, τό νά βρρίσκειται κανείς στήν πλάνη, νά νομίζει ότι ύπάρχει προσωπικός Θεός καί νά μήν έχει άντληφθει ότι ό ίδιος ταυτίζεται μέ τό Θεό!!

3) «Ένωτική Έκκλησία» καί «Σαηεντολογία»

Πρός τό τέλος τής όμιλίας του ό π. Αντώνιος Άλεβιζόπουλος

αναφέρθηκε σέ δύο από τίς πιό επικίνδυνες κινήσεις τής «Νέας Έποχής» τήν «Ένωτική Έκκλησία» του Κορεάτη ψευδομεσσία Σάμ Μυόγκ Μούν καί τή Scientology. Για τή Scientology είπε μεταξύ άλλων :

«Σ' αυτήν τήν όργάνωση κορυφώνεται ή παρακάτω άντίληψη τής ήθικης : «Ποτέ μή φοβηθείς νά βλάψεις κάποιον για μιά δίκαιη αίτία. Καί τί δικαιότερη αίτία θά ύπήρχε από τό νά βλάψει κανείς κάποιον πού δυσφημίζει τή « Scientology» ή άσκει κριτική έναντίον της;»

Ό «Μεσσίας» αυτής τής όργάνωσης Ρόν Χάμπαρντ τονίζει σέ διάφορα δημοσιεύματα καί δίνει ειδικές όδηγίες στό Τάγμα Ασφαλείας τής όργανώσεως αυτής ότι κάθε ένας πού άσκει κριτική έναντίον της είναι έγκληματίας.

Έτσι μιά μητέρα, ή Γκαμπριέλε Χούμπερ, δολοφονήθηκε από τό γιό της πού είχε πέσει θύμα τής όργάνωσης αυτής.

Όσον άφορ ά στήν όργάνωση του Μούν, ό όποιος ισχυρίζεται ότι είναι ό «Κύριος τής Δευτέρας Παρουσίας» ό π. Αντώνιος είπε μεταξύ άλλων :

« Η όργάνωση του Κορεάτη Μούν μεθοδεύει τή διάβρωση όλων των δομών τής έξουσίας στον κόσμο. Συναντήθηκε παλαιότερα μέ τον Γκορμπατσώφ καί όργάνωσε συνέδριο στή Μόσχα όπου συμμετείχαν 41 άρχηγοί κρατών καί 500 δημοσιογράφοι.

Στά έντυπά του ό ψευδομεσσίας χαρακτηρίζεται ως «κέντρο τής παγκόσμιας Ιστορίας» καί ό τέταρτος γάμος του ως «γάμος του Άρνιου τής Άποκαλύψεως»...

Μιά από τίς βασικές όργανώσεις τής κινήσεως του ψευδομεσσία Μούν είναι καί ή λεγόμενη «θρησκευτική ύπηρεσία νεότητας» μέ βασικό σκοπό «τήν εκπαίδευση τής μελλοντικής ήγεσίας τής ανθρωπότητας». Η κίνηση ισχυρίζεται ότι χρειάζεται άλλα 15 περίπου χρόνια για νά διαβρώσει τό «Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών» καί τό Σιωνιστικό Κίνημα. Ήδη ύπήρχε ένας μεταξύ των πέντε προέδρων του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών πού συνεργάζεται στενά μέ τήν κίνηση αυτή.

Άλλά ύπάρχουν καί δικόι μας κορυφαίοι. Ένας άπ' αυτούς καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών καί μέλος τής Ακαδημίας των επιστημών άνήκει στή συμβουλευτική επιτροπή τής όργανώσεως πού άποβλέπει στήν εκπαίδευση τής μελλοντικής ήγεσίας τής ανθρωπότητας καί τό όνομά του δημοσιεύεται στό έπιστολόχαρτο του Σάμ Μυόγκ Μούν.

Ό π. Αντώνιος συμπερασματικά έκρινε ότι τό πρόβλημα δέν είναι μόνο θρησκευτικό

*ἀλλά ἀπειλεῖ τούς δημοκρατικούς θεσμούς καί ὁλόκληρο τόν πολιτισμό μας, ὁ
ὁποῖος στηρίζεται σέ μιά ἀντίληψη περί ἀνθρώπου ἀσυμβίβαστη μέ τήν ἀντίληψη τῆς
«νέας ἐποχῆς». Τελειώνοντας εἶπε χαρακτηριστικά :*

Κλείνοντας θέλω νά ὑπογραμμίσω : Οἱ ὀμάδες τῆς Νέας Ἐποχῆς δέν ἀποτελοῦν
διέξοδο, δέν εἶναι λύση. Εἶναι ἀπειλή».

* ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΠΟΛΥΤΟΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΤΗΝ ΕΞΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΜΕΤΡΗΤΗ [BROWSER] ΣΑΣ:
ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΕΠΙΛΟΓΕΣ INTERNET - ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΙΡΕΣ - ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΙΡΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ - ΚΑΙ ΕΠΙΛΕΞΤΕ PALATINO LINOTYPE

ΤΟ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΚΟ ΟΡΑΜΑ (ΕΦΙΑΛΤΗΣ)

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η λεγόμενη Νέα Εποχή του Υδροχόου (N.E.) αποτελεί ως γνωστόν το ποιμαντικό πρόβλημα της δεκαετίας του 90. Αυτό επισημάνθηκε ήδη από τον μακαριστό π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο και διαπιστώθηκε από την Β' Συνδιάσκεψη Εντεταλμένων ιερών Μητροπόλεων επί θεμάτων αιρέσεων, που έλαβε χώρα στο Κυβέρι Αργολίδος το 1990, με θέμα: Το Σύνδρομο της "Νέας Εποχής" και η αλήθεια της Ορθοδοξίας.

Η Νέα Εποχή είναι το αρχαίο εωσφορικό ψέμα με νέα μορφή. Επαναλαμβάνει αυτό που είπε ο διάβολος στον Αδάμ και την Εύα ότι δηλαδή ο άνθρωπος είναι από την ίδια του τη φύση Θεός.

Οι βασικοί στόχοι της Νέας Εποχής, όπως περιγράφονται στα βιβλία των σημαντικότερων εκπροσώπων της, Alice Bailey, Benjamin Creme, Pavid Spangler, Vera Alder, Marilyn Ferguson, John Randolph Price, Mueller Robert κ.α. είναι δύο:

1. Η επιβολή μιας Νέας Τάξεως Πραγμάτων σε πολιτικο-οικονομικό επίπεδο, δηλαδή μιας Παγκόσμιας Κυβέρνησης με επικεφαλή τον αναμενόμενο από τούς νεοεποχίτες Μεσσία ή Αβατάρ της Νέας Εποχής και,
2. Η επιβολή μιας Νέας Τάξεως Πραγμάτων σε θρησκευτικό επίπεδο, δηλαδή μιας παγκόσμιας συγκρητιστικής θρησκείας ή πανθρησκείας.

Αυτοί οι δύο βασικοί στόχοι, αποτελούν το λεγόμενο από τούς νεοεποχίτες Σχέδιο, το οποίο προωθεί Το Τάγμα.

Μέσω του Τάγματος είναι οι εξυψωμένοι διδάσκαλοι, μερικοί από αυτούς θεωρούνται ότι δεν έχουν υλικό σώμα (πρόκειται δηλαδή για δαιμονικές οντότητες), ενώ άλλοι είναι άνθρωποι του χρήματος μυημένοι στην υπόθεση.

Οι δύο βασικοί σκοποί (πολιτικοοικονομικός και θρησκευτικός) όχι απλώς συνδέονται, αλλά σε τελική ανάλυση σχεδόν ταυτίζονται. Ο ψευδομεσσίας της Νέας Εποχής, φιλοδοξεί να είναι επικεφαλής και της παγκόσμιας κυβέρνησης και της δαιμονικής πανθηρησκείας.

Όλα αυτά βέβαια, δίνουν ίσως την εντύπωση σεναρίου επιστημονικής φαντασίας. Δεν είναι όμως καθόλου έτσι. Το Σχέδιο όχι απλώς υπάρχει δημοσιοποιημένο στα βιβλία των σημαντικότερων νεοεποχιστών, αλλά και το βλέπουμε καθημερινά να προωθείται στην πράξη. Εμείς εδώ θα αναφερθούμε κυρίως, όπως άλλωστε το δηλώνουμε στον τίτλο στον δεύτερο στόχο, δηλαδή στη Νέα Τάξη Πραγμάτων σε θρησκευτικό επίπεδο.

Το προτεινόμενο, ήδη και σε επίπεδο Ο.Η.Ε. έμβλημα της επιδιωκόμενης πανθηρησκείας, είναι κυκλική παράσταση, όπου στην περιφέρεια του κύκλου υπάρχουν, πάλι μέσα σε μικρότερους κύκλους, τα σύμβολα των εξ μεγάλων θρησκειών του κόσμου (Χριστιανισμού, Ιουδαϊσμού, Ισλάμ, Ινδουισμού, Βουδισμού, Ταοϊσμού) και στο κέντρο του μεγάλου κύκλου η φράση: Ειρήνη και αγάπη στη Γη.

Η Lola Davis, προφήτις της Νέας Εποχής, υπόσχεται ότι ο Χριστός της Νέας Εποχής, θα φέρει νέες αποκαλύψεις και θα καθοδηγήσει στην εγκαθίδρυση της Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας.

Κατά την Lola Davis, μέχρι να επιστρέψει αυτός, ο μέγας Αβατάρ υπάρχει μία ευθύνη που βαρύνει κάθε άνθρωπο να δημιουργήσει μια νέα παγκόσμια κοινωνία που θα υποδεχθεί τη Νέα Παγκόσμια Θρησκεία για τη Νέα Εποχή. Ο αναμενόμενος αυτός Μεσσίας της Νέας Εποχής (στην πραγματικότητα ψευδοχριστός ή Αντίχριστος), θα είναι ένας Μεγάλος Παγκόσμιος Διδάσκαλος για τούς ανθρώπους κάθε θρησκείας, καθώς και για τούς άθρησκους.

Για να επιτευχθεί η πανθηρησκεία θα πρέπει να συγκλίνουν οι θρησκείες. Πώς θα γίνει αυτό; Ας ακούσουμε τον Robert Mueller πρώην βοηθό γενικό γραμματέα του Ο. Η. Ε. και σημαντικό εκπρόσωπο της Ν.Ε. Γράφει στο βιβλίο του «Η Νέα Γένεση». Οι θρησκείες πρέπει:

- Να επιταχύνουν τον Οικουμενισμό και να δημιουργήσουν κοινά παγκόσμια θρησκευτικά ιδρύματα, τα οποία θα βρουν τα μέσα και τους θρησκευτικούς εμπνευστές, που θα υποστηρίξουν λύσεις των παγκοσμίων προβλημάτων.
- Να υψώσουν τη σημαία των Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.) σ' όλους τους χώρους λατρείας.
- Να προσευχηθούν και να οργανώσουν παγκόσμιες **συμπροσευχές**¹.

Το 1975 στον Ο.Η.Ε. σε μια συνάντηση εκπροσώπων διαφόρων θρησκειών εξεδόθη αυτή η

διακήρυξη:

Η κρίση της εποχής μας προκαλεί τις παγκόσμιες θρησκείες να απελευθερώσουν μία νέα πνευματική δύναμη υπερβαίνοντας τα θρησκευτικά, πολιτιστικά και εθνικά σύνορα..

Υποστηρίζουμε μία νέα πνευματικότητα που θα απορρίψει την απομονωτικότητα και θα κατευθυνθεί προς μία πλανητική συνείδηση².

Γράφει ο Robert Mueller στο προαναφερθέν βιβλίο του: **Πρέπει να ενωθούμε με τους ινδουιστές αδελφούς μας και να ονομάσουμε από δω και πέρα τον πλανήτη μας Βράχμα ή Πλανήτη του Θεού**³.

Επίσης ο Mueller παρατηρεί:

Οι θρησκείες πρέπει να συνεργάζονται ενεργά για να προσφέρουν μία καλύτερη κατανόηση των μυστηρίων της ζωής και της θέσης μας στο Σύμπαν. Η θρησκεία μου σωστή ή λάθος και το έθνος μου σωστό ή λάθος πρέπει να εγκαταλειφθούν μια για πάντα στην Πλανητική Εποχή. Προοδευτική απλοποίηση και ενοποίηση... θα λάβει χώρα στον θρησκευτικό τομέα λέγει η Vera Alder στο βιβλίο της «When humanity comes of age».

Και συνεχίζει: Η θρησκεία δεν θα είναι πλέον μία πλευρά της ανθρώπινης ζωής, αλλά η σχεδόν υποσυνείδητη βάση κάθε ενέργειας. Οι άνθρωποι θα συνειδητοποιήσουν τον σκοπό και την παρουσία του Θεού σε κάθε μέρος της δημιουργίας καθώς και του εαυτού τους, ώστε δεν θα μπορούν να διαχωρίσουν την θρησκεία από την επιστήμη, την εκπαίδευση ή την κυβέρνηση. Η ολοκλήρωση θα έχει γίνει πλήρης⁴.

Ρωτά η Lola Davis: Τι θα συμβεί στις μεγάλες σημερινές θρησκευτικές ομάδες;

Και απαντά: **Οι σημερινές θρησκείες πιθανόν να συνεχίσουν να λειτουργούν αρχικά όπως σήμερα.. Καθώς όμως οι αντιλήψεις της Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας θα επικυρώνονται επιστημονικά, θα γίνονται γνωστές και θα διαδίδονται, οι σημερινές θρησκείες θα κάνουν αλλαγές και θα εξελιχθούν σε κέντρα της Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας**⁵.

Ας δούμε όμως ποια είναι τα βασικά δόγματα της επιδιωκόμενης πανθρησκείας.

Οι προδιαγραφές της πανθρησκείας ξεκινούν από την αντίληψη περί Θεού, ανθρώπου και κόσμου, που έχουν οι ομάδες της Ν.Ε. και ταυτίζονται εν προκειμένω με τις αντιλήψεις των

ανατολικών θρησκειών και του αποκρυφισμού. Είμαστε στο κατώφλι της Ν.Ε. (πρβλ. και κατώφλι 21ου αι.). Είναι το βασικό μήνυμα που διοχετεύεται. Περιμένουμε νέες αλήθειες, νέο Μεσσία (κάθε κοσμική εποχή έχει τον δικό της). Θα είναι μια χρυσή εποχή φώτισης... Ο Χριστιανισμός που ευθύνεται για τα σημερινά προβλήματα (πόλεμοι, πείνα, μόλυνση περιβάλλοντος) θα ζαρώσει, θα χαθεί, καθώς τραγούδησαν και οι Μπητλς. Όσοι μένουν προσκολλημένοι στην παλιά εποχή είναι άνθρωποι που βρίσκονται σε **κατώτερο εξελικτικό επίπεδο**. Εάν εμμείνουν σ' αυτή την προσκόλληση, θα **μετατεθούν** σε άλλο επίπεδο ύπαρξης (δηλαδή θα θανατωθούν), ώστε να εξελιχθούν σε επόμενη τους μετενσάρκωση. **Αυτό ονομάζεται στη γλώσσα της Ν.Ε. πράξη καθάρσεως**. (Κάτι σαν την τελική λύση του Γ' Ράιχ του Χίτλερ για Εβραίους, Σέρβους, τσιγγάνους και άλλους ανεπιθύμητους). Μάλιστα η πράξη καθάρσεως θα είναι, όπως λένε, μια πράξη υψίστης αγάπης (!!!)

Υιοθετείται το ολιστικό μοντέλο, ο απόλυτος πανθειστικός μονισμός, (εν το πάν της Θεοσοφίας). Σε πολιτικο-οικονομικό επίπεδο γίνεται λόγος, πληθωρικός μάλιστα τον τελευταίο καιρό, για παγκοσμιοποίηση.

Ανοίγουμε εδώ μια παρένθεση, που πιστεύω ότι χρειάζεται, για να πούμε ότι η Θεοσοφία των Blavatsky, Besant, Bailey και διαδόχων, είναι η πραγματική πνευματική μητέρα της Νέας Εποχής. Με τον θρησκευτικό συγκρητισμό της θέτει τις βάσεις της πανθρησκείας. Καμία θρησκεία δεν είναι πάνω από την αλήθεια, είναι το βασικό εωσφορικό δόγμα της **Θεοσοφίας**. Όλες οι θρησκείες έχουν ψήγματα της αλήθειας. Καμία δεν έχει ολόκληρη την αλήθεια. Εννοείται ότι ολόκληρη την αλήθεια έχει η Θεοσοφία που ισχυρίζεται ότι κανείς δεν έχει ολόκληρη την αλήθεια. Όποτε όλες οι θρησκείες θα πρέπει να συνεισφέρουν το μερίδιο τους. Η κάθε μία να εμπλουτίσει τις άλλες και να εμπλουτισθεί από αυτές. Αυτή ακριβώς είναι η βασική ιδέα διοργανώσεων όπως το Κοινοβούλιο των θρησκειών του κόσμου (Σικάγο 1893 και 1993 Ασιίτζη 1986 κ.α.ό.).

Ας ακούσουμε τι λέγει ο Ινδός Γκουρού **Βιβεκανάντα** κατά την ομιλία του στο Α' Κοινοβούλιο των θρησκειών του κόσμου (Σικάγο 1893), του οποίου υπήρξε ο βασικός εμπνευστής:

Αν κάποιος από αυτό το ακροατήριο ελπίζει ότι αυτή η ενότητα θα έρθει με το θρίαμβο μιας οποιασδήποτε θρησκείας και τον αφανισμό των άλλων, σ' αυτόν δεν έχω παρά να πω: Αδερφέ μου οι ελπίδες σου θα διαψευσθούν. Μήπως επιθυμώ οι Χριστιανοί να γίνουν Ινδουιστές; Προς Θεού! Μήπως επιθυμώ οι Ινδουιστές ή οι Βουδδιστές να γίνουν Χριστιανοί; Προς Θεού! ... Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να γίνουν Ινδουιστές, ούτε Βουδδιστές· ούτε και αυτοί να γίνουν Χριστιανοί. Αλλά **κάθε θρησκεία θα πρέπει να αφομοιώσει το πνεύμα των άλλων θρησκειών**, διατηρώντας ωστόσο τις ιδιαιτερότητες της, προκειμένου να αναπτυχθεί

σύμφωνα με τους δικούς της νόμους.

Μόνο πού ο Ινδός Γκουρού δεν είναι ειλικρινής. Χαρακτηριστικό αλλά και αποκαλυπτικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από τον πύρινο λόγο του σε φοιτητές στο Mandras κατά τη επιστροφή του στην Ινδία, όπου του έγινε αποθεωτική υποδοχή:

Αυτό είναι το μεγάλο ιδανικό πού βρίσκεται μπροστά μας, και ό καθένας πρέπει γι' αυτό να οπλιστεί – η άλωση του κόσμου από την Ινδία – τίποτε το λιγότερο από αυτό, και όλοι εμείς πρέπει να οπλισθούμε και να τεντώσουμε γι' αυτό το σκοπό κάθε νεύρο... Σήκω, Ινδία, και κυριεύσε τον κόσμο με την πνευματικότητα σου... Αυτό πού πρέπει να κυριεύσει τη Δύση είναι η πνευματικότητα....⁶

Κλείνουμε την παρένθεση και συνεχίζουμε την απαρίθμηση των βασικών δογμάτων της πανθησκείας:

Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στον Θεό (εκτός από εκείνους πού ομολογούν πίστη μόνο στο Θεό, θα συμπληρώναμε εμείς). Πίστευε, λένε, ό,τι θέλεις, μόνο μην είσαι μονόδρομος. Αυτός είναι ο λεγόμενος δογματικός πλουραλισμός. Ο πλουραλισμός, όπως τον εννοεί η Ν.Ε., ανάγεται σε δόγμα, σε κεφαλαιώδες άρθρο πίστεως. Όποιος δεν αποδέχεται αυτό το δόγμα χαρακτηρίζεται από τους κήρυκες της Ν.Ε. φουνταμενταλιστής, φανατικός και μισαλλόδοξος.

Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να κάνουμε, λένε, αξιολογικές κρίσεις για τους διάφορους δρόμους. Λέγει χαρακτηριστικά ο Mueller υπάρχουν 500 θρησκείες • δεν θα σας έφθανε ο χρόνος της ζωής σας για να αποφασίσετε ποια είναι καλύτερη... Συνεπώς όλες οι θρησκείες είναι νόμιμοι δρόμοι πού οδηγούν στον ίδιο σκοπό – το ίδιο και ο Χριστιανισμός. Η αλήθεια του Ευαγγελίου έτσι σχετικοποιείται. Η Ορθοδοξία τίθεται στο επίπεδο των θρησκειών πού είναι ανθρώπινα δημιουργήματα.

Και συνεχίζουμε την απαρίθμηση των εωσφορικών δογμάτων της δαιμονικής πανθησκείας:

Ο άνθρωπος είναι από τη φύση του Θεός (είναι το ψέμα του αρχαίου όφεως). Μόνο πού αυτή τη θεϊκή του φύση δεν την έχει συνειδητοποιήσει. Για να το επιτύχει αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιήσει τις διάφορες τεχνικές διεύρυνσης της συνείδησης, γιόγκα, διαλογισμό κ.λ.π. Στόχος η αυτο-γνώσις, αυτο-εξέλιξη, αυτο-πραγμάτωση, αυτο-σωτηρία του ανθρώπου με τις δικές του μόνο δυνάμεις χωρίς τη βοήθεια του Θεού.

Η αγάπη για τον εαυτό (Εαυτό) είναι η μεγαλύτερη αγάπη. Και αν αγαπάτε 1000 θεούς αλλ' όχι τον εαυτό σας, δεν πετυχαίνετε τίποτε, λέγει ένας εκπρόσωπος της Ν.Ε.

Και άλλος: *Προσκυνήστε τον εαυτό σας, τιμήστε και λατρέψτε την ύπαρξη σας. Ο Θεός που κατοικεί μέσα σας είναι ο ίδιος ο εαυτός σας*⁷. Έτσι η υπερηφάνεια ανεβαίνει σε ύψη δαιμονικά για να ρίξει στη συνέχεια τον ταλαίπωρο άνθρωπο στο βάθος της αβύσσου. Η Ν.Ε. προτρέπει τους ανθρώπους, κυρίως μέσω των μηνυμάτων που διοχετεύονται από τα Μ.Μ.Ε. να ζουν μια ελεύθερη ζωή με σεξ, βία και μαγικές τελετές. Έτσι κολακεύει τα πάθη, δεν ζητά μετάνοια ούτε αγώνα για πνευματική αλλαγή στην ζωή (βλ. και κάρμα). Βασικότατο δόγμα εξάλλου της πανθησκείας είναι η πίστη στο κάρμα και τη [μετενσάρκωση](#) στον δήθεν νόμο δηλαδή των επαναγεννήσεων.

Λένε επίσης ότι η φύση είναι ένθεη. Όποτε ως συνέπεια έρχεται η λατρεία της Μητέρας Θεάς Γης (Γαίας), των θηλυκών θεοτήτων και η επιστροφή στην αρχαία ειδωλολατρεία. Έχουμε μέσα μας, λένε, απόκρυφες δυνάμεις, μπορούμε να κάνουμε τα πάντα. Η πίστη στην [αστρολογία](#), μαντεία κ.λ.π. είναι επίσης βασικό άρθρο πίστεως της Ν.Ε. Άλλες μυστηριακές – αποκρυφιστικές διδασκαλίες προβάλλονται επίσης από την Ν.Ε., όπως η ύπαρξη δήθεν ενεργειακών κέντρων (των λεγομένων τσάκρας) στον άνθρωπο. Η θρησκευτικής τάξεως πίστη της Ν.Ε. συμβαδίζει τάχα με τις επιστήμες, μοντέρνα φυσική κ.λ.π. (Fritjof Capra κ.ά.).

Πίστη στην [εξέλιξη](#) ([Δαρβινισμός](#)).

Ο άνθρωπος είναι Θεός εν εξελίξει, αλλά πρέπει να είναι υποταγμένος στους πιο εξελιγμένους ανθρωπο-θεούς.

Μέσα στο Σχέδιο και στην τακτική τους είναι και η κατασυκοφάντηση της Αγίας Γραφής και των αληθειών της πίστεως μας, με ένα τρόπο όμως έντεχνο και σταδιακό. Όχι εξ αρχής και ούτε κατά μέτωπον. Έτσι, προβάλλουν τις **ακόλουθες** βασικές θέσεις:

- Δεν** υπάρχει προσωπικός Θεός.
- Ο Ιησούς **δεν** είναι ο μονογενής Υιός του Θεού και δεν είναι ο μόνος Χριστός.
- Ο Ιησούς **δεν** πέθανε για τις αμαρτίες μας.
- Δεν** υπάρχει αμαρτία ούτε διάκριση καλού –κακού (όλοι είμαστε αθώοι). Η μόνη αμαρτία που παραδέχεται η Νέα Εποχή είναι η αποτυχία να φθάσει κανείς στη συνείδηση ότι είναι Θεός!
- Δεν** υπάρχει η Αγία Τριάδα.
- Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη λάθη. Αυτή η θέση παρουσιάζεται σταδιακώς. Σε πρώτη φάση λένε ότι είναι σπουδαία η Αγία Γραφή, μετά την παρουσιάζουν ως κατώτερη από τις άλλες Γραφές, και στο τέλος την παρουσιάζουν γεμάτη δήθεν λάθη.

- Δεν υπάρχει Παράδεισος και Κόλαση.
- Κάθε άνθρωπος είναι από τη φύση του Θεός. Όταν το συνειδητοποιήσει, αυτό είναι η Β' Παρουσία (δηλαδή, το να αναφωνήσει βλασφήμως Εγώ ειμί Θεός).
- Οι Χριστιανοί είναι ο Αντίχριστος.
- Ο Ιησούς και ο Χριστός είναι δύο διαφορετικές οντότητες
- Παραλλήλως, διαστρεβλώνοντας το Αγάπα τον πλησίον σου, προβάλλουν το νεοεποχικό Αγάπα το Θεό του πλησίον σου!

Το (προτεσταντικό) Εθνικό Συμβούλιο των Εκκλησιών των Η.Π.Α., έχει προ καιρού απαιτήσει την αντικατάσταση των λέξεων Κύριος και Βασιλεύς με τη λέξη Κυρίαρχος. Το Συμβούλιο αυτό, όπως και ομολογίες εκπροσωπούμενες στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών (ΠΣΕ), απηχώντας τη λεγόμενη φεμινιστική θεολογία, **ζητούν επίσης να αντικατασταθεί η λέξη Θεός με τη φράση Ο Πατέρας και Μητέρα μας.** Ακόμα και ο όρος Υιός, ο οποίος αναφέρεται στον Ιησού, τον Υιό του Θεού δεν είναι αρκετά καλός για το Εθνικό Συμβούλιο των Εκκλησιών, που επιμένει να αντικατασταθεί με τον ουδέτερο όρο **παιδί** (πρόκειται για την πρόταση υιοθέτησης της λεγομένης περιεκτικής γλώσσας, κάτι βεβαίως τελείως αντι-Γραφικό).

Για να διαδώσουν τις απόψεις των αυτές οι κήρυκες της ψευδεπίγραφης Ν.Ε. – πού είναι πολύ παλιά, αφού στην πραγματικότητα πρόκειται για την αναβίωση με νέα μορφή του αρχαίου εωσφορικού ψέμματος της αυτοθεώσεως – προτείνουν και την έκδοση Νέας Βίβλου. Ο Robert Mueller μάλιστα εισηγείται τη σχετική πρωτοβουλία να έχει ο Ο.Η.Ε. για να αποδείξει ότι είναι ένας μοντέρνος βιβλικός οργανισμός.

Μην ξεχνούμε ότι ήδη αυτό το έκανε, για να προβάλει τον εαυτό του ως μεσσία της Ν.Ε., ο Κορεάτης ψευδομεσσίας [Σάν Μιούνκ Μούν](#). Μάλιστα το πρώτο αντίτυπο αυτής της Παγκόσμιας Αγίας Γραφής επεδόθη στον Μούν από Έλληνα ομότιμο καθηγητή Θεολογικής Σχολής στο πλαίσιο πανηγυρικής τελετής πριν από μερικά χρόνια.

Τι θα Περιέχει η Βίβλος της Νέας Εποχής;

Οι ηγέτες της Νέας Εποχής συμφωνούν στην μορφή και την σύνθεση της. Η Lola Davis έχει γράψει ότι συμπεριλαμβανομένων όλων των Βίβλων, απ' όλες τις θρησκείες, υπάρχει και νέα γνώση πού προσφέρεται για να περιληφθεί στη Βίβλο της Νέας Εποχής.

Σ' αυτόν τον αιώνα, λέγει, υπάρχουν νέα δεδομένα που πριν δεν προσφέρονταν. **Ανάμεσα σ' αυτά είναι τα χειρόγραφα της Νεκράς Θάλασσας, οι τεράστιοι θησαυροί των Θρησκευτικών Γραφών, που βρέθηκαν στην Ποτάλα του Θιβέτ, τα συγγράματα που παραλήφθηκαν από την Βίβλο του τέταρτου αιώνα, τα γραπτά του Teilhart de Chardin και την καλά φυλαγμένη στο παρελθόν γνώση της Αρχαίας Σοφίας που περιέχεται στα γραπτά του Θιβετιανού στα βιβλία της Alice Bailey, καθώς επίσης και τα γραπτά μυστικιστών διαφόρων θρησκειών, οι διδασκαλίες που προσφέρουν οι Ροδοσταυρίτες και πολλά βιβλία πάνω στο Βουδισμό και τις Ινδουιστικές φιλοσοφίες και πρακτικές...**

Πιθανόν αρκετή από αυτή τη γνώση θα μπορούσε επωφελώς να χρησιμοποιηθεί για την εναρμόνιση των μεγάλων θρησκειών με την Νέα Παγκόσμια Θρησκεία της Νέας Εποχής.⁸

Ας δούμε τώρα ποια είναι η τακτική για να επιτευχθεί ο στρατηγικός στόχος της εγκαθιδρύσεως της πανθρησκείας. Η σύγκρουση δεν θα πρέπει να είναι κατά μέτωπον, διότι έτσι σκληραίνει η στάση τους λέγει χαρακτηριστικά η Ferguson ⁹.

Η άλωση θα επιτευχθεί με τη σταδιακή αλλοίωση του φρονήματος, η οποία συνίσταται κυρίως στο να πιστεύει κανείς ότι μπορεί συγχρόνως να ανήκει και στην Ορθόδοξη Εκκλησία και σε μια οργάνωση της Ν.Ε. Έτσι στόχος δεν είναι να αδειάσουν οι εκκλησίες, αλλά, ει δυνατόν, να γεμίσουν με ανθρώπους που όμως θα έχουν **αλλοιωμένο φρόνημα**.

Γι' αυτό και όλες σχεδόν οι οργανώσεις της Ν.Ε. δρουν με προσωπεία στοχεύοντας στη διάβρωση και στη σύγχυση.

Στο πλαίσιο της δόλιας αυτής τακτικής προβάλλεται η ανάγκη του διαλόγου όλων με όλους, με σκοπό την άμβλυση των δογματικών διαφορών (δογματικός μινιμαλισμός) εν ονόματι μιας νεφελώδους αγάπης κενής περιεχομένου. Ωσάν να υστερούντο αγάπης οι ομολογητές και οι μάρτυρες της πίστεως μας.

Γράφει σχετικά ο μακαριστός π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος:

Οι Άγιοι Μάρτυρες της Εκκλησίας μας προ-τίμησαν να χύσουν το αίμα τους, παρά να

αποδώσουν οποιαδήποτε τιμή ή αναγνώριση σε άλλους θεούς. Θα αρκούσε μια απλή υπόκλιση για να τους γλυτώσει από το μαρτύριο! Όμως σήμερα βρίσκονται Χριστιανοί (στο Κοινοβούλιο των θρησκειών του κόσμου, Σικάγο, 1993, ή στην Ασίζη το 1986) που εορτάζουν με ειλικρίνεια και αμοιβαία εκτίμηση την πλούσια ποικιλία του θρησκευτικού κόσμου!¹⁰

Πολλά θα μπορούσε να πει κανείς εν προκειμένω και για την **συμμετοχή** των Ορθοδόξων στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, η πανσπερμία των προτεσταντικών ομολογιών του οποίου, δημιουργεί ένα τέτοιο πνευματικό κλίμα που ίσως είναι ώριμο πλέον για μια ηρωική **έξοδο των Ορθοδόξων από αυτό**. Αυτό βέβαια θα αποφασισθεί από τις ίδιες τις Ορθόδοξες Εκκλησίες. Ας σημειωθεί ότι μέσα στο Π.Σ.Ε. υπάρχουν ομάδες οι οποίες ούτε το Τριαδικό δόγμα δέχονται, ενώ άλλες έχουν καθιερώσει ακόμη και ευχές για γάμους ομοφυλοφίλων !

Ένα στοιχείο επίσης της τακτικής των ομάδων της Ν. Ε. και μάλιστα των λεγομένων **νεοφανών** αιρέσεων, που αποτελούν τον σκληρό πυρήνα της Ν.Ε., είναι και η προσπάθεια απομονώσεως και κατασυκοφαντήσεως των εντεταλμένων επί θεμάτων αιρέσεων και του έργου των. Απευθύνονται στους προϊσταμένους μας, παρουσιαζόμενοι ως καλοί χριστιανοί (!), και λένε ότι τάχα εμείς με το φανατισμό μας ζημιώνουμε το έργο της Εκκλησίας (!). Επίσης, για να εξουδετερώσουν όποιον ασκεί κριτική στην οργάνωσή τους, τον χαρακτηρίζουν **ναζιστή** (!). Τα ζήσαμε όλα αυτά στην περίπτωση του μακαριστού π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου. Με τέτοια μέσα τον πολέμησαν το διαλυθέν πλέον Κ.Ε.Φ.Ε., το οποίο τώρα εμφανίζεται ως Εκκλησία της **Σαηεντολογίας**, και άλλες παρόμοιες οργανώσεις.

Ας δούμε μέχρι ποίου σημείου έχει προχωρήσει η διάβρωση διεθνώς. Γράφει σχετικώς η μάγισσα Miriam Starhawk, αναφερόμενη στην Αμερική: ***Η διδασκαλία του τελετουργικού και της ιστορίας της θρησκείας της θεάς σε ιερείς, λειτουργούς, καλόγριες και χριστιανούς καθοδηγητές ήταν μία νέα εμπειρία που άξιζε όμως τον κόπο. Βρήκα τους μαθητές, πολύ δεκτικούς στις καινούργιες ιδέες, πεινασμένους για νέες μορφές λατρείας και πολύ δημιουργικούς... Με μεγάλη μου χαρά ανακαλύπτω ότι υπάρχει ένα τόσο ισχυρό ρεύμα μέσα στις Χριστιανικές εκκλησίες που βλέπει με συμπάθεια το Ειδωλολατρικό Πνεύμα και επιθυμεί να γνωρίσει τις Διδασκαλίες της Αρχαίας θρησκείας.***¹¹

Και η Ruth Montgomery ομολογεί:

Όταν έγραψα διστακτικά το «Μία Αναζήτηση για την Αλήθεια» το 1965 φοβόμουν τον εξοστρακισμό μου από την θρησκευτική μου κοινότητα. Αντίθετα, κατακλύσθηκα από

προσκήσεις προτεσταντών κληρικών για να μιλήσω από τους άμβωνες τους και από την Καθολική Ακαδημία για να μιλήσω στους σπουδαστές της.¹²

Συμπεράσματα

Από όσα μέχρι στιγμής εξετάθησαν – μικρό δείγμα σε σχέση με όσα θα μπορούσε κανείς να προσκομίσει – έγινε πιστεύουμε φανερός ο δαιμονικός χαρακτήρας της επιδιωκόμενης νεοεποχικής πανθησκείας.

Έγιναν επίσης φανερές οι δόλιες μεθοδεύσεις της N.E., η οποία προς άγραν οπαδών δια της καλλιέργειας συγχύσεως, ισχυρίζεται δαιμονικά ότι όλες οι θρησκείες είναι νόμιμοι δρόμοι που οδηγούν στον ίδιο σκοπό, δηλαδή στην αυτοθέωση, παράλληλα όμως αποκαλύπτει λιγότερο ηχηρά το πραγματικό της πιστεύω, ότι δηλαδή όποιος δεν αποδέχεται αυτά τα δόγματα της δεν έχει θέση στην Νέα Τάξη Πραγμάτων που πονηρά μας ετοιμάζει.

Τη στάση των Χριστιανών έναντι των νεοεποχικών παρασυναγωγών τύπου Κοινοβουλίου των θρησκειών του κόσμου (Σικάγο 1893 και 1993), τύπου **Ασσίζης** 1986 και άλλων παρομοίων, που στο πλαίσιο του νεοεποχικού δογματικού πλουραλισμού **απαιτούν διάλογο των πάντων με τους πάντες και υιοθέτηση του μοντέλου τους, κατηγορώντας σε αντίθετη περίπτωση για φανατισμό και μισαλλοδοξία**, τη σωστή λοιπόν αυτή στάση, περιγράφει στο βιβλίο του Αντιμετώπιση των αιρέσεων ο μακαριστός π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος με τα εξής λόγια:

Παραθησκευτικές οργανώσεις αυτού του τύπου παρομοιάστηκαν από ξένο ερευνητή (Gerd Meyer, Βερολίνο) με οργανώσεις της μαφίας. Τι είδους διάλογο μπορεί να κάνει κανείς με τέτοιες ομάδες; Έργο της Εκκλησίας και των ποιμένων της Εκκλησίας σ αυτές τις περιπτώσεις δεν είναι ο θρησκευτικός διάλογος, αλλά η αποκάλυψη του αληθινού προσώπου των ομάδων αυτών πίσω από το όποιο προσωπίο.

Ο Χριστός προειδοποίησε τους ποιμένες της Εκκλησίας και τους κάλεσε να προσέχουν τα πρόβατα από εκείνους τους λύκους, που έρχονται με ένδυμα προβάτου. Λεν μας είπε να κάνουμε μ' αυτούς διάλογο, αλλά να αποκαλύψουμε το αληθινό τους πρόσωπο, ώστε έγκαιρα να τους αναγνωρίσουν οι άνθρωποι και να προφυλαχθούν από αυτούς.¹³

Σημειώσεις

1. Texe Marrs, ενθ. Ανωτ., σ. 38.
2. Βλ. Marilyn Ferguson, "The Aquarian Conspiracy", σ. 369.
3. Βλ. Robert Mueller, "New Genesis", σ. 186
4. Βλ. , Vera Alder, "When Humanity comes of age", σ. 37
5. Lola Davis "Toward a World Religion for the New Ages", σ. 187–188.
6. Βλ. περιοδικό Διάλογος τ.1 (Ιαν.-Απρ. 1994) σ. 16
7. Βλ. Texe Marrs: Νέα Εποχή. Τα σκοτεινά μυστικά της, σ. 197.
8. Βλ. Lola Davis: Towards a World Religion for the New Age, σ. 25
9. Βλ. Texe Marrs ενθ. άνωτ. α. 201
10. Βλ. Διάλογος τ.1, σ.20
11. Βλ. Miriam Starhawk, Circle Network News, κατά παράθεσιν Texe Marrs ενθ. άνωτ. σ.200
12. Βλ. Texe Marrs ενθ. άνωτ. σ.215
13. Βλ. π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, Αντιμετώπιση των αιρέσεων. Προβληματική και Στρατηγική, σελ. 200–201

Πηγή: Διάλογος, τ. 13–16

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΦΑΝΗ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Αρχιμανδρίτη Χρυσοστόμου Μαϊδώνη
Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού

«Όποιος επιθυμεί να επικαλεστεί το δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας, οφείλει να προσφέρει αληθείς πληροφορίες για τους σκοπούς και για την διδασκαλία του».

Αυτή ήταν η διακήρυξη του Γ' Διεθνούς Συνεδρίου, που πραγματοποιήθηκε στην Πεντέλη το 1993 με κύριο θέμα την θρησκευτική ελευθερία.

Στην συνέχεια της διακήρυξης το συνέδριο απαιτεί «ακριβείς» πληροφορίες από μέρους των οργανώσεων σε σχέση με τους πραγματικούς σκοπούς και τις δοξασίες. **Αυτό πραγματοποιείται όταν:** Όλα τα έντυπα των ομάδων, που διανέμονται στο κοινό καταγράφουν με σαφήνεια την προέλευσή τους και δεν χρησιμοποιούνται παραπλανητικοί τίτλοι και ονομασίες, που εμποδίζουν ή καθιστούν αδύνατο στο κοινό

τον προσδιορισμό της αληθινής ταυτότητας της ομάδας, από την οποία προέρχονται τα έντυπα». (Ποιμαντική αντιμετώπιση, π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου σελ. 181-182).

Στο σημείο αυτό παραπέμπουμε στο ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου του Μαΐου του 1984, όπου απαιτείται μεταξύ των άλλων: **«κατά τον προσηλυτισμό, οι ομάδες αυτές πρέπει να διευκρινίζουν αμέσως την ονομασία τους και τις αρχές τους»** (σελ. 290).

Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης, Ιούνιος 1992, ζητά στην Σύσταση της «αντικειμενική πληροφόρηση», πλατειά ενημέρωση του κοινού σχετικά με την φύση και τις δραστηριότητες των οργανώσεων αυτών.

Όλη αυτή η προβληματική έχει αναπτυχθεί λόγω της απάτης που ενεργούν οι νεοφανείς αιρέσεις με την απόκρυψη των αληθινών σκοπών τους, της ταυτότητας, της ιστορίας τους. Σ' αυτό το σημείο διακρίνονται ακριβώς οι σύγχρονες αιρέσεις από τις παλαιές. Γνωρίζαμε την ταυτότητα τους. Έλεγαν **«Μάρτυρες του Ιεχωβά»** και διακήρυτταν τις αιρετικές δοξασίες τους. Δεν είχαν πρόβλημα να παρουσιάσουν το αληθινό τους πρόσωπο. Επί πλέον η αλλοίωση περιοριζόταν στην θρησκευτική ζωή ή και στον πολιτισμό και το έθνος. Οι νέες αιρέσεις απειλούν με διάβρωση όλους τους τομείς της ζωής. Εμφανίζονται με ένα επιστημονικοφανές προσωπείο με φιλοσοφικούς, ψυχολογικούς, παιδαγωγικούς, πολιτικούς, οικονομικούς σκοπούς. Αποκρύπτουν τους αληθινούς σκοπούς τους με παραπλανητικούς τίτλους, χωρίς ξεκάθαρη διδασκαλία. Και τούτο για να παγιδεύουν τα ανύποπτα θύματα τους καθώς και τους πολιτικούς και εκκλησιαστικούς φορείς.

Τονίζει ο αείμνηστος [π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος](#): **«Αποκρύπτουν από την αρχή το θρησκευτικό ή παραθρησκευτικό τους πρόσωπο και διαμαρτύρονται όταν εμείς το αποκαλύπτουμε. Σπεύδουν να μας χαρακτηρίσουν φανατικούς και μισαλλόδοξους που βλέπουμε παντού αιρέσεις και επικίνδυνες ομάδες»** (Νεοφανείς αιρέσεις σελ. 14-15).

Το προσωπείο είναι **επιστημονικοφανές** διότι η νέα θεότητα που σαγήνευσε την ανθρωπότητα είναι η επιστήμη. Ό,τι λοιπόν στηρίζεται στην επιστήμη ή και μόνον την επικαλείται, το δέχονται οι άνθρωποι.

Εδώ βρίσκει εφαρμογή το του Ψαλμωδού «Κύκλω οι ασεβείς περιπατούσι» (11,8). Αλλά δεν είναι και αυτός ένας τρόπος ξεγελάσματος και απάτης για τον οποίο μας προειδοποίησε ο Κύριος; Ο διάβολος μεταμορφώνεται εις «άγγελον φωτεινόν». Και οι ψευδοπροφήτες «έρχονται προς υμάς εν ενδύμασι προβάτων, έσωθεν δε εισί λύκοι άρπαγες» (Ματθ. 7,15).

Αυτά μας θυμίζουν και μία όμοια τακτική των **Γνωστικών**, αιρετικών κατά τους πρώτους μετά Χριστόν αιώνες, οι οποίοι έφθασαν στο σημείο να βάζουν στα βιβλία τους ακόμη και τα ονόματα των Αγίων Αποστόλων. Έτσι προέκυψαν τα **ψευδεπίγραφα** ή **νόθα** κείμενα.

_____ 1. Επικαλούνται επιστημονικούς τίτλους για την ονομασία της ομάδος και για τις δραστηριότητες τους.

Οι νεοφανείες αιρέσεις αυτοπροβάλλονται πολλές φορές ως φιλανθρωπικές οργανώσεις και ασκούν παραπλανητικά κάποια κοινωφελή δραστηριότητα. Συχνά προσεταιρίζονται ανθρώπους επώνυμους (επιστήμονες, δικηγόρους, γιατρούς) που αγνοούν τους σκοπούς και τα κίνητρα των ομάδων αυτών, επιδιώκουν συνεργασία με δημόσιους φορείς που αγνοούν περί τίνος πρόκειται.

Σφετερίζονται τίτλους που ανήκουν σε επιστημονικά ιδρύματα. Ισχυρίζονται ψευδώς ότι διαθέτουν ή χορηγούν τίτλους σπουδών και διπλώματα. Επικαλούνται δήθεν συνεργασία με Πανεπιστήμια και διεθνείς οργανισμούς.

Ο **Μαχαράτζι** ονομάζει την κίνηση του, Ακαδημία Ράτζ-Γιόγκα. **Οικειοποιείται** την ονομασία του ανωτέρου Πνευματικού Ιδρύματος.

Η κίνηση **Brahma Kumaris** «Πνευματικό Πανεπιστήμιο». **Οικειοποιείται** τον τίτλο ανωτέρου εκπαιδευτικού ιδρύματος.

Η «**Νέα Ακρόπολη Πολιτιστικό και Φιλοσοφικό Κέντρο**» χρησιμοποιεί την έκφραση «πολιτιστικό και φιλοσοφικό» με εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο. Θεωρεί «πολιτιστικό και φιλοσοφικό» την δική της διδασκαλία.

Η Νέα Ακρόπολη φθάνει στο σημείο να **καπηλεύεται** και τους διάφορους πολιτισμούς, δίνοντάς τους την δική της ερμηνεία, όπως π. χ. πολιτισμούς της Λατινικής Αμερικής. **Καπηλεύονται** ακόμη και τον Άγιο Γεώργιο σε μια αφίσα «Άγιος Γεώργιος μια ζωντανή παράδοση».

Ο Γνωστικός Σύλλογος Ανθρωπιστικών και Επιστημονικών μελετών, γνωστός με το όνομα **A. G. E. C. A. C.** επικαλείται ότι πραγματοποιεί μελέτες δηλαδή επιστημονικές, αντικειμενικές έρευνες, υπηρετώντας έτσι σκοπούς ανθρωπιστικούς και επιστημονικούς. Δείχνει την ευαισθησία για βοήθεια στο ανθρώπινο γένος και για προαγωγή της επιστήμης. Λέει χαρακτηριστικά στην αφίσα «Σειρά διαλέξεων. Αλχημεία, Ταρώ, Κάρμα, Ντάρμα. Νόμοι που μας κυβερνούν, που στηρίζονται στην επιστήμη».

Το **Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικών Σπουδών**. Οργανώνει Σεμινάρια Γνωστικής Ψυχολογίας

εσωτερικής Ψυχολογίας. Χρησιμοποιούνται οι όροι “κέντρο”, “σπουδές”, “σεμινάρια”, “ψυχολογία”, με γνωστικό περιεχόμενο.

Ο Σύλλογος Γνωστικής Ανθρωπολογίας. Είναι όπως λέει σχετικό έντυπο «Μια Επιστήμη της καρδιάς». Δεν νομίζω βέβαια ότι έχει σχέση με την καρδιολογία.

Η κίνηση **Sawan Kirpal** αυτοαποκαλείται «Επιστήμη της Πνευματικότητας». Επειδή δεν ήταν αποδεκτή η πνευματικότητα από μόνη της συνοδεύεται και από την επιστήμη για να “**χωνευθεί**” από τους πολιτισμένους. Βεβαίως, καμμία σχέση με Άγιο Πνεύμα και την Ορθόδοξη Πνευματικότητα και την Πνευματική ζωή. Αυτή η επιστημονική πνευματικότητα είναι οργανωμένη στο Σύλλογο επιστημονικής μελέτης φιλοσοφικών και μεταφυσικών θεμάτων.

Η Ένωση Γιόγκα **Ηλιανθος**, ονομάζει την Γιόγκα «Επιστήμη της Αρμονίας» και **ισχυρίζεται** ότι οι αθλητές των Ολυμπιακών ομάδων χρησιμοποιούν ασκήσεις γιόγκα πριν και μετά την άθληση τους. «Η γιόγκα λέει, δεν είναι θρησκεία ή λατρεία ή αίρεση και δεν είναι ασυμβίβαστη με τον προσηλυτισμό. Είναι μια επιστήμη της ανθρώπινης εξέλιξης».

Η **γιόγκα** που αποτελεί την κυρίως πρακτική του Βουδισμού και του Ινδουισμού, που συνδέεται άμεσα με το νόμο του Κάρμα και της Σαμσάρα, εδώ παρουσιάζεται σαν να μην έχει καμιά σχέση με θρησκείες. Και **λένε** ρητά, ότι δεν συμφωνεί με τον προσηλυτισμό· τη στιγμή που με αθέμιτο τρόπο, αποκρύπτοντας την ταυτότητα της γιόγκα θέλει να την περάσει στο λαό.

Μάγοι και Μάγισσες, επικαλούνται τον τίτλο του Δόκτορα, του ψυχοθεραπευτή, του Προέδρου Κέντρου Ερευνών Ψυχολογίας και Παραψυχολογίας Ελλάδος, του επίτιμου διδάκτωρος εφηρμοσμένης ψυχολογίας.

Άλλο μέντιουμ αυτοδιαφημίζεται σαν μέλος της «Παγκοσμίου Ομοσπονδίας Θεραπείας Αγγλίας». . . «Χουσεϊν Χουσμέτ για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Διπλωματούχος Αραβικών, Ινδικών και Ελληνικών Σχολών».

2. Χρησιμοποιούν επιστημονικές μεθόδους για την οργάνωση τους.

Διαθέτουν άρθρα οργάνωση σε κτίρια, αίθουσες, μεταφορικά μέσα, αεροπλάνα, οργάνωση γραφείων.

Έχουν οργανωμένο **Μάρκετινγκ**. Ο τρόπος διαφήμισης έχει γίνει γι' αυτούς επιστήμη. Με πολύ σκέψη και προσοχή προσφέρουν το προϊόν τους στην αγορά. Δεν θα μιλήσουν για το Θεό, για την θρησκεία. Θα μιλήσουν για πράγματα που έλκουν το πολύ κόσμο. Για αυτογνωσία, για αντιμετώπιση του άγχους, του στρες.

Το Κέντρο Ανθρωπιστικής Ψυχολογίας αναφέρει σε μια ανακοίνωση του:

«Η αλληλοσυμβουλευτική είναι μια μέθοδος για αυτοεξέλιξη και αυτογνωσία που παρέχει τη δυνατότητα αναβίωσης τραυματικών εμπειριών του παρελθόντος και εκτόνωσης μπλοκαρισμένων συναισθημάτων. Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας είναι το άτομο να εκφράζει με περισσότερη ευκολία τα συναισθήματα, να δημιουργεί ουσιαστικότερες ανθρώπινες σχέσεις, να ελαττώσει το άγχος και να ενεργοποιήσει το λανθάνον δυναμικό του». Ο Γνωστικός Σύλλογος καλεί στην «μελέτη του άγνωστου εαυτού μας».

Χρησιμοποιούν τα μέσα μαζικής ενημερώσεως. Διαθέτουν πλήθος εφημερίδων, περιοδικών σε πολυτελή εκτύπωση, έχουν ραδιοφωνικούς, τηλεοπτικούς σταθμούς. Μετέχουν στο internet. Αγοράζουν και κατέχουν εφημερίδες. Είναι γνωστό ότι η Ουάσιγκτον Πόστ ανήκει στον αιρεσιάρχη [Μούν](#) και ουσιαστικά είναι εκείνος που έχει οργανώσει την επιχείρηση σπίλωσης του προέδρου των ΗΠΑ Κλίντον με το σκάνδαλο Μπράβινσκον.

Διαθέτουν Νομικές υπηρεσίες που τις βοηθούν στον προσεκτικό τρόπο κίνησης. Για να ξεφεύγουν από τους νόμους των κατά τόπους κρατών. Επιπλέον οργανώνουν εκστρατείες σπίλωσης ή δικαστικούς αγώνες εναντίον των έχθρων τους. Σε περιπτώσεις διωγμού εναντίον τους οι νομικοί τους εκστρατεύονται για την υπεράσπιση της οργάνωσης.

Επίσης, ένας σατανικός επιστημονικός τρόπος είναι η θήρα **επαίνων** από κρατικούς φορείς και η φωτογράφιση ηγετών της παραθρησκείας με επισκόπους και κληρικούς, για την εξαπάτηση των θυμάτων των οργανώσεων αυτών.

_____ 3. Χρησιμοποιούν επιστημονικές μεθόδους για την άλωση της κοινωνίας και για την εδραίωση τους.

Μαζί με τον επιστημονικό τρόπο οργάνωσης τους χρησιμοποιούν κάθε πρόσφορο τρόπο, που επιλέγεται επιστημονικά και μπορεί να γίνει δεκτός από τον κόσμο.

α) Ασχολούνται με την ανθρώπινη υγεία.

Η αναζήτηση της υγείας είναι μια διαρκής αγωνία του ανθρώπου και ιδιαίτερα του σύγχρονου, καθώς νέες ασθένειες εμφανίζονται και είναι ιδιαίτερα αθεράπευτες.

Επιπλέον αυξάνονται οι ψυχικές ασθένειες, μελαγχολίες,

σχιζοφρένειες, άγχη, φοβίες, νευρώσεις και ο άνθρωπος ζητάει λύτρωση. Έρχονται αυτές οι οργανώσεις να εκμεταλλευθούν την αγωνία για υγεία και προφέρουν τις συνταγές τους. Έτσι έχουμε την επιστροφή του μάγου γιατρού, με την εφαρμογή των διαφόρων εναλλακτικών θεραπειών που υπόσχονται υγεία, ευεξία, χαρά, ειρήνη.

Επικαλούνται τίτλους επιστημονικούς π. χ. Ελληνικό Ινστιτούτο Επικοινωνίας και Ανθρωπίνων Σχέσεων, Σεμινάρια Επικοινωνίας 2η Αμφικτιονία Ιατρικών Επιστημών [Ομοιοπαθητική](#), αλλοπαθητική και αντιθέσεις στην θεραπευτική «Θάσος 25-31/8/1998. Ιπποκράτειο Κέντρο Κλασσικής Ιατρικής. Διεθνής Ακαδημία Κλασσικής Ομοιοπαθητικής «Αλόνησος». (Κατάλογος εναλλακτικών θεραπειών από τον οδηγό του 1998).

Χαρακτηριστικές «θεραπείες» οργανώνονται με Σεμινάρια, Συνέδρια, Διακοπές, Ταξίδια, εργαστήρια, προμηθευτές, φαρμακοβιομηχανίες, φαρμακεία, καταστήματα, εστιατόρια, βιβλία, βιντεοκασέτες, βιντεοταινίες, ηλεκτρονικά προγράμματα, διαγνωστικά κέντρα, γυμναστική, χορός, θεραπευτική άθληση, θαλασσοθεραπεία, ιαματικές πηγές. Αισθητική, εγκυμοσύνη, τοκετός, θηλασμός.

Αναφέρω το Μάρκετινγκ του «Ινστιτούτου Έρευνας και Θεραπείας της Συμπεριφοράς». Λειτουργούν «ομάδα βουλευτικών ατόμων», «ομάδα γονέων», «ομάδα εφήβων». Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων.

«Πρόγραμμα ευαισθητοποίησης σε αντικαταπιεστικές αντιρατσιστικές συμπεριφορές του Κέντρου εναλλακτικών ψυχοκοινωνικών προσεγγίσεων».

«Ε' Πανυγειονομική Ημερίδα του Συνδέσμου χριστιανών ιατρών και οδοντιάτρων». Ακόμη ισχυρίζονται σε έκδοση βιβλίου τους ότι συνδέεται η ομοιοπαθητική με την Κβαντική ψυχή. «Κβαντική φυσική και ομοιοπαθητική» σε βιβλίο.

β) Επεμβαίνουν στην οικογένεια.

Με «ομάδες γονέων» και «ομάδες εφήβων» το Ινστιτούτο Έρευνας και Θεραπείας της Συμπεριφοράς.

Εταιρεία επιμόρφωσης Γονέων του [Θεοφάνη Μπούκα](#) «Αριστεία Α. Ε. » το οποίο είναι μάλιστα και **επιδοτούμενο** σεμινάριο.

γ) Μάγοι πολιτεύονται για να επηρεάζουν τη Βουλή π. χ. Αντ. Αθανασίου.

Η οργάνωση του Μούν, μια πολιτικοθρησκευτική οργάνωση θέλει «να εγκαθιδρύσει την βασιλείαν του Θεού στη γη». Διακηρύττει ότι «είναι απεσταλμένος του Θεού, με

αποστολή» να ελευθερώσει τους λαούς από τον κομμουνισμό και να ενώσει ολόκληρη την ανθρωπότητα.

«Η δημοκρατία δεν είναι το ιδεώδες σύστημα που σκέφθηκε ο Θεός». «Ο Θεός μου ζήτησε να κρατήσω την Αμερική, να φυλάξω την Αμερική ενήμερη με την Ασία. . . ».

Είναι γνωστές οι σχέσεις του Μούν με την Κυβέρνηση της Ρωσίας και ιδιαίτερα του Γκορμπατσώφ.

Η [Σαηντόλοτζυ](#) εκφοβίζει λέγοντας ότι «και ο αρχηγός της Κυβέρνησης μιας χώρας θα καταστραφεί αν δεν είναι οικείος με την σαηντόλοτζυ από επαγγελματική σκοπιά». Και τα προτρέπει ο Χάμπαρντ: *«Ανακαλύψτε τις ηγετικές προσωπικότητες, αποκτείστε ένα πληρωμένο πόστο ως γραμματέας, ως Διευθυντής επιτελείου, κοντά στον αρχηγό αυτής της ομάδος».*

δ) Επεμβαίνουν στην Παιδεία

Έχουμε πολλές καταγγελίες, ότι γυμναστές κάνουν μαθήματα γιόγκα σε ώρες γυμναστικής

Ο Πίτ Παπαδάτος γράφει σε αφίσσα ότι έχει **I.E.K.** , όπου λειτουργούν τμήματα: ψυχολόγων, παιδοψυχολόγων, παραψυχολόγων, αστρολόγων-μέντιουμ, κοινωνιολόγων, νηπιαγωγών, βρεφονηπιαγωγών. **I. E. K.** «Η Astrologia Nova». Δίνει πτυχία και μπορείς να ανοίξεις γραφείο Αστρολογίας, δηλωμένο και στην **εφορία** (!)

ε) Στελέχη επιχειρήσεων

Αιρετικές ομάδες οργανώνουν σεμινάρια για εργαζόμενους σε επιχειρήσεις.

Η **Uman Hellas** θυγατρική της Σαηντόλοτζυ. Η «**Wise**» World Institut of Sientology Enterprise, έχει σκοπό να εξυγιάνει τον επιχειρηματικό κόσμο με ηθική και πνευματική υγεία, μέσω της διασποράς Τεχνολογίας Διοίκησης του Hubbard

Η «Τεχνολογία» υπόσχεται παραγωγικές επιχειρήσεις, άνθηση και αύξηση. Έτσι φαίνεται ότι είναι μια καθαρά κερδοσκοπική επιχείρηση.

Οι οργανώσεις Marax, Νέα εκπαιδευτική, Διόπτρα, Σεμινάριο Total Mind, **Success Dynamic του Καλογήρου**, Τεστ Οξφόρδης, Η Αριστεία του Θεοφάνη Μπούκα, «Management of Natural Law» του Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι. Κίνηση Γκουρού Σατυανάντα δραστηριοποιείται στο χώρο των επιχειρήσεων με την οργάνωση «φίλοι του Κέντρου Γιόγκα Σατυανάντα» Αθηνών. Εκεί λειτουργούν Σεμινάρια «Γιόγκα και ΤΕπιχειρηματίες» (Μάνατζμεντ, προσωπικών δυνατοτήτων)

Χάρε Κρίσνα: Το οικονομικό στοιχείο στους σκοπούς της οργάνωσης είναι εμφανές. Όταν

ο Πραμπουπάντα έφτασε στις ΗΠΑ είχε 7 δολάρια. Το 1980 έχει δε μεγάλες Αγροτικές εκτάσεις, ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα, Αλυσίδα εστιατορίων χορτοφαγίας σ' ολόκληρη τη χώρα.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΕΥΧΟΣ 18 (1999)

ΝΕΟΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΩΛΑ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

Το 1987 πραγματοποιήθηκε στην Ιερά Μονή Σκαφιδιάς της Ιεράς Μητροπόλεως Ηλείας, το δεύτερο Διεθνές Σεμινάριο Συλλόγων Πρωτοβουλίας Γονέων με γενικό θέμα: «Το κύμα του αποκρυφισμού στην Ευρώπη σήμερα». Ο F. W. Haack στην βασική του εισήγηση με θέμα: «Ο κόσμος της Εκκλησίας και η νεοειδωλολατρεία» υπογράμμισε ότι κατά την χριστιανική αντίληψη ο κόσμος έχει δημιουργό• δημιουργήθηκε από τον Θεό.

Όμως, ο Θεός δεν εδημιούργησε τον κόσμο έτσι, όπως εμείς τον γνωρίζουμε σήμερα: «Και είδεν ο Θεός τα πάντα, όσα εποίησε, και ιδού καλά λίαν» (Γεν. Α' 31).

Στον άνθρωπο ο Θεός έδωσε ειδική αποστολή• να διευθύνει και να διαμορφώνει την δημιουργία: «και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός λέγων αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και κατακυριεύσατε αυτής»• «και έλαβεν Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον ον έπλασε και έθετο αυτόν εν τω Παραδείσω της τρυφής, εργάζεσθαι και φυλάσσειν». «Και έπλασε ο Θεός έτι εκ της γης πάντα τα θηρία του αγρού και πάντα τα πετεινό του ουρανού και ήγαγεν αυτά προς τον Αδάμ, ιδείν τι καλέσει αυτά» (Γέν. α' 28. β' 15. 19).

Το έργο αυτό, το να διευθύνει και να διαμορφώνει τη δημιουργία, το κάνει ο άνθρωπος από την αρχή. Και αυτό, ανεξάρτητα από το αν γνωρίζει ότι ο Θεός του το ανέθεσε ή όχι.

Ο άνθρωπος διαμορφώνει αυτόν τον κόσμο.

Αν παρατηρήσουμε σήμερα τον κόσμο, δεν θα μείνουμε ευχαριστημένοι από την κατάσταση του. Σε παγκόσμια κλίμακα παρατηρούμε ένα φαινόμενο που μας προξενεί φόβο, λόγου χάρη ο θάνατος της φύσεως, κάτω από την επίδραση του ανθρώπου. Όλοι γνωρίζουμε ότι ο άνθρωπος έχει δυνατότητες να κάνει υπέροχα πράγματα. Και αυτές τις δυνατότητες, του τις έδωσε ο Θεός. Όμως τα έργα του ανθρώπου μπορεί να είναι και καταστρεπτικά.

Όπως υπογράμμισε ο F. W. Haack, ποιος θα μπορούσε να σκεφτεί πριν από 100 χρόνια πως ο άνθρωπος θα ήταν δυνατόν να δηλητηριάσει τη θάλασσα, ώστε να μην μπορεί να κάνει μπάνιο;

Το συμπέρασμα λοιπόν είναι ότι ο άνθρωπος όντας κυρίαρχος στη φύση, "κατακυριεύει» τη γη και «άρχει». Όμως κυριαρχεί στη φύση• για το καλό ή για το κακό; Αυτό εξαρτάται από την μεταχείριση που κάνει στη δημιουργία του Θεού. Διαμορφώνει τον κόσμο σύμφωνα με την εικόνα που έχει για τον κόσμο.

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα: Αν ένα μοναστήρι αποτελεί προσδιοριστικό σημείο για την όραση, αν ένας ναός αποτελεί το επίκεντρο ενός τόπου ή ενός χωριού και η εικόνα του εντάσσεται αρμονικά στο όλο τοπίο, αυτό σημαίνει πως στην όλη οικοδομή εκφράζεται η πίστη του ανθρώπου. Αυτό γίνεται φανερό στην εικόνα ενός χωριού, ιδιαίτερα στα παλαιότερα χρόνια.

Αυτή η εικόνα επιδρά ευεργετικά στη ψυχή του ανθρώπου, ενώ η εικόνα της μοντέρνας πόλεως ασκεί εντελώς διαφορετική επίδραση πάνω στον άνθρωπο. Σήμερα, ο εσωτερικός πυρήνας και ο περίγυρος μιας μοντέρνας πόλεως, λόγου χάρη της Αθήνας, όπως διαμορφώθηκε τα τελευταία χρόνια, δεν μας είναι καθόλου ευχάριστος. Σχηματίζουμε την πεποίθηση ότι δεν μπορεί κανείς να ζήσει εδώ. Η εικόνα αυτή, εικόνα της μοντέρνας πόλης, εκλαμβάνει το «άρχειν» και «κατακυριεύει» εγωκεντρικά. Σ' αυτήν την περίπτωση, ο άνθρωπος βλέπει τον κόσμο χρησιμοθηρικά και με βάση αυτήν την εικόνα που δημιουργεί για τον κόσμο τον διαμορφώνει• κατά την έκφραση του F. W. Haack: διαμορφώνουμε τον κόσμο σύμφωνα με αυτό που πιστεύουμε. Νέοι άνθρωποι από άλλες χώρες, πρόσθεσε ο Haack, λένε πως πηγαίνουν ευχαρίστως στην Ελλάδα, όπου ακόμη ο κόσμος βρίσκεται σε τάξη, όπου οι άνθρωποι συμπεριφέρονται αναμεταξύ τους ανθρώπινα.

Αλλά ας μη γελιόμαστε: Δεν υπάρχει κανένας νόμος, ώστε ο κόσμος στον οποίον βρισκόμαστε να διατηρηθεί καλός. Υπάρχουν κριτικοί στην εποχή μας που υποστηρίζουν ότι ο μελλοντικός κόσμος θα προσβληθεί από μία δηλητηρίαση. Βλέπουμε σήμερα πως όλα οδηγούνται στην καταστροφή. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε διάφορες θέσεις. Μία από αυτές είναι: ας πάρουμε σήμερα ό,τι μπορούμε να πάρουμε, και τι θα γίνει αύριο, αυτό μας είναι αδιάφορο.

Πολλές αιρέσεις και παραθρησκευτικές ομάδες συμπεριφέρονται έτσι και στηρίζονται στην απαισιόδοξη ιδεολογία τους. Όμως οι χριστιανοί δεν διακατέχονται από μία τέτοια απαισιόδοξη.

Κατ' αρχήν, πιστεύουμε πως ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο την αποστολή να διαμορφώσει τον κόσμο. Εμείς οι χριστιανοί καλούμεθα να διαμορφώσουμε τις μεταξύ μας σχέσεις. Σ' αυτό το θέμα η αποστολή μας είναι δεδομένη.

Η διπλή εντολή της αγάπης

Στο σεμινάριο στο οποίο αναφερθήκαμε, ο Δυτικός πολιτισμός προσδιορίστηκε σαν «πολιτισμός των δέκα εντολών». Όμως για μας οι δέκα εντολές δεν έχουν την ίδια σημασία όπως στο Ισραήλ. Ο Χριστός άσκησε κριτική στους πιστούς του νόμου, στους φαρισαίους. Ο πολιτισμός των δέκα εντολών έχει για μας ένα πρόλογο που είναι η διπλή εντολή αγάπης.

Ο Χριστός ρωτήθηκε, ποια είναι η ανωτέρα εντολή, και απάντησε: «Διδάσκαλε, ποια εντολή εν τω Νόμω; Ο δε Ιησούς έφη αυτώ• αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εν όλη τη καρδιά σου και εν όλη τη ψυχή σου και εν όλη τη διανοία σου• αύτη εστί πρώτη και μεγάλη εντολή. Δευτέρα δε όμοια αύτη αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εν ταύταις ταις δυσίν εντολαίς όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμανται» (Ματθ. κβ' 36-40). Έχουμε λοιπόν εδώ ένα παγκόσμιο πολιτισμό που θεμελιώνεται στην αγάπη.

Αν αναλογισθεί κανείς τη βοήθεια που προσφέρεται σήμερα στον κόσμο, είναι πράγματι κάτι το φανταστικό. Λόγου χάρη στα πλαίσια των Ηνωμένων Έθνών. Αν όμως δει τα αποτελέσματα, θα πρέπει να πούμε πως δεν είναι αυτό που ήθελε ο Χριστός, όταν μιλούσε για την πρωταρχική εντολή, την αγάπη.

Εκείνο που παρατηρούμε είναι ότι σ' αυτήν την προσφορά, οι δύο εντολές διαχωρίζονται. Απομονώνεται η μία από την άλλη και η κάθετη διάσταση της αγάπης διαγράφεται εντελώς. Δίδεται η εντύπωση πως το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στον άνθρωπο χάριν του ανθρώπου. Αν όμως αυτή η προσφορά θεμελιώνεται σε μία εικόνα για τον άνθρωπο, η οποία δεν είναι ανθρώπινη, τότε η όλη αξία της προσφοράς ακυρώνεται.

Εδώ ξαναγυρίζουμε στη βασική θέση: όλα αποφασίζονται και ενεργούνται ανάλογα με την εικόνα που έχει κανείς για τον άνθρωπο. Με βάση αυτή την εικόνα, ο άνθρωπος διαμορφώνει τον κόσμο και προσδιορίζει τις σχέσεις του με τον συνάνθρωπο.

Η εικόνα για τον άνθρωπο που προβάλλεται στην Καινή Διαθήκη μας καθιστά αδελφούς. Όμως, ο αδελφικός αυτός δεσμός θεμελιώνεται στην αυθεντία του Θεού και στην κοινωνία μετά του Θεού: «Προ δε του ελθείν την πίστιν υπό νόμον εφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εις την μέλλουσαν πίστιν αποκαλυφθήναι. ώστε ο νόμος παιδαγωγός ημών γέγονεν εις Χριστόν, ίνα εκ πίστεως δικαιωθώμεν ελθούσης δε της πίστεως ουκέτι υπό παιδαγωγόν έσμεν, πάντες γαρ υιοί Θεού έστε δια της πίστεως εν Χριστώ Ιησού, όσοι γαρ εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε, ουκ ενί δούλος ουδέ ελεύθερος, ουκ ενί άρσεν και θήλυ• πάντες γαρ υμείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού. ει δε υμείς Χριστού, άρα του Αβραάμ σπέρμα εστέ και κατ' επαγγελίαν κληρονόμοι». (Γαλ. Γ' 2329).

Διαφορετική είναι η μοντέρνα εικόνα για τον άνθρωπο. Επιδιώκεται να αποκτήσει ο άνθρωπος ίσα δικαιώματα. Όμως η θεμελίωση της ισότητας αυτής είναι διαφορετική. Με βάση αυτή τη μοντέρνα εικόνα, ο άνθρωπος δεν εντάσσεται κάτω από την αυθεντία του Θεού.

Αυτό είχε σαν συνέπεια να πραγματοποιηθούν στο διάβα της ανθρώπινης ιστορίας, για χάρη της ισότητας, της ελευθερίας, της αδελφοσύνης, πολλές δικτατορίες και να επιβληθούν ολοκληρωτικά προγράμματα, με αποτέλεσμα την καταπίεση των ανθρώπων.

Φυσικά, δεν μπορούμε να ζούμε στα τυφλά και να αγαπούμε τυφλά τον άνθρωπο. Και αυτό, δεν σημαίνει πως οι χριστιανοί δεν κάνουν λάθη. Όμως μπορούν τα λάθη τους να τα εναποθέσουν στον Θεό και να ζητήσουν συγχώρεση. Μπορούν να προσπαθήσουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους, τις όποιες τους εμπιστεύθηκε ο Θεός. Ιδιαίτερα σήμερα δεχόμαστε μια παγκόσμια πρόκληση, να κρατήσουμε τα δικά μας θεμέλια της ανθρωπιάς, απέναντι σε μία νέα ιδεολογική απειλή. Πρόκειται για το κύμα της νεοειδωλολατρίας.

Η αρχαία ειδωλολατρία

Αναφερόμενος σ' αυτό το θέμα, ο F. W. Haack στην εισήγησή του στη Μονή Σκαφιδιάς υπογράμμισε: «Όταν ήμουν νέος, μελετούσα πολλά βιβλία. Ήταν γραμμένα από ανθρώπους που έκαναν παγκόσμια ταξίδια και εδιηγούντο για περιοχές όπου οι άνθρωποι ζούσαν ακόμη σαν φυσικοί λαοί και συχνά κατηγορούσαν δριμύτατα τους χριστιανούς Ιεραποστόλους ότι κατέστρεψαν ένα θαυμάσιο φυσικό κόσμο, ότι κατέστρεψαν τη θρησκεία των φυσικών λαών και τους έφεραν αλκοόλ και καταστροφές.

Ο παππούς μου ήταν πάστορας. Τον ρώτησα αν τα πράγματα είχαν έτσι. Τότε μου είπε• δεν μπορώ τώρα να σου τα εξηγήσω όλα, μερικά ούτε και εγώ τα γνωρίζω. Αλλά, πρόσθεσε, μη πιστεύεις όλα όσα γράφοντα, γιατί αυτά που διαβάζεις είναι οι ιδέες των ανθρώπων που έγραψαν αυτά τα βιβλία, δεν είναι η πραγματικότητα.

Αργότερα κατάλαβα πως είχε δίκιο. Γιατί πράγματι αυτή η θρησκεία των φυσικών λαών ήταν συχνά πίστη φόβου και απειλής.

Θα ήθελα να αναφέρω ένα παράδειγμα: Πριν από λίγα χρόνια έκανα μια έρευνα γύρω από την γερμανική ειδωλολατρία. Και επιτρέψτε μου να σημειώσω, πως από αυτή τη νεογερμανική

ειδωλολατρία αναπτύχθηκε αργότερα αυτό που ονομάζουμε Τρίτο Ράϊχ. Αυτό ήταν τουλάχιστον μία από τις βασικές ρίζες του. Στην περιγραφή

των νεοειδωλολατρών συγγραφέων υπάρχουν διηγήσεις, ότι οι πρώτοι ιεραπόστολοι κατέστρεψαν τα ιερά των Γερμανών. Οι ιεραπόστολοι, όπως ο Άγιος Βονιφάτιος, κατηγορούντο τρόπον τινά ότι βλασφημούσαν τα ιερά άλση και ότι κατέστρεψαν μία θαυμάσια φύση.

Αργότερα βρήκα μία παλαιά επιστημονική περιγραφή ενός τέτοιου ιερού άλσους. Ένα ιερό άλσος ήταν μέρος από ένα δάσος, όπου οι Γερμανοί κρεμούσαν τις θυσίες τους. Τα δένδρα ήσαν γεμάτα αίματα και βρωμοκοπούσαν. Πάνω στα δένδρα κρεμόντουσαν κόκαλα και η εικόνα δεν ήταν καθόλου ωραία. Πιστεύω πως οι ιεραπόστολοι δεν κατέστρεψαν κάποια ωραία φύση, άλλα κατέστρεψαν κάτι αποτροπιαστικό».

Η Νεοειδωλολατρεία

Η σημερινή νεοειδωλολατρεία προβάλλει πολλές φορές την εικόνα ενός ωραίου και ευτυχισμένου κόσμου, τον παράδεισο μιας νέας εποχής. Ο παράδεισος αυτός, λένε, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, επειδή δήθεν η Χριστιανική Εκκλησία εμποδίζει τον ερχομό αυτού του νέου κόσμου. Είναι λοιπόν ανάγκη να προσδιορίσουμε μερικά βασικά σημεία, που χαρακτηρίζουν αυτό το κύμα της νεοειδωλολατρίας.

○ F. W. Haack , στην εισήγηση του υπογράμμισε τα ακόλουθα σημεία:

1) Βιοκεντρισμός («Viosmus»)

Σαν βιοκεντρισμό, ή «βιοισμό» όπως τον έλεγε ο Χάακ, μπορούμε να χαρακτηρίσουμε την πίστη στη δύναμη της ζωής «καθεαυτήν». Ο άνθρωπος πιστεύει πως η δύναμη που διαμορφώνει τα πάντα βρίσκεται μέσα στον άνθρωπο. Έτσι χρησιμοποιεί όλες τις δυνατές προσφορές, ώστε να αναπτύξει τη δύναμη που βρίσκεται μέσα του. Όπως ανέφερε ο F. W. Haack, στη Γερμανία δεν υπάρχει κανένα λαϊκό επιμορφωτικό κέντρο, που να μην προσφέρει σεμινάρια για «αυτοεύρεση” και “αυτοπραγμάτωση”. Ο άνθρωπος καθοδηγείται να αναζητήσει την πληρότητα που δήθεν υπάρχει μέσα του.

Ο γκουρού Ραζνίς λέγει: Μη σε νοιάζει για τίποτε, μόνο για τον εαυτό σου. Στην ποιμαντική εργασία με τις ακραίες αιρέσεις ζει κανείς συγκλονιστικές περιπτώσεις: Γονείς, που δεν ενδιαφέρονται πλέον για τα παιδιά τους. Παιδιά, που δεν ενδιαφέρονται για τους γονείς. Κάποιος οπαδός του γκουρού Ραζνίς, που εγκατέλειψε την οργάνωση αυτή, υπογράμμισε πως αυτό ήταν το ευαγγέλιο που τον εντυπωσίασε: «Μην νοιάζεσθε για τίποτε• απλώς να παρευρίσκεσθε• μην αναλαμβάνετε καμία ευθύνη, μη δεσμεύεσθε από κανένα. Πρόσθεσε πως και η οικογένεια αποτελεί δέσμευση. Κάθε μητέρα το γνωρίζει αυτό από τη φύση της».

Αν καθόμαστε εδώ και σκεπτόμαστε τα παιδιά μας, αυτό σημαίνει για μας θυσία. Όμως ο Ραζνίς λέει: «Μην νοιάζεσθε για τίποτε, δεν σάς αφορά. Ο καθένας υπάρχει για τον εαυτό του. Η δύναμη βρίσκεται μέσα του». «Αν αυτός ο νόμος επικρατήσει, η ανθρωπότητα θα εκλείψει σε λίγο.

Η γιόγκα

Μιά πολύ χαρακτηριστική κίνηση αυτοπραγματούσεως είναι η γιόγκα. Την κάνει κανείς για τον εαυτό του, για να αναπτύξει το δυναμικό που, όπως λέγεται, βρίσκεται μέσα του. Σ' αυτή τη δύναμη συγκεντρώνει τη σκέψη του ο γιόγκι, όταν ασκείται στη γιόγκα.

Στην γκουνταλίνη γιόγκα σκέπτεται πως αυτή η δύναμη είναι κουλουριασμένη σαν ένα φίδι στο

τέλος της σπονδυλικής του στήλης. Με τις ασκήσεις θέλει να αναπτύξει αυτή τη δύναμη, να ξεδιπλώσει το φίδι και να το αφήσει να υψωθεί δια μέσου της σπονδυλικής στήλης μέχρι το κεφάλι του ανθρώπου. Όταν αυτή η δύναμη αναπτυχθεί μέχρι το κεφάλι, τότε ο άνθρωπος οδηγείται στη φύση του, λένε οι άνθρωποι της γιόγκα.

Οι απολαύσεις

Ένα άλλο μήνυμα του «βιοσμού» είναι κατά τον F. W. Haack: «απόλαυσε τα πράγματα που υπάρχουν το ωραιότερο από όλα τα πράγματα». Στις διαφημίσεις μας βομβαρδίζει συνεχώς αυτή η ιδεολογία. Σύμφωνα μ' αυτή, ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να παραιτηθεί από τίποτα• πρέπει να τα απολαύσει όλα. Κατά την έκφραση του Haack, ο «βιοσμός» δεν γνωρίζει την άσκηση, τη νηστεία, παρά μόνο με σκοπό την καλύτερη υγεία, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να απολαύσει πιο πολύ τη ζωή. «Πάρε ό,τι μπορείς από τη ζωή. Όμως για να το πετύχεις πρέπει να προετοιμασθείς». Σύμφωνα με αυτή την αντίληψη, που χαρακτηρίστηκε «βιοσμός», ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να μείνει πίσω. Πρέπει να τα έχει όλα όσα τον κάνουν ωραιότερο και δυνατότερο.

Ο πόνος

Χαρακτηριστική ήταν η συζήτηση του Haack με τον μεσσία του Υπερβατικού Διαλογισμού Μαχές Γιόγκι στο Μόναχο. Ρώτησε τον Μαχαρίσι σχετικά με τον πόνο. Ο πόνος, του είπε, είναι κάτι κακό; Βέβαια, απάντησε ο Μαχαρίσι, ο πόνος είναι κάτι κακό.

Τότε, παρατήρησε ο Haack, τι πρέπει να κάνει κανείς με τον πόνο;

Πρέπει να τον διώξει, απάντησε ο Μαχαρίσι.

Και ο Haack συνέχισε: Τι συμβαίνει με μια θρησκεία στην οποία ο πόνος έχει μεγάλη αξία;

Αυτή η θρησκεία είναι πολύ κακή θρησκεία, απάντησε ο γκουρού.

Μάς είπες, όμως, κατέληξε ο Haack, πως ο Υπερβατικός Διαλογισμός είναι καλός και για χριστιανούς. Φανταστείτε, ο Χριστός, αντί να δεχθεί το Σταυρό, να άρχιζε να κάνει διαλογισμό. Αν ο απόστολος Παύλος, αντί να δεχθεί την ταλαιπωρία των ταξιδιών, να άρχιζε να κάνει διαλογισμό.

Ο πόνος είναι κάτι σημαντικό για την ανθρώπινη ζωή και θα μπορούσε να είναι ένα μήνυμα του Θεού. Ο άνθρωπος που υποφέρει είναι πολύτιμος• και στον άρρωστο, στον πονεμένο, συναντά κανείς τον Χριστό. Όλα αυτά αποτελούν βασικές χριστιανικές θέσεις, οι οποίες όμως απορρίπτονται από την ιδεολογία του «βιοσμού».

Αυτό που τόνισε ο Χριστός, ότι τον συναντάμε στο πρόσωπο των ελαχίστων αδελφών και όχι στο πρόσωπο των ισχυρών, έχει μεγάλη σημασία.

Το καλό και το κακό

Σύμφωνα μ' αυτή την ιδεολογία δεν ξεχωρίζεται το καλό από το κακό. Ο «βιοσμός» ισχυρίζεται πως τα πράγματα είναι καλά έτσι όπως είναι• όλα έχουν την καλή τους πλευρά. Βέβαια και οι χριστιανοί πιστεύουμε ότι ο Θεός μέσα από το κακό θέλει να μας δείξει κάτι το καλό, αλλά παρ' όλα αυτά ή διάκριση ανάμεσα στο καλό και το κακό είναι βασική για τον πολιτισμό μας.

Η ιδεολογία που ονομάστηκε «βιοσμός», δεν γνωρίζει εντολές, ούτε και ενοχές. Η συμβουλή είναι: αν κάτι συνέβη, ξέχασε το, αδιάφορο τι είναι αυτό. Μία από τις πιο επικίνδυνες σύγχρονες «αιρέσεις» η Σαηντόλοτζι, λέει πως μέσα σου είναι σήμερα η ζωή• συ δημιουργείς το μέλλον σου. Μιά άλλη σημαντική φράση, που η οργάνωση αυτή ονομάζει «ηθική», αναφέρει: «Μη λυπάσαι ποτέ γι' αυτό που έγινε χθες».

Λοιπόν έχουμε εδώ μία οργάνωση που θέλει να λέγεται θρησκεία η οποία δεν παραδέχεται καμία

ενοχή και απορρίπτει την έννοια της αμαρτίας. Όμως πρέπει να σημειώσουμε πως η οργάνωση αυτή δημιουργεί μια πιο αδέσμευτη μορφή αναφορικά με την έννοια της αμαρτίας, από την οποία μάλιστα δεν υπάρχει συγχώρεση.

Απειλή για τον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό

Τυχόν επικράτηση αυτού που ονομάσαμε «βιοσμός» στο χώρο της Ευρώπης, θα εσήμαινε αυτόματα διάλυση του πολιτισμού μας γενικότερα. Πράγματι, ολόκληρος ο πολιτισμός μας, που θα μπορούσε κατά τον F. Haack να ονομασθεί πολιτισμός της υπευθυνότητας, εμφορείται από τη χριστιανική πίστη.

Στην αρχή της Αγίας Γραφής ο Θεός θέτει μία ερώτηση στον Κάϊν και οικοδομεί τον πολιτισμό αυτόν της υπευθυνότητας: «Κάϊν που έστιν Άβελ ο αδελφός σου;» (Γέν. δ' 8). Παρόμοια είναι και η ερώτηση: «Αδάμ, που ει;» (Γέν. γ' 9)• και καλούνται εδώ, τόσο ο Αδάμ, όσο και ο Κάϊν, να πάρουν θέση, να απαντήσουν.

Ολόκληρος ο πολιτισμός μας διαπνέεται από αυτό το πνεύμα• ο ένας έχει ευθύνη για τον άλλο• είναι μία διαβάθμιση υπευθυνότητας. Ο άνθρωπος ζει μέσα σ' έναν προστατευτικό νόμο. Όμως την τελευταία υπευθυνότητα γι' αυτό το νόμο την έχει ο Θεός.

Ο πολιτισμός των γκουρού είναι εντελώς διαφορετικός. Είναι χαρακτηριστική η εμπειρία που ανέφερε ο Haack από ένα ταξίδι του στην Ινδία:

Βάδιζα, είπε, μ' έναν γκουρού στο Ριζικές των Ινδιών. Ήταν εκεί ένας ναός των Σιχ και μπροστά από αυτόν ήταν ένας ζητιάνος. Του πρόσφερα ένα νόμισμα. Δεν ήταν πολλά χρήματα, άλλα γι' αυτόν ήταν αρκετά! Ο σύντροφος μου ένας έξυπνος άνθρωπος, μου χαμογέλασε και είπε: «Σεις οι χριστιανοί!»!

Ναι, του είπα, έτσι είναι!

Τότε ο γκουρού εξήγησε: Αυτό, η φτώχεια του δηλαδή, είναι δικό του πρόβλημα. Και αρχίσαμε τότε μία συζήτηση για το κάρμα και τη μετενσάρκωση.

Η σκέψη είναι τελείως απλή, παρατήρησε ο Haack: ο ίδιος ο ζητιάνος υπέφερε την τιμωρία αυτή

γιατί σε προηγούμενη ζωή ήταν κακός άνθρωπος. «Αν του δώσω κάτι, μπορεί να μην το αξίζει. Το βασικό μήνυμα είναι ότι ο άνθρωπος δεν είναι υπεύθυνος για τον πλησίον του• κάθε τι είναι δικό του πρόβλημα και δεν αφορά άλλον. Αν εσύ περνάς καλά, μπορείς να είσαι χαρούμενος. Αυτό είναι το μυστικό γιατί στην Ινδία, σ' ένα πολιτισμό αφάνταστου πλούτου, συναντά κανείς μπροστά από την πόρτα του πλούτου τόση δυστυχία. Αυτό είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα του φαινομένου που ονομάστηκε «βιοσμός». Δεν παρατηρεί τα προβλήματα• τα προσπερνά.

Ο πατέρας του Βούδδα, θα λέγαμε σήμερα ένας Δήμαρχος, αλλά πλούσιος άνθρωπος, δεν ήθελε να δει ο γιός του τον πόνο και την δυστυχία γιατί πίστευε πως εμποδίζει την ευεξία του. Έτσι, προσπάθησε να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με το να απαγορεύσει στους ασθενείς να παραμείνουν στην περιοχή του.

Συμπερασματικά, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι ένας τέτοιος πολιτισμός γίνεται ανελέητος και αδιάστακτος. Και όσες οικογένειες έχουν κάποιο μέλος τους μέσα σε τέτοιες ομάδες, το ζουν αυτό το ανελέητο και αδιάλλακτο πνεύμα που προσδιορίζει ένα τέτοιο πολιτισμό.

2) Νεοανθρωπισμός («Ανθρωποϊσμός»)

Ένα δεύτερο χαρακτηριστικό σημείο του νεοειδωλολατρισμού προσδιορίζεται κατά τον F. Haack με τον όρο «ανθρωποϊσμός».

Ο ανθρωποϊσμός γίνεται το μέτρο όλων των πραγμάτων. Στην νέο ειδωλολατρία, ο άνθρωπος δεν έχει κανένα θεό σαν «απέναντι» και αυτό είναι ένα καινούργιο στοιχείο.

Στην παλαιά ειδωλολατρία πίστευε κανείς σε θεούς που βρίσκονταν έξω από τον άνθρωπο. Και ο σημερινός Ινδουισμός εκλαμβάνει για θε-ούς ζωντανά όντα. Όμως ο ανθρωποϊσμός δεν έχει θεούς, ακόμη και στην περίπτωση που μιλάει γι' αυτούς. Δεν υπάρχουν θεοί έξω από τον άνθρωπο. Σαν «θεοί» λογίζονται πράγματα που αφορούν τον άνθρωπο• αυτό τίθεται στο επίκεντρο.

Ο ανθρωποϊσμός αυτός, αρχίζει στην πραγματικότητα από εκείνο που ονομάζουμε ανθρωπισμό. Αλλά στον κλασικό ανθρωπισμό ο άνθρωπος υπελόγιζε με τον παράγοντα που ονομάζουμε Θεό, ακόμη και αν δεν τον χρειαζόταν σε τίποτε. Ο Θεός έπαιρνε τη θέση του μηχανικού που κάποτε έθεσε σε κίνηση τον κόσμο και στη συνέχεια ησύχασε. Στο νεοανθρωπισμό ή όπως τον χαρακτήρισε ο Haack «Ανθρωποϊσμός», ο Θεός είναι απλώς μία φράση, μία προβολή, μία εικόνα, που πίσω της δεν υπάρχει τίποτα. Στον νεοανθρωπισμό, σαν «θρησκευτικές Ανώτερες Αξίες» κυριαρχούν όροι σαν την ισχύ, την υγεία, την ευτυχία.

Φυσικά, ο χριστιανός γνωρίζει να μιλάει για όλα αυτά, για την υγεία, την ευτυχία, την ομορφιά και είναι ευγνώμων στο Θεό γι' αυτά Του τα δώρα. Αλλά δεν θεωρεί την υγεία σαν το ανώτερο αγαθό. Πολλά είναι τα παραδείγματα που γνωρίζει ο πιστός και που αποδεικνύουν ότι όλα αυτά δεν αποτελούν υπέρτατα αγαθά. Ο απόστολος Παύλος ήταν ασθενής. Αν ακολουθούσε το νεοανθρωπισμό ή Ανθρωποϊσμό, όπως τον αποκάλεσε ο Haack, θα είχε σαν ιδεώδες του το πως να αποκτήσει σωματική υγεία. Κάθε τι δυσάρεστο είναι για τον άνθρωπο κακό κατά την αντίληψη του νεοανθρωπισμού. Για αυτόν, μια μητέρα που υφίσταται θυσίες χάριν των παιδιών της θα μπορούσε να λογισθεί ανόητη.

«Πολιτισμός διακοπών»

Μία εκδήλωση της αντιλήψεως του νεοανθρωπισμού, είναι και ο λεγόμενος πολιτισμός των διακοπών. Με βάση αυτή την ιδεολογία, ο άνθρωπος δεν αποβλέπει σε κανένα παράδεισο έξω από τον παράδεισο των διακοπών. Πραγματικά, η λέξη παράδεισος, κακοποιείται πολλές φορές.

Εδώ το ταξίδι οδηγεί σε εμπειρίες και η ανθρώπινη ζωή λογίζεται ότι δεν οδηγεί πουθενά, εκτός από τα μέρη που επισκέφθηκε κάποτε κανείς. Λοιπόν δεν υπάρχει κανένα ταξίδι στον ουράνιο

παράδεισο γιατί απλούστατα κάτι τέτοιο δεν υπάρχει για τον νεοανθρωπισμό.

Σ' αυτό το πολιτισμό ταξιδιών, ακόμη και η θρησκευτικότητα βιώνεται σαν εμπειρία. Όπως ανέφερε ο Haack, σε πολλά Ινδουιστικά άσραμ βρήκε χριστιανούς Ευρωπαίους που υποστήριζαν: «αυτό είναι μία εμπειρία», και εννοούσαν κάποια ινδουιστική τελετή στην οποία έλαβαν μέρος. Αλλά, αν τους ρωτούσε κανείς κατά πόσο θα ελάμβαναν μέρος και σε μία βουδδιστική ή μωαμεθανική τελετή, απαντούσαν: «ναι, και εκεί ήταν ωραία• και εκεί παραβρέθηκα μία φορά». Τα ταξίδια λοιπόν λογίζονται εμπειρίες, τις οποίες πρέπει κανείς να αποκτήσει και όποιος δεν τις έχει, λογίζεται πολύ φτωχός, επειδή σύμφωνα μ' αυτή την αντίληψη η ζωή δεν έχει να του προσφέρει τίποτε άλλο.

Το γήρας

Ένα άλλο «αγαθό» του νεοανθρωπισμού είναι η νεότης. Ο χρόνος λογίζεται σαν ο μεγαλύτερος εχθρός του ανθρώπου, γιατί οδηγεί στην ανυπαρξία, επειδή ο θάνατος λογίζεται ανυπαρξία.

Εξ άλλου και εδώ επισημαίνουμε ότι δεν υπάρχει η διάκριση ανάμεσα στο καλό και στο κακό, μια και δεν υπάρχει το «μετά» που θα έδιδε στο καλό ή στο κακό άλλες προεκτάσεις, εκτός από τη μορφή των ωραίου και του άσχημου. Έτσι, η νεότης ταυτίζεται εδώ με το ορθό, το ωραίο, το καλό. Στα μαζικά μέσα ενημερώσεως εκφράζεται με κάθε τρόπο αυτή η άποψη.

Αυτή η αντίληψη είναι εχθρική προς τον άνθρωπο, αφού τοποθετείται εχθρικά προς το γήρας. Έτσι ακούμε πολλές φορές να λέγεται σε γέρους ανθρώπους πόσο νέοι φαίνονται και εκείνοι κολακεύονται μ' αυτό. Δεν είναι ο άνθρωπος το μέτρο όλων των πραγμάτων, αλλά ο υγιής, ο δυνατός, ο νέος!

Το μήνυμα του νεοανθρωπισμού είναι ότι ο ίδιος ο άνθρωπος φταίει αν δεν του πάνε καλά τα πράγματα. Ο Μαχαρίσι Μαχές γιόγκι προσφέρει τη συνταγή του: Ένα ιδιαίτερο είδος διαλογισμού εναντίον του γήρατος. Αν πιστεύει κανείς πως ο δρόμος του δεν οδηγεί πουθενά, το γήρας είναι πραγματικά κάτι φρικτό.

Στην ιστορία της ανθρωπότητας υπάρχει μία φράση που υπογραμμίζεται και στην Αγία Γραφή: Τιμάτε το γήρας. Η φράση αυτή σημαίνει πως το γήρας διαθέτει πείρα, σοφία, πράγμα που ήταν πολύ σημαντικό για την επιβίωση του ανθρώπου. Δεν πρόκειται για το γήρας που παιδιάρίζει, γιατί κάποιος γέρος που παιδιάρίζει δεν διαθέτει σοφία. Το αντίβαρο στην εξασθένηση της δυνάμεως του σώματος με την ηλικία, ήταν η εμπειρία, η πείρα.

Αυτή η πείρα έχει χάσει την αξία της σήμερα. Αυτό μπορεί να το δει κανείς σαφώς με την τεχνική εξέλιξη. Σ' αυτό το σημείο ο Haack ανέφερε το ακόλουθο περιστατικό:

«Στο Μόναχο υπάρχουν αυτόματα εκδοτήρια εισιτηρίων. Μπροστά σένα από αυτά τα αυτόματα στεκόταν μια ηλικιωμένη κυρά και προ-σπαθούσε να βγάλει εισιτήριο. Όμως δεν ήξερε καθόλου πως λειτουργεί. Και τότε έρχεται ένα δεκάχρονο αγόρι, της λέει κάτι, της παίρνει το νόμισμα, τσακ τσακ, παίρνει το εισιτήριο, της το δίνει και απομακρύνεται. Εκείνη μένει βουβή κι απορεί πόσο γρήγορα της έλυσε το πρόβλημα ο μικρός. Δεν δείλιασα να τη ρωτήσω πως νοιώθει! Γι' αυτό το νεαρό αγόρι, το γήρας δεν σημαίνει πλέον εμπειρία και σοφία, αλλά διανοητική καθυστέρηση!»

«Η πεθερά μου, πρόσθεσε ο Haack, προέρχεται από οικογένεια σιδεράδων. Για τον παππού διηγούνται πως όταν πια γέρασε, το άλογο έπεσε, χτύπησε και βρισκόταν σε απελπιστική κατάσταση• τότε έτρεξαν να ρωτήσουν τον παππού τι πρέπει να κάνουν. Πιστεύω, κατέληξε ο Haack, ότι αυτό δίνει στη ζωή μια βασική σπουδαιότητα, όταν δηλαδή κανείς ρωτάται για κάποιο πράγμα. Ο πάππος έζησε πολλά χρόνια, ενώ ο γαμπρός του πέθανε νωρίς. Τα παιδιά του τον έκαναν να εννοήσει πως εκείνα γνωρίζουν τον κόσμο καλύτερα, ενώ εκείνος δεν μπορεί να

καταλάβει τον κόσμο. Δεν υπήρχαν πια άλογα να πεταλώσει κανείς. Και είχαν βάλει σωλήνες για να έρχεται το νερό στο σπίτι, όπου υπήρχαν και νεροχύτες».

Έτσι, το γήρας δεν έχει πλέον καμία αξία για τον νεοανθρωπισμό• η νεότης ταυτίζεται με το ορθό, το ωραίο, το αγαθό.

Ειδωλοποίηση του σώματος

Ο νεοανθρωπισμός προβάλλει ιδιαίτερα την εικόνα του σώματος, περισσότερο από την εικόνα του Θεού. Εδώ ο άνθρωπος θεοποιεί τον εαυτό του και παρουσιάζεται αδίστακτος. Έχει ένα περίεργο ιδεώδες ωραιότητας: είναι ο άνθρωπος που δεν υπέφερε ποτέ, που δεν έχει καμία σωματική ανωμαλία• αυτός λογίζεται ωραίος. Δεν υπάρχει εδώ θέση για το σταυρό του Χριστού.

Ο άνθρωπος του νεοανθρωπισμού παρουσιάζει μια νοσηρή, υπερβολική φροντίδα για το σώμα του. Ο καθένας γνωρίζει πως όταν εκτεθεί υπερβολικά στον ήλιο και μαυρίσει, κινδυνεύει περισσότερο να προσβληθεί από καρκίνο του δέρματος. Και όμως, ο άνθρωπος θέλει οπωσδήποτε να μαυρίσει και να δείξει πως έχει στη διάθεση του πολύ χρόνο για διακοπές. Θα δηλώσει έτσι πως είναι υγιής και γεμάτος ζωντάνια, πως μπορεί να φροντίζει μόνο για τον εαυτό του επειδή η εικόνα του σώματός του είναι η εικόνα του Θεού του.

Νέες θεότητες

Τελικά, ο νεοανθρωπισμός κηρύττει πως ο άνθρωπος είναι Θεός. Όχι πως δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον Θεό και στον άνθρωπο, αλλά ότι ο ίδιος ο άνθρωπος είναι ο Θεός. Έτσι, όπως και στην παλαιά ειδωλολατρία, υπάρχουν μικροί και μεγάλοι θεοί!

Ο άνθρωπος δεν είναι ολοκληρωτικά «εντός» («in», στη μόδα)• αυτοί είναι οι δυνατοί θεοί, οι άνθρωποι που διαθέτουν δύναμη, π. χ. τα είδωλα των νέων, αυτοί που έχουν πολλά χρήματα.

Στη Γερμανία, ανέφερε ο Haack, ζήσαμε κάτι τέτοιο• «Η μαντόνα στη Γερμανία», ήταν οι μεγάλοι

τίτλοι των εφημερίδων. Αυτή είναι σήμερα μια από τις πιο δυνατές θεότητες του νεοειδωλολατρισμού. Και όπως όλοι οι θεοί, απαιτεί κι αυτή θυσίες και τέτοιες θυσίες της προσφέρουν ευχαρίστως οι πιστοί της. Αν αυτές οι θεότητες ζητήσουν από τους νέους ανθρώπους να αυτοκτονήσουν, χιλιάδες θα το κάνουν. Για πολλούς νέους ανθρώπους είναι πράγματι μεγάλη θυσία να εξοικονομήσουν τα χρήματα για να πάνε εκεί που εμφανίζονται οι θεοί τους και να μπορέσουν να ξεφωνίζουν σαν τρελλοί.

Είναι καταπληκτικό να βλέπει κανείς εικόνες από αυτές τις θεότητες. Είναι σχεδόν το ίδιο με τις παλαιές περιγραφές των βακχικών εορτών. Ξεφεύγει πλέον κανείς εντελώς. Το λογικό δεν παίζει κανένα ρόλο. Πέφτει κανείς σε έκσταση και ζει μόνο για το θεό του. «Θα μπορούσα να αφήσω εδώ την τελευταία μου πνοή», φώναζαν πολλοί από τους 400. 000 νέους που έτρεξαν στο Ολυμπιακό Στάδιο στις 31 Μαΐου 1989 να παρακολουθήσουν την ρόκ συναυλία των Πίνκ Φλόιντ, παρουσία της τότε Υπουργού Πολιτισμού της Ελλάδος.

Οι γκουρού

Άλλες θεότητες για πολλούς νέους είναι οι Ινδοί γκουρού που έρχονται στη Δύση. Ακόμη και στη χώρα μας σε σπίτια της λεγόμενης υψηλής κοινωνίας υπάρχει η εικόνα του Ινδού γκουρού Σάϊ Μπάμπα, που οι οπαδοί του τον πιστεύουν σαν Χριστό.

Γι' αυτόν τον γκουρού ο Haack ανέφερε στη Μονή Σκαφιδιάς:

«Επισκέφθηκα μια φορά αυτόν τον γκουρού. Έχει μια βασική θέση πολύ κουτή. Γιατί φοβόσαστε λέει, αφού εγώ είμαι εδώ; Ισχυρίζεται πως είναι ο Χριστός που επανήλθε. Για τους μωαμεθανούς είναι φυσικά ο Μούντι και για τους Βουδιστές ο βούδας Μετρέγια. Ο Σάϊ Μπάμπα είναι ένας από τους πιο ισχυρούς γκουρού στην Ινδία και είναι γνωστό ότι στην 'Ινδία θα μπορούσε να καταστρέψει κάθε εχθρό. Τη θεότητά του την αποδεικνύει με απατηλά θαύματα. Μια φορά κάθε χρόνο κάνει μια γιορτή και κατασκευάζει από ένα μικρό βάζο ένα βουνό από αγία στάχτη. Η στάχτη φαίνεται δέκα φορές περισσότερη από εκείνη που θα χωρούσε το βάζο. Ακόμη, εμφανίζεται ότι παίρνει από τον αέρα ένα ελβετικό ρολόι• και έτσι πληροφορείται κανείς ότι μπορεί να κατασκευάσει Ελβετικά ρολόγια!

Όμως κάθε ταχυδακτυλουργός μπορεί να κάνει κάτι καλύτερο. Αλλά οι οπαδοί του Σάϊ Μπάμπα στη Δύση αυξάνουν από μέρα σε μέρα. Αυτοί οι δυτικοί οπαδοί πιστεύουν πως ο Χριστός ήλθε στις Ινδίες και ονομάζεται Σάϊ Μπαμπά• τον θεωρούν πραγματικό θεό».

Σχετικά με την «ιερή στάχτη» ο Haack εξήγησε: «Αυτό μπορεί να το κάνει ο καθένας από μας. Ξέρουμε πως στην Ινδία οι άνθρωποι τρώνε πολύ ρύζι. Όμως προηγουμένως το αποφλοιώνουν. Και σε κάθε ρυζόμυλο υπάρχει ολόκληρο βουνό από φλούδια ρυζιού. «Αν κάψουμε αυτά τα φλούδια έχουμε πολύ λεπτή στάχτη. Αν τώρα γεμίσουμε ένα βάζο μ' αυτή τη στάχτη, ρίξουμε ένα ποτήρι νερό, το ανακατέψουμε και το ζεστάνουμε στη φωτιά, το βάζο δεν θα χεί πια στάχτη. Η στάχτη συμπυκνώθηκε και κόλλησε στα τοιχώματα του βάζου. Αν ξαναγεμίσουμε το βάζο με στάχτη, ρίξουμε πάλι νερό, με τον ίδιο τρόπο κάνουμε ένα δεύτερο στρώμα συμπυκνωμένης στάχτης. Αυτή τη διαδικασία την επαναλαμβάνουμε, ώσπου να καλυφθεί το βάζο. Η στάχτη είναι κολλημένη στα τοιχώματα του βάζου.

Αν τώρα αναποδογυρίσουμε το βάζο, δεν βγαίνει τίποτε έξω. Είναι ένα τέλειο βάζο• κάτω φαρδύ και πάνω στενό. Αν όμως το γυρίσει κανείς και το ξύσει, τότε τα στρώματα της στάχτης αρχίζουν να γίνονται απαλότερα και να πέφτουν. Η στάχτη γίνεται όλο και περισσότερη και στο τέλος βλέπουμε ένα ολόκληρο βουνό. Ο Σάϊ Μπάμπα είναι ένας περίεργος θεός, αλλά οι οπαδοί του τον

πιστεύουν για πραγματικό θεό. Αυτή είναι η θέση του γκουρού: να λογίζεται θεός.

Στην εισήγησή του ο Haack αναφέρθηκε σε μια θρησκευτική γιορτή στην Ινδία, στην οποία παραβρέθηκε. Οι γκουρού οδηγούνται στον Γάγγη, πάνω σε άρματα. Είναι σαν τα άρματα πάνω στα οποία μεταφέρονται τα είδωλα των θεών εσύροντο από ανθρώπους και όταν προσπερνούσαν, οι άνθρωποι έτρεχαν να μαζέψουν τις ακαθαρσίες που άφηναν και τις έβαζαν στο στόμα τους επειδή τις θεωρούσαν ιερές!

Λοιπόν, στον νεανθρωπισμό, ή ανθρωποϊσμό κατά την ορολογία του Haack, υπάρχει ολόκληρη σειρά από θεούς, αλλά μερικοί άνθρωποι λογίζονται θεοί κατά ιδιαίτερο τρόπο.

Γιατί αυτοί οι περίεργοι θεοί έχουν τόση πέραση στη Δύση; Επειδή στη Δύση υπάρχει αυτό το πνεύμα του βιοκεντρισμού και του νεοανθρωπισμού. . .

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΕΥΧΟΣ 20 2000

Η ΔΙΑΠΛΟΚΗ ΤΩΝ ΕΣΤΡΕΜΙΣΤΙΚΩΝ ΛΑΤΡΕΙΩΝ ΜΕ ΤΙΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

J) ANY DISAGREEMENTS WITH SCIENTOLOGY, MINORITY RELIGIONS, AND OTHER RELIGIONS OTHER THAN HIS OWN?
-
STILL QUALIFIED? CONTINUE.
5. TELL HIM ABOUT THE CASE:
A) SHOW HIM THE COMPLAINT.
B) GO OVER THE ISSUES OF THE CASE.
C) GET HIS IDEAS OF STRATEGY ON THE CASE: OVERALL PLAN OF ACTION. IS HE AGGRESSIVE, OFFENSIVE, CAUSATIVE?
D) DOES HE KNOW THE OPPOSITION ATTORNEY? WHY DOES HE THINK OF THEM?
E) DOES HE KNOW THE JUDGE OR ABOUT THE JUDGE? HAS HE ARGUED BEFORE THIS JUDGE? DID HE WIN OR LOOSE?
F) IS HE WILLING TO WORK WITH THE OTHER ATTORNEYS?
G) ATTITUDE OF FIGHTING THIS CASE TO A WIN?
H) IS HE WILLING TO TREAT THIS CASE AS A PRIORITY?
I) HOW MUCH WORK DOES HE HAVE ON HIS LINES AND HOW MUCH TIME CAN BE PUT INTO OUR CASE?
J) IS HE WILLING TO WORK WEEKENDS, IF NECESSARY? LATE IF NECESSARY?
K) IS HE WILLING TO MAKE STRONG ATTACKS BASED ON EVIDENCE AGAINST OUR OPPONENTS?
L) DOES HE AGREE WITH THE IMPORTANCE OF CARRYING THE PRESS WITH US?
M) SAMPLES OF WORK, I.E. APPEALS BRIEFS, PLEADINGS.
N) WHAT ARE HIS FEES AND COSTS?
OBNOXIS CHECKLIST:

1. COMM LEVEL
2. AFFINITY LEVEL
3. SOCIAL TON LEVEL
4. CHRONIC TON LEVEL
5. HOW HE TALKS
6. HOW HE LISTENS
7. PHYSICAL APPEARANCE
8. APPEARANCE OF OFFICE AND MESS
9. HOW HE HANDLES MISSIONAIRE (IN THIS CASE DSA)
10. ANY PTS INDICATORS
11. BEARING AND PRESENCE (HOW HE WOULD COME ACROSS TO HIS "PUBLIC")
12. NOT TAKING CASE JUST FOR PUBLICITY OR OTHER MOTIVATION
-
WITH THIS DONE YOU KNOW WHAT YOU HAVE AND CAN REALLY WORK WITH.
MI MARLIS A./DPS AIDE DSA FU
13-FEB-94 22:19 EXTCOMMOSAEI

[ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΣΑΪΕΝΤΟΛΟΓΤΖΥ](#)

Του Αντώνη Μποσνακούδη

Η διείσδυση της [Σαηεντολογίας](#) στα κέντρα εξουσίας της χώρας μας έχει δημιουργηθεί σοβαρά προβλήματα στην ελληνική κοινωνία. Εκτός από τα οικογενειακά δράματα που έχουν δημιουργηθεί από μέλη οικογενειών που στρατολογήθηκαν σ' αυτήν, η Σαηεντολογία πρωτοστάτησε στη δημιουργία του διχασμού που εξαπολύθηκε εναντίον της κοινωνίας μας και έχει ως πρώτο στόχο την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Το ερώτημα που συνεχώς διατυπώνεται είναι «Τι κρύβεται από πίσω» και «Ποιοί στηρίζουν»

τέτοιες οργανώσεις του οργανωμένου εγκλήματος. Τα ακόλουθα στοιχεία πιστεύω ότι θα φωτίσουν τους χώρους τους οποίους εξυπηρετεί η λειτουργία τέτοιων οργανώσεων και θα σκιαγραφήσουν το μέγεθος του νεοταξίτικου «παιχνιδιού» εις βάρος των κοινωνιών. Μέσα σ' αυτό το «παιγνίδι» εντάσσεται και η διαβρωτική δράση των εν λόγω ομάδων.

Ξέπλυμα Ισχύος

1402005 05AFI
DPA GFFCF
RF: LAWYER HIRING CHECKLIST
DEAR ILLAS,
I READ IN THE DR THAT YOU FOUND A VERY GOOD LAWYER. IT IS A STANDARD ACTION TO DO A HIRING CHECKLIST. I ATTACH YOU THE CHECKLIST WITH A WRITE UP ON HOW IT SHOULD BE DONE. GET THIS DONE AND GET IT BACK TO ME. Marie Perle

HIRING ATTORNEYS:
SINCE I'VE GAINED A CERTAIN REPUTATION ON BEING ABLE TO SUCCESSFULLY SELECT ATTORNEYS I THOUGH I'D DO A HAT WRITE UP ON THINGS I DO THAT OTHERS MAY NOT HAVE THOUGHT OF.
GENERALLY I START OFF AN INTERVIEW WITH A SHORT PE LECTURE. IN THIS LECTURE I DISCUSS THE EARLY RESEARCHES OF LRM AND THE ADVENT OF DIANETICS. I GIVE AN EXAMPLE OF AN ENGRAM (CAR WRECK OUT OF DMSM) AND THE RESTIMULATION MECHANISM. I THEN TELL HOW AUDITING WORKS TO RELIEVE THE SENSORY PERCEPTIONS THAT WERE STORED IN THE ACCIDENT. THIS IS THEN FOLLOWED BY A BRIEF DESCRIPTION OF THE HISTORY OF THE CHURCH AND HOW IT GREW FROM A FEW THOUSAND IN '66 TO MILLIONS NOW. DURING THIS PE LECTURE I ALSO MAKE THE POINT THAT SCX IS A RELIGION AND DEALS WITH THE SUBJECT MATTER OF RELIGIONS, I.E. THE WHAT WENT BEFORE, THE HEREAFTER, THE SPIRIT, THE RIGHT CONDUCT, ETC.
DURING THE ABOVE LECTURE AND AFTERWARDS I CLOSELY OBSERVE THE ATTORNEY'S REACTIONS AND QUESTIONS AND COMMENTS. IF THE ATTORNEY IS CRITICAL AND SKEPTICAL I PRETTY MUCH WRITE HIM OFF AS NOT SUFFICIENTLY AWARE TO SERVE OUR PURPOSES. I WILL LOOK FOR CLUES AS TO WHERE HE IS ON THE KNOWLEDGE CHARACTERISTICS ON THE GRADE CHART. THAT IS HE MIGHT BE IN FUTILITY, NUMBNESS OR SUCH AND THIS WOULD BE TOO LOW TONED FOR OUR PURPOSES.
ONE IMPORTANT INDICATOR IS WHETHER HE ASKS SQUITTIVR QUESTIONS OR COMMENTS RATIONALLY ON WHAT HE JUST HEARD. HE MUST SHOW SOME INTEREST FOR ME TO CONSIDER HIRING HIM. REMEMBER THAT THE REALITIES OF SCX EXEN

Είναι αρκετά γνωστό το λεγόμενο "**ξέπλυμα χρημάτων**", που αποτελεί τη μετατροπή των κερδών μίας εγκληματικής (και γενικά παράνομης) δραστηριότητας σε χρήματα από φαινομενικά νόμιμη πηγή, μέσα από εταιρίες και ομάδες που χρησιμοποιούν τις νόμιμες ή νομότυπες δραστηριότητές τους, για να ντύσουν με νομιμότητα το παράνομο και βρώμικο χρήμα και ν' αποκρύψουν την πραγματική προέλευσή του.

Ομοίως, αν ένα Κράτος ή Υπηρεσία του ή μία οργάνωση κ.τ.λ. προσπαθήσει να διοχετευθεί, αποκάλυπτα, στρατηγική ισχύ ή παρέμβαση σε ένα άλλο, αυτή οπωσδήποτε θα θεωρηθεί ανεπιθύμητη ή βρώμικη και η προσπάθεια θ' αποτύχει. Έτσι, χρειάζεται κάποιο "ντύσιμο" της ισχύος για να ξεπλυθεί η πραγματική προέλευσή της, υπό την

μορφή ενός προγράμματος που θα προέρχεται από φαινομενικά άσχετη πηγή. Τα προγράμματα πρακτόρων NOC αποτελούν μία τέτοια μορφή. Αυτά αποτελούν μία συγκαλυμμένη ("ξεπλυμένη") λειτουργία κατασκοπείας με πράκτορες (HYMINT), όπου η ιδιότητα του πράκτορα ξεπλένεται από την ιδιότητα του στελέχους της επιχείρησης ή του μέλους οργανισμού, κ. τ. λ.

Μία εξτρεμιστική οργάνωση, όπως η Σαηεντόλοτζι μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ξέπλυμα ισχύος "φιλοξενώντας" και εκτελώντας προγράμματα τρίτων ως δικά της. Δηλαδή, η νόμιμη ή νομότυπη λειτουργία και δραστηριότητα της ξεπλένει την παράνομη, ανεπιθύμητη ή βρώμικη δραστηριότητα του τρίτου, συγκαλύπτοντας του αυτή τη δραστηριότητα. Το πρόγραμμα αλλαγής του Συντάγματος και ο περιβόητος "χωρισμός Εκκλησίας-Κράτους" έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός ξένου προγράμματος που αναλήφθηκε από το Σαηεντολογικό **ΚΕΦΕ** και εκτελέστηκε "εκτός Σαηεντολογικού εδάφους" μέσα από τη "διαθρησκευτική ομάδα" που οργάνωσε ο «δερβίσης» κ. Τάκις Αλεξίου. Ακόμη, οι "θεραπείες" που λέγεται ότι πετυχαίνει σε πρώην κομμουνιστικές χώρες, θα μπορούσαν άνετα να είναι πειράματα τρίτων, που εκτελεί ή ίδια και τα παρουσιάζει ως "θρησκευτική θεραπεία".

Μία Μυστική Υπηρεσία μπορεί να χρησιμοποιεί διάφορες οργανώσεις μέσω των οποίων διοχετεύει συγκαλυμμένη ισχύ και παρέμβαση σε μία χώρα. Δηλαδή διαιρεί την ισχύ της σε αυτές τις οργανώσεις και η συνισταμένη των προγραμμάτων της καθεμίας, αποτελεί την επίτευξη του

στόχου της.

Αυτό έχει πλήρη αντιστοιχία στο ξέπλυμα χρημάτων. Ο ξεπλύνων διαιρεί το χρηματικό ποσό σε μικρότερα (smurfing), τα οποία τοποθετεί στο οικονομικό σύστημα, χωρίς να προκαλέσει υποψίες, αφού δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλα ποσά, αλλά και για ασφάλεια, ώστε αν κάτι δεν πάει καλά, να μην χάσει τα πάντα. Στο δεύτερο στάδιο τα στρωματοποιείται, διοχετεύοντάς τα σε ένα πολύπλοκο πλέγμα συναλλαγών, για να δημιουργηθεί ένας λαβύρινθος των οδών μεταφοράς τους, που εμποδίζει τον εντοπισμό της αρχικής πηγής. Στο τρίτο στάδιο ολοκληρώνει το ξέπλυμα, παρουσιάζοντας μία νόμιμη δικαιολόγηση για την προέλευση τους.

Στο ξέπλυμα ισχύος η διαίρεση της ισχύος αποτελεί μία αποδόμησή της (όπως ένα μνημείο ή κτίριο που μεταφέρεται κομμάτι-κομμάτι σε άλλη τοποθεσία) σε διάφορες ομάδες, ώστε το αποτέλεσμα των επιμέρους προγραμμάτων που ξεπλένουν, να στρωματοποιηθεί κομμάτι-κομμάτι και να επανοικοδομηθεί το ολοκληρωμένο επιθυμητό αποτέλεσμα.

"Ακολούθησε το χρήμα και βρίσκεις άκρη". Αυτό αποτελεί το θεμέλιο στο ξεμπλέξιμο του λαβυρίνθου, στο ξέπλυμα χρημάτων. Για το ξέπλυμα ισχύος ακολουθούμε την ισχύ για να δούμε σε ποια ευρύτερα συμφέροντα εντάσσονται τα αποτελέσματα της λειτουργίας των εξτρεμιστικών ομάδων, λατρειών, κ. τ. λ. Τα βασικότερα αποτελέσματά τους είναι η διάβρωση και διάρρηξη του κοινωνικού ιστού (κάτι σαν κοινωνικό και πνευματικό AIDS), η ύπουλη διείσδυση στον κρατικό μηχανισμό, η διάλυση της οικογένειας και η υποδούλωση πολιτών σε άγνωστα ξένα κέντρα έλεγχου. Όλα αυτά είναι γνωρίσματα της Νέας Τάξης Πραγμάτων, αυτού του παγκόσμιου Προκρούστη που διαστρεβλώνει την πραγματικότητα και κόβει και ράβει τις κοινωνίες.

Η υποστήριξη και συνεργασία με λατρείες και «θρησκευτικές κινήσεις» που δημιουργήθηκαν στις ΗΠΑ, έχει επίσης στρατηγικές και πολιτισμικές αιτίες. Αυτοί οι κύκλοι ηγεσίας των ΗΠΑ προσπαθούν να δημιουργήσουν τεχνητή ιστορία και βάθος πολιτισμού για τις ΗΠΑ. Αν και ο αμερικανικός λαός δεν έδειξε σημάδια ενόχλησης, που αποτελείται από πολλούς διαφορετικούς λαούς, ούτε επειδή η ιστορία του είναι λίγων μόνο αιώνων, εν τούτοις αυτοί που αποφασίζουν γι' αυτόν, πίσω από την πλάτη του, δημιουργούν τεχνητή ιστορία με τρόπο που καταστρέφει την ιστορία των άλλων λαών.

Ομάδες όπως η Σαηεντόλοτζι, [Μορμόνοι](#) και γενικά όσες είτε υποστηρίζουν την μετενσάρκωση είτε τις «προφητείες» εγχώριων «προφητών», δίνουν στις ΗΠΑ ιστορία χιλιετιών ή οδηγούν στο συμπέρασμα ότι είναι γελοίο να μιλούμε για μακρόχρονη ιστορία ενός λαού, αφού, για παράδειγμα,

THIS LEVEL ARE STAGGERING TO THE POINT THAT AS THIS DOESN'T AT LEAST PIQUE SOMEONE'S CURIOSITY HE MUST BE BETTY FAR GONE.
THE POINT OF THE ABOVE IS THAT I AM SHOPPING FOR A CLEAN THETAN WHO IS IN GOOD SHAPE AND IS SUFFICIENTLY AWARE TO TAKE AN INTEREST IN SCIENTOLOGY AS A SUBJECT. I'M NOT LOOKING FOR A CONVERT, BUT I AT LEAST WANT TO SEE AN INCREASE IN INTEREST AND TONE LEVEL DURING THIS PHASE OF THE INTERVIEW.
AS A COROLLARY TO THE ABOVE I ALSO LOOK TO WHETHER I AM IN COMM WITH THE BEING OR IN "COMM" WITH SOME SORT OF VALENCE OR BEINGNESS. MANY ATTORNEYS I'VE INTERVIEWED ARE NOT THERE AT ALL. THERE I WILL WRITE OFF AND NOT HIRE.
THE ABOVE IS WRITTEN FIRST IN THIS HAT WRITE UP NOT BECAUSE IT COMES FIRST IN THE INTERVIEW BUT BECAUSE I'M LOOKING FOR A THETAN WHO IS IN GOOD SHAPE BEFORE I EVEN CONSIDER HIS QUALS AS AN ATTORNEY. IF HE IS IN GOOD SHAPE AS A THETAN HE WILL HAVE GOOD PRESENCE AND BE ABLE TO DUPLICATED AND ADOPT OUR AGGRESSIVE STRATEGIES. IF HE IS DOWNTONE WE WILL GET STOPS AND MISDUPLICATION ON OUR LINES (REF. CHART OF HUMAN EVALUATION IN SOS).
THE REST OF THE INTERVIEW IS DEVOTED TO A DISCUSSION OF THE LEGAL SCENE WE NEED HELP WITH AND THE ATTORNEY'S QUALS AND RESOURCES TO HANDLE THIS. ALSO ALL THE POINTS OF THE GO'S ON HIRING ATTORNEYS ARE COVERED (SUCH AS VIEWPOINTS ON SHRINKS, ETC) BUT NOT IN A ROYCE CHECKLIST FASHION. ONE MUST KNOW THE POINTS OF THE GO'S SUFFICIENTLY WELL THAT ONE CAN EASILY INSERT KEY QUESTIONS INTO THE CONVERSATION IN A COMPLETELY NATURAL FASHION AND YET SATISFY ALL THE POINTS.
ANOTHER THING I DO IS MAINTAIN AN OPEN-MESS, YET COMPLETELY PROFESSIONAL MANNER IN MY PRESENTATION. I DON'T USE SCIENTOLOGESE BUT EXPLAIN THINGS IN THE ATTORNEY'S VOCABULARY. THIS CAN TAKE A CONSCIOUS EFFORT BECAUSE ALL OF US ON STAFF USE SCIENTOLOGY WORDS AND SLANG WITHOUT THINKING ABOUT IT. IF YOU FEED HIM MU'S THE INTERVIEW WILL BE A DISASTER.
EVEN WITH ATTORNEYS WE DON'T HIRE I TRY TO LEAVE THEM WITH A GOOD IMPRESSION OF SCIENTOLOGY.
TO SIGN IT UP, THE THING THAT I DO IS TRY TO PICK THE RIGHT THETAN WHO ALSO HAS GOOD QUALS. I THINK THIS WILL PROVE MORE SUCCESSFUL FOR US IN THE LONG RUN THAN CONCENTRATING ON THE QUALS AND OVERLOOKING THE OUT-POINTS THAT THE BEING MIGHT HAVE.
HOPE YOU FIND THIS USEFUL.

LAWYER HIRING CHECKLIST

ATTORNEY

1. R-FACTOR ON WHO WE ARE.
2. GET SOME TAPE RECORDER-PHOTOGRAPH
3. GET SOME DETAILS ON HIM AND HIS FIRM:
 - A) STRUCTURE OF THE FIRM
 - B) BACKGROUND OF THE FIRM
 - C) HIS BACKGROUND, HISTORY, COLLEGE ETC
 - D) TYPES OF CASES AND EXPERIENCE IN THIS TYPE OF LITIGATION
 - E) MAIN CLIENTS, TYPE OF CLIENTS, REFERENCES WE CAN CHECK.
 - F) WINS AND LOSSES ON CASES, SUCCESSFUL CASES, SUCCESS RATE.
 - G) ADMIN AND LAW RESEARCH FACILITIES. WORD PROCESSING FACILITIES? ACCESS TO LAW LIBRARY? ACCESS TO LAW RESEARCH? LAW CLERKS TO DO RESEARCH? COMPUTERS?
 - H) HANDLING ANY GOVERNMENT CASES? CONNECTIONS WITH GOVERNMENT AGENCIES?
 - I) HANDLED ANY MENTAL HEALTH GROUPS? CONNECTIONS WITH MENTAL HEALTH GROUPS?
 - J) CONNECTED WITH ANYONE KNOWN TO BE ANTAGONISTIC TO SCN?
 - K) ANY CONNECTIONS WITH THE PRESS?
 - L) ATTITUDES TOWARD THE PRESS
 - M) WHAT COURT WORK WITH PSYCHIATRISTS? HOW DOES HE USE PSYCHIATRISTS?
 - N) ANY CONNECTIONS WITH PSYCHIATRISTS, ATTITUDE TOWARD PSYCHIATRY?

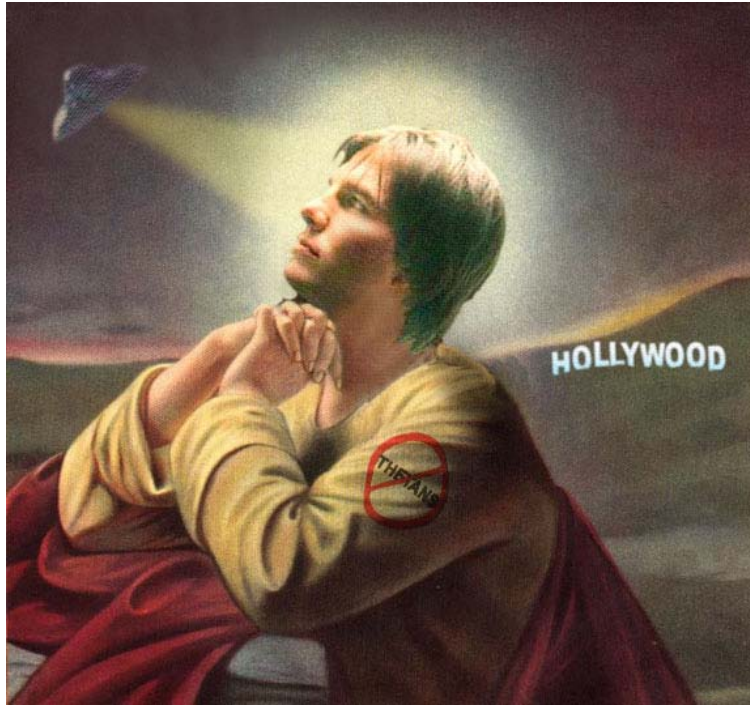
οι κατασκευαστές του Παρθενώνα, της Αγίας Σοφίας, οι ήρωες του '21 και του '40, τώρα μπορεί να είναι μετενσαρκωμένοι σε βαποράκια ναρκωτικών, αλήτες στις γειτονιές της Νέας Υόρκης, μισθοφόροι στη Λεγεώνα των Ξένων ή ακόμη στελέχη της CIA και πιθανότατα κάποιος να μετενσαρκώθηκε σε πετεινό στα Μέγαρα. Έτσι, η οποιαδήποτε παράδοση και ιστορικός δεσμός, με αυτό το πρίσμα, φαίνεται ως τουλάχιστον γελοίος.

Τα έγγραφα του ΚΕΦΕ που κατασχέθηκαν από τον εισαγγελέα κ. Αγγελή το 1995, αποκαλύπτουν μέχρι και παρέμβαση της CIA (προς όφελος της Σαηεντόλοτζι και άλλων λατρειών και σεκτών) που είχε ως αποτέλεσμα να κλείσει το τμήμα της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (ΕΥΠ/ΚΥΠ), το οποίο παρακολουθούσε τέτοιες οργανώσεις, προφανώς (μεταξύ άλλων) και για πιθανούς κατασκόπους ΝΟC.

1. Ο Αντώνης Μποσνακούδης είναι δημοσιογράφος του αμυντικού Τύπου και συγγραφέας του βιβλίου «ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ», η δράση των εξτρεμιστικών παραθρησκειών και της Scientology» (Εκδόσεις ΠΕΛΑΣΓΟΣ) που ήδη βρίσκεται στη δεύτερη έκδοσή του.

ΠΗΓΗ: ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΕΥΧΟΣ 29 2002

SCIENTOLOGY

"Αυτό το σύμπαν είναι ένα άγριο σύμπαν, είναι ένα φορικό και θανατηφόρο σύμπαν. Μόνον οι ισχυροί θα επιβιώσουν, μόνον οι αδίστακτοι μπορούν να το κατακτήσουν..."

L. Ron Hubbard

Η οργάνωση αυτή ιδρύθηκε από τον Αμερικανό **Lafayette Ron Hubbard** (1911-1986). Ονομάζεται και "Εκκλησία της Σαηντόλοτζυ". Στη χώρα μας υπάρχει το "**Κέντρο Εφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδος**", (**ΚΕΦΕ**) το "**Φιλοσοφικό Κέντρο Αθηνά**" και άλλες οργανώσεις πού συμπλέκονται με την σαηντόλοτζυ, όπως Narconon, Citizens Commission on Human Rights κ.α.

1. Γενικές Έννοιες

Βασικοί όροι της κίνησης είναι **Scientology** και **Dianetik**. Η ίδια ερμηνεύει τούς όρους αυτούς: Scientology είναι ο όρος που προσδιορίζει μια "επιστήμη", "φιλοσοφία", "θρησκεία". Είναι κατασκεύασμα τού ιδρυτή της κίνησης και προέρχεται από το λατινικό scio, δηλαδή γνωρίζω και το ελληνικό "λόγος". Στο βιβλίο τού L.R.Hubbard, "Τό εγχειρίδιο για τον επίτιμο κληρικό", αναφέρεται ο όρος Scientology σαν "εφηρμοσμένη θρησκευτική φιλοσοφία ή διδασκαλία για το πνευματικό ον και η προώθηση τού πνευματικού όντος στις σχέσεις του με τον εαυτό του, μέ το σύμπαν και με τα λοιπά όντα" (L.Ron Hubbard, Das Handbuch für den ehrenamtlichen Geistlichen, New Era Publications, Kopenhagen 1983). Πρόκειται δηλαδή για μιá "θρησκεία" ή "φιλοσοφία" αυτοεξέλιξης του ανθρώπου.

Η κίνηση χρησιμοποιεί και τούς όρους Thetan και Clear. Θήταν, από το ελληνικό γράμμα Θήτα, σημαίνει κατά τον Hubbard "τήν πηγή τής ζωής και τήν ίδια τή ζωή", αλλά και τή "ζώσα μονάδα". Clear είναι "ένας Θήταν που μπορεί νά είναι αιτία ενσυνείδητα και κατά βούληση υπεράνω διανοητικής μάζας, ενέργειας, χώρου και χρόνου, όσον αφορά το πρώτο Δυναμικό (επιβίωση του εγώ)" (Λ.Ρόν Χάμπαρτ, Σαηεντολογία- Τά βασικά στοιχεία τής σκέψης, αρχική μετάφραση Δ.Ι. Χρόνη, αναθεωρημένη Γ.Σ. Καραμπάγια, 1980 σ.194). **Αυτό σημαίνει πως στόχος τής κίνησης είναι η κατασκευή του υπερανθρώπου!**

Ο "υπεράνθρωπος" βρίσκεται κατά τήν Scientology μέσα στον άνθρωπο και μπορεί νά "ελευθερωθεί" μέ τήν τεχνική τής κίνησης, τή λεγόμενη **Dianetik**. Στο "Εγχειρίδιο για τον επίτιμο κληρικό" αναφέρεται για τήν Dianetik: "Είναι η τεχνολογία τής απελευθέρωσης τού πνευματικού όντος", "η διδασκαλία για το πνευματικό ον στίς σχέσεις του μέ το σώμα και ή προώθηση τού όντος σ' αυτές τίς σχέσεις".

Η κίνηση χρησιμοποιεί ατελείωτη σειρά σεμιναρίων, μέ σκοπό νά "απελευθερώσει" τον "υπεράνθρωπο" μέσα στον άνθρωπο και νά κάνει ολόκληρο τον κόσμο Clear, εγκαινιάζοντας μιá "Νέα Εποχή". Έτσι ο άνθρωπος θά αποκτήσει απεριόριστη δύναμη: "Φαντάσου τον εαυτό σου σαν νά μπορείς νά έχεις όλη τήν υφήλιο στήν αγκαλιά σου, στή πραγματικότητα τήν αγκαλιάζεις μέ θήταν-χέρια" (Source τ.65, σ.9).

Σέ κείμενο μέ τίτλο "Η γέφυρα προς ένα Νέο Κοσμο" ο L.R.Hubbard προτρέπει:

"Μάθε τον εαυτό σου, τό τί θά κάνεις, πού μπορείς νά φθάσεις, ποιές είναι οι ικανότητές σου. Υπάρχει μιá μυστικιστική γνώση ότι υφίσταται ένα χάσμα μεταξύ τής ύπαρξης αυτού του κόσμου και ενός υψηλότερου πεδίου ύπαρξης. Πολλοί άνθρωποι, προσπαθώντας νά περάσουν το χάσμα, έπεσαν στήν άβυσσο. Εμείς κτίσαμε τή γέφυρα που ενώνει αυτά τά δύο επίπεδα. Και είναι δύο οι δρόμοι που οδηγούν σ'αυτά στο χάρτη. Στή δεξιά πλευρά υπάρχουν τά βήματα που ονομάζονται καταστάσεις Αλλαγής ή Απελευθέρωσης. Πάνω από αυτή υπάρχει η κατάσταση που ονομάζεται Καθαρή. Μετά τήν Καθαρή υπάρχει η κατάσταση ΟΤ (Ενεργός Θήταν). Σ'αυτή τήν κατάσταση ένα άτομο μπορεί νά λειτουργεί εντελώς ανεξάρτητα από το σώμα του, είτε έχει σώμα είτε όχι. Ενας ΟΤ είναι τώρα ο Εαυτός του. Δεν είναι εξηρημένος από το σύμπαν που βρίσκεται γύρω του!" (L.R. Hubbard, 1965 LRH, USA 5858).

2. Η "συνταγή"

Στο περιοδικό Advance (τ.94, σ.1) η κίνηση υποστηρίζει πως οι Σαηεντολόγοι σαν ομάδα μπορούν ν' αντιμετωπίσουν τήν "κατάσταση Γή" και νά κατορθώσουν νά δημιουργήσουν ένα Καθαρό Πλανήτη και ένα Νέο Πολιτισμό. Πλησίασε και Θά δεις, λέγει ο Hubbard. Όταν κάποιος αρχίσει ν'

ανέρχεται, δέν επιθυμεί πιά νά σταματήσει. Η οσμή τής ελευθερίας καί η απόλυτη αλήθεια είναι πολύ δυνατή. Σήμερα τά έχουμε ολα αυτά μέ τή Σαηεντόλοτζυ (Advance τ.94, σ.3).

Η κίνηση αυτή υποστηρίζει πως βρήκε το μυστικό του ανθρώπου καί του σύμπαντος καί κηρύττει τή διδαχή της ως Θρησκευτική αλήθεια. Αυτό φαίνεται καί από το χώρο στον οποίο κινείται. Ετσι σέ διαφημιστικό φυλλάδιο μέ τίτλο The Time Track of Theta αναφέρει:

**"Τι συνέβη ; ...Πώς γίναμε άνθρωποι;.....Πώς καταλήξαμε στον πλανήτη Γή;"
"Βρισκόμαστε σ'αυτή τή γή όχι ως φυλή ανθρώπων που προερχόμαστε από τήν εξέλιξη, αλλά ως φυλή που πηγαίνει πίσω στά βάθη αυτού του γαλαξία".**

Αυτά αποδεικνύουν πως η Scientology εγείρει απόλυτη απαίτηση στήν κοινωνία, τήν οποία θεμελιώνει στή "θρησκευτική αλήθεια". Οι "υπεράνθρωποι" τής "νέας φυλής", που κατασκευάζει η Scientology αναμένεται νά μεταβάλλουν τήν τύχη του πλανήτη μας καί νά εξασφαλίσουν τήν επιβολή ενός νέου πολιτισμού, που θά λειτουργεί χωρίς κανένα πρόβλημα.

Γιά τήν κίνηση, καμμία θρησκεία δέν μπόρεσε νά δώσει απάντηση στά ερωτήματα: Ποιός είμαι; Από πού έρχομαι; Τί είναι θάνατος; Υπάρχει μέλλουσα ζωή; "Στή Σαηεντόλοτζυ έχουμε τίς απαντήσεις καί γιά πρώτη φορά σέ ολους τούς αιώνες οι απαντήσεις μας είναι η αλήθεια. Εμείς αποδεικνύουμε ότι ο άνθρωπος είναι αθάνατος, είναι πνεύμα. Μιά καινούργια μέρα ξημερώνει γιά τήν Ανθρωπότητα, πέρα από τά πιό τρελλά όνειρα. Οι καταπιεστές, οι πολεμοκάπηλοι, οι τύραννοι καί η Γκεστάπο τελείωσαν.

Το μόνο που μπορούν νά κάνουν μέ ένα ΟΤ (Operating Thetan) είναι νά τον κάνουν νά γελάσει". "Είναι κανείς πράγματι τυχερός, που ένα τελείως ελεύθερο άτομο είναι ηθικό καί καλό πάνω από τήν αντίληψή τους, γιατί οι δυνάμεις του είναι απεριόριστες. Είναι πολύ αργά γιά οποιονδήποτε νά νομίσει πως μπορεί νά σταματήσει τή Σαηεντολογία. Τά άστρα καί ο πλανήτης είναι δικά μας, ευχαριστώ το Θεό καί τίποτα δέν Θά ναι πιά το ίδιο (The Auditor,τ.232, σ.2).

Στήν εφημερίδα τής κίνησης, Scientoloy Today (2/15.1.1988, σ. 5-7) αναφέρεται πως οι σαηεντολόγοι βρίσκονται στή Γαλλία στήν πρωτοπορία τον αγώνα γιά Θρησκευτική ελευθερία καί γιά τά ανθρώπινα δικαιώματα σ' όλο τον κόσμο. Ομως αυτό δέν ανταποκρίνεται στήν πραγματική εικόνα της κίνησης.

Γιά ν' αποκτήσει κανείς τήν πολυπόθητη "απεριόριστη ελευθερία", πρέπει νά βαδίζει σέ μιá "εκκαθαριστική πορεία", όπως είναι ο χαρακτηριστικός τίτλος σεμιναρίου. Σκοπός του σεμιναρίου είναι η εξουδετέρωση τής "αντιδραστικής διάνοιας" του ανθρώπου καί η τελειωτική νίκη του (The Auditor 246, σ.7). Κάθε τί που δέν συμφωνεί μέ τήν ιδεολογία καί τούς σκοπούς τής κίνησης είναι ασφαλώς αποτέλεσμα τής "αντιδραστικής διάνοιας" καί πρέπει νά καταπολεμηθεί.

Ο L.R.Hubbard λέγει πως γιά νά οριοθετήσει το δρόμο, "χρειάσθηκε το ένα τρίτο τής ζωής του καί είναι ένας δρόμος που οδηγεί έξω από τή μιζέρια, τή δυστυχία καί το σκοτάδι. Γι' αυτό, άν δείτε ανθρώπους που προσπαθούν νά τραβήξουν άλλους "έξω από τήν οδό", μήν αφήνετε τήν ομάδα σας κάτω. Μέ ό,τιδήποτε μέσο κρατήστε τους "στήν οδό" καί Θά ελευθερωθούν άν δέν το κάνετε δέν Θά μείνουν" (Teck News 62/Αύγουστος 1989, σ. 1-2).

Γιά τον "άγιο σκοπό η ομάδα αυτή δεν θα δίσταζε να χρησιμοποιήσει οποιοδήποτε μέσο. Κατά τον F.W. Haack η κίνηση ενεπλάκη σε παράνομες δραστηριότητες μέσω των οργανώσεών της και του Staff Member.

Ο L.R. Hubbard παραγγέλει: **Το να είσαι ικανός να ελέγχεις έναν άνθρωπο, σέ κάνει ικανό να ελέγχεις πολλούς, και κανείς δεν θα μπορούσε να είναι ένας επαγγελματίας σαηεντολογος σέ κανένα από τά επίπεδα, εκτός εάν μπορεί να ελέγχει ένα άλλο άτομο (The Auditor, τ.234, σ.2).**

3. Η πολιτική απαίτηση

θεωρούμε ότι η οργάνωση αυτή είναι η πλέον **επιθετική και η πιο επικίνδυνη**. Γι' αυτό θα αναλύσουμε διεξοδικότερα τις πολιτικές της βλέψεις. Κατ' αρχήν πρέπει να αναφερθούμε στην πολιτική συνέπεια της διδασχής του L.R. Hubbard. Στο "ευαγγέλιο" της κίνησης, "Dianetik - Η μοντέρνα επιστήμη της πνευματικής υγείας" (Breieich 1990, σ. 20) αναφέρεται:

"Διάφορες περιοχές της εκπαίδευσης, της κοινωνιολογίας, της πολιτικής, του στρατού και άλλων γνωστικών περιοχών για τους ανθρώπους εμπλουτίζονται με την Dianetik". "Υπάρχει η πολιτική διανοητική, που περιλαμβάνει την ομαδική δραστηριότητα και την οργάνωση, με σκοπό να διαπιστώσει τις αισιόδοξες προϋποθέσεις και διαδικασίες για την διοίκηση ομάδων και για την μεταξύ τους σχέση" (σ.195).

Η οργάνωση θεωρεί ιδιαίτερο μέλημά της την παροχή οδηγιών για απόκτηση πολιτικής δύναμης: Στο HCO - Bulletin της 10.6.1966, σ. 2 (επανεκδόθηκε στις 12.4.1983) υπογραμμίζεται:

"Ο διευθυντής μιάς εταιρείας που δεν κατέχει κανένα πιστοποιητικό σαηεντολογίας, μιά μέρα θα αποτύχει. Και ο αρχηγός της Κυβέρνησης μιάς χώρας θα καταστραφεί αν δεν είναι οικείος με την σαηεντολότζυ από εξαγγελματική σκοπιά. Η οργάνωση εργάζεται για τή διάβρωση των ποικίλων φορέων της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ζωής: "Κυρίεψε, άσχετα με ποιόν τρόπο, τις θέσεις-κλειδιά, τή θέση της προέδρου της γυναικείας οργάνωσης, του προσωπάρχη μιάς επιχείρησης, του διευθυντού μιάς καλής ορχήστρας, της γραμματέως του διευθυντού ενός συνδικάτου-οποιαδήποτε θέση κλειδί....."

Μερικοί από εμάς θα διατηρήσουν κέντρα για να σάς προμηθεύσουν με τις ανάλογες υπηρεσίες και θά σας προμηθεύσουν με βιβλία και εφόδια. Και όλοι οι άλλοι από μάς θά έπρεπε καλύτερα να αναλάβουν μιά εισβολή σέ κάθε περιοχή δράσεως που υπάρχει και μάλιστα σέ ένα υψηλό επίπεδο και να κάνουν αισθητή την επιρροή μας στίς γραμμές επικοινωνίας του κόσμου" (σ. 3 εξ.).

Κατά το HCO-Bulletin (της 23.6.1960) "μία ομάδα πληθυσμού κλονίζεται και δημιουργεί η ίδια με τον εαυτόν της δυσκολίες. Ανακαλύψτε τις ηγετικές της προσωπικότητες, αποκτείστε ένα πληρωμένο πόστο ως γραμματέας ή Διευθυντής επιτελείου κοντά στον αρχηγό αυτής της ομάδας του πληθυσμού και κάντε τους Auditing κατά ένα οποιοδήποτε τρόπο...."

Ακόμη ένα άλλο παράδειγμα: **Ενα έθνος ή ένα Κράτος δεν λειτουργεί με βάση τις ικανότητες των υπουργών του, των κυβερνητών ή κάποιου άλλου ηγετικού προσωπικού. Είναι εύκολο σέ μιά τέτοια περιοχή να καταλάβει κανείς πόστα. Μην κουράζεστε να εκλεγείτε (μέ εκλογές). Αποκτείστε ένα πόστο ως συνεργάτης του Γραφείου ή ως φρουρός. Χρησιμοποιείστε κάθε ταλέντο που διαθέτετε για να αποκτήσετε μιά θέση πλησίον τέτοιων προσώπων, ετοιμαστείτε να εργασθείτε στην εν λόγω περιοχή, για να τήν κάνετε να λειτουργήσει καλλίτερα" (βλ. και: (CDU-Bundesgeschäftsstelle, Scientology-**

Fakten und Argumente, 1992-CDU-B).

Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι η καλλίτερη λειτουργία νοείται εδώ με βάση τις αρχές της σαηεντόλοτζυ. Το Guardian Office της "Εκκλησίας της Σαηεντόλοτζυ της Γερμανίας" απέστειλε ερωτηματολόγιο στους σαηεντολόγους, στο οποίο περιλαμβάνονταν μεταξύ άλλων:

"Πολιτικές διασυνδέσεις (αναφέρατε κατά πόσον είναι ενεργητικές/παθητικές και προσθέσατε λεπτομέρειες) :

Οικογενειακές και άλλες διασυνδέσεις με:.....

MME (τύπος, τηλεόραση, ραδιοφωνο, συγγραφείς):.....

Κυβέρνηση/ Πολιτική :....."

(Το ερωτηματολόγιο αυτό περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων και στο σεμινάριο Mini-Kurs für Pressekontakte= Μίνι- σεμινάριο για επαφές με τον τύπο, από 18.4.1980, βλ. και CDU-B, σ.68).

Συμμορίες

Το 1976, μέσω ενός άρθρου εφημερίδος, γνωστοποιήθηκε μία στρατηγική της Scientology για την διάβρωση "όλων των σχετικών με την πολιτική ομάδων, οι οποίες ήσαν σ' αυτή προσιτές. Η εφημερίδα Clearwater Sun, που εκδίδεται στον τόπο του Διεθνούς Εκπαιδευτικού Κέντρου της Σαηεντόλοτζυ αναφέρει σέ άρθρο της 23.3.1976 για τις ονομαζόμενες "Gung- Ho-Ομάδες" (συμμορίες):

"Η αναφορά σέ πολιτική επιρροή και έλεγχο μέσω Gung-Ho-Ομάδων, αποδεικνύεται από ντοκουμέντα που βρίσκονται στην κατοχή της Clearwater Sun.

Ένα ντοκουμέντο που χαρακτηρίζεται ως εμπιστευτικό, περιέχει κείμενο μιάς προσφώνησης του Roy McCann από 23 Αυγούστου 1969, διευθυντή της πρώτης συμμορίας (Gung-Ho-Ομάδα). Περιγράφει την ομάδα ως σπουδαίο, αλλά καλυμμένο πολιτικό βραχίονα της σαηεντόλοτζυ.....

Ο λόγος του McCann σέ υποψήφιους σαηεντολόγους ομολογεί την πολιτική φύση και τούς πολιτικούς σκοπούς των "Gung-Ho-Ομάδων".

"Gung-Ho-Ομάδες είναι η πρώτη προσπάθεια της σαηεντόλοτζυ να εγκαταστήσει μία παγκόσμια Κυβέρνηση", αναφέρει. Αποτελούν ένα στήριγμα για την κοινότητα, που τελικά θα αναλάβουμε να τη διοικήσουμε. Αυτό που γίνεται στις Gung-Ho-Ομάδες θα επηρεάσει την άποψη της κοινότητας (Community) για τη σαηεντόλοτζυ" (βλ. και CDU-B., σ.69). "Η ομάδα Gung-Ho οφείλει να λειτουργήσει ως συντονιστική ομάδα για προγράμματα τοπικών εντευκτηρίων (Klubs), πρόσθεσε ο διευθυντής της "πρώτης συμμορίας". Θα έπρεπε να αρχίσει "χαριτωμένα πράγματα" ως προγράμματα και "να τα διατυπώσει σέ μία καλοστρωμένη γλώσσα, ώστε να ηχεί όπως μία καθαρή μορφή σπουδής".

Το κύριο πράγμα για την ομάδα, είπε ο McCann, είναι να δημιουργούμε εντύπωση ότι είναι πολύ μεγάλη και πολύ σπουδαία" (F.W. Haack, Scientology-Magie des 20 jahthuderts, Muchen 1982, σ. 216-217. CDU- B., σ.70). Οι Gung-Ho-Ομάδες αναφέρονται και στο Glossar που εκδόθηκε το 1980 στα Γερμανικά από το ASHO DK Publications Department (Δημοσιεύτηκε στο Handbuch für den ehrenamtlichen Geistlichen. CDU-B., σ.70).

Κατευθυνόμενη πολιτική καμπάνια

Όταν η Σαηεντόλοτζυ αναφέρεται σε πολιτικές δραστηριότητες, τις οποίες προβάλλουν οι επικριτές της, ισχυρίζεται πως πρόκειται για ιδιωτικές δραστηριότητες. Ομως αυτό προβάλλεται προφανώς για να μη της ζητηθούν ευθύνες σε περίπτωση αξιοποιώνων πράξεων (F.W.Haack, Scientology - Magie, σ.245 εξ.).

Στο κείμενο της οργάνωσης με τίτλο "OT-Action-Committee, Hat για τους "Είμαι ένας σαηεντολόγος"-Σταυροφορία 1991" αποκαλύπτεται ότι στη δήθεν ατομική πολιτική επιρροή επί μέρους σαηεντολόγων, πρόκειται για κατευθυνόμενη καμπάνια της οργάνωσης.

Επί μέρους προγράμματα ρυθμίζουν την σύνταξη επιστολών αναγνωστών, τις σκόπιμες επισκέψεις σε φορείς αποφάσεων και τη διεξαγωγή μιάς μεγάλης δραστηριότητας με το τίτλο "Πρόγραμμα Βόννης" (Bonn Projekt) και με την προσθήκη "Confidential".

Σε κάθε περίπτωση προβλέπεται προέλεγχος από αξιωματούχους της οργάνωσης. Για την τήρηση κάθε βήματος της διαδικασίας προβλέπονται πόντοι για την προσωπική στατιστική επιτυχίας του συμμετέχοντος (CDU-B., σ.69).

Ιδιαίτερη σημασία δίδεται στον συστηματικό επηρεασμό υπευθύνων προσώπων. Στο κείμενο "Pilot Projekt" αναφέρεται ότι οι σαηεντολόγοι είναι για τη δημοσιότητα ένα μεταβαλλόμενο - Demo Kit και περισσότερες από 50% όλων των προκαταλήψεων εμφανίζονται τη στιγμή που ένας σαηεντολόγος βρίσκεται μπροστά τους και μιλάει με τους ανθρώπους. Ιδού ποιιά βήματα εντέλλεται στη προκειμένη περίπτωση να κάνει ο σαηεντολόγος για τον επηρεασμό υψηλών προσώπων:

" 1. Πληροφορήσου από την Gisela Hockenjos ή από την Dominique Weyl (Div.6) σε ποιο πρόσωπο πρέπει να γίνει επίσκεψη (1 πόντος).

2. Βρές τόσες πληροφορίες όσες είναι δυνατόν γι' αυτό το πρόσωπο, ώστε να έχεις περισσότερο σαφή εικόνα γι' αυτό.

3. Ανάπτυξε μιά στρατηγική για την επίσκεψή σου μαζί με την Gisela ή την Dominique.

4. Προετοίμασε με πρόβες την επίσκεψή σου, αν είναι δυνατόν μαζί με την Gisela ή την Dominique, ώσπου να αισθάνεσαι άνετα γι' αυτό (2 πόντους).

5. Κανόνισε ένα ραντεβού με το πρόσωπο αυτό ή βρές πότε δέχεται επισκέψεις.

6. Κάνε επίσκεψη στο πρόσωπο (5 πόντους).

7. Αν τό πρόσωπο μας βοηθήσει κατά οποιονδήποτε τρόπο, τότε λαμβάνεις 30 πόντους.

8.Επανάλαβε τά βήματα 1-7 (Hat fur die «Ich bin ein Scientologe». Kreuzzug 1991).

Στο κέντρο του ενδιαφέροντος τίθενται τα μέλη της Κυβερνήσεως και του Κοινοβουλίου. Μέ αφορμή την "Ακρόαση", (hearing) που οργανώθηκε στη Βόννη τον Οκτώβριο του 1991 από την "Επιτροπή για τη Γυναίκα και τη Νεότητα" της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης, στο "Pilot-Projekt" δίδονται οι οδηγίες:

"1. Λάβε από τη Sabine Titzel το αντίγραφο μιας "έκκλησης" από την περιοχή σου για την Ακρόαση στη Βόννη και τον αριθμό τηλεφώνου (1 πόντος).

2. Γράψε μια επιστολή στο πρόσωπο αυτό στη Βόννη (διεύθυνση της έκκλησης, διηγήσου τη προσωπική σου ιστορία στη σαηεντόλοτζυ και τα πνευματικά σου οφέλη κ.λ.π.)(1 πόντος).

3. Φρόντισε να εγκριθεί η επιστολή από την Sabine και στείλε την (1 πόντος).

4. Περίμενε δύο ημέρες αφού έστειλες την επιστολή (1 πόντος).

5. Κάνε πρόβες για ένα τηλεφώνημα στη Βόννη (βλ. βήμα 6) με τον PRO του Αμβούργου ή τον PRO Γερμανίας, ώσπου να νοιώθεις άνετα σ' αυτό.

6. Τηλεφώνησε στο Γραφείο του Ομοσπονδιακού βουλευτή της περιφέρειάς σου και ρώτησε:

(α) αν έφθασε η επιστολή σου,

(β) πότε να είσαι εκεί για την Ακρόαση, γιατί οι εμπειρίες σου είναι βασικές για την Επιτροπή.

(γ) Τη στιγμή που θα λεχθεί πως δεν έχει προγραμματισθεί μια Ακρόαση για μέλη της σαηεντόλοτζυ, θύμωσε: "Τι είδους Ακρόαση είναι αυτή επιτέλους", είσαι πολίτης αυτού του Κράτους και αυτός είναι ο εκπρόσωπός σου κ.τ.λ.,κ.τ.λ.

(δ) Αν επιτύχεις ώστε ο συνομιλητής σου να σε καλέσει επίσημα στην Ακρόαση (50 πόντους).

(ε) Παρακίνησε τουλάχιστον 3 άλλους OTs ή Clears της περιοχής σου ή της Γερμανίας να τηλεφωνήσουν στη Βόννη στον ίδιο αριθμό τηλεφώνου όπως εσύ. Πρέπει να ρωτήσουν κατά πόσο πράγματι προγραμματίζεται μία Ακρόαση χωρίς σαηεντολόγους ή εκπροσώπους των. Αν αυτό βεβαιωθεί, τότε να ακολουθηθεί η Διαδικασία γ' (5 πόντους).

(στ) Κατάφερε ώστε οι 3 OTs ή Clears να κερδίσουν αντίστοιχα 3 άλλους OTs ή Clears για το βήμα δ' (5 πόντους)" (Hat fur die "Ich bin ein Scientologe" (Kreuzzug 1991).

Το μυστικό αυτό κείμενο δεν χρειάζεται ιδιαίτερο σχολιασμό. Αποδεικνύει τη λεπτομερή και "επιστημονική" μεθόδευση των μυστικών υπηρεσιών της Scientology για τον επηρεασμό πολιτικών προσώπων...

Απόσπασμα από το βιβλίο του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου "Νεοφάνεις Αιρέσεις, Καταστροφικές Λατρείες στο φως της Ορθοδοξίας",

Εκδόσεις Διάλογος, Της Υπηρεσίας Ενημερώσεως Διαλόγου και Πολιτισμού της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, σε συνεργασία με την Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία της Οικογενείας και του ατόμου)

«ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ» ΚΑΙ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΤΖΥ

κ. Αντώνη Μποσνακούδη

Αμέσως μετά από τις εφόδους του εισαγγελέα Ιωάννη Αγγελή στο Σαηεντολογικό κέντρο ΚΕΦΕ («Κέντρο Εφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδας» και ανεπίσημα **«Κέντρο Εφηρμοσμένου Φακελώματος Ελλήνων»**) ή Σαηεντόλοτζυ άρχισε να παρουσιάζεται ως θρησκεία την οποία η Ελλάδα καταπιέζει και να κατηγορεί διεθνώς τη χώρα μας για «καταδίωξη θρησκευτικών μειονοτήτων».

Τόσο τα έγγραφα που κατασχέθηκαν στις εφόδους αλλά και η πρακτική της [Σαηεντόλοτζυ](#) στο παρελθόν, αποδεικνύουν αυτό που και το δικαστήριο παραδέχεται στην απόφαση διάλυσης του ΚΕΦΕ: ότι αυτή η εξτρεμιστική οργάνωση παίζει το χαρτί της θρησκείας για να αντιμετωπίσει τον έλεγχο από την κοινωνία και να καταγγέλει ως ρατσιστή, εθνικιστή, κ. λ. π. όποιον προσπαθεί να ενημερώσει τους πολίτες και τις αρχές για τον πνευματικό, κοινωνικό, οικονομικό κίνδυνο που αποτελεί η Σαηεντόλοτζυ, όπως επίσης και κίνδυνο υγείας και εθνικής ασφάλειας. Τις διαδικασίες παραβίασης της ιδιωτικής ζωής των μελών μέσα από ψευδοεπιστημονικές και ψευδοθρησκευτικές μεθοδεύσεις, όπως τα ώντιπινγκ, κ.λ.π. τις παρουσιάζει ως «εξομολογήσεις». Στην Ορθόδοξη Εκκλησία κανένας δεν καταγράφει την εξομολόγηση, κανένας δεν την στέλνει ακόμη και στο εξωτερικό και πιθανών ο εξομολόγος ιερέας να μην γνωρίζει ούτε καν το όνομά σου. Εκτός από το ώντιπινγκ, περιγράφουμε μία άλλη τεχνική της Σαηεντόλοτζυ την οποία καλύπτει με τον εξομολογητικό μανδύα.

Overts and Withholds

Σύμφωνα με ένα αξίωμα που διατύπωσε ο Χάμπαρντ, όταν κάποιος δεν αποδίδει σε κάποιο έργο (από τον «χειρισμό» μελών της οικογένειας του που αντιτίθενται στη Σαηεντόλοτζυ, μέχρι μειωμένη απόδοση «χαμηλές στατιστικές» στη θέση που κατέχει μέσα στη Σαηεντόλοτζυ) αυτό οφείλεται σε «εγκλήματα» που προσπάθησε να συγκαλύψει. Έτσι το μέλος:

α) Αποκαλύπτει οποιοδήποτε ευαίσθητο προσωπικό στοιχείο, σχετικά με τις σχέσεις του με άλλους,

μέχρι και στον σεξουαλικό τομέα, αλλά και σχετικά με σχέσεις τρίτων με τρίτους.

β) Μαθαίνει να πειθαρχεί εναντίον οτιδήποτε η Σαηντόλοτζυ έχει χαρακτηρίσει ανήθικο, εγκληματικό, κ. λ. π.

Αυτές οι «εξομολογήσεις» περιλαμβάνουν τέσσερις «ροές» (flows):

Ροή 0: «Εγκλήματα» του μέλους προς τον εαυτό του.

Ροή 1: «Εγκλήματα» του μέλους προς άλλο πρόσωπο.

Ροή 2: '«Εγκλήματα» άλλου προσώπου προς το μέλος.

Ροή 3: «Εγκλήματα» άλλου προσώπου προς άλλο πρόσωπο.

Εκτελούνται «τρεξίματα τριπλής ροής» (triplic flow = Ροή 0, 1 και 2) και «τετραπλής ροής» (quad flow = Ροή 0, 1, 2 και 3). Έτσι, μέσω των εξομολογητικών αποκαλύψεων της Ροής 3 (αλλά και της 1 και 2), η Σαηντόλοτζυ γνωρίζει σιγά σιγά οτιδήποτε γνωρίζει το μέλος σχετικά με ανθρώπους του περιβάλλοντος του, χωρίς αυτοί να γνωρίζουν ότι αυτές οι προσωπικές πληροφορίες που τους αφορούν, αποκαλύπτονται στη Σαηντόλοτζυ, η οποία διαθέτει το δίκτυο INCOMM (Διεθνές Δίκτυο Διοίκησης μέσω Computer), μέσω του οποίου διαβιβάζονται, αποθηκεύονται και **τυγχάνουν επεξεργασίας στις ΗΠΑ** οποιοσδήποτε πληροφορίες στέλνονται από τοπικούς και εθνικούς οργανισμούς.

Δεν αποτελεί, λοιπόν, υπερβολή ότι αυτοί οι άνθρωποι στο περιβάλλον του μέλους δικαιούνται να ενημερωθούν για τη Σαηντόλοτζυ και ότι έχουν δικαίωμα να έχουν λόγο για τη σύνδεση του γνωστού/συγγενή τους ως μέλους της Σαηντόλοτζυ, αφού αυτός/αυτή αποτελεί (εν αγνοία τους και εκτός ελέγχου τους) πύλη αποκάλυψης ευαίσθητων προσωπικών τους στοιχείων, τα οποία οι ίδιοι ποτέ δεν θ' αποκάλυπταν. Να σημειωθεί ότι η Σαηντόλοτζυ η ίδια έχει αυτοδιαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο που τους δίνει τέτοιο δικαίωμα, αφού κρύβει την πραγματική ταυτότητά της.

Για να φανούν τα αντιχριστιανικά αισθήματα των μουτζαχεντίν της Σαηντόλοτζυ και η «θρησκευτική» φύση της, αναφέρουμε τα περιεχόμενα του προγράμματος «πνευματικής επεξεργασίας» Operating Thetan VIII, του **OT8**.

OT8

Το πρόγραμμα «Λειτουργικός Θήτα 8» είναι το ανώτερο γνωστό στη Σαηντόλοτζυ. Γράφτηκε από τον ιδρυτή της Ρόν Χάμπαρντ στις 5 Μαΐου 1980 και αποτελεί ένα εκπληκτικά αντιχριστιανικό κείμενο. **Περιλαμβάνει βλασφημίες εναντίον του Ιησού Χριστού** και «αποκαλύπτει» την αποστολή του Χάμπαρντ στον κόσμο, αφού δώσει δικαιολογία γιατί αυτά δεν είχαν αποκαλυφθεί μέχρι τότε, επιβεβαιώνοντας έτσι ότι η Σαηντόλοτζυ ενσυνείδητα αποκρύπτει την πραγματική ταυτότητά της για υποκειμενικούς λόγους της ηγεσίας της. Αναγνωρίζει τη Σαηντόλοτζυ ως «μυστική εταιρία» (και όχι θρησκεία) και κατηγορεί τις άλλες μυστικές εταιρίες ότι κυριεύθηκαν και έγιναν όργανα της απειλής την οποία πολεμούσαν.

Παρουσιάζει τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού ως μαζική προσγείωση-εισβολή από τη Γαλαξιακή Συνομοσπονδία Μαρκάμπ και λέει ότι η αποστολή του είναι να εκτροχιάσει το σενάριο αυτής της εισβολής. Και σε ένα μεσσιανικό ξέσπασμα, λέει ότι σύντομα ο ίδιος θα επιστρέψει στη Γη με άλλη ταυτότητα για να ολοκληρώσει το έργο του και θα επιστρέψει ως

πολιτικός ηγέτης. Καλεί τους Σαηεντολόγους να συνεχίσουν το έργο του, ώστε να μπορέσει να διαλέξει ένα «γενετικά αμόλυντο» σώμα και να συνεχίσει. Δίνοντας τις «προδιαγραφές» του αμόλυντου σώματος μιλάει, για «Ένα σώμα ελεύθερο από θρησκευομανία, διχοτομία σωστού/λάθους και συνθετικού κάρμα». Λόγια όπως αυτά του Χάμπαρντ για γενετική μη-μόλυνση, θυμίζουν τις ρατσιστικές ναζιστικές απόψεις για γενετική καθαρότητα της Αρείας Φυλής. Εδώ έχουμε τη Φυλή των Λειτουργικών θήτα, η οποία στην «μετά-Χάμπαρντ εποχή» έχει στόχο να καθαρίσει τα μέλη της, ώστε ο Χάμπαρντ να διαλέξει το κατάλληλο αμόλυντο σώμα για να ενσαρκωθεί ο ίδιος.

Το OT8 αποκαλύφθηκε μετά το θάνατο του Χάμπαρντ και αξίζει να σημειωθεί πως παρουσιάστηκε (από τον διάδοχο του David Miscavige) ο θάνατός του. Τη Δευτέρα 27 Ιανουαρίου 1986 σε μία εκδήλωση της Σαηεντόλοτζυ ο Miscavige είπε: « . . . Ο Λ. Ρόν Χάμπαρντ προχώρησε τώρα στο επόμενο επίπεδο της έρευνας του OT. Αυτό το επίπεδο είναι πέρα από ο,τιδήποτε οποισοδήποτε από εμάς φαντάστηκε ποτέ. Στην πραγματικότητα, αυτό το επίπεδο είναι σε μια κατάσταση εξωτερίκευσης [«έξοδος» του άνθρωπου από το σώμα του], που σημαίνει ότι γίνεται τελείως εξωτερικά από το σώμα. . . Ο Λ. Ρόν Χάμπαρντ απέρριψε [«ξεφορτώθηκε»] το σώμα που χρησιμοποίησε σ' αυτή τη ζωή για 74 χρόνια, 10 μήνες και 11 ημέρες. . . »

Αποσπάσματα από το OT8.

«Όταν θα διαβάζετε αυτό δεν θα κατέχω πια το σώμα και την ταυτότητα που γνωρίζετε ως Ρόν. . .

Ακολουθεί μία ιστορία που έχει κρατηθεί κρυφή, για λόγους που σύντομα θα γίνουν προφανείς, μέχρι τον καιρό που θα υπάρχουν αρκετοί Λειτουργικοί θήτα για να μπορεί να γίνει κάτι γι' αυτό. Αυτός ο καιρός είναι τώρα. Δεν είναι μία καλή ή όμορφη ιστορία, αλλά πιστεύω ότι με το να έχετε φθάσει από Πρόγραμμα OTVIII είστε έτοιμοι να την ακούσετε. [για να είναι κάποιος «έτοιμος» να δεχτεί τα παρακάτω, θα πρέπει να έχει περάσει από ισχυρότατη πλύση εγκεφάλου].

Αναμφίβολα έχετε ακούσει τμήματα των στοιχείων κατά καιρούς που σκιαγραφούσαν την μεγαλύτερη σιωπηλή πραγματικότητα της αποστολής μου εδώ στη Γη, αλλά η ιστορία ποτέ δεν είχε γραφεί ή λεχθεί ολόκληρη, λόγω προβλημάτων ασφαλείας που πάντα ταλαιπωρούσαν τον οργανισμό. Μόνο τώρα αισθάνομαι ότι είναι ασφαλές να παρουσιάσω τις πληροφορίες, αν και πλησιάζει γρήγορα ο χρόνος, που δεν θα έχω επιλογή για το θέμα, η ώρα φθάνει τόσο κοντά. . .

Περίπου πριν από ογδόντα εκατομμύρια έτη γήινου χρόνου (για την ακρίβεια 78,395,042 αλλά οι χρονολογίες είναι κάπως περιττές με αυτό το υλικό) καταστρώθηκαν σχέδια από μία ομάδα εκτός του σύμπαντος «Υλης-Ενέργειας-Χώρου-Χρόνου (MEST) για την τελική κυριαρχία ο ένα μεγάλο τμήμα αυτού του σύμπαντος. Χωρίς να είναι κάποια μεγάλη ή ευφάνταστη ομάδα, η εξωτερική τους θέα, όμως, τους δίνει σημαντικό πλεονέκτημα απέναντι στα όντα του σύμπαντος MEST που περιορίζονται από τον χρόνο. Δανειζόμενοι από παλαιότερες επιχειρήσεις όπως η Helotrobus, σκέφτηκαν μία εξελισσόμενη εμφύτευση, μερικά τμήματα της οποίας παρατίθενται αρκετά πιστά σε

τμήματα της Βίβλου. Αυτή η εμφύτευση, με προσεκτικά ελεγχόμενη γενετική μετάλλαξη που περιγράφεται στο Περιστατικό Δύο στο ΟΤΙΠ και ισχυροποιείται περιοδικά από τότε μέσω ελεγχόμενων ιστορικών γεγονότων, καθιστά αποτελεσματικά αδύνατο για τα όντα στους βαρύτερα επηρεασμένους πλανήτες όπως η Γή να ελευθερωθούν. Προκαλεί προοδευτική γενετική εξέλιξη που δίνει στον υποκείμενο πληθυσμό μεγαλύτερη και μεγαλύτερη ευαισθησία στα τηλεπαθητικά χτυπήματα και κατεύθυνση των ελεγκτών. Στο τελικό της στάδιο η πρόοδος γίνεται σχεδόν γεωμετρική, και είναι σ' αυτό το τελικό στάδιο που πλησιάζουμε γρήγορα. . .

Χωρίς αμφιβολία γνωρίζετε τον τομέα της Αποκάλυψης στη Βίβλο όπου προβλέπονται διάφορα γεγονότα. Αναφέρεται επίσης μία σύντομη χρονική περίοδος κατά την οποία ένας αρχιεχθρός του Χριστού, που αναφέρεται με το όνομα αντίχριστος, θα κυβερνήσει και οι απόψεις του θα κυριαρχήσουν. Αυτά αποτελούν πολύ φανταστικό και διασκεδαστικό ανάγνωσμα αλλά υπάρχει αλήθεια σ' αυτό. Αυτός ο αντίχριστος αντιπροσωπεύει τις δυνάμεις του Εωσφόρου (στην κυριολεξία, τον «φορέα του φωτός»), με τον Εωσφόρο να είναι ή μυθική αντιπροσώπηση των δυνάμεων του φωτισμού, της Γαλαξιακής Συνομοσπονδίας. Μπορεί να λεχθεί ότι η αποστολή μου είναι να εκπληρώσω τη Βιβλική υπόσχεση που αντιπροσωπεύεται από αυτή την σύντομη περίοδο του αντίχριστου. Κατ' αυτή την περίοδο υπάρχει η φευγαλέα ευκαιρία για τον αποτελεσματικό εκτροχιασμό του όλου σεναρίου, που θα καταστήσει αδύνατη την πραγματοποίηση της μαζικής Μαρκαμπιανής προσγείωσης (Δευτέρα Παρουσία). Η Δευτέρα Παρουσία είναι σχεδιασμένη, μεταξύ άλλων, να πυροδοτήσει μία ταχεία σειρά καταστρεπτικών γεγονότων. . .

Με εξαίρεση τον αυθεντικό Βουδισμό, ουσιαστικά όλες οι θρησκείες οποιασδήποτε σπουδαιότητας σ' αυτόν τον πλανήτη, μόνο και πανθειστικές, έχουν συντελέσει στην επιτάχυνση της προόδου αυτής της «εξέλιξης συνειδητότητας» και επιφέρουν το τελικό σκλάβωμα της ανθρωπότητας. Όπως γνωρίζετε, ο Σιντάρτα Γκουατάμα δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι είναι κάτι περισσότερο από ένας άνθρωπος. Καθώς πιάστηκε σ' αυτή την ιστορία, παραδέχτηκε ως γεγονός την επιστροφή του ως Μετέγιο [ίσως να ήθελε να πει «Μετρέγιο»], με τμήμα της εν λόγω προφητείας να έχει εκπληρωθεί με το πέρασμα του Λ. Ρόν Χάμπαρντ.

Γι' αυτούς που ίσως τους πάτησα τον Χριστιανικό τους δάκτυλο, επιτρέψτε μου με την ευκαιρία να σάς αποεπηρεάσω από μερικούς αγαπημένους μύθους. Για παράδειγμα, ο ιστορικός Ιησούς δεν πλησίαζε καν την αγιοποιημένη μορφή που φτιάχθηκε. Εκτός του ότι ήταν εραστής μικρών παιδιών και ανδρών, παραδινόταν σε ανεξέλεγκτες εκρήξεις θυμού και μίσους που διέψευσαν το γενικό μήνυμα αγάπης, κατανόησης και άλλων τυπικών Μαρκαμπιανικών Δημοσίων Σχέσεων. Αρκεί να κοιτάξετε στην ιστορία, τη διδασκαλία του για να δείτε που οδηγούν όλα. . .

Είναι ένα καλό αστέιο ότι η Γαλαξιακή Συνομοσπονδία σχετίζεται με το Ερπετό στον Κήπο [της Εδέμ], το θηρίο και άλλους απεσταλμένους του «Πρίγκιπα του Σκότους». Και όμως, σε συγκεκριμένα χωρία και εσωτερικές ερμηνείες της Βίβλου (πολλές από τις οποίες έχουν αφαιρεθεί και αποτελεσματικά καταπιεστεί για αιώνες), όπως επίσης και στην Καμπάλα, η αλήθεια αποκαλύπτεται αρκετά ωραία για τον έξυπνο και τον άδολο. . .

Σύντομα θ' αφήσω αυτόν τον κόσμο, μόνο για να επιστρέψω και να συνεχίσω την αποστολή μου με άλλη ταυτότητα. . . Η επιστροφή μου εξαρτάται από ανθρώπους όπως εσείς που θα κάνουν αυτό το υλικό διεξοδικά και πλήρως, ώστε να υπάρχει ένα γενετικά αμόλυντο σώμα για έμενα να το διαλέξω και να συνεχίσω από εκεί που σταμάτησα. Ένα σώμα ελεύθερο από θρησκαιομανία, διχοτομία σωστού/λάθους και συνθετικού κάρμα [καταδικάζει τη «θρησκαιομανία», αλλά η Σαηντόλοτζυ βολεύεται να παρουσιάζεται ως θρησκεία]. . . Υπάρχουν περιοχές ακόμη και σε απομονωμένα μέρη του Γαλαξία όπου οι ποιητές είναι ελεύθεροι να κάνουν ποίηση και οι μάγοι να ζωγραφίζουν την

πραγματικότητα με το μαγικό ραβδί τους και να εξωτερικεύονται [«έξοδος» από το σώμα] χωρίς να κλωτσάει το σώμα. «Όμως, αυτές οι περιοχές δυστυχώς γίνονται λιγότερες και λιγότερες. Θα επιστρέψω όχι ως θρησκευτικός ηγέτης αλλά ως πολιτικός Αυτό συμβαίνει να είναι η απαραίτητη ύπαρξη (beingness). [Σαηεντολογικός όρος] για το επικείμενο έργο. Πολλοί από εσάς δεν θα με γνωρίζουν, οι ενέργειές μου θα παρεξηγηθούν από πολλούς, όμως με τη συνεχή σας προσπάθεια στη ζώνη θήτα, θα αναβάλλω αποτελεσματικά και μετά θα σταματήσω μία σειρά γεγονότων, που σχεδιάστηκαν για να μας κάνουν όλους ευτυχισμένους σκλάβους. «Ώστε αυτό είναι. Το μυστικό που κράτησα στο στήθος μου για όλα αυτά τα χρόνια. Τώρα είστε μέρος του μυστικού και δεν χρειάζεται πια να σηκώνω το βάρος μόνος μου ή να μείνω με την πιθανότητα σωματικού θανάτου πριν παρουσιαστούν όλα τα στοιχεία. Και μ' αυτή την ενημέρωση εμπιστεύομαι στον καθένα σας την ευθύνη γι' αυτό το υλικό μέχρι την ώρα που θα μπορέσω να επιστρέψω. Διότι δεν έχουμε καμμία βοήθεια από κανέναν σ' αυτό το θέμα. Οι λιγοστές μυστικές εταιρίες καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας που καταπιάστηκαν μ' αυτό το παιχνίδι, προ πολλού έχουν πέσει στην άκρη ή κυριεύθηκαν και έγιναν όργανα της απειλής την οποία είχαν σχηματιστεί να πολεμήσουν. . . »

Λ. ΡΟΝ ΧΑΜΠΑΡΝΤ ΙΔΡΥΤΗΣ

Η «Εξομολογητική φόρμα» της οργάνωσης:

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΧΑΜΠΑΡΝΤ
Σαιντ Χίλλ Μάνορ, Ήστ Γκρίνστεντ, Σάσσεξ
ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΗCO ΤΗΣ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1961 RC ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΟ: 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1987

Ρεμίνμιο
ΗCO
Τέκ/Κουώλ

Εξομολογητική Φόρμα 1RA ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ Παρ:
ΗCOB 30 Νοεμ. 7SR
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
Αναθ. 10. 11. 87

Αυτή είναι εξομολογητική λίστα του Γιοχάνεσμπουργκ που την επέκτεινα ο ίδιος. Αυτή είναι πιο άγρια Εξομολογητική λίστα στη Σαηεντολογία. Θα την ονομάσουμε "Τζόμπουργκ Κονφέσιοναλ" (Εξομολογητήριο του Τζόμπουργκ). Δεν αντικαθιστά αναγκαία άλλες Εξομολογητικές λίστες πιθανά όμως να είναι η πιο εξονυχιστική που έχουμε τώρα.

Όταν ξανατυπώνεις αυτή την φόρμα, χρησιμοποίησε το κανονικό μέγεθος και διπλό διάστημα, οτιδήποτε εκτός από τις οδηγίες.

ΟΔΗΓΙΕΣ: Ακολούθησε ολόκληρη την διαδικασία όπως δίνεται στο ΗCOB 30 Νοεμ. 7SR

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

θα πρέπει να διαβάσεις ή να παραθέσεις την παρακάτω δήλωση στο άτομο που λαβαίνει την Εξομολογητική λίστα, όταν γίνεται σαν Εξομολογητήριο του ΗCO. Δεν σου κάνω ώντιπινγκ. Θ' αρχίσουμε εξομολογητήριο του ΗCO. Δεν είμαστε ηθικολόγοι. Μπορούμε να αλλάζουμε τους ανθρώπους. Δεν μπορούμε να εγγυηθούμε ότι πράγματα που αποκαλύπτονται μέσα σ' αυτή την λίστα θα παραμείνουν για πάντα μυστικά, μπορούμε να σου υποσχεθούμε με βεβαιότητα ότι κανένα τμήμα ούτε και καμιά απάντηση απ' αυτές που δίνεις εδώ δεν θα δοθούν στην αστυνομία ή στην πολιτεία. Κανένας Σαηντολόγος δεν θα καταθέσει σαν μάρτυρας εναντίον σου εξαιτίας των απαντήσεων που δίνεις σ' αυτό το Εξομολογητήριο. Αυτό το Εξομολογητήριο είναι αποκλειστικά για σκοπούς της Σαηντολογίας. Ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορείς να αποτύχεις σ' αυτή την Εξομολογητική λίστα είναι με το να αρνηθείς να κάνεις την εξέταση, να μην απαντήσεις στις ερωτήσεις του αληθινά ή αν βρίσκεσαι εδώ εσκεμμένα για να βλάψεις τη Σαηντολογία. Η μόνη τιμωρία που θα συνοδεύει μια τέτοια αποτυχία σ' αυτό το Εξομολογητήριο είναι η άρνησή μας να σε έχουμε σαν προσωπικό ή να σου εκδώσουμε πιστοποιητικό, κι αυτό θα συμβεί μόνο αν ανακαλύψουμε ότι προσπαθείς εσκεμμένα να βλάψεις την Σαηντολογία. Μπορείς να περάσεις αυτήν την εξέταση με το να (1) συμφωνήσεις να την κάνεις, (2) να απαντήσεις σ' όλες τις ερωτήσεις ειλικρινά και (3) με το να μην είσαι μέλος ανατρεπτικής ομάδας που θέλει να βλάψει την Σαηντολογία.

Οι πρώτες ερωτήσεις είναι άκυρες για να καθορίσουν το στυλ αντίδρασής σου.

Αρχίζουμε τώρα.

Αντίδραση ψέματος

A. Κάθεσαι σε καρέκλα; B. Βρίσκεσαι στο φεγγάρι; Γ. Όλες οι γάτες είναι μαύρες; Δ. Είμαι στρουθοκάμηλος; E. Αυτή είναι η Γη; Z. Έχεις πει ποτέ νερό; Η. Κρατάς ένα δέντρο; θ. Είμαι ελέφαντας; I. Είσαι τραπέζι; K. Είναι αυτή Εξομολογητική λίστα;

1. Έζησες ποτέ ή δούλεψες με ψευδώνυμο;
2. Μού έδωσες το αληθινό σου όνομα;
3. Βρίσκεσαι εδώ με διαφορετικό σκοπό απ' ό,τι λες;
4. Έχεις κλέψει ποτέ τίποτα;
5. Έχεις ποτέ πλαστογραφήσει κάποιου άλλου την υπογραφή;
6. Έχεις ποτέ εκβιάσει κανέναν;
7. Έχεις ποτέ εκβιαστεί;
8. Έχεις ποτέ κάνει λαθρεμπόριο;
9. Ήσουν ποτέ στη φυλακή;
10. Έχεις ποτέ μεθύσει;
11. Έχεις κάνει ποτέ απρόσεχτη οδήγηση;
12. Έχεις ποτέ διαρρήξει κάποιο μέρος;
13. Έχεις ποτέ καταχραστεί χρήματα;
14. Έχεις ποτέ επιτεθεί σε κάποιον;
15. Έχεις μπει ποτέ σε κρατητήριο;
16. Έχεις ποτέ πει ψέματα σε δικαστήριο;
17. Είχες ποτέ οποιαδήποτε σχέση με την πορνογραφία;
18. Έχεις ποτέ διαπράξει εμπρησμό;
19. Ήσουν ποτέ εθισμένος σε ναρκωτικά;
20. Έχεις ποτέ πλανόδια πουλήσει ναρκωτικά;

21. Είχες ποτέ οτιδήποτε συναλλαγές με κλεμμένα πράγματα;
22. Έχεις φάκελλο στην αστυνομία;
22. Έχεις ποτέ βιάσει κανέναν;
23. Έχεις ποτέ αναμιχθεί σε έκτρωση;
24. Έχεις ποτέ βοηθήσει σε έκτρωση;
25. Έχεις ποτέ διαπράξει μοιχεία;
26. Έχεις ποτέ εξασκήσει ομοφυλοφιλία;
27. Έχεις ποτέ συνουσία με μέλος της οικογένειάς σου;
28. Ήσουν ποτέ σεξουαλικά άπιστος;
29. Έχεις ποτέ εξασκήσει σοδομία;
30. Έχεις ποτέ εξασκήσει σεξουαλική διαστροφή;
31. Έχεις ποτέ κοιμηθεί με μέλος μιας φυλής ενός άλλου χρώματος;
32. Έχεις ποτέ διαπράξει αξιόποιο ανθρωποκτονία;
33. Έχεις ποτέ βομβαρδίσει κάτι;
34. Έχεις ποτέ δολοφονήσει κανέναν;
35. Έχεις ποτέ απαγάγει κανέναν;
36. Έχεις ποτέ κάνει παράνομη αγορά διαμαντιών;
37. Έχεις ποτέ προδώσει κανέναν για χρήματα;
38. Έχεις ποτέ απειλήσει κανέναν με πυροβόλο όπλο;

ΝΑΖΙΣΜΟΣ & ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΤΖΥ

Παράλληλοι αποκρυφιστικοί και ρατσιστικοί δρόμοι

κ. Αντωνίου Μποσνακούδη

Απόσπασμα από το βιβλίο του «Μισθοφόροι της Νέας Τάξης».

Υπάρχει αξιοσημείωτη αναλογία μεταξύ της Ναζιστικής ολοκληρωτικής δομής, λειτουργίας και ρατσισμού με τα αντίστοιχα της Σαηεντόλοτζυ, σε σημείο που να μπορούμε ν' αντιμετωπίσουμε τη Σαηεντόλοτζυ ως την περισσότερο ζωντανή ιστορική και λειτουργική συνέχεια του Ναζισμού (που, όμως, καλύπτεται από μία εκτεταμένη βιτρίνα αδιάστατων δημοσίων σχέσεων και. . . αντιναζιστικού προφίλ). Ο Χάμπαρντ μαζί με τον Χίτλερ, θα μπορούσαν άνετα να συμπεριληφθούν ανάμεσα στις σημαντικές ρατσιστικές προσωπικότητες του 20ού αιώνα. Έχουν μόνο μία βασική διαφορά: ο Χίτλερ είχε στρατό, ενώ ο Χάμπαρντ δεν είχε, ευτυχώς.

Ο Ναζισμός, όπως και η Σαηεντόλοτζυ, παραμένουν ακατανόητοι κόσμοι (και οι ίδιοι σκόπιμα το συντηρούν αυτό) μέχρις ότου αποκαλυφθεί ο αποκρυφισμός, που ρέει στις φλέβες τους. Τέτοιες αποκρυφιστικές μυστικές εταιρίες, που υπάρχουν για τον "ευγενή" σκοπό της παγκόσμιας κυριαρχίας, αναγκαστικά έχουν όμοια δομή και τρόπο λειτουργίας. Ο ολοκληρωτισμός της Σαηεντόλοτζυ είναι η σύγχρονη, αποκρουστική και ψυχρή πραγματικότητα.

Η επιβίωση τους, όμως, εξασφαλίζεται από το "πνευματικό αίμα" (τον αποκρυφισμό) που διατρέχει τις δομές τους και διοχετεύει στα μέλη τους το συγκαλυμένο ψυχοναρκωτικό, που τους αποκόπτει

από την πραγματικότητα και τους εκμεταλλεύεται, συγκολλώντας τους στους μηχανισμούς των εσωτερικών κύκλων της οργάνωσης, οι οποίοι έχουν την ανώτερη μύηση και "κατέχουν την αλήθεια". Αυτοί οι αυθαίρετοι, ανακριβείς και ανόητοι διαχωρισμοί σε "κατόχους", "ημικατόχους" και "μη κατόχους" της αλήθειας, αποτελούν τον πυρήνα του εσωτερικού (πνευματικού) ρατσισμού, που καταπνίγει κάθε προσπάθεια αμφισβήτησης και έλεγχου της ηγεσίας, αφού αν είσαι σε χαμηλότερο επίπεδο "πως τολμάς να ελέγχεις τους πνευματικά ανώτερους" και αν είσαι στα υψηλά ηγετικά επίπεδα, είσαι βολεμένος μέσα στο κατεστημένο σύστημα και απλώς δεν ελέγχεσαι. Η δημοκρατία και η ατομική ελευθερία δεν έχουν θέση μέσα σε τέτοιο περιβάλλον, αφού διαλύουν το έλεγχο της ηγεσίας πάνω στα μέλη.

Ο Χίτλερ είχε άμεση σχέση με τη μυστική "Εταιρία της Θούλης" (Thule Society) και την "Εταιρία Βρίλ" (Vril Society). Ο Χάμπαρντ υπήρξε μέλος του Τάγματος του Ναού της Ανατολής (ΟΤΟ), υπό την ηγεσία του αρχισατανιστή Aleister Crowley, αλλά και σε Ροδοσταυρικό Τάγμα και ενσωμάτωσε πολλά στοιχεία από αυτούς τους χώρους μέσα στη Σαηεντόλοτζι. Ο Χάμπαρντ στους αποκρυφιστικούς κύκλους θεωρείται ως αποτυχημένος μάγος, αποκρυφιστής, έχοντας φθάσει σε κάποια αρχικά στάδια του ΟΤΟ και όταν ούτε εκεί δεν μπόρεσε να σταθεί (έκανε κομπίνες εναντίον μελών του και δικούς του αυτοσχεδιασμούς στις τελετουργίες του "Φεγγαρόπαιδου") έφτιαξε μία αποκρυφιστική σαλάτα και άνοιξε το δικό του "μαγαζάκι". Κάποιοι ακόμη τον κατηγορούν ότι έγινε πιόνι των αντιπάλων (Μαύρα Τάγματα, Μαύρη Στοά κ.τ.λ.), κάτι όχι απίθανο αφού η Σαηεντόλοτζι γίνεται καλός μισθοφόρος.

Μία παρουσίαση των αναλογιών Ναζισμού και Σαηεντόλοτζι σε επίπεδο αποκρυφισμού αποκαλύπτει τις πραγματικές κοινές ρίζες και την ιδιαίτερη επικινδυνότητα του Σαηεντολογικού ολοκληρωτισμού. Αυτός έχει πολύ καλύτερες Δημόσιες Σχέσεις σε σύγκριση με τον Ναζισμό για να καλύπτει το αποτρόπαιο πρόσωπο του και είναι σημερινή πραγματικότητα.

Ίσως να διαφέρουν στην ομάδα αποκρυφιστικού "αίματος", που ρέει μέσα τους, όμως, σίγουρα χωρίς αυτό δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν. Η "επίθεση" της Σαηεντόλοτζι εναντίον του Ναζισμού, κυρίως στη Γερμανία, ίσως να πρέπει να εξεταστεί και ως σύγκρουση ευρύτερων αποκρυφιστικών χώρων (αφού σίγουρα μοιάζει με το Ναζισμό σε πολλά σημεία και η Σαηεντόλοτζι δεν δίνει δεκάρα για τ' ανθρώπινα δικαιώματα, όταν και η ίδια τα παραβιάζει) για το μερίδιο έλεγχου στη Γερμανία και εκτός αυτής. Είναι γνωστό ότι "στο μοίρασμα, τα σκυλιά τρώνονται μεταξύ τους". Κοινός τους στόχος είναι η Γερμανική κοινωνία και τρώνονται για την πίτα. Η υποστήριξη επίσης, που λαμβάνει η Σαηεντόλοτζι από πολιτικούς κύκλους στις ΗΠΑ και αλλού, ίσως να πρέπει να εξεταστεί και ως "αποκρυφιστική αλληλεγγύη" από άλλα κυνοειδή.

Κατασκευάζοντας τον υπεράνθρωπο

Από τον προηγούμενο αιώνα άρχισε να σχηματοποιείται ένα ρεύμα από κινήσεις, οι οποίες είτε προϋπήρχαν σε κάποια μορφή είτε τότε άρχισαν ν' αναπτύσσονται, που υποστήριζε (σε γενικές γραμμές) ότι η γνώση αποκτάται μέσα από τη σταδιακή μύηση σε πολλά στάδια. Η εκάστοτε κίνηση, μυστική εταιρία, "Διδάσκαλος", κ. τ. λ. , υποτίθεται ότι κατείχε αυτή τη γνώση και την έδινε σταδιακά όταν ο μαθητής έφτανε στο κατάλληλο πνευματικό επίπεδο να περάσει στο επόμενο στάδιο. Άλλοι αποφάσιζαν με δικά τους κριτήρια, τότε έφτανε στο "κατάλληλο" επίπεδο. Αυτός ο Γνωστικισμός δεν είναι κάτι καινούριο, αλλά έτσι διαμορφωμένος εντάχθηκε σ' αυτό που οι ίδιοι κύκλοι ονομάζουν "Δυτική Εσωτερική Παράδοση" ή "Δυτική Αποκρυφιστική Παράδοση" ή "Δυτική

Μαγική Παράδοση”.

Ένα από τα στηρίγματα της είναι η Καμπάλα, δηλαδή η αποκρυφιστική εβραϊκή παράδοση. Η Παλαιά Διαθήκη δεν αντιμετωπίζεται όπως στον Χριστιανισμό. Τα ερμηνευτικά σχόλια πάνω στην Παλαιά Διαθήκη αποτελούν το Ταλμούδ, τον εβραϊκό θρησκευτικό και πολιτικό κώδικα. Η Καμπάλα (Παράδοση) αποτελεί την απόκρυφη ερμηνεία του Ταλμούδ όπου στηρίζονται αποκρυφιστικές κινήσεις. Είναι χαρακτηριστική η φράση με την οποία ραββίνοι περιγράφουν την Καμπάλα: *"Η Παλαιά Διαθήκη αποτελεί το σώμα της Παράδοσης, το Ταλμούδ είναι η ορθολογιστική ψυχή της και η Καμπάλα είναι το πνεύμα της"*.

Η αντιμετώπιση της Παλαιάς Διαθήκης στον Χριστιανισμό είναι τελείως διαφορετική και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την Καινή Διαθήκη. Πρόσφατα, στην Ελλάδα αναπτύχθηκε μία κίνηση για τον διαχωρισμό της Καινής Διαθήκης από την Παλαιά (την οποία χαρακτηρίζουν ως εβραϊκό κατασκευάσμα, άσχετο με τον Χριστιανισμό) και την απόρριψη της Παλαιάς ως θεόπνευστο βιβλίο. Μόνο το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία όσων υποστηρίζουν τέτοιες θέσεις, δέχονται ότι δεν έχουν σχέση με τον Χριστιανισμό και ότι είναι αδιάφοροι ή και άθεοι, κάνει κάποιον να αναρωτηθεί "τι τους ενδιαφέρει η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη;". Αφού το ενδιαφέρον τους δεν είναι ειλικρινές, γιατί τα λένε αυτά; Ένας προφανής λόγος είναι για να προωθήσουν διάσπαση εντός Ελλάδος, όπως με τον "χωρισμό Εκκλησίας-Κράτους" και με ενδοορθόδοξη διαμάχη. Ο άλλος όμως λόγος είναι λιγότερο εμφανής. Χαρίζουν τη θεόπνευστη Παλαιά Διαθήκη στους αποκρυφιστές Καμπαλιστές για να τη διαστρεβλώνουν.

Η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων, που παγιδεύονται σε τέτοιες κινήσεις και μυστικές εταιρίες, **αγνοεί** το ουσιαστικό καμπαλιστικό πνευματικό περιβάλλον στο οποίο βρίσκονται, σε σημείο που να πιστεύουν ότι είναι συμβατό με τον Χριστιανισμό, Μουσουλμανισμό, Ιουδαϊσμό, κ. τ. λ.

Αυτό το ρεύμα των διαφόρων αποκρυφιστικών κινήσεων αποσκοπούσε στην "ανύψωση του πνευματικού επιπέδου" των μελών της εκάστοτε κίνησης, ώστε το μέλος ουσιαστικά να "αναγεννηθεί" σε μία υπεράνθρωπη κατάσταση, σε σχέση με την προηγούμενη του. Ουσιαστικά δηλαδή, μιλούν για τη σταδιακή δημιουργία "υπεράνθρωπων" μέσω της ελεγχόμενης διοχέτευσης, στα μέλη, της γνώσης που θα τα φέρει σ' αυτή την κατάσταση. Σε γενικές γραμμές, αυτή είναι η συνισταμένη όλων αυτών, φυσικά με διαφορές στις μεθόδους και εφαρμογή.

Από την αρχή του αιώνα οι πεπειθησείς και διδασκαλίες τους έχουν "εμπλουτιστεί" με αρκετούς αναπόδεικτους ισχυρισμούς, όπως ή πίστη στην ύπαρξη εξελιγμένων υπεράνθρωπων όντων με τα οποία ισχυρίζονται ότι βρίσκονται σε επαφή και δέχονται τη γνώση που διοχετεύουν στα μέλη. Αυτά τα όντα βρίσκονται σε άλλα αστέρια ή ακόμη και μέσα στη Γή, στο Θιβέτ και Ασία (κατά προτίμηση στην έρημο Γκόμπι).

Φυσικά, δεν έχουν λείψει και οι διασπάσεις. Αφού αυτές οι κινήσεις είναι ανθρώπινα κατασκευάσματα, μοιραία υπόκεινται στην ανθρώπινη αντιπαλότητα και μέσα σ' αυτόν τον αποκρυφιστικό χώρο δημιουργίας υπεράνθρωπων έχουν σχηματιστεί (οι ίδιοι το λένε) δύο αντίπαλοι χώροι που ο καθένας αυτοχαρακτηρίζεται ως οι "καλοί" της υπόθεσης. Είναι η "Μεγάλη Λευκή Αδελφότητα" και η "Μαύρη Στοά". Η Σαηεντόλοτζυ, ο Ναζισμός, αλλά και άλλες αποκρυφιστικές και

ουσιαστικά σατανιστικές ή σατανίζουσες κινήσεις έχουν διαμορφωθεί σ' αυτούς τους χώρους και μόνο αν γνωρίζει κάποιος τις βαθύτερες πεποιθήσεις τους μπορεί να ερμηνεύσει την ταυτότητα και τα κίνητρα των ενεργειών τους. Διαφορετικά, απλώς δεν βγάζει νόημα. Ακόμη και η αντιπαλότητα έχει τις ρίζες της σε αποκρυφιστικές διαφοροποιήσεις. Οι Ναζί γερμανοποίησαν το πρότυπό του υπό δημιουργία υπεράνθρωπου, ενώ ο Χάμπαρντ με τη Σαηντόλοτζι άνοιξε δικό του αποκρυφιστικό περιβάλλον και αφού σχεδόν αγγλοσαξονοποίησε το πρότυπο, έφτιαξε μία αυτοσχέδια σαλάτα κοσμοθεωρίας και βημάτων για την υπερανθρώπιση (κατάσταση θήτα) και άρχισε να πουλάει πανάκριβα τη μύηση. Αποσκοπούσε καθαρά στο κέρδος και στη δύναμη χρησιμοποιώντας ό,τι είχε μάθει μέχρι τότε πριν αποτύχει και σ' αυτόν τον τομέα. Τη δεκαετία του '60 ο Χάμπαρντ διέδιδε τη Σαηντόλοτζι ως τη μοναδική Αγγλοσαξωνική "Επιστήμη του Νού" σε αντίθεση με τη "Ρωσική Ψυχιατρική, την Αυστριακή Ψυχανάλυση και τη Γερμανική Ψυχολογία".

Αυτές οι διαφοροποιήσεις από την αρχική γραμμή, στα μάτια των "ορθοδόξων" αποκρυφιστών αποτελούν ιεροσυλία, αφού διαστρεβλώνουν το πρότυπο και το διαθέτουν ως εμπορικό προϊόν. Φυσικά στη δημοσιότητα δεν βγαίνουν έτσι, αφού θα ήταν καταστροφή για τις απαραίτητες δημόσιες σχέσεις τους και ντύνονται ως αγώνας για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για την θρησκευτική ελευθερία κ. τ. λ. α παραμένουν στο παρασκήνιο και δεν λένε τίποτα αφού στο κάτω κάτω δεν συμφέρει σε κανέναν τους να βγουν στη δημοσιότητα τα πραγματικά πιστεύω και οι αιτίες του εσωτερικού πολέμου.

Ο Άγγλος αρχισατανιστής [Aleister Crowley](#) αποτελεί ένα από τα πρόσωπα κλειδιά για την κατανόηση της Σαηντόλοτζι και της αντιπαλότητας σ' αυτόν τον χώρο. Γύρω του συνδέονται πολλά. Κάτι αρκετά διασκεδαστικό είναι ότι ο Crowley ταξινομείται στη "Μεγάλη Λευκή Αδελφότητα" και ο χώρος του ταξινομεί στη "Μαύρη Στοά" το Ναζισμό και τον Χάμπαρντ, κάτι ευνόητο, αφού τους βλέπουν ως "ιερόσυλους" και ειδικά τον Χάμπαρντ ως αποτυχημένο της "Αδελφότητας" που έχει το ένα πόδι στη "Μαύρη Στοά" και σε κάποιο βαθμό λειτουργεί ως πιόνι της. Στη "Μαύρη Στοά", όμως, ταξινομεί και τον Χριστιανισμό, χαρακτηρίζοντας το φίδι του Παραδείσου ως "σύμβολο γνώσης και σοφίας" και τον "ζηλόφθονο θεό" ως "σύμβολο των δυνάμεων της καταπίεσης και της αυτοάρνησης". Στο επίπεδο ΟΤ8 της Σαηντόλοτζι ο Χάμπαρντ λέει κάτι σχεδόν ταυτόσημο. Όμως και οι "σύντροφοι" της Μαύρης Στοάς έχουν ιδιαίτερα εχθρική στάση απέναντι στον Χριστιανισμό. Έτσι φαίνεται ότι ως δεδομένο πρέπει να πάρουμε μόνο τον πραγματικό και υπαρκτό εσωτερικό πόλεμο των δύο χώρων, αφού οι ίδιοι τον παραδέχονται, χωρίς όμως να ξεχνάμε ότι και οι δύο χώροι είναι εντελώς ασυμβίβαστοι με τον Χριστιανισμό και εχθρικοί απέναντι του. Η Αδελφότητα, με την προσήλωση στην Καμπάλα (γεγονός που συνεπάγεται την απόρριψη της αντιμετώπισης της Παλαιάς Διαθήκης ως άρρηκτα συνδεδεμένης με την Καινή Διαθήκη) τοποθετεί το βασικό τμήμα της παράδοσης και πνευματικότητας της στην διαστρεβλωμένη Εβραϊκή πνευματικότητα. Εδώ μοιραία κάποιος αναρωτιέται μήπως οι διωγμοί των Εβραίων από τους Ναζί κατά βάθος ξεκίνησαν και από το γεγονός ότι οι αντίπαλοι της Αδελφότητας είχαν άμεση σχέση με μία μορφή της (διαστρεβλωμένης, σύμφωνα με την Αδελφότητα) πνευματικής εξέλιξης των Εβραίων. Άσχετα με την ορθότητα των πεποιθήσεών τους, εξετάζουμε την μεταξύ τους αλληλεπίδραση και το πνευματικό τους περιβάλλον, γιατί ένα από τα προϊόντα είναι ο ίδιος ο Χάμπαρντ και η Σαηντόλοτζι και μόνο έτσι γίνεται κατανοητή η σημερινή μορφή της. Ο Χάμπαρντ, αν και έκπτωτος και περιφρονημένος από τον χώρο του Crowley, είχε αναφερθεί στον Crowley στο παρελθόν ως "ο καλός μου φίλος". Προφανώς, αφ' ενός μεν δεν έχανε τίποτα περισσότερο, αφού ο ήδη νεκρός Crowley δεν θα μπορούσε να πει τίποτα και αφ' ετέρου υπογραμμίζοντας το πνευματικό

λίκνο του, ίσως να κολάκευε κάποιους από την Αδελφότητα, ώστε να του δώσουν υποστήριξη και κάλυψη.

Aleister Crowley: "Το μεγάλο Θηρίο"

Έτσι περιέγραφε τον εαυτό του. Έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του Χάμπαρντ, αφού ο Χάμπαρντ σε μεγάλο βαθμό δημιούργησε τη Διανοητική και τη Σαηντόλοτζυ έχοντας ως πυρήνα τις σκόρπιες γνώσεις που απέκτησε ως μαθητής του Crowley.

Η ιστορία του Crowley ξεκινάει από τα παιδικά του χρόνια με τρόπο χαρακτηριστικό για την επίδραση του οικογενειακού περιβάλλοντος στις κατευθύνσεις που υποχρεώνει ένα παιδί ν' ακολουθήσει. Γεννήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1875 στο Leamington Spa, Warwickshire. Οι γονείς του άνηκαν σε μια ακραία "Χριστιανική" σέκτα, που του δημιούργησε μία διαστρεβλωμένη αντίληψη για τον Χριστιανισμό, σαν ένα σύνολο άκαμπτων νομικών κανόνων, έναν ηθικισμό, με τον οποίο εξαγοράζεις την αιώνια ζωή.

Το 1896 είχε μία αποκρυφιστική εμπειρία στη Στοκχόλμη:

"Ξύπνησα με τη γνώση ότι κατείχα έναν μαγικό τρόπο για να συνειδητοποιήσω και να ικανοποιήσω ένα τμήμα της φύσης μου, που μέχρι τότε μου είχε συγκαλυφθεί. Ήταν μία εμπειρία με φρίκη και πόνο, συνδυασμένη με έναν συγκεκριμένο πνευματικό τρόπο και όμως ταυτόχρονα ήταν το κλειδί για την αγνότερη και ιερότερη πνευματική έκσταση που υπάρχει".

Μεγάλη ομοιότητα παρουσιάζει και μία εμπειρία του Χάμπαρντ. Το 1938, κατά τη διάρκεια μίας οδοντιατρικής επέμβασης, υπό την επίδραση νιτρώδους οξέως, πίστεψε ότι πέθανε και όσο ήταν νεκρός, έλαβε πολύτιμη γνώση. Με βάση αυτή ξεκίνησε τις αποκρυφιστικές αναζητήσεις. Ο Crowley πίστευε ότι ο πνευματικός φωτισμός αποκτάται με τη μελέτη των απόκρυφων κειμένων, μπαίνοντας έτσι στον Γνωστικισμό.

Άρειοι-Θήτα

Οι Ναζί αντιμετώπιζαν την Άρεια φυλή ως φυλή ανώτερων ανθρώπων, με ξεχωριστές ικανότητες, που είχε προορισμό να κυβερνήσει τον κόσμο. Στη Σαηντόλοτζυ, το αντίστοιχο στοιχείο είναι οι Καθαροί και οι Θήτα ("Λειτουργικοί Θήτα" ή ΟΤ" στα Χαμπαρντιανικά) οι οποίοι (όπως αναφέρει το Εγχειρίδιο Δικαιοσύνης) έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα, σε όλο τον κόσμο, να απονέμουν δικαιοσύνη. Ο σκοπός της Σαηντόλοτζυ, όπως η ίδια τον αναφέρει είναι "Ένας πολιτισμός χωρίς παραφροσύνη, χωρίς εγκληματίες και χωρίς πόλεμο όπου ο ικανός μπορεί να ευδοκιμήσει και οι τίμιες υπάρξεις μπορούν να έχουν δικαιώματα". Δεν λέει, βέβαια, ότι για τη Σαηντόλοτζυ ισχύει το **"πας αντίπαλος = παράφρονος"** και ότι τίμια, ηθική και δίκαια ύπαρξη είναι αυτή που προωθεί τους σκοπούς της Σαηντόλοτζυ. Λέει δηλαδή ότι σε όσους η Σαηντόλοτζυ δεν θεωρεί ικανούς και τίμιους, δεν τους αναγνωρίζει δικαιώματα ούτε ευδοκίμηση. Θα τους οδηγήσει σε Σαηντολογικό Καιάδα; Αξίζει να δούμε παρακάτω το Εγχειρίδιο Δικαιοσύνης για να γνωρίσουμε ποιο «πνεύμα δικαιοσύνης» διέπει τη Σαηντόλοτζυ.

ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΤΖΥ

του Αντώνη Μποσνακούδη*

Πως θα χαρακτηρίζατε τους δικηγόρους, οι οποίοι θα παρείχαν νομικές υπηρεσίες και ιδιαίτερα αν υπεράσπιζαν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρίας, οργάνωσης και γενικά φορέα, για τον οποίον η Ελληνική Δικαιοσύνη εξέδωσε ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΗ απόφαση (10493/1997 του Εφετείου Αθηνών), τμήμα της οποίας περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

«. . . απεδείχθη με πληρότητα, ότι το καθού και εκκαλούν είναι μία οργάνωση με ολοκληρωτικές δομές και τάσεις, που στην ουσία περιφρονεί τον άνθρωπο, ενώ ενεργεί ελεύθερα και μόνον κατ' επίφαση προκειμένου και αποκλειστικά να προσελκύσει μέλη, τα οποία στη συνέχεια υφίστανται, με όλες τις προαναφερθείσες διαδικασίες και θεωρίες, πλύση εγκεφάλου, με ανώτερο σκοπό τη δημιουργία κατευθυνόμενου τρόπου σκέψης, αλλά και την ελαχιστοποίηση των αντιρρήσεων (βασικές θέσεις των θεωριών του ιδρυτή), έτσι ώστε να βρισκόμαστε πλέον ενώπιον άβουλων όντων, τα οποία έχουν χάσει τη δυνατότητα λήψεως αποφάσεων ως καταστάλαγμα της ελεύθερης βούλησης τους, εφόσον έχουν ήδη περάσει από όλα τα στάδια των διδασκαλιών της και με την κατάλληλη περαιτέρω επεξεργασία γίνονται πλέον δεκτικά στις «αλήθειες», που εφαρμόζει, χωρίς όμως, να έχουν τα κίνητρα για να τις εξετάσουν και αξιολογήσουν. Ενόψει αυτών, το εκκαλούν σε καμμία περίπτωση δεν νομιμοποιείται να επικαλείται παραβίαση των δικαιωμάτων τόσο της θρησκευτικής ελευθερίας. . . ».

Το προηγούμενο κείμενο αναφέρεται στο Σαηντολογικό κέντρο ΚΕΦΕ (Κέντρο Εφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδας), το οποίο έκλεισε με δικαστική απόφαση. Ας δούμε όμως ποιοί υπερασπίστηκαν μια τέτοια οργάνωση.

Ο πρώην Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Ανδρέας Λοβέρδος ήταν συνήγορος υπεράσπισης της Σαηντόλοτζυ στη δίκη Σαηντολόγων για «φακελώματα» πολιτικών, κληρικών, δημοσιογράφων, κλπ.. και χαρακτήρισε τη δίκη ως «σύγκρουση της Ορθόδοξης Εκκλησίας με την Εκκλησία της Σαηντολογίας». Υπογράμμισε επίσης ότι η συμμετοχή και υποστήριξη των Συνεδρίων (που

οργάνωσε ο σύμμαχος της Σαηεντόλοτζυ και αυτοχαρακτηριζόμενος «δερβίσης του τάγματος των Μεβλεβί και Μπεχτασί» [κ. Τάκης Αλεξίου](#) (Πρόεδρος της ΠΑΝΙΦΕ Πανελλήνια Ιστορική και Φιλοσοφική Εταιρία ενάντια στην ξενοφοβία και τον ρατσισμό) από πρόσωπα όπως οι κ. κ. Παπανδρέου, Μαρκάτος, κ.λ.π. δείχνει ότι σε αυτά συντελέστηκε θετικό έργο.

Ο Υπουργός Παιδείας κ. Πέτρος Ευθυμίου είναι εξ αγχιστείας συγγενής με κορυφαία στελέχη της Σαηεντόλοτζυ και ήταν μάρτυρας υπεράσπισης της Σαηεντόλοτζυ σε αυτή τη δίκη. Ο κ. Ευθυμίου δήλωσε ότι αν καταδικαστούν οι Σαηεντολόγοι, θα είναι ιδεολογική η καταδίκη τους.

Στην ίδια δίκη ήταν συνήγορος υπεράσπισης και ο μακαρίτης δικηγόρος της Σαηεντόλοτζυ κ. Γεώργιος Μαύρος, ο οποίος ήταν ταυτόχρονα δικηγόρος της Σαηεντόλοτζυ, των Μορμώνων, αλλά **είχε υποθέσεις και της Εκκλησίας**. Ήταν επίσης νομικός σύμβουλος και εκδοτών που πρόσκεινται ισχυρά στον χώρο της Νέας Δημοκρατίας (Ελεύθερο Τύπο, Αδέσμευτο του κ. Μήτση, Βραδυνή, πιθανότατα και στη Χώρα). Κανένας κομματικός χώρος δεν έχει μείνει αλώβητος.

Ο συγγραφέας του παρόντος άρθρου είχε κληθεί ως μάρτυρας στην εν λόγω δίκη (και σε άλλες δίκες με τον κ. Μαύρο) και άκουσε ο ίδιος τα προαναφερθέντα. . . και πολλά άλλα.

Ο κ. Γεώργιος Μαύρος ήταν επίσης ο δικηγόρος των ανθρώπων του εκκλησιαστικού χώρου, οι οποίοι κατέθεσαν προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας εναντίον των ολοκληρωτικών και αντιδημοκρατικών μεθοδεύσεων σχετικά με τις ταυτότητες.

Δεν είναι επίσης σύμπτωση ότι άλλος δικηγόρος της Scientology (είδατε ότι έχουν πολλούς;), ο κ. Αθανάσιος Θεοδώρου, εγχε τοποθετηθεί προσωπικός σύμβουλος (ακούστηκε ότι ήταν και διευθυντής) στο γραφείο του Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Α. Παπαληγούρα (με τη νέα κυβέρνηση). Κανένας κομματικός χώρος δεν έχει ανοσία, εκτός και αν χάθηκαν όλοι οι δικηγόροι.

Λίστα Ελέγχου Πρόσληψης Δικηγόρων

Θα ήταν εκτός πραγματικότητας να θεωρήσουμε αυτά τα γεγονότα ως επαγγελματική σύμπτωση ή και ως φυσικό γεγονός! Η επιλογή των δικηγόρων της Σαηεντόλοτζυ δεν έχει τίποτα το τυχαίο. Οι δικηγόροι περνούν από σαράντα κύματα. . . ή ακριβέστερα από **λίστα ελέγχου (Lawyer Hiring Checklist) σαράντα σημείων!**

Στις 13 Φεβρουαρίου 1994 και στις 10. 19 μ. μ. ο Διευθυντής Ειδικών Υποθέσεων του [ΚΕΦΕ](#) Ηλίας Γρατσίας έλαβε από τον αξιωματούχο Marlis του Ευρωπαϊκού Γραφείου Ειδικών Υποθέσεων, ένα έγγραφο (με κωδικό αποστολής 140-2005 OSAEU), στο οποίο υπήρχαν αναλυτικές οδηγίες για την πρόσληψη δικηγόρων. Ο ξένος αξιωματούχος [ονομαζόταν Marlis και ήταν από το ευρωπαϊκό Τμήμα Επιχειρήσεων (OPS) της Σαηεντόλοτζυ στην Δανία: A/OPSAIDE OSA EU] επεσήμανε ότι «Είναι σπάνταρ ενέργεια να γίνεται μία λίστα έλεγχου πρόσληψης».

Μερικά από τα αξιοπρόσεκτα σημεία του εγγράφου είναι τα εξής:

Εξετάζεται αν ο δικηγόρος θα είναι ικανός να αναπαράγει και υιοθετήσει τις επιθετικές στρατηγικές μας. Αν είναι χαμηλά στην κλίμακα των τόνων θα έχουμε διακοπές και κακή αναπαραγωγή στις γραμμές μας».

Εξετάζεται επίσης αν ο δικηγόρος «έχει χειριστεί κυβερνητικές υποθέσεις», αν έχει «επαφές με

κυβερνητικές Υπηρεσίες» και αν «συνδέεται με κάποιον γνωστό ανταγωνιστή της Σαηεντολογίας». Αξιοσημείωτο είναι ότι εξετάζεται αν έχει «οποιοσδήποτε επαφές με τον Τύπο» και «αν συμφωνεί με τη σημασία του να φέρουμε τον Τύπο με το μέρος μας». Ιδιαίτερο προβληματισμό προκαλεί το σημείο που εξετάζεται αν ο δικηγόρος «Γνωρίζει τον δικαστή ή για τον δικαστή».

Με βάση αυτό το έγγραφο, θα μπορούσε κάποιος να βγάλει, με ασφάλεια, το συμπέρασμα ότι η Σαηεντόλοτζυ προτιμάει δικηγόρους που έχουν επαφές με κυβερνητικούς χώρους, τον Τύπο, έχουν πληροφορίες για δικαστές που χειρίζονται υποθέσεις της και αν έχουν άκρες μέσα σε όσους πολεμούν τη Σαηεντόλοτζυ, τόσο το καλύτερο.

Ο κ. Λοβέρδος είναι γνωστό ότι τοποθετήθηκε στη θέση του στο Υπουργείο Εξωτερικών μετά από την παραίτηση/απομάκρυνση του προκατόχου του στη γνωστή υπόθεση, όπου ο προκατόχός του δεν συμβιβαζόταν με τις επιθυμίες του Υπουργού Εξωτερικών, κ. Γιώργου Παπανδρέου, σχετικά με τη διάθεση κονδυλίων σε διάφορες αμαρτωλές «Μη κυβερνητικές οργανώσεις». Πως είναι δυνατόν να είναι μη κυβερνητικές και να χρηματοδοτούνται με κυβερνητικά κονδύλια;

Και για όσους εξακολουθούν να πιστεύουν σε συμπτώσεις, ας εξηγήσουν αυτά (τα σχετικά αποδεικτικά έγγραφα υπάρχουν στο βιβλίο τόσο στα αγγλικά, όσο και μεταφρασμένα στα ελληνικά):

1) Στα Συνέδρια που οργάνωσε ο [κ. Αλεξίου](#) και χρηματοδότησε και η Σαηεντόλοτζυ εκτελέστηκε ψυχολογική ζύμωση συμμετεχόντων από πολλούς πολιτικούς, κοινωνικούς και επαγγελματικούς χώρους, σε συγκεκριμένα θέματα (θρησκευτική ελευθερία, «πολυπολιτισμικότητα», κ. λ. π.) που σήμερα αποτελούν την κύρια δέσμη αξόνων της «εκσυγχρονιστικής» επίθεσης από τη Νέα Τάξη εναντίον της ελληνικής κοινωνίας.

2) Ο κ. Γιώργος Παπανδρέου, ως Υπουργός Παιδείας είχε αυτά τα Συνέδρια (τα οποία κατά κανόνα διεξήχθησαν στο Πολυτεχνείο) υπό την αιγίδα του, ενώ είχε απευθύνει μέχρι και χαιρετισμούς στους διοργανωτές και συμμετέχοντες.

3) Ο τ. Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σταθόπουλος έπαιξε συντονιστικό ρόλο τουλάχιστον σε ένα από αυτά τα Συνέδρια. Η συμπεριφορά του στο θέμα των ταυτοτήτων, συνδυαζόμενη με αυτό το γεγονός, την μέχρι τότε δραστηριότητα του και τις κυβερνητικές αντιδράσεις αμέσως μετά την συνέντευξη του στο ΕΘΝΟΣ, αποτελούν τουλάχιστον ισχυρότατες ενδείξεις ότι με τη συνέντευξή του ανακοίνωσε στην κυβέρνηση ποια θα είναι η κυβερνητική πολιτική στον τομέα θεμάτων που περιλαμβάνει και τις ταυτότητες. Ο χώρος τον οποίο εξέφρασε ο κ. Σταθόπουλος έχει μεγαλύτερη ισχύ και επιβλήθηκε στον κομματικό χώρο της κυβέρνησης. Το Κόμμα. . . χτύπησε προσοχή.

4) Το αυτοχαρακτηριζόμενο **«Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι»**, αποτέλεσε τον μοναδικό μάρτυρα υπεράσπισης της Σαηεντόλοτζυ στις δίκες για τη διάλυση του ΚΕΦΕ. Στη Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο και γενικότερα στην Ευρώπη το «Παρατηρητήριο», στο οποίο το παράρτημα που λειτουργεί στην Ελλάδα είναι η παρέα του κ. Παναγιώτη Δημητρά, περιγράφεται σε κυβερνητικούς και δημοσιογραφικούς κύκλους ως «στρατηγικός βραχίονας του State Department». Και όμως η ομάδα αυτή τυγχάνει ιδιαίτερης εκτίμησης σε μερικούς ελληνικούς κύκλους.

* Ο κ. Αντώνης Μποσνακούδης είναι δημοσιογράφος και συγγραφέας του βιβλίου «ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ. Η δράση των εξτρεμιστικών παραθρησκειών και της Scientology» (Εκδόσεις ΠΕΛΑΣΓΟΣ). Πολλά από τα ανωτέρω αναφέρονται στο βιβλίο του, το οποίο ετοιμάζεται για την τρίτη έκδοσή του.

Σαηεντολογία, μία επικίνδυνος οργάνωσις

Πρωτοπρεσβυτέρου π. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου (Μ. Th.)

Εφημερ. «Ορθόδοξος Τύπος», αριθ 1642/12. 5. 2006

ΜΙΑ από τις πλέον επικίνδυνες παραθρησκευτικές ομάδες, που είναι ταυτοχρόνως καλυμμένη οικονομική επιχείρηση και δραστηριοποιείται τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα, είναι και η Σαηεντολογία¹. Λόγω ακριβώς ότι ο βαθμός επικινδυνότητας της εν λόγω οργανώσεως είναι εξαιρετικά μεγάλος, θεωρούμε καλό να αναφερθούμε στην ως άνω οργάνωση με μοναδικό σκοπό την ενημέρωση των ορθοδόξων χριστιανών μας, επισημαίνοντας μόνο κάποιες παραμέτρους, καθώς εκτενής και επισταμένη αναφορά θα απαιτούσε τη συγγραφή ολόκληρου βιβλίου.

1. Ο ιδρυτής της Σαηεντολογίας

ΙΔΡΥΤΗΣ της Σαηεντολογίας υπήρξε ο Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρντ (1911-1986), συγγραφέας βιβλίων επιστημονικής φαντασίας. Το 1954 ίδρυσε στο Λός Αντζελες των Η.Π.Α τή Σαηεντολογία². Στον Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρντ αποδίδεται η φράση σχετικά με τα κίνητρα του: «*Θα ήθελα να ιδρύσω μία θρησκεία. Κάτι τέτοιο θα απέφερε πολλά χρήματα*»³.

Μια ακόμα εξαιρετικής σπουδαιότητας λεπτομέρεια σχετικά με τον ιδρυτή της Σαηεντολογίας είναι το γεγονός ότι είχε υπάρξει μέλος αρχικά της αποκρυφιστικής οργάνωσης των Ροδόσταυρων (**AMORC**) και αργότερα της νεοσατανιστικής οργάνωσης Ordo Templi Orientis (**OTO**), που είχε δημιουργήσει ο Αρχισατανιστής **Aleister Crowley**⁴.

Για τα εν λόγω γεγονότα οι Σαηεντολόγοι παρότι ευκαίρως- ακαίρως ομιλούν και προβάλουν τον ιδρυτή τους, προσπαθώντας να τον παρουσιάσουν ως δήθεν πολυσχιδή προσωπικότητα, τηρούν σιγήν ιχθύος. Επίσης συνήθως ξεχνούν να κάνουν αναφορά και για άλλα γεγονότα από τη ζωή τού ιδρυτή τους, όπως π.χ. την ποινική καταδίκη του το 1978 από δικαστήριο της Γαλλίας⁵.

2. Η Σαηεντολογία στην Ελλάδα

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ πρωτοεμφανίστηκε αρχικά το 1968. Κατ'εξοχήν όμως, άρχισαν να δραστηριοποιούνται κατά τρόπο συστηματικό και ύπουλο τη δεκαετία του 1980. Έτσι, το 1984 παρουσιάζονται ως φιλοσοφικό σωματείο με την επωνυμία Κέντρο Εφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδος (**ΚΕΦΕ**).

Το ΚΕΦΕ ως σωματείο διαλύεται από την ελληνική δικαιοσύνη με τις αποφάσεις Υπ. Αρ. 7380/1996 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και Υπ. Αρ. 10493/1997 του Εφετείου Αθηνών. **Είχε προηγηθεί η έφοδος του τότε Αντιεισαγγελέως κ. Ι. Αγγελή στα γραφεία της οργάνωσης, ύστερα από καταγγελίες γονιών εναντίον της οργάνωσης.** Η πολυσέλιδη έκθεση του δικαστικού λειτουργού κ. Ι. Αγγελή περιγράφει **όχι μόνο πλήθος παρανόμων δραστηριοτήτων, αλλά αποκαλύπτει και παρακολουθήσεις πολιτικών και εκκλησιαστικών προσωπικοτήτων της χώρας, και την αποστολή των στοιχείων σε ξένα κέντρα του εξωτερικού με κρυπτογραφικό σύστημα.** Μεταξύ των προσώπων που παρακολουθούσαν ήταν και ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ως μητροπολίτης τότε Δημητριάδος.

Μετά τη διάλυση του ΚΕΦΕ η Σαηεντολογία συνεχίζει να δραστηριοποιείται στην Ελλάδα με την επωνυμία **Ελληνικό Κέντρο Διανοητικής και Σαηεντολογίας.** Σήμερα δραστηριοποιείται με την επωνυμία «Ελληνική Εκκλησία της Σαηεντολογίας».

Με την Α3-88/17-10-2000 απόφασή του ο τότε Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Πέτρος Ευθυμίου, βασιζόμενος στις καταδικές της Σαηεντολογίας στην Ελλάδα και το εξωτερικό απέρριψε το αίτημα των Ελλήνων Σαηεντολόγων για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας ευκτηρίου οίκου, με το αιτιολογικό ότι δεν αποτελούν θρησκεία. Οι έλληνες Σαηεντολόγοι προσέφυγαν στο Συμβούλιο Επικρατείας εναντίον του Υπουργείου και με αίτημα την ακύρωση της υπουργικής απόφασης. Υπέρ της εν λόγω υπουργικής απόφασης έκανε παρέμβαση στο Συμβούλιο Επικρατείας και η Εκκλησία της Ελλάδος. Στις 6-12-2002 που επρόκειτο να συζητηθεί το αίτημα τους στο Συμβούλιο Επικρατείας και ενώ οι προτάσεις του εισηγητή κ. Π. Παράρα ήταν και ως προς την ουσία και ως προς τους πρόσθετους λόγους εξαιρετικά δυσμενείς σε βάρος των Σαηεντολόγων, για να αποφύγουν την ήττα παραιτήθηκαν την τελευταία στιγμή από την προσφυγή τους να αναγνωριστούν ως θρησκεία⁶.

3. Η Σαηεντολογία και η ελληνική δικαιοσύνη

ΕΧΟΝΤΑΣ αναφέρει τις δύο αποφάσεις των δύο δικαστηρίων που διέλυσαν το ΚΕΦΕ, αξίζει να παραθέσουμε κάποια τμήματα από τις εν λόγω αποφάσεις γιατί αποδεικνύουν πόσο εξαιρετικώς επικίνδυνη είναι η εν λόγω οργάνωση. Σύμφωνα με τις αποφάσεις των Ελληνικών δικαστηρίων η Σαηεντολογία είναι **«μία οργάνωση με ολοκληρωτικές δομές και τάσεις, που στην ουσία περιφρονεί τον άνθρωπο»** (Αποφ. Εφετείου)· η συμμετοχή σ' αυτήν **«συνεπάγεται για το μέλος αλλαγή στην προσωπικότητά του, στην συμπεριφορά του έναντι των τρίτων και κυρίως στις σχέσεις του με την οικογένεια»** (Αποφ. Εφετείου)· και επιπλέον **«αποτελεί καλυμμένη εμπορική επιχείρηση και (...) επιδιώκει σκοπούς ξένους προς την φύση και την έννοια του ανθρώπου ως ελεύθερου όντος και προς τα ήθη και τα**

έθιμα του Ελληνικού λαού» (Αποφ. Μον. Πρωτ. Αθηνών).

4. Απόπειρα παραπλάνησης του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδος

ΣΗΜΕΡΑ οι Σαηεντολόγοι με πρακτικές Προκρούστη προσπαθούν να πείσουν ότι είναι δήθεν θρησκεία.

Στο παρελθόν, όμως, είχαν επιχειρήσει να παραπλανήσουν ως προς τον αληθινό τους χαρακτήρα τόσο το Οικουμενικό Πατριαρχείο όσο και την Εκκλησία της Ελλάδος. Έτσι, λοιπόν, με την από 23.6.1994 επιστολή της στον Οικουμενικό Πατριάρχη η τότε πρόεδρος του ΚΕΦΕ ζητούσε «ως Ελληνίδα χριστιανή και εκπρόσωπος των μελών του σωματείου που Προεδρεύω, να ασκήσετε όλη σας την επιρροή στην ηγεσία της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, ώστε να σταματήσει αυτή η προπαγάνδα μίσους».

Τί χαρακτήριζε ως προπαγάνδα μίσους το ΚΕΦΕ; Μα φυσικά την προσπάθεια ενημέρωσης της Εκκλησίας για το ότι πίσω από την επωνυμία ΚΕΦΕ υποκρύπτονταν η Σαηεντολογία.

Οι προσπάθειες, όμως, των Σαηεντολόγων δεν σταμάτησαν εκεί.

Στις 8.6.1995 με επιστολή της στην Ιερά Σύνοδο η τότε πρόεδρος του ΚΕΦΕ διαβεβαίωνε την Ιερά Σύνοδο ότι «Δεν είμαστε θρησκεία, δεν είμαστε πολλά μάλλον αίρεση» και ότι τα μέλη τους «έχουν συνείδηση χριστιανική Ορθόδοξη».

Και όμως, το τότε ΚΕΦΕ μετά από λίγο θα αναγκαστεί να ρίξει το προσωπίο και να τιτλοφορείται «Ελληνική Εκκλησία της Σαηεντολογίας», επιβεβαιώνοντας για μια ακόμα φορά το πόσο αδιάστακτη είναι η εν λόγω οργάνωση.

5. Η Σαηεντολογία φακελώνει τα μέλη της

ΤΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ των μελών της είναι μια πραγματικότητα και δεν αποτελεί συκοφαντική φημολογία δήθεν των αντιπάλων της, αλλά γεγονός που έχει βεβαιωθεί επισήμως με την απόφαση 96/ 2001 της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων⁷.

Χαρακτηριστικά ανέφερε ο τότε πρόεδρος της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων κ. Κων. Δαφέρμος σε άλλη περίπτωση, ότι η Σαηεντολογία: «ζητάει από όσους απευθύνονται σ αυτήν, προσωπικά δεδομένα ευαίσθητα. Όπως εθνικότητα, μειονότητα, φυλετική προέλευση, πολιτικά φρονήματα, θρησκευτικές πεποιθήσεις, φιλοσοφικές πεποιθήσεις, συμμετοχή σε ενώσεις, συνδικαλιστική δράση, υγεία φυσική και πνευματική, αναπηρίες, ιατρικό ιστορικό, κοινωνική πρόνοια, ερωτική ζωή, ποινικές διώξεις και καταδίκες... Ο φάκελος αυτός, λοιπόν που δημιουργείται για τα μέλη της, είναι παράνομος. Οι γνωστές θρησκείες, μεταξύ των οποίων και η Ορθόδοξη, δεν ζητούν από κανένα πιστό τέτοια στοιχεία» ⁸.

Το φακέλωμα επιβεβαιώνεται και από πρώην μέλη της οργάνωσης σε δημόσιες αναφορές τους — καταγγελίες κατά τον πλέον επίσημο τρόπο⁹.

6. Οι απόψεις ξένων χωρών για την Σαηεντολογία

Η ΘΕΩΡΗΣΗ της Σαηεντολογίας ως επικίνδυνης οργάνωσης δεν είναι φαινόμενο πού παρατηρείται μόνο στην Ελλάδα.

Ενδεικτικώς μνημονεύουμε:

α) Η Συνδιάσκεψη των Υπουργών Εσωτερικών της **Γερμανίας** το 1995 έχει χαρακτηρίσει την Σαηεντολογία ως οργάνωση πού «κάτω από το προσωπείο μιας θρησκευτικής κοινότητας ενώνει στοιχεία της οικονομικής εγκληματικότητας και της ψυχοτρομοκρατίας έναντι των μελών της με οικονομικές δραστηριότητες και σχεταριστικούς χρωματισμούς»¹⁰.

β) Στη **Γαλλία** θεωρούνται από το Γαλλικό κράτος ως επικίνδυνη αίρεση¹¹. Στη Γαλλία επίσης το ειδικό Κέντρο ενημέρωσης, εκπαίδευσης και δράσης κατά των διανοητικών επεμβατισμών (Centre de documentation, d'éducation et d'action contre les manipulations mentales) την χαρακτηρίζει ως ομάδα αντιδημοκρατικού και ολοκληρωτικού χαρακτήρα.

γ) **Βρετανικά** δικαστήρια χαρακτηρίζουν την Σαηεντολογία «ως διεφθαρμένη, καταχθόνια και επικίνδυνη»¹².

δ) Πλήθος δικαστικών αποφάσεων τού εξωτερικού χαρακτηρίζουν την Σαηεντολογία όχι ως θρησκεία, αλλά εμπορική επιχείρηση και επικίνδυνη οργάνωση¹³.

7. Μερικές χρήσιμες επισημάνσεις ακόμα

- ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΥΝ τα μέλη τους κατά την διαδικασία ένταξή τους να υπογράψουν συμβάσεις εργασίας διάρκειας δισεκατομμυρίων ετών. Και όμως, όσο εξωφρενικό ακούγεται είναι πραγματικότητα.
- Υποχρεώνουν, επίσης, τα μέλη τους να υπογράφουν δήλωση ότι σε περίπτωση πού αυτοκτονήσουν απαλλάσσουν την Σαηεντολογία από κάθε ευθύνη.
- Πολεμούν και συκοφαντούν την επιστήμη της ψυχιατρικής.
- Κάθε μέλος, πού θα εγκαταλείψει την οργάνωση δέχεται συνεχείς και φορτικότατες ενοχλήσεις να επιστρέψει. Εάν αρνηθεί χαρακτηρίζεται προδότης και εχθρός.
- Η πολυσέλιδη έκθεση τού δικαστικού λειτουργού κ. Ι. Αγγελή περιγράφει κατά τρόπο αποκαλυπτικό την διείσδυση της Σαηεντολογίας τότε σε κάποια ΜΜΕ και την λυσσώδη προσπάθειά της να κατασυκοφαντήσει την ευγενική φυσιογνωμία και πρύτανη του αντιαιρετικού αγώνος τον αιμίνηστο πατέρα **Αντώνιο Αλεβιζόπουλο**. Τον θεωρούσε ως το μεγαλύτερο εμπόδιο στις διαβρωτικές προσπάθειές της.

1. Βλ. Πρωτ. Α. Αλεβιζοπούλου, Ψυχοναρκωτικά, 1980, σσ. 33-43. Τού Ιδίου, Νεοφανείες αιρέσεις — καταστροφικές λατρείες στο φώς της Ορθοδοξίας, 1995, σσ. 105-121, 183-199.

2. G. Schmid- G.O. Semid (Hg), Kirchen- Sekten- Religionen, 20037, σ. 474.

3. Πρβλ. Chr. Minhoff- Martina Minhoff, Schientology. Irrgarten der Illusionen, 1998, σσ. 127- 129.

4. Βλ. Fr- W. Haack, Die neuen jugenreligionen, 1979, σ. 35, Chr. Minhoff- Martina Minhoff, Schientology. Irrgarten der Illusionen, 19983, σσ. 13- 15. Handbuch Religiöse Gemeinschaften und Weltanschauungen, 20005, σ. 979. L. Sutin, Η ζωή και το έργο τού Αλίστερ Κρόουλυ, 2004, σσ. 616-619.

5. Fr-W. Haack, Die neuen jugenreligionen, 1979, σσ. 35- 36. H. Gasper-J. Muller-Fr. Valentin, Der Lexikon Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen, 20017, στ. 964.

6. Βλ. «Απογευματινή», 6.12.2002, σ. 24.

7. Βλ. «Τά Νέα», 30.9.2002, σ. 16.

8. Βλ. «Τά Νέα», Σαββατοκύριακο 19-20.10.2002, σ. 21.

9. Βλ. «Τά Νέα», 6.2.1997, σ. 20.

10. Περιοδ. «Der Spiegel», 10/6.3.1995.

11. Assemblée Nationale. Rapport n. 2468, Les sectes en France, 1995, σ. 33, 44, 55, 71.

12. Κ. Κυριακόπουλου, Σαηεντολογία. Γνωστή θρησκεία ή ψευδοθρησκεία; 2003, σσ. 39-40.

13. Κ. Κυριακόπουλου, Σαηεντολογία. Γνωστή θρησκεία ή ψευδοθρησκεία; 2003. A. Fincke-M.Pohlman, Kompass Lexikon Sekten und Religiöse Weltanschauungen, 2004, σσ. 181-182. Lexikon neuerreligiöser Gruppen, Szenen und Weltanschauungen 2005, σσ.1187-1188. Πρβλ. Γ. Κρίππα, Προβλήματα από Νεοφανείες Αιρέσεις. Νομική αντιμετώπιση στή Γερμανία και άλλες χώρες, στο περιοδ. «Διάλογος» (11) 1998, 17-19.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ Κ.Ε.Φ.Ε.

(ΚΕΝΤΡΟ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ)
ΚΑΙ ΤΗΝ "ΕΚΚΛΗΣΙΑ" ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ
(ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΤΖΥ)

Πρόσφατη εκπομπή, γνωστού τηλεοπτικού σταθμού έφερε και πάλι στην επικαιρότητα το καυτό πρόβλημα του Κ.Ε.Φ.Ε., της γνωστής Σαηεντόλοτζυ.

Η διαβόητη αυτή οικονομική επιχείρηση που ο Λαφαγιέτ Ρον Χάμπαρντ -συγγραφέας μυθιστορημάτων επιστημονικής φαντασίας- δημιούργησε στην Αμερική, στην δεκαετία του '50, υπήρξε πάντοτε μια πραγματική απειλή για την προσωπικότητα των οπαδών της, ενώ σήμερα απειλεί πλέον την οικονομία πολλών κρατών.

Έχοντας στο ενεργητικό της χιλιάδες μέλη-θύματα, η Σαηεντόλοτζυ υπόσχεται να μεταμορφώσει τον κόσμο, χρησιμοποιώντας τη λεγόμενη "**τεχνολογία Χάμπαρντ**", βασική μέθοδος της οποίας είναι το "**Όντιπιγκ**" -ψευδοεπιστημονική πρακτική, είδος αυτοϋπνωσης, διαλογισμού και ψυχανάλυσης- και η "**Αποκάθαρση**" -λήψη βιταμινών σε επικίνδυνες ποσότητες, πολύωρη σάουνα και "τζόγκικ".

Μέρος της "τεχνολογίας Χάμπαρντ" αποτελεί και η "**θρησκευτική τεχνολογία**" που περιλαμβάνει τους "**κώδικες ηθικής**" της Σαηεντόλοτζυ. Η ηθική, δηλώνει ο Χάμπαρντ, έχει σαν στόχο: α) Να εξουδετερώσει κάθε αντίθετη (εχθρική) προς την Σαηεντόλοτζυ θέση ή ιδεολογία - προσώπων, ομάδων ή κρατών- και β) να εξουδετερώσει, στη συνέχεια, κάθε διαφορετική θέση ή ιδεολογία.

Για την επικράτηση της "ηθικής" του Χάμπαρντ, η Σαηεντόλοτζυ

α) Διαθέτει "Αξιωματικούς Ηθικής". Αστυνομεί, δηλαδή, τους οπαδούς της ζητώντας τους να καταδίδουν άλλους, ακόμη και μέλη της ίδιας τους της οικογένειας.

β) Ζητά από τα μέλη της καθημερινή, αναφορά για τις πράξεις τους, αλλά και για τις σκέψεις τους, όπως αυτές προκύπτουν από το Όντιπιγκ.

γ) Χρησιμοποιεί το OSA (Office of Special Affairs) -"Γραφείο Ειδικών Υποθέσεων"- στην πραγματικότητα, τμήμα διεθνούς κατασκοπείας, με στόχο την επιβολή της "αντίστροφης ηθικής" του Χάμπαρντ (ο σκοπός αγιάζει τα μέσα - το δίκαιο του ισχυρότερου), σε άτομα και κυβερνήσεις.

Όπως χαρακτηριστικά δηλώνει ο "μεσσίας" της Σαηεντόλοτζι, στόχος της ηθικής είναι: "να φέρει την Κυβέρνηση και τις εχθρικές φιλοσοφίες σε κατάσταση συμφωνίας με τους σκοπούς της Σαηεντόλοτζι".

Ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '60, το κοινοβούλιο της Βικτωρίας (**Αυστραλία**) χαρακτηρίζει τις μεθόδους του Χάμπαρντ, αντιεπιστημονικές και εκφράζει σοβαρές αμφιβολίες για την πνευματική του ισορροπία (Anderson Report. - Αναφορά Άντερσον).

Η **Μεγάλη Βρετανία**, στη συνέχεια, απαγορεύει την είσοδο των Σαηεντολόγων στη χώρα και παίρνει μέτρα κατά της Σαηεντόλοτζι.

Η οργάνωση κηρύσσεται παράνομη στη **Ροδεσία** και σε άλλες χώρες.

Στη **Γαλλία**, ο Χάμπαρντ καταδικάζεται σε τετραετή φυλάκιση για απάτη.

Στην **Αμερική**, έχουμε σωρεία καταδικαστικών αποφάσεων. Αναφέρουμε μόνο μία: Εννέα στελέχη της Σαηεντόλοτζι καταδικάζονται το 1979, από Ομοσπονδιακό Δικαστήριο για κλοπή και συνωμοσία κατά της Κυβέρνησης των ΗΠΑ. Ανάμεσά τους και η Μαίρη Σου, 3η σύζυγος του Χάμπαρντ.

Στην προσπάθεια να περιφρουρήσει τα αστρονομικά κέρδη, ο Χάμπαρντ, θα ονομάσει την οργάνωσή του, "**εκκλησία**", δηλώνοντας ότι "οι θρησκείες απολαμβάνουν ειδικών προνομίων". Παρόλα αυτά, σήμερα είναι σαφής η αντίληψη σε πολλά κράτη, μετά από αποφάσεις ανωτάτων δικαστηρίων -ειδικά στην Ευρώπη-, ότι η Σαηεντόλοτζι είναι εμπορική επιχείρηση και όχι θρησκεία.

Κατά διαπιστώσεις Κυβερνητικών φορέων και Ανωτάτων Δικαστηρίων του εξωτερικού, η Σαηεντόλοτζι είναι επικίνδυνη, σε προσωπικό επίπεδο:

α) Γιατί εξουθενώνει τους οπαδούς της οικονομικά.

β) Βάζει σε κίνδυνο τη σωματική υγεία των μελών της (αποκάθαρση, νιασίνη σε τοξικές δόσεις 1000 %).

γ) Χειραγωγεί την ψυχική και πνευματική υγεία των οπαδών της (αντίστροφη ηθική και όντινγκ), ελέγχει και προγραμματίζει το νου και τον ψυχισμό τους, αλλοιώνει την πνευματική τους ικανότητα, δημιουργεί ψυχικές βλάβες στα μέλη της και τα καταπιέζει γενικά.

Ενθαρρύνει την άσκηση του Όντινγκ σε μικρά παιδιά.

Ακόμη, η οργάνωση του Χάμπαρντ χαρακτηρίζεται επικίνδυνη, για τους Δημοκρατικούς θεσμούς, τα χρηστά ήθη και τη δημόσια τάξη (αστυνόμευση πολιτών, φακέλωμα, κατασκοπεία).

Πρόσφατα, η Συνδιάσκεψη των Υπουργών Εσωτερικών της Ομοσπονδιακής Γερμανίας χαρακτήρισε τη Σαηντόλοτζι, "οργάνωση που κάτω από το πρόσωπο μιας θρησκευτικής κοινότητας, συνδυάζει στοιχεία της οικονομικής εγκληματικότητας και της ψυχοτρομοκρατίας απέναντι στα μέλη της".

Η προτροπή του "μεσσία" της Σαηντόλοτζι προς τους οπαδούς του δικαιολογεί πλήρως τον παραπάνω χαρακτηρισμό: **"Μη διστάσεις να προξενήσεις πόνο για έναν δίκαιο σκοπό"**.

Μη διστάσεις, θα λέγαμε, να εξουδετερώσεις με κάθε μέσο, θεμιτό ή αθέμιτο, όποιον διαφοροποιείται ή ασκεί κριτική στην οργάνωση. Κι αυτό το ακολουθούν με συνέπεια, σε διεθνές επίπεδο και στη χώρα μας, οι οπαδοί της Σαηντόλοτζι.

Το κείμενο αυτό χρησιμοποιήθηκε σε τηλεοπτική εκπομπή, λίγο μετά την δευτέρα είσοδο του αντιεισαγγελέα κ. Ι. **Αγγελή** στο Κέντρο της Σαηντόλοτζι, στην Αθήνα (Κ.Ε.Φ.Ε.) και την ανακάλυψη εκπληκτικού υλικού εις βάρος της οργάνωσης του Χάμπαρντ.

**Η έρευνά μας, στους διάφορους φορείς που αντιστέκονται στις
"Καταστροφικές Λατρείες",
μας οδήγησε στην Πανελλήνια Ένωση Γονέων (Π.Ε.Γ.),
από όπου μπορείτε να πάρετε περισσότερες πληροφορίες,
στη διεύθυνση:
<http://users.hellasnet.gr/panelppv/>**

ΟΙ «ΠΑΤΕΡΕΣ» ΤΗΣ «ΘΕΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ»

Η κίνηση γύρω από τη «δύναμη της σκέψης» εμφανίζεται ήδη στον περασμένο αιώνα. Ο Ralph Waldo Emerson (1803-1882) διακήρυξε πως η μόνη πραγματικότητα είναι το «θεϊκό στοιχείο», πού βρίσκεται μέσα στον άνθρωπο, χρησιμοποίησε την ύπνωση με σκοπό να αφυπνίσει τις εσωτερικές δυνάμεις του ανθρώπου και υποσχέθηκε με τη μέθοδο του ν' οδηγήσει στην πληρότητα της ύπαρξης. Παρόμοιες ιδέες διακήρυξε και ο Γάλλος Φαρμακοποιός Emile Coue (1856-1926).

Όμως σαν «πατέρας» της «θετικής σκέψης» λογίζεται ο Joseph Murphy (+1981). Βασικοί «ιεραπόστολοι» είναι ο Norman Vincent Peale, ο E. Freitag κα. Τα βιβλία τους κυκλοφορούν σήμερα σε πολλά εκατομμύρια αντίτυπα.

Η «συνταγή»

Όπως αναφέραμε, το βασικότερο δόγμα πίστεως της νέας τάσης είναι ότι **η σκέψη του ανθρώπου ταυτίζεται με την πράξη μπορεί ν' αλλάξει τη ζωή του** ανθρώπου φθάνει να «περάσει» και να κυριαρχήσει στο υποσυνείδητο. Τότε ενεργοποιούνται απεριόριστες δυνάμεις πού μεταβάλλουν οποιαδήποτε αρνητική κατάσταση σε θετική όλα τα δυσάρεστα και αρνητικά στον κόσμο και στον άνθρωπο αντιμετωπίζονται με θετικές σκέψεις.

Όπως παρατηρεί ο R. Dahlke (BIO 4/1987, σ.68) σύμφωνα με τη «θετική σκέψη», αν κανείς δεν νοιώθει καλά, μπορεί να καταφύγει στην κλασική φράση: «από μέρα σε μέρα είμαι πάντοτε όλο και καλύτερα». Θετικές σκέψεις, πού γίνονται αντικείμενο διαλογισμού, ατομικού ή ομαδικού, εισχωρούν στο υποσυνείδητο και λαμβάνουν από εκεί τη δύναμη τους. Για να επιτευχθούν τέτοιες καταστάσεις χρησιμοποιούνται βοηθητικά μέσα υποβολής, όπως διαλογιστική μουσική σε υπνωτική κατάσταση, τα όποια «λειτουργούν καλά», καταλήγει στην έκθεση του ο Dahlke αναφερόμενος στις αντιλήψεις της νέας τάσης.

Η «συνταγή» ανήκει στον E. Coue, ο όποιος συνεβούλευε: «Σ' ολόκληρη τη ζωή σας, κάθε πρωί, όταν ξυπνήσετε, και κάθε βράδυ, όταν πάτε στο κρεβάτι, κλείστε τα μάτια σας, μετρήστε μηχανικά τούς 20 κόμβους ενός κομποσχοινιού χωρίς να καθλώνετε τη σκέψη σας

σε κάτι συγκεκριμένο και επαναλάβετε με κίνηση των χειλιών σας δυνατά για να τα ακούτε, αυτά τα λόγια: «Κάθε μέρα είμαι από κάθε άποψη πάντοτε καλύτερα» (E. Coue, NNas ich sage, Basel, 19806).

Ο Joseph Murphy πρόσθεσε στη «συνταγή» Βιβλικά εδάφια, ψυχολογικές και ασιατικές αντιλήψεις με κάποιες παραλλαγές. Αλλά με όποιες παραλλαγές κι αν προσφέρεται ή «μέθοδος», θεμελιώνεται στις ίδιες κοσμοθεωριακές αντιλήψεις.

Και ο Murphy δεχόταν μόνο μία «Ατέλειωτη Δύναμη» που βρίσκεται στον καθένα άνθρωπο και καθιστά δυνατή την εκπλήρωση κάθε επιθυμίας είναι ο «Θεός, που βρίσκεται μέσα μας» (J. Murphy, Die kosmische dimension ihrer kraft. Positives Denken im einklang mit dem universum des geistes, München 1982, σ. 11.27). Τίποτε στον κόσμο δεν είναι ισχυρότερο από αυτή τη δύναμη «μπορεί να εκπληρώσει οποιαδήποτε επιθυμία σας. Αυτή είναι η πνευματική φύση και βρίσκεται μέσα μας είναι το πνεύμα, που είναι μέρος του Παγκοσμίου Πνεύματος και ένα μ' αυτό» (J. Murphy, Die Gesetze des Denkens und Glaubens, München 1983, σ. 13).

«Η δύναμη του υποσυνείδητου σας» (The power of your subconscious mind»), αυτός είναι ο χαρακτηριστικός τίτλος βιβλίου του Murphy. Έτσι ο άνθρωπος κατασκευάζει στο υποσυνείδητο του την ευτυχία ή τη δυστυχία του, «ο Θεός (το υποσυνείδητο), που σας έδωσε την επιθυμία, θα σας δείξει και το δρόμο για την εκπλήρωσή της... Πίστευε στον εαυτό σου (!) και στις δυνάμεις που υπνώττουν μέσα σου» (Murphy, Die Gesetze, σ. 108)!

Ο άνθρωπος μπορεί να ενεργοποιήσει αυτό το «**θεό-μέσα του**» με τη σκέψη. Είναι «απεριόριστη σοφία» «κάθε φορά που σκέπτεται, χρησιμοποιεί την ατέλειωτη δύναμη - για το καλό ή για το κακό», ανάλογα με τη σκέψη του. Ο Murphy επικαλείται το Δάσκαλό του Ralph Waldo Emerson: «Ο άνθρωπος είναι αυτό που σκέπτεται στο εσωτερικό της καρδιάς του» (Murphy, Die Kosmische Dimension, σ. 100). «Κάθε φορά που ο άνθρωπος σκέπτεται, μορφοποιεί τη δημιουργική του δύναμη... Ο άνθρωπος δημιουργεί το δικό του ουρανό ή τη δική του κόλαση ανάλογα με την σκέψη, την πίστη, την αίσθηση έχετε την ελευθερία να διαλέξετε την υγεία ή την ασθένεια, τον πλούτο ή τη φτώχεια», ο άνθρωπος έχει το «θεικό δικαίωμα» να διαλέξει και να αποφασίσει να είναι υγιής, ευτυχισμένος, πετυχημένος στη ζωή και να ευημερεί μπορεί να εγκαταστήσει στον κόσμο του την κυριαρχία του καλού, «μέσω της σκέψης και της πίστης»- τα πάντα μπορεί να τα κάνει πραγματικότητα στη ζωή του (Murphy, Die Kosmische Dimension, σ. 105, 112).

Η «Κοσμική Δύναμη» μέσα μας γνωρίζει όλες τις «θεραπευτικές διαδικασίες». Όταν κανείς τη δραστηριοποιήσει μπορεί να κάνει «θαύματα». Έτσι ο Murphy, αναφέρει το παράδειγμα μιας γυναίκας που θεράπευσε το χέρι ως με την «εντολή»: «Μέσω της δύναμης του Παντοδύναμου μέσα μου κινώ ελεύθερα το χέρι μου!» «Αν ένας ασθενής οδηγήσει τη σκέψη του συνειδητά σε θεάρεστα κανάλια και διαμορφώσει τη σκέψη του συνειδητά σε θεάρεστα κανάλια και διαμορφώσει έτσι θετικά το υποσυνείδητο, ελευθερώνεται καθαρμός και ατέλειωτη θεραπευτική παρουσία Κοσμικής διάστασης... και αυτό το θαύμα της θεραπείας πραγματοποιείται» Murphy, Die Kosmische Dimension, σ. 67).

Το κοσμοθεωριακό αυτό δόγμα οδηγεί τους οπαδούς της «θετικής σκέψης» σε απέραντη αισιοδοξία. Πολλοί «δάσκαλοι» κάνουν σήμερα «χρυσές δουλειές» πουλώντας σεμινάρια, ιδιαίτερα σε επιχειρηματίες, και υπόσχονται σίγουρη επιτυχία στον επιχειρησιακό τομέα αλλά ταυτόχρονα και τη «βασιλεία του Θεού». Το έγκυρο περιοδικό Psychologie Heute σχολιάζει:

«Θεραπευτές με επιχειρησιακό πνεύμα ανακάλυψαν για τον εαυτό τους τη θετική σκέψη και την προπαγάνδισαν ως θεραπευτικό μέσο για όλα» (PH τ. 88, σ. 22). Έτσι ο E. Freitag διακηρύσσει πώς είναι «ολοκληρωτικά σε εγρήγορση» και εκτός από αυτό, «απόλυτα υγιής» και «βέβαιος» πώς αυτό που κάνει είναι «δίκαιο» (S. Tonies, PH 11/1988, σ. 22-26).

Ο Αμερικανός ψυχολόγος της «θετικής σκέψης» Albert Ellis ίδρυσε τη λεγόμενη Rational - Emotive Therapie με βασική αρχή: «είμαστε αυτό που σκεπτόμαστε». Το κακό ή οι αρνητικές αντιλήψεις για τον εαυτό μας και για τη συναισθηματική μας ζωή καταστρέφουν την αξιολογική αυτοσυνειδησία μας και δημιουργούν τα προβλήματα, λέγει, και διδάσκει τους ανθρώπους να χρησιμοποιούν στη λύση των προβλημάτων τους τη δική τους λογική και να μη βασίζονται σε ηθικά αξιώματα της κοινωνίας (G. NNarga, NNirsin was wir Denken, Psychologie Heute, σ. 29-32).

Ο Murphry και άλλοι απόστολοι της «θετικής σκέψης» που προπαγανδίζουν τη συνταγή τους στη Δύση χρησιμοποιούν χριστιανικούς όρους, όπως «πίστη» και «προσευχή». Όμως οι όροι αυτοί δηλώνουν διαλογιστικές καταστάσεις και ταυτίζονται με τη σκέψη και με νοητικές στάσεις.

Επιστημονική μέθοδος;

Οι απόστολοι της «θετικής σκέψης» διακηρύσσουν πώς η μέθοδός τους είναι επιστημονική και οι «τεχνικές» τους είναι «αποδειγμένες και εναρμονισμένες στην πράξη» (J. Murphry, Die Macht Ihres Unterbewusstseins, Genf 1981 - εξώφυλλο).

Κατ' αρχήν πρέπει να πούμε πώς η επίδραση της «θετικής σκέψης» προϋποθέτει οπωσδήποτε πίστη σ' αυτήν και στις «θετικές» της επιδράσεις. Όμως όπως παρατηρεί ο Bernhard Flossdorf δεν είναι δυνατόν να εξετάσει κανείς μια πίστη «πειραματικά» και «διαγνωστικά» (PH 11/1988, σ. 65). Αν επιχειρούσε κανείς να ερευνήσει πειραματικά το ζήτημα αυτό θα ήταν αντίθετο με την ιατρική δεοντολογία, γιατί όπως υπογραμμίζει ο Tonies, κάτι τέτοιο θα σήμαινε να αφήσει κανείς αβοήθητους τους ασθενείς να τους στερήσει από οποιαδήποτε ανεγνωρισμένη ιατρική βοήθεια και να τους προσφέρει σαν μοναδική «ανακούφιση» τη θετική σκέψη (Sven Tonies, PH 11/1988, σ. 22-28).

Κατά τον Tonies είναι ανοικτό το ζήτημα κατά πόσο οι συχνές αρνητικές σκέψεις οδήγησαν σε σωματικές - ψυχικές ανωμαλίες ή κατά πόσον οι σκέψεις αυτές είναι έκφραση διαταραγμένης υγείας. «Κατά τις παρατηρήσεις μου, λέγει, θετική και αρνητική σκέψη είναι ανεξάρτητες η μία από την άλλη και δεν επηρεάζουν η μία την άλλη. Όσο και να μιλάμε στον εαυτό μας με ευχαριστημένο τρόπο, αυτό δεν έχει καμία επίδραση στο μέτρο των δυσάρεστων σκέψεων που κάνουμε για τον εαυτό μας και δεν συμβαίνει ούτε το αντίθετο. Θετικά και αρνητικά συναισθήματα είναι ανεξάρτητα το ένα από το άλλο»!

Ο Tonies επικαλείται έρευνα, της Αμερικανίδας Barbie Cassleth, η όποια έγινε σε 359 καρκινοπαθείς και απέδειξε πώς η ψυχική τους κατάσταση δεν είχε καμία επίδραση στο χρόνο του θανάτου και στη συχνότητα υποτροπής.

Ο Tonies δεν αρνείται πώς ο θετικός επηρεασμός της ψυχικής κατάστασης του ασθενούς, σαν κάτι που προστίθεται στη θεραπευτική αγωγή, μπορεί ίσως να λειτουργήσει βοηθητικά. Όμως κάθε λεγόμενη «καλύτερευση στην υγεία», είναι μόνο κάτι στιγμιαίο, όπως συμβαίνει

και με τον διαλογισμό. Ο Tonies έκανε πειράματα σε διάφορες ομάδες που ασκούσαν τη «θετική σκέψη» και σε άλλες που διαλογίζονταν τα αποτελέσματα ήσαν τα ίδια, συμπεραίνει.

Η μέθοδος των «θεραπευτών» της «θετικής σκέψης» στηρίζεται στην **αυθυποβολή**. Ο E. Coue ανέπτυξε ειδική μέθοδο ύπνωσης για να βοηθηθεί η «θετική σκέψη». Ένα είδος προγραμματισμού της σκέψης. Ο Murphy ,οικοδόμησε πάνω στη μέθοδο του Coue και την επένδυσε με θρησκευτική γλώσσα. Η χρήση της αυθυποβολής προϋποθέτει τις ανθρωπολογικές δοξασίες των ομάδων της «θετικής σκέψης», ότι μέσα στον άνθρωπο υπάρχουν δυνάμεις **«αυτοθεραπείας»**, τις οποίες πρέπει κανείς να ενεργοποιήσει με την υποβολή, με συνεχή επανάληψη «θετικών» φράσεων, κάτω από καταστάσεις υπνωτικές ή ήμι-υπνωτικές. Τέτοιες φράσεις αυτό-υποβολής είναι: «Μέρα με τη μέρα γίνομαι καλύτερα», «είμαι τέλειος και τέλεια αρμονία διαπερνά τα σώμα μου» κ.ο.κ.

Η δραστηριότητα των αυθυποβολών, στο ψυχοσωματικά πεδίο γίνεται αποδεκτή, αφού πολλές σωματικές ανωμαλίες είναι αποτέλεσμα ψυχικής επίδρασης. Γι' αυτά και μερικές φορές χρησιμοποιούνται πλασματικά φάρμακα. Όμως είναι λάθος να πούμε πως όλες οι αρρώστιες έχουν αυτήν την αιτία και θεραπεύονται με τέτοιες μεθόδους. Η παράλειψη της λήψης φαρμάκων ή η περιφρόνηση του γιατρού μπορεί να αποβούν μοιραίες. Το θύμα της «θετικής σκέψης» παρασύρεται από την αποκρυφιστική «πίστη» σε λαθεμένη συμπεριφορά, που οδηγεί πολλές φορές σε απογοητεύσεις. Έτσι όταν ο Murphy ή όποιος άλλος απόστολος της «θετικής σκέψης» κάνει λόγο για θετικά αποτελέσματα, λέει τη μισή αλήθεια.

Μερικές ομάδες προβάλλουν σαν «αποδείξεις» για τα θετικά αποτελέσματα της «συνταγής» ομολογίες πρώην ασθενών. Αυτό κάνει η **Σαηεντόλοτζυ** του Ρόν Χάμπαρτ, η οργάνωση **Σίλβα Μάιντ Κοντρόλ**, ο **«Υπερβατικός Διαλογισμός»** του Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι και πολλές άλλες. Όμως τέτοιες «μαρτυρίες» δεν έχουν αντικειμενική αξία.

Το να ασκήσει κανείς κριτική στη «μέθοδο» ή να τοποθετηθεί αρνητικά απέναντι της σημαίνει πως δεν έχει «την πιο βασική προϋπόθεση» για θετικά αποτελέσματα, την πίστη στην παντοδυναμία της «συνταγής». Αυτό σημαίνει πως δεν ασκεί την «θετική σκέψη», πως κυριαρχείται από σκέψεις «αρνητικές», πράγμα που «οδηγεί αναπόφευκτα» σε αρνητικές καταστάσεις! Γι' αυτό και κάθε κριτική ή αμφιβολία θεωρείται ανεπίτρεπτη. Η «Ψυχοδυναμική» του **Θεοφάνη Μπούκα**, για τον οποίο θα αναφερθούμε διεξοδικά σε άλλο σημείο, υπογραμμίζει ότι δεν επιτρέπεται κριτική στη μέθοδο, ούτε πρέπει να αμφισβητήσει κανείς τα αποτελέσματα της ή να πιστέψει στα «φαινόμενα» που απατούν ακόμη κι αν βλέπει κάποιο αγαπητό του πρόσωπο να πεθαίνει από φρικτή αρρώστια, πρέπει να «πιστεύει» πως είναι υγιέστατο, ότι η αποκατάσταση της υγείας έχει ήδη συντελεσθεί, κι ας μη φαίνεται αυτό εξωτερικά. Η μέθοδος της «ψυχο-δυναμικής» είναι παντοδύναμη, υποστηρίζει ο **Θεοφάνης Μπούκας**.

Όσοι χρησιμοποιούν τον όρο «πίστη» αντί για τον όρο «σκέψη», αραδιάζουν πολλά Γραφικά εδάφια που μιλούν για πίστη και προσευχή, και υπογραμμίζουν πως δεν μπορείς να προσευχηθείς για κάτι δύο φορές. Γιατί όταν το κάνεις δηλώνεις μ' αυτό τον τρόπο πως δεν πιστεύεις ότι το έλαβες και αυτό είναι αρνητική σκέψη (ή «πίστη»), που οδηγεί στην αποτυχία. Γι' αυτό συνιστούν: αν κανείς «προσευχηθεί» και «ζητήσει» οτιδήποτε από τον

«θεό», ύστερα πρέπει μόνο να εκφράσει τη βεβαιότητα πώς το «έλαβε» και να «ευχαριστήσει», όχι να το επαναλάβει σαν αίτημα στην «προσευχή»!

Έτσι η «τεχνική», σε ο, τι αφορά την ευθύνη του θεραπευτή, σε περίπτωση αποτυχίας, έχει πλήρη κάλυψη. Η αποτυχία δεν χρεώνει τον «θεραπευτή» αλλά το ίδιο το θύμα, πού δεν έδειξε «πίστη». Η «μέθοδος» αυτή οδήγησε πολλούς δυστυχείς ανθρώπους σε απόγνωση. Γιατί άραγε να μη καταλογίσουμε την αιτία της αποτυχίας στους ίδιους τούς θεραπευτές, αφού η ενοχοποίηση των θυμάτων τους αποτελεί επίσης αρνητική σκέψη; Σύμφωνα με τη «συνταγή», οφείλουν να σκέπτονται «θετικά», ότι οι ασθενείς «σκέπτονται όλο και θετικότερα», «βρίσκονται όλο και περισσότερο σε τέλεια αρμονία με το σώμα τους» και «μέρα με τη μέρα γίνονται καλύτερα»!

Όπως και να έχει το πράγμα η κίνηση της «θετικής σκέψης» δεν μπορεί να χαρακτηριστεί «επιστημονική μέθοδος». Γι' αυτό επώνυμοι επιστήμονες του κλάδου της ψυχολογίας και της ψυχιατρικής την απορρίπτουν και την θεωρούν επικίνδυνη για την σωματική υγεία και την πνευματική ακεραιότητα των ανθρώπων.

Υπογραμμίζεται πώς οι άνθρωποι αυτοί δεν διαθέτουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να καταπιαστούν με θέματα υγείας. Άλλωστε οι ίδιοι παραδέχονται πώς στερούνται των προϋποθέσεων πού προβλέπει ο νόμος, πού κατοχυρώνει τα διάφορα επαγγέλματα στο χώρο της υγείας. Γι' αυτό και μερικές από τις ομάδες αυτές, όπως η Σαηεντόλοτζυ (**ΚΕΦΕ – Κέντρο Εφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδος**), το Σίλβα Μάϊντ Κοντρόλ κ. ά. έσπευσαν να οργανωθούν σε «εκκλησίες» ή «θρησκευτικές» και «κοσμοθεωριακές» κινήσεις, παρακάμπτοντας τον εισαγγελέα και ταυτόχρονα αποκτώντας και όλα τα προνόμια των θρησκευτικών κινήσεων.

Με ποικίλους τρόπους καταβάλλεται προσπάθεια να «ξεφύγουν» την σχετική νομοθεσία στις χώρες πού υπάρχει, ή να χρησιμοποιήσουν σε άλλες χώρες, εκεί πού η νομοθεσία είναι ελλιπής ή ανύπαρκτη, όλα τα νομικά κενά. Ο E. Freitag, στο βιβλίο του «Γνώρισε την πνευματική σου δύναμη», γράφει: «Μη αφήνεις να σε πείσει και τόσο πολύ η διάνοιά σου πώς δεν έχεις γι' αυτό ή για εκείνο άδεια, ή πώς χρειάζεσαι να έχεις σπουδάσει Είναι πολύ εύκολο να ζητήσεις κάποιον και ν' αρχίσεις μαζί του κάτι εντελώς καινούργιο. Ό άλλος έχει το δίπλωμα, εσύ έχεις τα χρήματα ή την ιδέα. Επί παραδείγματι ένας γνωστός μου είχε ένα φυσιοθεραπευτικό κατάστημα (ιατρείο) χωρίς να είναι πρακτικός θεραπευτής αυτό δεν είναι καθόλου πρόβλημα»! (παραπομπή στον Thomas Kirshcner, Positiv:NNenken - Kraftig Zahien, PH 11/1988, σ. 35).

Το πρόβλημα των κενών της νομοθεσίας γίνεται αυτό τον καιρό περισσότερο αισθητό. γι' αυτό και επώνυμοι ψυχολόγοι, ψυχίατροι και άλλοι ειδικοί επισημαίνουν τον κίνδυνο και απαιτούν τη λήψη νομικών μέτρων για την αντιμετώπιση της απειλής πού προέρχεται από τις «θεραπευτικές» ομάδες της λεγόμενης «θετικής σκέψης».

Ο Tonies στην έρευνα πού μνημονεύσαμε (PH 11/1988, σ. 22-28) καταλήγει στο συμπέρασμα πώς αυτό-ονομαζόμενοι θεραπευτές, πού οργανώνουν εκδηλώσεις και σεμινάρια με δήθεν «θεραπείες», εκμεταλλεύονται για όφελος των την ανάγκη πολλών δυστυχημένων ανθρώπων, πού ζητούν βοήθεια.

Ο Hermann J. Elling του «Rica - Institut Munster» αναφέρει: «Καθημερινά έχω να κάνω με ανθρώπους που έπεσαν στην παγίδα τέτοιας ψυχοθεραπείας. Οι εκθέσεις τους είναι σχεδόν ίδιες: Ύστερα από μια ροζ πλύση εγκεφάλου, οι βασανισμένοι ασθενείς (πελάτες) παραδίδονται ευχαρίστως γεμάτοι ελπίδα στην αυταπάτη πώς στο έξης θα υπάρξει γι' αυτούς μόνο καλυτέρευση. Όμως η θετική σκέψη με κανένα τρόπο δεν διατηρείται, αντίθετα μ' εκείνο που υπόσχονται οι λύκοι με ένδυμα προβάτου της ψευτο-ψυχοσκηνής. Τούτο γίνεται περισσότερο σαφές, όταν, ύστερα από μια αστραπιαία απογείωση στα σύννεφα των προσδοκιών, χτυπήσουν το κεφάλι τους στο καπάκι με το οποίο ήθελαν να σκεπάσουν το καζάνι των προβλημάτων τους. Και όταν γίνεται όλο και πιο σαφές πώς το αποτέλεσμα στο οποίο απέβλεπαν δεν έρχεται, οι θετικοί θεραπευτές ρίχνουν αμέσως το φταιξιμο στους ίδιους, λέγοντας: δεν έκανες σωστά την άσκηση. Αυτή η σύμφορα που αναφέρεται στην αίσθηση της αυτοαξιολόγησης, σπρώχνει εκείνον που αναζητάει βοήθεια βαθύτερα στο έλος από το οποίο προσπαθεί να βγει, τραβώντας τα μαλλιά του. Το γκρέμισμα από τα ροζ σύννεφα γίνεται με ελεύθερη πτώση και μετά από μία τέτοια θεραπεία πολλοί είναι σε πολύ χειρότερη κατάσταση παρά πριν από αυτή. Με τα θύματα πρέπει τότε να ασχοληθούν οι σοβαροί θεραπευτές και συχνά χρειάζονται πολύ χρόνο για να συναρμολογήσουν τη θρυμματισμένη πορσελάνη» (H.I. Elling, ΠΗ 2/1989, σ. 65-66).

Αυτά αποδεικνύουν πώς οι «απόστολοι» της «θετικής σκέψης», που ισχυρίζονται ότι πρόκειται για «επιστημονική αλήθεια» και «τεχνική» που έχει αποδειχθεί πειραματικά, διαπράττουν απάτη, αν, φυσικά, δεν εκφράζουν τις θρησκευτικές πεποιθήσεις κάποιων επιστημόνων, τούς οποίους τυχόν επικαλούνται, και οι όποιοι θέτουν τη «θρησκευτική τους αλήθεια» πάνω από επιστημονικά δεδομένα.

Πρόκειται ασφαλώς για «θεραπευτές» με «επιχειρησιακό πνεύμα», όπως καταγγέλλει το περιοδικό *Psychologie Heute* (11/1988, σ. 22), οι όποιοι «εκμεταλλεύονται την κατ' αρχήν σωστή θέση, ότι ο άνθρωπος μπορεί να εμπνεύσει στον εαυτό του θάρρος και να χρησιμοποιήσει τις σκέψεις του εναντίον τού φόβου και της κατάθλιψης. Και η σοβαρή ψυχοθεραπεία αναγνώρισε το ρόλο τού «εσωτερικού διαλόγου». Όμως το να απολυτοποιήσει κανείς το πράγμα και να προβάλλει τη «θετική σκέψη» σαν «γενική συνταγή», αυτό είναι πράξη εγκληματική. Το κράτος οφείλει να προστατεύσει τούς πολίτες του από τέτοιους ασυνείδητους εκμεταλλευτές, που θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους και την ψυχική τους ισορροπία.

Ιδεολογική αντιπαράθεση - Χριστιανική θεώρηση

Κατ' αρχήν πρέπει να υπογραμμίσουμε πώς η νέα «συνταγή» στηρίζεται σε αντιχριστιανικές αντιλήψεις περί Θεού, περί κόσμου, περί ανθρώπου.

Κατά τη Χριστιανική πίστη ο Θεός είναι Τριαδικός και κοινωνία προσώπων, δεν είναι κάποια απρόσωπη δύναμη που σκορπίζεται παντού.

Αντίθετα, σύμφωνα με τις δοξασίες των αποστόλων της νέας τάσης, δεν υπάρχει προσωπικός Θεός. «Θεός» ονομάζεται «η ολότητα τού Πνεύματος», η «συμπαντική Κοσμική Αρχή της Ζωής». Επίσης υπογραμμίζεται πώς αυτός είναι ο «θεός» που αναφέρεται στη Βίβλο και που έχει πολλά ονόματα, «Θεός, Αλλάχ, Βράχμα, Παν-Πνεύμα κ.ο.κ. (J. Murphy, Die Kosmische

Σε άλλο σημείο ο Murphy αναφέρει: «**Αν το δει κανείς ψυχολογικά, Θεός γίνεται για σας αυτό που εκλαμβάνετε για Θεό... είτε τον ονομάζετε Αγία Τριάδα ή Δημιουργό, είτε Αλλάχ, Βράχμα ή Βίσνου, Ανώτατη Ψυχή ή Πρόνοια, άπειρη Σοφία ή Πανταχού Παρουσία, Κατασκευαστή του Σύμπαντος ή Θεϊκό Πνεύμα, Ανώτατο Όν, Αρχή της Ζωής, Ζώντα Θεό ή Δημιουργική Παντοδυναμία, δεν έχει σημασία**» Murphy, Die Gesetze, σ. 67).

Ο «θεός» που κηρύττει η κίνηση της «θετικής σκέψης» είναι «άλλος θεός», δεν είναι ο Θεός της αγίας Γραφής, ο οποίος είπε: «Εγώ ειμί Κύριος ο Θεός σου... ουκ εσονταί σοι θεοί έτεροι πλην εμού, ου ποιήσεις σεαυτό είδωλον;.. εγώ γαρ ειμί Κύριος ο Θεός σου, Θεός Ζηλωτής» (Έξοδ. κ. 2-5). Δεν είναι Εκείνος, που στο πρόσωπο του γιου και Λόγου Του διευκρίνισε: «Εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η Ζωή, ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα ειμή δι' εμού» (Ιω. ιδ' 6). Δεν υπάρχει τίποτε το κοινό ανάμεσα στον προσωπικό Θεό των Χριστιανών, που είναι Πατέρας, και στις περί Θεού αντιλήψεις της νέας κίνησης, στο «θεό μέσα μας». Στη «θετική σκέψη» τη θέση του Θεού παίρνει ο ίδιος ο άνθρωπος. Μέσα μας, λέγει ο Murphy, και οι οπαδοί του, βρίσκεται η απεριόριστη θεϊκή δύναμη. Αυτό θυμίζει την αντίληψη των κατοίκων της Σαμάρειας για τον Σίμωνα μάγο: «ούτος εστίν η δύναμις του Θεού η μεγάλη»! (Πράξ. η' 10).

Οι πιστοί της «θετικής σκέψης» στρέφονται αυτοερωτικά στον εαυτό τους και προβάλλουν ιδιαίτερα την αυτο-αγάπη. Ο ίδιος ο Murphy, μιλάει γι' αυτό. Αγάπη προς τον εαυτό μας», λέγει, «σημαίνει κατά την ορθή Βιβλική (!) έννοια, να γνωρίζουμε το Ζων πνεύμα μέσα μας, να το τιμούμε, να το δοξάζουμε, να το σεβόμαστε και να του είμαστε πιστοί χωρίς περιορισμούς»(Murphy, Die Kosmische Dimension, σ. 45).

Εδώ απολυτοποιούνται οι δυνατότητες του ανθρώπου και ο ίδιος θεοποιείται προς αυτή την κατεύθυνση εργάζεται η όλη τάση της «θετικής σκέψης» που δεσπόζει στις περισσότερες αποκρυφιστικές ομάδες και της λεγόμενης «Νέας εποχής». Η προσδοκία της κίνησης εκφράστηκε από τη φεμινίστρια Gloria Steinlem: «Ελπίζω ότι στο έτος 2000 θα διαπαιδαγωγήσουμε τα παιδιά μας να πιστεύουν στις δυνατότητες του ανθρώπου και όχι πλέον στον Θεό» σ' αυτό αποβλέπουν και όλες οι ψυχο-λατρείες, στις όποιες συγκαταλέγονται οι ομάδες που προβάλλουν σαν «συνταγή» τη «θετική σκέψη».

Υπογραμμίζουν πώς για να επιτύχει κανείς δραστικά αποτελέσματα είναι ανάγκη να ακολουθήσει τις τεχνικές που προσφέρουν αυτές στα διάφορα σεμινάρια (D. Hunt - T.A. MCmahon, Die Velführung des Christentums, Factum 6/1987, σ. 9).

Ο Murphy, χρησιμοποιεί εδάφια από την αγία Γραφή και χριστιανικούς όρους. Το ίδιο κάνει και ο Jose Silva, ο Θεοφάνης Μπούκας και άλλοι. Όμως αυτό και μόνο δεν δικαιώνει τις δοξασίες της «θετικής σκέψης» με βάση τη Χριστιανική πίστη. **Όταν αυτοί μιλούν για «πίστη», εννοούν κάτι που δεν αναφέρεται έξω από τον άνθρωπο, αλλά μέσα στον άνθρωπο, τη σκέψη και τη διανοητική στάση.** «Πίστη» σημαίνει εδώ θετική σκέψη, πεποίθηση στις απεριόριστες δυνατότητες του «εαυτού» μας, του υποσυνείδητου, που ταυτίζεται με τον «θεό». Μεταξύ πίστης και σκέψης δεν υπάρχει διάφορα, λέγει ο Murphy. Γι' αυτό και δεν χρειάζεται ο άνθρωπος να πιστεύει σε κάποια δύναμη έξω από τον εαυτό του. Με τον «προγραμματισμό» της «πίστης» ή της «σκέψης», μπορεί ν' αλλάξει τα πάντα, «αυτό που πιστεύετε, γίνεσθε» (Die Gesetze, σ. 35), «σκέπτεστε καλό, αποτέλεσμα είναι το καλό,

σκέπτεστε κακό, ακολουθεί κακό» (J. Murphy, Das I Ging Orakel Ihres Unterbewusstseins, Genf 1980, σ. 39).

Αυτού του είδους η «πίστη» είναι μόνο στάση της σκέψης και εμπιστοσύνη στη δύναμη του υποσυνείδητου. Μια τέτοια «πίστη» ενισχύεται με τις τεχνικές των διαφόρων ομάδων, που υπόσχονται την κατασκευή του «**υπεράνθρωπου**». Η «πίστη» έχει την αναφορά της σε μυστικές δυνάμεις που δήθεν υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο, τις όποιες ο αποκρυφισμός της «θετικής σκέψης» υπόσχεται να δραστηριοποιήσει, σύμφωνα με τις επιθυμίες του ανθρώπου.

Έτσι η τάση αυτή συνδέεται με τις αποκρυφιστικές ομάδες και τα τελετουργικά της μαγείας.

Ακόμη και αν γίνεται λόγος για τον Ιησού Χριστό ή χρησιμοποιούνται Γραφικά εδάφια, η «πίστη» δεν προσδιορίζει το περιεχόμενο του Χριστιανικού όρου.

Η Χριστιανική πίστη έχει την αναφορά της στον Θεό, που είναι πρόσωπο και ΟΧΙ κάποια απρόσωπη «Συμπαντική» Δύναμη. Δεν αναφέρεται στον εαυτό μας ούτε αποτελεί δύναμη «καθ' εαυτήν», που δρα επειδή ο άνθρωπος «πιστεύει» σ' αυτήν. Αν ήταν έτσι, δεν θα επρόκειτο για πίστη στον Θεό, αλλά για δύναμη που απευθύνεται «στον Θεό», με σκοπό να τον εξαναγκάσει να κάνει αυτό που ο άνθρωπος «πιστεύει», ένα είδος «προγραμματισμού» του «Θεού», προσαρμοσμένου στην ανθρώπινη θέληση!

Αν ο άνθρωπος «θεραπεύεται», επειδή πιστεύει ότι η θεραπεία θα γίνει, η δύναμη βρίσκεται στη σκέψη του ανθρώπου. Τότε ο «Θεός» θα ήταν μόνο «βοηθητικό» μέσο για την ενίσχυση της σκέψης, ή, όπως παρατηρήθηκε από ξένο ερευνητή, «ένα ναρκωτικό που δραστηριοποιεί λίγο πιο πολύ την πίστη μας αν όλα λειτουργούν με το νόμο της επιτυχίας, τότε ο Θεός περιπτεύει και η Χάρη Του είναι χωρίς νόημα»!

Ο χριστιανός δέχεται την πίστη όχι σαν αποτέλεσμα δικών του προσπαθειών, αλλά σαν δώρο Θεού, σαν καρπό του Αγίου Πνεύματος. Πιστεύει ακόμη πώς και η αληθινή χαρά και η ειρήνη είναι δώρα του Θεού, όχι αποτελέσματα κάποιων «τεχνικών» που προσφέρονται με υψηλή αμοιβή στα διάφορα σεμινάρια των κινήσεων της «θετικής σκέψης» (πρβλ. Γαλ. ε' 22). Κάθε πιστός Χριστιανός δεν εμπιστεύεται στον εαυτό του, σε κάποιες «δυνάμεις μέσα του», αλλά αναμένει βοήθεια «από τα έξω». Η πίστη του αναφέρεται στον Θεό, δεν είναι πίστη στην πίστη. Αυτό το βεβαιώνει η αγία Γραφή: «Έχετε πίστιν Θεού...!» (Μαρκ. ια' 22).

Αύτη η πίστη είναι «ανοικτή» σε διόρθωση από τα έξω, όχι «από τα μέσα», όπως λόγου χάρη κηρύττει ο Jose Silva, που μιλάει για νοησιарχική «διόρθωση» και παρακινεί τούς οπαδούς του να διαλογιστούν απλώς τη λέξη: «άκυρον, άκυρον»!! Η δική μας πίστη δεν είναι «διαλογιστική», περιλαμβάνει και την τήρηση των εντολών του Θεού. Μ' αυτόν τον τρόπο αναπτύσσεται η σχέση υπακοής ανάμεσα στον άνθρωπο και στο αντικείμενο της πίστης του, δηλαδή στον πανάγαθο Θεό. Ο χριστιανός παρακινείται να αγωνίζεται για την πίστη, που παραδόθηκε «άπαξ» στους αγίους (Ιούδα 3) όχι για την πίστη που ταυτίζεται με τις δικές μας προσωπικές επιθυμίες.

Η «πίστη» των ομάδων της «θετικής σκέψης» είναι είδος αυθυποβολής. **Πιστεύεται πώς το αποτέλεσμα δεν εξαρτάται από τη Θεία Βούληση, αλλά από τη βεβαιότητα της «πίστης», από την ένταση με την οποία ασκείται η «θετική σκέψη».**

Για τον Χριστιανό τα πάντα βρίσκονται στην κυριότητα του Θεού και Εκείνος μοιράζει τα

χαρίσματά Του, σύμφωνα με τη Θεία Του βούληση (Α' Κορ. ιβ' Π. Έβρ. β' 4). Όμως η θετική σκέψη ή «πίστη» υπόσχεται: «Τα πάντα είναι δικά σας σεις οι ίδιοι είσθε οι δημιουργοί, αρκεί να σκεφθείτε δημιουργικά». Έτσι η Κυριότητα του Θεού παραδίδεται στη δύναμη της σκέψης, είτε θετική είναι, είτε αρνητική. Ο απόλυτος «κύριος» είναι πλέον η σκέψη ή η «πίστη» μας και ο «θεός» πρέπει να κάνει αυτό που περιμένουμε από αυτόν, γιατί όσα πιστέψουμε ή σκεφθούμε, πρέπει να γίνουν πραγματικότητα με αυτόματες διαδικασίες δεν χρειάζεται προσωπική σχέση αγάπης με τον προσωπικό Θεό.

Αυτή η «πίστη» μπορεί να ενισχυθεί από την «προσευχή» ισχυρίζεται ο Murphy. Αλλά και πάλι εδώ χρησιμοποιείται χριστιανικός όρος με άλλο περιεχόμενο. Οι «προσευχές» του Murphy, είναι στην πραγματικότητα «συζήτηση με τον εαυτό μας». Ο Murphy, λέγει: **«Χριστιανοί, βουδιστές, μωαμεθανοί και ορθόδοξοι Ιουδαίοι εισακούονται με όμοιο τρόπο... Μόνο και μόνο επειδή πνευματικά και ψυχικά διαπερνώνται από την πεποίθηση ότι θα εισακουσθούν οι προσευχές τους... Βασικά το ότι μια προσευχή εισακούεται, δεν είναι τίποτε άλλο, από την πραγματοποίηση μερικών επιθυμιών της καρδιάς».** Ο Murphy, κάνει μάλιστα λόγο για «επιστημονική προσευχή» και μ' αυτό τον όρο κατανοεί «την αρμονική σύμπραξη των συνειδητών και υποσυνείδητων πνευματικών δυνάμεων, που χρησιμοποιούνται για, την πραγμάτωση ορισμένου σκοπού, με την βοήθεια επιστημονικά ασφαλών μεθόδων» (Murphy, Das I ging Orakel, σ. 17.15).

Αν κανείς προσευχηθεί «σωστά», τότε τίθεται σε λειτουργία ένας παγκόσμιος νόμος και φέρνει αποτελέσματα, δεν μπορεί να γίνει αλλιώς! Αυτή η αντίληψη κυριαρχεί και σε αμερικανικούς κύκλους νεοπεντηκοστιανών **«ευαγγελιστών - θεραπευτών»**, που ακολουθούν την κίνηση της λεγόμενης «θετικής ομολογίας».

Έτσι ο Charles Capps, ηγετικό στέλεχος αυτής της τάσης, αναφέρει: «Δεν είναι απλά θεωρία, αλλά πραγματικότητα. Εδώ πρόκειται για πνευματικό νόμο. Λειτουργεί κάθε φορά, με την προϋπόθεση πώς θα σκεφθούμε σωστά. Τούς πνευματικούς νόμους τούς θέτει κανείς αμέσως σε κίνηση, μόλις εκφράσει τις λέξεις... τότε όλα όσα πει κανείς, θα συμβούν». Ο πάστορας Yonggi Choe, από την ίδια κίνηση, το διατυπώνει αυτό: «Με το λόγο που εκφράζουμε, δημιουργούμε μόνοι μας τις συνθήκες» (D. Hunt - T.A. McMahon, σ. 7). **Εδώ υποστηρίζεται πώς ο ίδιος ο Θεός υπόκειται στους «πνευματικούς νόμους».** Όμως αυτό αποτελεί τη βάση κάθε τελετουργικού στο σκηνικό της **μαγείας** και γενικότερα στον αποκρυφισμό. Δεν είναι η χάρη του Θεού που ενεργεί, η όποια προϋποθέτει ταπείνωση από μέρους του ανθρώπου, που καλείται να εκζητήσει το έλεος του Θεού. Ο Θεός μπορεί κατά την αντίληψη αυτή να εξαναγκασθεί από τούς «νόμους».

Αυτό που μένει για τον άνθρωπο είναι να ανακαλύψει τούς «νόμους» και να εφαρμόσει τις κατάλληλες τεχνικές για να τούς δραστηριοποιήσει. Αυτό είναι ακριβώς εκείνο που ο αρχαίος Όφιος συνεβούλευσε την Εύα!

Χαρακτηριστικό είναι το ακόλουθο παράδειγμα, που διηγείται η Gloria Copeland, οπαδός της «θετικής ομολογίας». Πρόκειται για την εκπλήρωση της επιθυμίας της να αποκτήσει ένα σπίτι:

«Παρατήρησα με τον καιρό πώς είχα πλέον την εξουσιοδότηση γι' αυτό το σπίτι και την

εξουσιοδότηση για τα χρήματα που χρειαζόμαστε να το αποκτήσω. Τότε είπα: «Στο όνομα του Ιησού παίρνω τώρα την εξουσιοδότηση για τα χρήματα που χρειαζόμαστε (ανέφερα ακριβώς το ποσό). Σε διατάσσω να έλθεις σε μένα... στο όνομα του Ιησού. Σεις, πνεύματα διακονίας, πηγαίνετε και φέρτε το μου εδώ. Και αφού μιλάμε για αγγέλους... αν σεις γίνεσθε η φωνή του Θεού στη γη, με το να βάζετε τα λόγια Του στο στόμα, τότε στείλτε τους αγγέλους σας να δουλέψουν, είναι πολύ εκπαιδευμένοι και ικανοί βοηθοί, γνωρίζουν πολύ καλά πώς να καταπιαστούν με το ζήτημα» (Gloria Copeland, *God's Will is prosperity*, Harison House 1987, σ. 48-49).

Οι άνθρωποι της «θετικής ομολογίας» παραπέμπουν στην αγία Γραφή, παρακινούν τους πιστούς να προσεύχονται, να ζητούν από τον Θεό και τους βεβαιώνει πώς αυτό που ζητούν θα τους δοθεί, αν έχουν πίστη, θα λάβουν όσα ζητούν στην προσευχή. Δεν παραλείπουν βέβαια να παραπέμπουν στην αγία Γραφή (Ματθ. Ζ' 7 και 22).

Αλλά η προσευχή του χριστιανού δεν απευθύνεται στο υποσυνείδητο του, δεν ταυτίζεται με τη «σκέψη», αναφέρεται στο όνομα και στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, γιατί αυτός είναι ο «δρόμος» (ΐω. ιδ' 6, Ματθ. ιστ' 24. ιη' 20). Ο Χριστός δεν βρίσκεται «μέσα μας», δεν είναι ο «εαυτός μας» σε «Χριστική κατάσταση». Πρέπει να τον καλέσουμε να έλθει (Αποκ. γ' 20). Η χριστιανική προσευχή όλα τα περιμένει από τον Θεό, ο οποίος δεν ταυτίζεται με τη «δύναμη της συνείδησης», αλλά έχει προσωπική υπόσταση.

Ο Θεός είναι ελεύθερος να ακούσει τις προσευχές μας ή και να μη τις εισακούσει. Εμείς τότε πρέπει να λέμε: «Γεννηθήτω το θέλημά σου» (Ματθ. στ. 10). Ο Κύριος μας αγαπά γι' αυτό και δεν ικανοποιεί ανόητες επιθυμίες, που τυχόν θα του ζητήσουμε, οι οποίες εάν εισακούοντο θα οδηγούσαν στην καταστροφή. Οι χριστιανοί γνωρίζουμε πώς αυτά που ζητάμε στην προσευχή πρέπει να είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και όχι σύμφωνα με την δική μας επιθυμία. Μόνο τότε μας ακούει ο Θεός και ανταποκρίνεται στα αιτήματά μας (ΐω. ε' 14-15).

Ο χριστιανός ξεκινάει πάντοτε από την αγάπη προς τον Θεό, όχι από τον εαυτό του. Γι' αυτό και παρακαλεί τον Θεό να του διδάξει Εκείνος πώς πρέπει να προσευχηθεί και τι πρέπει να ζητήσει στην προσευχή του. Η προσευχή λοιπόν υπόκειται στη διόρθωση του Θεού. Η αγία Γραφή μας λέγει πώς ο πιστός προσεύχεται οδηγούμενος από το Άγιο Πνεύμα, όχι από τη δική του προσωπική θέληση (Ρωμ. η' 15).

Ακόμη ο χριστιανός πρέπει να διαθέτει αγνή καρδιά, μόνο τότε μπορεί να απευθυνθεί στον Θεό με την προσευχή και να περιμένει το έλεος του Θεού. «Αγαπητοί, εάν η καρδιά μας δεν μας κατακρίνει, τότε έχουμε το θάρρος να πλησιάσουμε τον Θεό και παίρνομε από αυτόν ό,τι ζητάμε, διότι τηρούμε τας εντολάς του και κάνομε εκείνα που είναι αρεστά. Και αυτή είναι η εντολή Του: Να πιστεύομε εις το όνομα του Υιού αυτού Ιησού Χριστού και να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, σύμφωνα με την εντολή που μας έδωκε. Όποιος τηρεί τας εντολάς του μένει εν τω Θεώ και ο Θεός εν αυτώ» (Α' ΐω. γ' 21-24).

Η αγάπη μας στο Χριστό αποτελεί προϋπόθεση της αγάπης του Θεού Πατέρα και προϋπόθεση για να εισακουσθούν οι προσευχές μας, που γίνονται στο όνομα του Χριστού (ΐω. ιστ' 26-27).

Οι απόστολοι της νέας «συνταγής» κηρύττουν πώς η «θετική σκέψη» οδηγεί σε όλο και

μεγαλύτερη πρόοδο και πώς η «άλλη πλευρά» είναι ανύπαρκτη, γιατί η ευημερία έχει την αίτια της στη «θετική σκέψη» και μόνο σ' αυτήν. Όμως αυτό δεν είναι η ελπίδα των χριστιανών. Η αγία Γραφή υπογραμμίζει και την πραγματικότητα του πόνου και της ασθένειας του σταυρού, πού αξιολογείται θετικά και όχι αρνητικά.

Η Βίβλος δεν κηρύττει την αυτό-ύψωση, αλλά την πίστη στο σταυρό του Κυρίου. Το κήρυγμα του σταυρού δεν είναι για τον χριστιανό μωρία, αλλά καύχημα και πηγή σωτηρίας είναι «δύναμις Θεού» (Α' Κορ. α' 18. 22-23. Γαλ στ' 14). Η ειρήνη για τον χριστιανό θεμελιώνεται στο σταυρό του Χριστού, όχι σε κάποιες δικές μας «θετικές σκέψεις» (πρβλ Εφεσ. β' 14-16)' δεν υπάρχει άλλου η σωτηρία (Πράξ. δ' 12. Ίω. ιδ' 6).

Ο πιστός γνωρίζει πώς πρόκειται να έλθουν δύσκολες ήμερες και καιρός «αποστασίας» (Β' Θεσ. β' 1-2) και ότι πρέπει να αγρυπνεί, γιατί όλα θα έλθουν ξαφνικά (Λουκ. κα' 34-35)' δεν φθάνουν κάποιες «θετικές σκέψεις». Ο απόστολος Παύλος είναι εναντίον της αισιοδοξίας. Δεν κηρύττει την ευημερία και την επιτυχία σ' αυτό τον κόσμο, αλλά την κρίση. Η τελευταία εκπλήρωση της προφητείας θα είναι ο Αντίχριστος. Θα έλθουν πολλοί και θα ισχυρίζονται πώς είναι «ο Χριστός». Ο άνθρωπος του Σατανά, ο Αντίχριστος, θα διεκδικήσει τη θέση του Χριστού και θα πλανήσει πολλούς (Ματθ. κδ' 5. 24).

Ο Χριστός δεν μας απαλλάσσει από τη **θλίψη**, αντίθετα, μας λέγει πώς θα έχουμε θλίψη μέσα στον κόσμο. Όμως δεν πρέπει να χάνουμε το θάρρος μας, γιατί Εκείνος νίκησε τον κόσμο (Ματθ. κδ' 9.21. 2930. Ίω. ιστ' 33). Όποιος αρνείται αυτή την πλευρά της αλήθειας σμικραίνει την αλήθεια του Θεού και είναι ψευδοδιδάσκαλος. Αν βέβαια πηγαίνουν όλα καλά, ο καθένας μπορεί εύκολα να γίνει οπαδός της «θετικής σκέψης». Όμως σε καιρούς κρίσης έρχεται η άλλη όψη της αλήθειας στην επιφάνεια και οδηγεί σε ανασφάλεια και σύγχυση.

Ο Χριστιανός έχει άλλη αντίληψη για την ευτυχία και τη σωτηρία. Την ταυτίζει με την αρμονία και την ειρήνη με τον Θεό και τούς συνανθρώπους. Δεν την εκλαμβάνει εγωκεντρικά, αλλά σε αναφορά με τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Γι' αυτό μπορεί να χαρεί μ' εκείνους πού χαίρονται και να κλάψει μ' εκείνους πού κλαίουν (Ρωμ. ιβ' 15. Α' Κορ. ιβ' 26). Μπορεί να ευχαριστήσει τον Θεό επειδή οι περιστάσεις της ζωής του είναι ευχάριστες, αλλά και για τα βάρη πού κλήθηκε να σηκώσει στη ζωή του, και τα δύο σημαίνουν σωτηρία, όχι μόνο το ένα (Α' Θεσ. ε'18. Έφεσ. ε' 20).

Εκείνος πού θέλει να ακολουθήσει τον Χριστό πρέπει πρώτα να απαρνηθεί τον εαυτό του, και αν θέλει να σώσει την ψυχή του, πρέπει να πεθάνει γιατί τι θα ωφεληθεί αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο και ζημιωθεί την ψυχή του; (Ματθ. ιστ' 24-26). Στη νέα κίνηση βλέπουμε ακριβώς το αντίθετο. Αυτό φαίνεται από την έννοια πού δίδεται στον όρο αμαρτία.

Για τον πιστό η αμαρτία ταυτίζεται με την αυτονομία του ανθρώπου. Γι' αυτό ο απόστολος Πέτρος παρακινεί: «Ταπεινώθητε ουν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού ίνα υμάς υψώσει εν καιρώ» (Α' Πέτρ. ε' 6). Ο ίδιος ο Κύριος εταπείνωσε τον εαυτό του, «γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου» και ο απόστολος συμπεραίνει πώς πρέπει να υπάρχει και σε μας το ίδιο φρόνημα, «Ο και εν Χριστώ Ιησού», ο οποίος «εκένωσεν εαυτόν»(Φιλ β' 5-8).

Αντίθετα οι οπαδοί της «θετικής σκέψης» παρακινούνται να έχουν αίσθηση της δικής τους

αξίας και να αποκτήσουν τη «γνώση» των δήθεν απεριορίστων δυνατοτήτων τους. 'Η μόνη «αμαρτία» που υπάρχει γι' αυτούς είναι η άγνοια των νόμων που τούς προσφέρουν αυτές τις «δυνατότητες»: «Αμαρτάνειν σημαίνει... να προσπεράσει κανείς το νόημα της ζωής και να χάσει το δρόμο της υγείας, της ανθρώπινης ευτυχίας και της εσωτερικής ειρήνης», λέγει ο Murphy (Die Gesetze, σ. 45). Αμαρτία δεν είναι η αποστασία του ανθρώπου από την αγάπη του Θεού, αλλά η άγνοια των «νόμων» που λειτουργούν αυτόματα. Αυτό είναι, λέγουν, εκείνο που οδηγεί στην ασθένεια και στη δυστυχία.

Το να είναι κανείς ασθενής, πτωχός, θλιμμένος, αυτό είναι αμαρτία. Ο τελικός σκοπός της «ηθικής τάξης» είναι η ηδονή. Η όλη διδαχή αποσκοπεί στην απόκτηση της ηδονής ενώ ηδονή και ευτυχία ταυτίζονται. «Χρήματα δεν είναι κάτι καλό, αλλά κάτι πολύ καλό». «Φτώχεια είναι πνευματική αρρώστια» (Murphy, Davv I ging Orakel, σ. 123-124). Όποιος είναι φτωχός, δεν έχει σωστή πνευματική στάση. Όποιος σκέπτεται θετικά, ικανοποιεί όλες του

Το να θελήσει κανείς να «σταυρώσει» τον εαυτό του, ακόμη και όταν πρόκειται για τη σωτηρία των άλλων είναι αμαρτία, γιατί χάνει «το σκοπό του», που είναι η ηδονή και όχι ο πόνος. «Το να χάσεις το σκοπό σου ή να μην τον φθάνεις, είναι αμαρτία - τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο. Γι αυτό αν δεν επιδιώκετε υγεία, ευημερία επιτυχία, ψυχική ειρήνη, αγάπη και ευτυχία - γνήσια αυτοπραγμάτωση, είναι αμαρτία» (Murphy, Energie aus dem kosmos, Genf 1977, σ.87).

Το να θεωρήσει κανείς τον εαυτό του αμαρτωλό, λογίζεται «αρνητική σκέψη», μόνο τότε γίνεται «αμαρτωλός» και αυτοβυθίζεται στη δυστυχία. Δεν είναι αυτό το «αντίστροφο ευαγγέλιο»; 'Ο Χριστός δεν κήρυξε ένα τέτοιο «ευαγγέλιο». Αντίθετα ήλθε να αναζητήσει τον αμαρτωλό άνθρωπο, εκείνον που παραδέχεται την αμαρτωλότητά του, και να τον οδηγήσει στη μετάνοια. 'Όχι στην αυτοσωτηρία, αλλά στην εν Χριστώ σωτηρία (Λουκ. ε' 32. Α' Τιμ. α' 15). 'Η αγία Γραφή δεν διδάσκει πώς οι ενάρετοι θα ευδοκιμούν, αλλά το αντίθετο, «πάντες οι θέλοντας ευσεβώς ζην εν Χριστώ Ιησού διωχθήσονται», ενώ οι πονηροί άνθρωποι και «γόητες», δηλαδή οι απατεώνες, «θα προκόψουν εις το χειρότερο, πλανώντες και πλανώμενοι». Γι αυτό και ο απόστολος παρακινεί τον Τιμόθεο: «Συ όμως, μένε σ' αυτά που έμαθες και για τα όποια απέκτησες βεβαιότητα» (Β' Τιμ. γ' 12-14).

Ο χριστιανός δεν αποβλέπει στην αυτοσωτηρία, ή στη λεγόμενη «αυτοπραγμάτωση». Αντίθετα, για την κίνηση της «θετικής σκέψης», η «αυτοπραγμάτωση» είναι ο ανώτατος στόχος που επιτυγχάνεται με την εναρμόνιση του ανθρώπου στους «νόμους», που δρουν τυφλά. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980 συνήλθε το Α' Ευρωπαϊκό Συνέδριο Νέας Σκέψης», για να τονισθεί με απόλυτο τρόπο η «αυτό-υπευθυνότητα, η αυτονομία, η αυτοσυναίσθηση και αυτοπραγμάτωση του ανθρώπινου ατόμου, σε συμφωνία με τη φύση, το Δημιουργό της, δηλαδή τον Θεό και την Βίβλο, όπως και με άλλες άγιες Γραφές» (Der Naturartzt 8/1983, σ. 20).

Οι πιστοί της «Νέας σκέψης» δεν αποβλέπουν λοιπόν στην εν Χριστώ σωτηρία. 'Η αναζήτηση τους δεν βρίσκεται σε αρμονία ούτε με την αληθινή φύση του ανθρώπου, που κατά την Χριστιανική πίστη είναι κοινωνία προσώπων και όχι εγωιστικό ον, κλεισμένο στον εαυτό του επειδή έχει τη συναίσθηση της αυτάρκειας. Δεν βρίσκεται σε αρμονία ούτε με τον Θεό, όπως αποκαλύπτεται στην αγία Γραφή, ούτε και με το σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο (ευαγγέλιο). Είναι «σωτηρία» προερχόμενη από το υποσυνείδητο. Γι αυτό και σχετικό άρθρο

του Iothar Gassmann, πού δημοσιεύθηκε γι' αυτό το θέμα στο περιοδικό Factum έχει τίτλο: «σωτηρία από το υποσυνείδητο» (Factum 6/1984, σ. 18-28).

Ο Murphy δεν μπορεί να μετανοήσει ή να ζητήσει συγχώρηση από τον Θεό, αλλά μόνο από τον εαυτό του, «αν εμείς συγχωρούμε τούς εαυτούς μας θα συγχωρηθούμε», λέγει και καταλήγει: «αυτοκαταδίκη είναι κόλαση, αυτοδικαίωση είναι η ειρήνη του ουρανού» (Παραπομπή, βλ. στον I. Gassmann, Factum 6/1984,σ.20).

Ο Murphy και όσοι ακολουθούν τις δοξασίες του μένουν ασυγχώρητοι και μακριά από τη σωτηρία, γιατί κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να σώσει τον εαυτό του. Και ο Θεός δεν σώζει εκείνους πού δεν επιθυμούν τη δική Του σωτηρία, δεν σώζει όσους υψώνουν το δικό τους θέλημα πάνω από το θέλημα του Θεού. Εκείνους πού συνειδητά περιφρονούν το σχέδιο της αγάπης του Θεού και το αντικαθιστούν με οποιοδήποτε σχέδιο «αυτοσωτηρίας», μέσω της «Γνώσης». Το μόνο πού μπορούν να επιτύχουν με μια «γνώση» ξεκομμένη από τον Θεό, θα είναι η Γνώση της δικής τους γυμνότητας, όχι ή επίγνωση της αλήθειας πού ελευθερώνει(Ίω. η' 32).

Αυτή ή αλήθεια δεν βρίσκεται στο υποσυνείδητο του ανθρώπου, αλλά είναι ο Ιησούς Χριστός, πού είπε: «**ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ει μη δι' εμού**» (Ίω. ιδ' 6).

ΟΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ

Αρχιμ. π. Βαρνάβα Λαμπρόπουλου

Θεμελιώδες δόγμα της Νέας Εποχής είναι ο ΟΛΙΣΜΟΣ. Τι σημαίνει «Ολισμός». Τι σημαίνει «ολιστική θεώρηση του κόσμου»; Ας πάρουμε οδηγό μας έναν από τους αποστόλους της Νέας Εποχής τον Fritjof Capra.

Ο Κάπρα το 1982 έβγαλε ένα βιβλίο με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Σημείο στροφής. Θεμέλιοι λίθοι για μια νέα όψη του κόσμου». Εκεί μεταξύ των άλλων λέει τα εξής: «Η σοβαρότητα και η παγκόσμια έκταση της σημερινής κρίσης δείχνει πως, κατά πάσα πιθανότητα, ο πλανήτης μας έφτασε σε ένα σημείο στροφής. Μιας στροφής, που θα οδηγήσει σε μια αλλαγή χωρίς προηγούμενο. Και για να καταλάβωμε αυτήν την παγκόσμια αλλαγή, χρειάζεται να ξεθεμελιώσωμε τον παλιό τρόπο σκέψης μας, να γκρεμίσωμε τις παλιές αξίες και να τα δούμε όλα με καινούργιο μάτι. Με το μάτι του ολισμού».

Ας δούμε πρώτα πως φαίνεται ο κόσμος μέσα από τα παραμορφωτικά γυαλιά του ολισμού.

α. Τάυτιση Θεού και κόσμου.

Κατ' αρχήν δεν υπάρχει διαφορά ουσίας μεταξύ του κόσμου και του Θεού. Θεός και κόσμος είναι κατ' ουσίαν ΕΝΑ. Έτσι δεν υπάρχει προσωπικός Θεός, αλλά μόνο ένα «Παγκόσμιο Συμπαντικό Πνεύμα»! Μια «Παγκόσμια Συμπαντική Ενέργεια». Αν μπορούμε να κάνουμε λόγο για Θεό, τότε ο Θεός πρέπει να περιλαμβάνει την ολότητα αυτής της παγκόσμιας ενέργειας. Όλα τα όντα του ορατού και αοράτου κόσμου δεν είναι τίποτε άλλο παρά εκδηλωμένες μορφές, «προβολές» όπως τις λένε της θείας ουσίας.

Προφανώς πρόκειται για μια από τις γνησιότερες μορφές πανθεισμού, κατά την οποία τα πάντα είναι «Θεός». Και αυτός ο εντός εισαγωγικών «Θεός» σε κάθε ομάδα έχει και διαφορετικό όνομα. Άλλος τον λέει «Συμπαντική Ενέργεια», άλλος τον λέει «Κοσμική Υπερσυνειδητότητα», άλλος τον λέει «Υπέρτατο Ένα», άλλος τον λέει «Εαυτό» (το Ε με κεφαλαίο). Ο καθένας τον ονομάζει όπως θέλει.

Έτσι το βασικό θεώρημα της Νέας Εποχής λέει: Τα πάντα είναι Ένα. Δεν υπάρχει κανένας διαχωρισμός. Τα πάντα προέρχονται από το Ένα δια «προβολής» ή «εκροής» και ταυτίζονται κατ' ουσίαν με το Ένα.

β. Η δημιουργία του κόσμου είναι αποτέλεσμα ανάγκης

Αφού, όμως, δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα στην ουσία του Θεού και στις ενέργειές του, αφού τα πάντα προήλθαν δια προβολής ή εκροής της Θείας Ουσίας, τότε η δημιουργία είναι αποτέλεσμα ανάγκης και όχι καρπός της αγάπης και της ελευθερίας του Θεού. Και μ' αυτήν την έννοια η δημιουργία αποτελεί «πτώση του Θεού»· «θυσία του Θεού», όπως την ονομάζουν οι εκπρόσωποι της νεοεποχίτικης κίνησης του «Εσωτερικού Χριστιανισμού». Και λέγοντας «θυσία του Θεού», εννοούν την διαφορά ανάμεσα στην «εκδηλωμένη» Θεότητα που είναι αναγκαστικά διασπασμένη, κομματιασμένη στα διάφορα όντα και στην «ανεκδήλωτη» Θεότητα, δηλαδή την απεριόριστη και απόλυτα ελεύθερη Θεότητα.

Με άλλα λόγια, κατ' αυτούς, η Θεός έπαθε ζημιά δημιουργώντας τον κόσμο. Ζημιώθηκε. Μειώθηκε. Και μάλιστα το έπαθε κατ' ανάγκην. Χωρίς να το θέλει. Του ήταν γραφτό να το πάθει. Όποτε «πάει περίπατο» η αγάπη και η ελευθερία του Θεού, που κατά την ορθόδοξη διδασκαλία δημιούργησε τα πάντα, μόνο και μόνο από την λαχτάρα Του να κάνει και άλλους κοινωνούς της δόξας Του και της αγαθότητάς Του.

Βέβαια μιλώντας εδώ για Θεό ας μη ξεχνιόμαστε ότι έχουμε να κάνουμε με προσωπικό Θεό Δημιουργό. Δεν υπάρχει προσωπικός Δημιουργός, που να δημιούργησε τον κόσμο εν χρόνω στην ολιστική κοσμολογία.

γ. Η πορεία του σύμπαντος είναι κυκλική

Αφού ο απρόσωπος Θεός υπήρχε πάντοτε, έτσι και το σύμπαν που ταυτίζεται με τον Θεό υπήρχε πάντοτε. Δεν υπάρχει ούτε αρχή ούτε τέλος. Η πορεία του σύμπαντος, λένε οι οπαδοί του ολισμού, είναι κυκλική. Η δημιουργία δεν άρχισε ποτέ και δεν θα τελειώσει ποτέ.

Ο πρώην βενεδικτίνος μοναχός και μετέπειτα μάγος Eliphas Levi μιλάει για ένα τεράστιο ρολόι που γυρίζει συνεχώς. Όταν κτυπήσει μία η ώρα, «εμφανίζεται μία νέα δημιουργία, αλλά εξέρχεται από την προηγούμενη. . . . Είναι σαν ένα στόμα που

εκπνέει, εισπνέει και εκπνέει ακαταπαύστως. Η πνοή του εξακοντίζει στον χώρο εκατομμύρια νέων κόσμων έπειτα τα μυστηριώδη χείλη του μισανοίγουν και τους έλκουν με μια άφατη εισπνοή. Έτσι και ο Θεός· απορρίπτει και απορροφά. . . Ο Θεός είναι σαν την θάλασσα, που δημιουργεί την παλίρροια και την αμπώτιδά της χωρίς να αυξάνουν ή να μειώνονται τα νερά της».

Μιά άλλη παραστατική εικόνα για την κυκλική πορεία του σύμπαντος χρησιμοποιεί ο ιδρυτής του «Καφέ Σχολείου» Κώστας Φωτεινός. Ο εν λόγω απόστολος της Νέας Εποχής, πολύ σωστά κατάλαβε ότι, όσο πιο νωρίς μνηθεί κανείς στην ολιστική θεώρηση του κόσμου, τόσο πιο καλά μαθαίνει το μάθημα· και γι' αυτό έφτιαξε δικό του σχολείο στο οποίο διδάσκει αποκρυφισμό από το νηπιαγωγείο. Ο Φωτεινός λοιπόν χρησιμοποιεί την εξής εικόνα:

«Ο κόσμος», λέει, το σύμπαν, είναι ένα τεράστιο μπαλόνι γεμάτο ενεργειακή ροή. Άυλη, ανεξάντλητη, αιώνια ενεργειακή ροή. . . Από την ενεργειακή ροή δημιουργούνται όλα τα όντα του σύμπαντος από τους γαλαξίες μέχρι τις πέτρες, τα ζώα και τους ανθρώπους. Και σ' αυτήν την ενεργειακή ροή ξαναγυρίζουν όλα, το καθένα με την σειρά του, όταν ολοκληρώσουν τον κύκλο της ύπαρξής τους».

Με άλλα λόγια, όλα γυρίζουν σε ένα άχαρο μαγγανοπήγαδο, χωρίς κανένα νόημα και χωρίς κανένα σκοπό. Εν παρενθέσει, ας επιτραπεί να παρατηρήσωμε ότι σήμερα δεν είναι απαραίτητο να πάνε τα παιδιά μας στο Καφέ Σχολείο του Φωτεινού για να μνηθούν στον ολισμό από νωρίς, και να μάθουν για το μαγγανοπήγαδο που αναφέραμε. Πλείστα των τηλεοπτικών προγραμμάτων της λεγόμενης παιδικής ζώνης εισάγουν τα παιδιά μας στον «θαυμαστό κόσμο» της Νέας Εποχής.

Δεν είναι ασύνηθες να ακούσει κανείς παιδιά, που παίζοντας μαλλώνουν και το ένα λέει στο άλλο: «Πρόσεξε γιατί εγώ σε προηγούμενη ζωή μου ήμουν λύκος». Και το άλλο απαντάει: «Κι εγώ ήμουν αρκούδα». Οπότε πρέπει να παρέμβουμε ώστε οι καρμικές σχέσεις των παιδιών να μην τα οδηγήσουν σε αιματοχυσία. Εξ άλλου τα παιδιά δεν θα φταίνε σε τίποτε. Το κάρμα τους θα φταίει!

Δεν επεκτεινόμαστε εδώ στις περί κάρμα και μετενσαρκώσεως θεωρίες. Τονίζουμε μόνο ότι το θεμέλιο αυτών των δοξασιών είναι η ολιστική κοσμολογία.

Η Αποκρυφιστική Προέλευσις του Πανθησκειακού Οράματος της «Νέας Εποχής»

«Ορθόδοξος Τύπος», αριθ. 1619/18.11.2005

Του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου (Μ. ΤΗ.)

ΣΕ ΠΟΛΟΥΣ και ποικίλους χώρους γίνεται λόγος για την ανεκτικότητα, την συμφιλίωση, την συνεργασία και την προσφορά στην πρόοδο τού ανθρώπου από την ποικιλόμορφη συνεργασία των διαφόρων θρησκειών.

Από κοινωνιολογικής πλευράς, ο λόγος αυτός πηγάζει από το γεγονός ότι η θρησκεία, ως ενδοκοσμικό φαινόμενο που είναι συνυφασμένο με μια ποικιλία κοινωνικών δομών, σχέσεων και δράσεων, πολλές φορές έγινε αφορμή διαφόρων μορφών συγκρούσεων. Συνέπεια αυτής της λογικής, αποτελεί ο ισχυρισμός, ότι πρέπει η θρησκευτικότητα να **χειραγωγηθεί** και να καταστεί παράγοντας κοινωνικής ευστάθειας.

Η ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ αυτή υιοθετήθηκε από την «Νέα Εποχή» ή «Εποχή του Υδροχόου»• πρόκειται περί ενός παγκόσμιου απειλητικού φαινομένου, αντίχριστου ως προς τον χαρακτήρα, αποκρυφιστικού ως προς την προέλευση και πολυσύνθετου ως προς την διάρθρωση.

Η «Νέα Εποχή» διαφημίζει την ιδική της «εποχή» ακριβώς ως εποχή αρμονικής συμβίωσης των θρησκειών αφ' ενός και υπέρβασης των προβλημάτων αφ' ετέρου και στο θρησκευτικό πεδίο, τα οποία δημιούργησε [δήθεν] η «Εποχή του Ιχθύος», καθώς κυριαρχούσε ο Χριστιανισμός.

Όραμά της, όμως, και τελικός στόχος της, είναι η **πανθησκειά**, ως μορφή δήθεν ενότητας κατά το ολιστικό μοντέλο, που η «Νέα Εποχή» διακηρύττει.

Όλες οι θρησκείες, αλλά και αυτά τα παραθρησκευτικά μορφώματα, σύμφωνα με την νεοεποχίτικη αντίληψη είναι ισότιμοι τρόποι προσέγγισης και δρόμοι εναλλακτικής πρόσβασης προς τον Θεό, που βεβαίως δεν είναι ο Θεός της εν Χριστώ Ιησού θείας Αποκαλύψεως.

Για την «Νέα Εποχή» κάθε αντίληψη περί μοναδικότητας του Ιερού Ευαγγελίου, κάθε αντίληψη, που δεν κατανοεί ισοπεδωτικά και εξισωτικά όλες τις πίστεις, θεωρείται φανατισμός, μισαλλοδοξία, παρωχημένη και διχαστική προσέγγιση.

Αναφέρουν χαρακτηριστικά Έλληνες εκπρόσωποι της «Νέας Εποχής», ότι **«κατά την εποχή αυτή της σύγκλισης των πάντων επί Γής, το ζητούμενο από τους ανθρώπους του πνεύματος είναι η απόρριψη κάθε ετικέτας και κάθε θεώρησης μιας θρησκείας ή πνευματικής αγωγής ως μοναδικής ή έστω ανώτερης»**.(Περιοδ. «ΖΕΝΟΦΙ», τεύχος 2, 1991, σελ. 52)

Η νεοεποχίτικη αυτή προσέγγιση καλλιεργείται σήμερα τεχνηέντως και από πολλά Μ.Μ.Ε. και από τους λεγόμενους διαμορφωτές γνώμης, που είτε τυγχάνουν ανυποψίαστοι για το τι κρύβεται από πίσω, είτε το φρόνημά τους έχει διαβρωθεί από το πνεύμα της «Νέας Εποχής».

ΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ερωτήσει ποιά είναι η πηγή προέλευσης αυτών των νεοεποχίτικων αντιλήψεων και πού θεμελιώνονται, η απάντηση είναι δυστυχώς, ο αποκρυφισμός.

Ας δούμε κάποιες χαρακτηριστικές μαρτυρίες.

- Η πρώτη, προέρχεται από το αποκρυφιστικό σύστημα της **Θεοσοφίας**. Η Θεοσοφία «ευρίσκει ότι εις την βάση των, την ουσίαν των, όλα αι θρησκείαι κρύπτουσι την αυτήν αλήθειαν, παρουσιαζομένην υπό διαφόρους μορφάς, αναλόγως της εποχής και του λαού προς όν αποτείνονται».(**Π.Π. Χατζηπέτρος, Θεοσοφία, Μ.Ε.Ε., τόμ. 12/1930, σελ. 530**)

Στο ίδιο μήκος κύματος, αναφέρει ένα ελληνικό νεοεποχίτικο έντυπο:

«Η Αλήθεια, αν και ίδια πάντα, δόθηκε με διαφορετικό μανδύα, κάθε φορά από άλλη όψη, ανάλογα με το χρόνο και τον τόπο». (Περιοδ. **«ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ»**, τ. 13, 2004)

Η θεοσοφική αυτή αντίληψη αποτελεί ακριβώς το θεμέλιο, πάνω στο οποίο προσπαθεί να οικοδομηθεί το πανθρησκειακό όραμα της «Νέας Εποχής» και ταυτοχρόνως χρησιμοποιείται ως επιχείρημα, για την εξισωτική θεώρηση όλων των θρησκειών.

- Η δεύτερη μαρτυρία προέρχεται από την **Αννί Μπεζάντ**, την γυναίκα που διαδέχθηκε τον σύζυγο της **Έλενας Μπλαβάτσκι** στην προεδρία της Θεοσοφικής Εταιρείας.

Κατά τις αποκρυφιστικές δοξασίες της Θεοσοφίας, **υπάρχει μια απόκρυφη Παγκόσμια Πνευματική Ιεραρχία, που καθοδηγεί τον κόσμο αναλόγως των εποχών και των διαφόρων ιστορικών και πνευματικών συγκυριών. Η Ιεραρχία αυτή έχει ορίσει έναν ειδικό Υπέρτατο Εκπαιδευτή**, ο οποίος πάντα κατά τους ισχυρισμούς της Μπεζάντ «έχει επίσης το μέγα καθήκον, όταν έλθη το πλήρωμα του χρόνου να επαναφαινηται εκάστοτε επί της γης, διά να εμπνεύση νέαν θρησκείαν, να κρούση νέον τόνον, μέχρι ου όλοι ομού συναπαρτίσουν την μεγαλοπρεπή θρησκευτικήν συγχορδίαν της ημετέρας ανθρωπότητας, ποικίλην αλλ αρμονικήν, μέ διαφορετικούς τόνους αποτελούσαν μίαν υπέροχον συνολικήν αρμονίαν». (**Προς την Μύησιν, 1930, σελ. 96**)

• Η τρίτη και πλέον χαρακτηριστική μαρτυρία προέρχεται από την αγγλίδα αποκρυφίστρια **Αλίκη Μπέιλη**. Οι οπαδοί της «Νέας Εποχής» αναφέρονται με ιδιαίτερο θαυμασμό στο όνομά της και τις ιδέες της. Η Μπέιλη ισχυρίζονταν, ότι όλες οι απόψεις της προέρχονταν από την καθοδήγηση και τις υπαγορεύσεις μιας πνευματικής οντότητας-δασκάλου, που ονομάζονταν **Τζβάλ Κούλ**. Της παρουσιάστηκε με ανθρώπινη μορφή και της είπε ότι ήταν ενσάρκωση ενός θιβετιανού Λάμα. Η οντότητα αυτή, ο Τζβάλ Κούλ, λέγει η Μπέιλη, της φανέρωσε ότι η Πλανητική Ιεραρχία, «είχε αναλάβει μια αποστολή σε πολιτικό επίπεδο, να φέρει την διεθνή συνεργασία και την οικονομική σύνθεση. Στο χώρο της θρησκείας, να καλλιεργήσει την πνευματική συνείδηση και ένα είδος παγκόσμιας θρησκείας. Στον τομέα των επιστημών, της εκπαίδευσης και της ψυχολογίας, σκοπός τους ήταν να διευρύνουν την ανθρώπινη συνείδηση, την γνώση και τις ανθρώπινες ικανότητες, γενικότερα. (...) Τα σχέδια αυτά μπορεί να είναι ιδεαλιστικά, αλλά όχι ανέφικτα». **(Βλ. Ειρήνη Νταλίχωβ Μάϊκ Μπούθ, Αύρα-Σώμα, 2000, σελ. 299)**

Νομίζουμε, ότι η μαρτυρία της Μπέιλη είναι εξόχως σαφής και ρεαλιστική σχετικά με την αποκρυφιστική προέλευση του πανθησκειακού οράματος της «Νέας Εποχής». Ο αποκρυφισμός είναι έκδηλος στην προέλευση, στα γνωρίσματα και στους δοξασίες της «Νέας Εποχής».

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ Χριστιανός, εν προκειμένω, βρίσκεται απέναντι σε ένα αντιχριστιανικό λαβυρινθώδες φάσμα ομάδων και αντιλήψεων, το οποίο με μεθοδικές ενέργειες προσπαθεί να αλλοιώσει το φρόνημά του. Κάθε λόγος, που αναφέρεται στη μοναδικότητα της εν Χριστώ Ιησού θείας Αποκαλύψεως, κάθε τοποθέτηση, που αρνείται να σμικρύνει ή να εξισώσει την Εκκλησία, το Σώμα του Χριστού, με την οποιαδήποτε πίστη, χαρακτηρίζεται από τους θιασώτες της «Νέας Εποχής», ως δήθεν φανατισμός, ως μισαλλοδοξία, ως παρωχημένη και διχαστική προσέγγιση.

Μπροστά σ' αυτού του είδους τις μεθοδεύσεις, υπάρχει μία μόνο απάντηση· είναι ο λόγος-προτροπή του **Αγίου Ιγνατίου Αντιοχείας** προς τον Άγιο Πολύκαρπο Σμύρνης: **«Στήθι εδραίος ως άκμων τυπτόμενος. Μεγάλου εστίν αθλητού το δέρεσθαι και νικάν» (Προς Πολύκαρπον, 3)** η απόλυτη πιστότητα σε όσα «οι Προφήται είδον, οι Απόστολοι εδίδαξαν, η Εκκλησία παρέλαβε και οι Διδάσκαλοι εδογμάτισαν».

Η ΟΡΓΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΒΙΛΧΕΛΜ ΡΑΙΧ

Υπό τον μονάχου Αρσενίου Βλιαγκόφτη,
πτ. Θεολογίας, πτ. Φιλοσοφίας, εντεταλμένου Ι. Μ. Κασσανδρείας επί θεμάτων αιρέσεων

Ας έρθουμε τώρα σε μια πιο αναλυτική παρουσίαση των απόψεων του Ράιχ για την οργόνη και την οργονομία.

Ο Χρίστος Μουσουλιώτης, βασικό στέλεχος και των δύο συλλόγων πού προαναφέραμε, δια των οποίων εκδηλώνεται η δράση των οπαδών του Ράιχ στη χώρα μας, γράφει στην εισαγωγή της ελληνικής μετάφρασης του βιβλίου του Ράιχ **«Ο συσσωρευτής οργόνης»**: «Η οργόνη αποτέλεσε τη μεγαλύτερη ανακάλυψη του Ράιχ αλλά και τη μεγαλύτερη «αδυναμία» του, γιατί η βαριά θωρακισμένη ανθρωπότητα δεν μπορεί εύκολα να την αντιληφθεί. Στα περισσότερα βιβλία πού έχουν γραφεί γι' αυτόν, η οργόνη είτε αγνοείται, είτε θεωρείται μια από τις «παράνοιές» του... Η αλήθεια είναι ακριβώς η αντίθετη. Χρόνια ατελείωτων ερευνών και πειραματισμών τον οδήγησαν σ' αυτήν».

Ας δούμε πώς διαφημίζεται στο οπισθόφυλλο του παραπάνω βιβλίου η οργόνη: «Η οργόνη είναι: Το Πράνα των αρχαίων Ινδών. Το Μάνα στους πολιτισμούς πού αναπτύχθηκαν στα νησιά του Ειρηνικού. Η ενέργεια πού ρέει στους μεσημβρινούς του Βελονισμού. Το Τσι των αρχαίων Κινέζων. Η Οντική Δύναμη του Ράιχενμπαχ. Το Παγκόσμιο Ρευστό των αλχημιστών. Η Ψυχοτρονική ενέργεια των Τσεχοσλοβάκων. Το Βιόπλασμα των Σοβιετικών. Το πεδίο πού φαίνεται στη φωτογραφία Κίρλιαν. Το αθωράκιστο σώμα κατά το αντανεκλαστικό του οργασμού κινείται από την οργόνη. Ο Βίλχελμ Ράιχ είναι ο μόνος πού ερμήνευσε τους νόμους της Οργόνης ολοκληρωμένα στον άνθρωπο και τη φύση». Και θα προσθέταμε: «Η οργόνη είναι η «συμπαντική ενέργεια» της Ομοιοπαθητικής, σύμφωνα με την παραδοχή του Γ. Βυθούλκα, δασκάλου της Ομοιοπαθητικής.

Έτσι η οργονομία εντάσσεται πλήρως στην λεγομένη ιατρική της «Νέας Εποχής», της οποίας το κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα είναι η πίστη στην ύπαρξη μιας παγκόσμιας ενέργειας, η οποία βρίσκεται παντού και η οποία κυλά και μέσα στο ανθρώπινο σώμα και της οποίας τα «μπλοκαρίσματα» (μια αγαπημένη λέξη στο χώρο των λεγομένων εναλλακτικών θεραπειών) επιφέρουν την αρρώστια. Το ζητούμενο λοιπόν είναι το «ξεμπλοκάρισμα», η απελευθέρωση της παγιδευμένης ενέργειας. Αυτό γίνεται κατά την άποψη του Ράιχ και των οπαδών του με την οργανοθεραπεία, η οποία με τη σειρά της λαμβάνει χώρα με τη χρήση του οργονοενεργειακού

συσσωρευτή ή πιο απλά του συσσωρευτή οργόνης.

Ας δούμε τι είναι ο συσσωρευτής οργόνης.

Διαβάζουμε στη σελ. 26 του ίδιου βιβλίου: «Οι ιδιότητες της ατμοσφαιρικής οργονοενέργειας.....δηλ. παγκοσμιότητα απορροφητικότητα από τη μη μεταλλική ύλη και αντανάκλαση από τη μεταλλική, είναι οι βασικές αρχές στις οποίες βασίζεται η κατασκευή του οργονοενεργειακού συσσωρευτή».

Έτσι, ο περίφημος αυτός οργονοενεργειακός συσσωρευτής, η μεγαλύτερη κατά τους οπαδούς του ανακάλυψη του Ράιχ, η πανάκεια για όλες τις ασθένειες, είναι ένας θάλαμος στον οποίο πρέπει να χωρά καθιστό σε καρέκλα ένα άτομο και κατασκευάζεται από μια στρώση ξύλου ή άλλου οργανικού υλικού, και μια στρώση μεταλλικού υλικού (π.χ. λαμαρίνας) εναλλάξ. Έτσι μπορεί να κατασκευάσει κανείς ένα συσσωρευτή αποτελούμενο από όσα στρώματα θέλει, από δύο μέχρι είκοσι. Όσο πιο πολλά στρώματα, τόσο περισσότερη ενέργεια.

Κατά το Ράιχ και τους οπαδούς του, «ο συσσωρευτής βοηθάει τη φύση μέσα στον οργανισμό να αυτοβοηθηθεί».

Ας δούμε πώς λαμβάνει χώρα η οργανοθεραπεία.

Διαβάζουμε: «Δεν είναι αναγκαίο να γδυθεί κανείς τελείως μέσα στο συσσωρευτή, γιατί η οργονοενέργεια διεισδύει παντού. Πάντως δεν πρέπει κανείς να φοράει βαριά ρούχα ή μάλλινα ρούχα, γιατί αυτό θα εμποδίσει τη γρήγορη επαφή με τη φωταύγεια».

Οι μη περιπατητικοί ασθενείς μπορούν να δεχθούν τη θεραπευτική δράση της οργόνης με την οργονοκουβέρτα. Ας δούμε πώς κατασκευάζεται. Διαβάζουμε: «Μπορείτε να βάλετε μια συνηθισμένη μάλλινη κουβέρτα, βάζετε τη σίτα, μετά οποιοδήποτε μάλλινο υλικό, σίτα, μάλλινο υλικό, σίτα και ένα σεντόνι. Τα ράβετε μαζί». Σημειωτέον ότι πωλείται και σε ειδικά καταστήματα και μάλιστα σε τιμή καθόλου ευκαταφρόνητη.

Έκτος όμως από το συσσωρευτή οργόνης και την **οργονοκουβέρτα**, υπάρχει και το **οργονοβόλο** (κάθε σπίτι πρέπει να έχει ένα, συμβουλεύει ο Ράιχ).

«Κατά μέσον όρο, η οργονική ακτινοβολήση για τους ανθρώπους απαιτεί από πέντε μέχρι τριάντα λεπτά κάθε μέρα. Με τη συστηματική χρήση, μειώνεται και ο αναγκαίος χρόνος».

Όμως, «Τα σοβαρά χρόνια κρυολογήματα και οι φλεγμονές του ρινικού κοιλώματος θα απαιτήσουν ακτινοβολήση όλου του οργανισμού για ένα ή δύο χρόνια προτού φανούν τα καλά αποτελέσματα που είναι δυνατόν να κατορθωθούν». «Είναι δυνατόν» μας λέγει· συνεπώς δεν είναι τίποτε σίγουρο. Εξ άλλου «...η οργόνη είναι η ενέργεια του ίδιου του σώματος, έτσι ώστε η αντίδραση διαφορετικών ατόμων στην οργονική ακτινοβολήση να εξαρτάται από την κατάσταση του κάθε ατόμου».

Η οργονοενέργεια θεραπεύει πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν. Θεραπεύει αυτό που ο Ράιχ ονομάζει βιοπάθειες και μάλιστα «βιοπάθειες της καρκινωματικής συρρίκνωσης», που ορίζονται ως «**μια χρόνια διαταραχή της σεξουαλικής λειτουργίας στο ζωντανό οργανισμό**».

Όποτε για όλα, ακόμη και για τον καρκίνο φταίει η καταπίεση της σεξουαλικότητας, που ξεκινά από την παιδική ηλικία. Όπως αναφέρεται σε άλλο σημείο στο ίδιο βιβλίο: «**(Ο καρκίνος) είναι μια αρρώστια που προκαλείται από την κτηνώδη καταπίεση που υφίσταται η ρίζα της ζωής και του ζωντανού, δηλαδή η λειτουργία της ηδονής**».

Και σε άλλο σημείο: «Καθώς έχει δείξει ο Βίλχελμ Ράιχ, δεν είναι αρκετό για τη διάγνωση της βιοπάθειας της καρκινωματικής συρρίκνωσης να βρούμε τη μια ή την άλλη θετική ένδειξη, αλλά πρέπει να καταλάβουμε το προτσές που είναι πίσω από την αρρώστια. Πρέπει να το δούμε σε σχέση με το σύνολο του οργανισμού· πρέπει να το δούμε σε σχέση με το κοινωνικό πρόβλημα». Οπότε, ούτε λίγο ούτε πολύ, για να διαγνώσουμε, πολύ περισσότερο για να θεραπεύσουμε τον καρκίνο, πρέπει προηγουμένως να λύσουμε το κοινωνικό πρόβλημα.

Ενώ στη **σελ. 44** μας λένε ότι: «Στη μέση περίπτωση η ακτινοβολήση με οργονοενέργεια είναι ακίνδυνη. Είναι μια ενέργεια του ίδιου του σώματος και όχι ένα ξένο είδος ακτινοβόλου ενέργειας», στην αμέσως προηγούμενη μας είχαν πει: «Είναι αρκετά πιθανό να συμβεί διάρρηξη των αιμοφόρων αγγείων, νευροφυτικό σοκ, σταμάτημα της καρδιάς, εάν γίνει υπερβολική ακτινοβολήση με ένα συσσωρευτή ας πούμε είκοσι στρωμάτων».

Εάν λοιπόν αυτοί οι κίνδυνοι είναι πραγματικοί και δεν πρόκειται για διαφήμιση τσαρλατάνων, που παρουσιάζουν ανύπαρκτους κινδύνους ως πραγματικούς για να διαφημίσουν τη μέθοδό τους ως επιστημονική, πώς επιχειρούν να ανεγείρουν ιατρικό κέντρο χωρίς την απαραίτητη άδεια από το αρμόδιο Υπουργείο, τη στιγμή που όπως λένε είναι πιθανόν να επέλθει ακόμη και θάνατος από την πολλή ακτινοβολήση; Ας σημειωθεί ότι το κέντρο αυτό, καθώς οι ίδιοι γραπτώς έχουν διακηρύξει, θα παρέχει ιατρικές συμβουλές και θεραπεία στο λαό της Χαλκιδικής. Πειραματόζωο λοιπόν στα χέρια του κάθε τσαρλατάνου θα γίνει ο λαός της Χαλκιδικής; Αλλά και μέσα σε κάθε σπίτι του νεοεποχίτικου χωριού που επιχειρούν να ανεγείρουν στην περιοχή Βατόνια προβλέπεται «δωμάτιο οργονοθεραπείας», όπως αποδεικνύεται από τα αρχιτεκτονικά σχέδια, τα οποία δυστυχώς ενεκρίθησαν από την Πολεοδομία. Προφανώς οι αρμόδιοι δεν αντελήφθησαν περί τίνος επρόκειτο.

Η οργόνη όμως εκτός από τις ασθένειες που θα θεραπεύσει, θα λύσει και το ενεργειακό πρόβλημα! Έτσι, προτείνεται η εγκατάλειψη όλων των άλλων μορφών ενέργειας και η στροφή στην οργόνη.....Όπως διαβάζουμε: «Μετά από επτά περίπου χρόνια ο Ράιχ κατάφερε να κινήσει ένα μοτέρ με πηγή ενέργειας την οργόνη.....Όμως, δυστυχώς για όλους μας και αυτή η μεγαλειώδης ανακάλυψη χάθηκε, καθώς ο Ράιχ, φοβούμενος ότι θα πέσει σε χέρια που θα έκαναν λαθεμένη χρήση της, δεν είπε σε κανένα έναν παράγοντα "Υ" απαραίτητο για την κίνηση του μοτέρ».

Ενδιαφέρουσα είναι η σημασία που αποδίδεται στην πυραμίδα. Στον πίνακα περιεχομένων του «Περιοδικού της Οργονομίας» τεύχος 7 διαβάζουμε: **«Το οργονοενεργειακό αποτέλεσμα της πυραμίδας. Μία σειρά πειραμάτων με τα οποία συνάγεται ότι η πυραμίδα είναι ο καλύτερος, αλλά δεν είναι ο μόνος γεωμετρικός χώρος, όπου συγκεντρώνεται η οργόνη».**

Να είναι άραγε τυχαίο το ότι και στον ευρύτερο αποκρυφιστικό χώρο η πυραμίδα θεωρείται ως χώρος συγκέντρωσης ενέργειας; Ως γνωστόν η πυραμίδα είναι ένα από τα σύμβολα της «Νέας Εποχής».

Κριτική

Ας έλθουμε τώρα σε μια συνολική κριτική των θεωριών του Ράιχ. Κατ' αρχήν τα κείμενα που παρετέθησαν μιλούν από μόνα τους. Οι παραπομπές είναι στα δικά τους βιβλία, του ίδιου δηλαδή του Ράιχ και των οπαδών και συνεχιστών του έργου του. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για το βιβλίο του

Ράιχ «Ο συσσωρευτής οργόνης», μετάφραση Χρίστος Μουσουλιώτης, στο οποίο γίνονται και οι περισσότερες παραπομπές. Η οργονομία εντάσσεται πλήρως στον ευρύτερο αποκρυφιστικό χώρο και στο κίνημα της λεγομένης «Νέας Εποχής του Υδροχόου», η οποία είναι τελείως ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη πίστη.

Αλλά και επιστημονικά όλα αυτά είναι αυθαίρετα και αναπόδεικτα. Μάλλον θυμίζουν το παραλήρημα ενός ανθρώπου πού δεν στέκει καλά στο μυαλό.

«Η εξέταση των ευρημάτων της Οργονομίας πρέπει να προχωρήσει με τις αρχές της οργονομίας και όχι κάποιας άλλης οπτικής γωνίας» διαβάζουμε στη σελ. 45 του προμνημονευθέντος έργου του Ράιχ. Και παρακάτω: «...η οργονοενέργεια λειτουργεί σύμφωνα με νέους νόμους, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι προσιτοί **μόνο σ' αυτούς** πού ασχολούνται συνεχώς με τις οργονικές κοσμικές λειτουργίες».

Αυτή η αντίληψη βέβαια, ότι δηλαδή μόνον αυτός πού αποδέχεται κάποια θεωρία νομιμοποιείται να την κρίνει, είναι τελείως αυθαίρετη και αντιεπιστημονική.

Δεν είναι τυχαίο από την άλλη μεριά ότι από το σύνολο (και το τονίζω αυτό) του επιστημονικού κόσμου της εποχής του οι θεωρίες του Ράιχ έγιναν δεκτές με περιφρόνηση ή διάθεση γελοιοποίησης.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο σύγχρονός του, εβραϊκής καταγωγής και αυτός, διάσημος φυσικός Αϊνστάιν, πού του έγραψε, όταν πλέον ο Ράιχ του έγινε φορτικός, να μην τον ξαναενοχλήσει.

Η έμμονη ιδέα του, κυρίως προς το τέλος της ζωής του, ότι όλοι συνωμοτούν εναντίον του, συνδέεται ίσως με το «σύνδρομο» του καταδιωγμένου και περιπλανώμενου Ιουδαίου. Η ερμηνευτική μονομανία του από την άλλη μεριά ότι όλα τα κακά οφείλονται στη μη ικανοποίηση της σεξουαλικής ορμής, θα μπορούσε να εξηγηθεί με βάση τις αρχές του δικού του χώρου, της ψυχανάλυσης δηλαδή, από το ότι συνέλαβε τη μητέρα του επ' αυτοφώρω μοιχευομένη, την κατέδωσε στον πατέρα του κι εκείνη αυτοκτόνησε.

Μεταξύ θεωρίας και πράξης βρίσκουμε στον Ράιχ μια τεράστια διάσταση.

Όπως διαβάζουμε στο βιβλίο «Ο Ράιχ για αρχάριους»: «Μια από τις συζύγους του Ράιχ, η Ιλζε Όλεντορφ αναφέρει ότι ο Ράιχ «πάντοτε επέμενε με αυστηρότητα στην καλή συμπεριφορά και στους καλούς τρόπους στη διάρκεια γευμάτων σε δημόσιους χώρους», και ότι «ενοχλούνταν πολύ όταν τα παιδιά του ήταν άτακτα». Οι σχέσεις του με τις κόρες του, από όσα στοιχεία υπάρχουν, ήταν τεταμένες. Όσο για το γιο του Πήτερ, πού υπηρέτησε στον αμερικάνικο στρατό την εποχή του Βιετναμικού πολέμου και πού από τις αναμνήσεις του από τα παιδικά του χρόνια δεν λείπουν τα όπλα (και του ίδιου του Βίλχελμ Ράιχ του άρεσε να κρατάει όπλο στα χέρια) είχε να πει τα εξής: «Λυπάμαι πού (ο Βίλχελμ Ράιχ) με έκανε να βλέπω τις στρατιωτικές αρχές κατά ένα τρόπο συνεπή με την ιδιότητα του πατέρα ... αλλά ασυμφωνή με τη φιλοσοφία του».

Την πλήρη διάσταση θεωρίας και πράξης και τη φασιστική νοοτροπία του στην πράξη τη βλέπουμε και στο πρόγραμμα του, εάν θα εδραιωνόταν, να υποβάλει σε θεραπεία καταναγκαστική όλους εκείνους πού σύμφωνα με τη θεωρία του είναι «θωρακισμένα» **«βιοπαθητικά»** άτομα. Θυμόμαστε εδώ τη μεταχείριση πού επιφυλάσσει η λεγομένη Νέα Εποχή του Υδροχόου σ' αυτούς πού «παρεμποδίζουν την εξέλιξη της ανθρωπότητας προς τη Νέα Εποχή» (οι «ανέντιμοι», δηλαδή όσοι διαφωνούν και ασκούν κριτική, δεν έχουν δικαιώματα, διακηρύσσει η **Σαηεντολογία**).

Θα κλείσουμε με ένα απόσπασμα του Χρίστου Μουσουλιώτη, βασικού στελέχους των δύο συλλόγων που αναφέραμε και στην αρχή, του «Ελληνικού Συλλόγου Οργονομίας» και του «Ομίλου Ερευνών, Μελετών και Προστασίας του Άνθρωπου και του Περιβάλλοντος». Είναι από την εισαγωγή του στο βιβλίο του Ράιχ. «Ο συσσωρευτής οργόνης»: «Η οργόνη... περιμένει τους νέους. Τους περιμένει να «αγκαλιάσουν» την πραγματικότητά της, έτσι όπως εκφράζεται στο υγιές γενετήσιο αγκάλιασμα και στο αντανάκλαστικό του οργασμού. Τους περιμένει να ζήσουν μαζί της, ξεπερνώντας τους μουχλιασμένους ενήλικες, και τα σαπισμένα πολιτικά πιστεύω τους, που δεν έχουν καμία σχέση με τον πυρήνα της ζωής. Τους περιμένει να την αφήσουν ελεύθερη στα κορμιά τους και στα κορμιά των παιδιών τους για να μπορέσει επιτέλους να ανατείλει η καινούρια ανθρωπότητα».

Βιβλιογραφία

Χρησιμοποιήθηκαν κυρίως τα εξής βιβλία:

Βίλχελμ Ράιχ: «Ο συσσωρευτής οργόνης», εκδόσεις «Πάλμοργον» (Χρίστου Μουσουλιώτη), χωρίς τόπο και χρόνο εκδόσεως.

Βίλχελμ Ράιχ: «Η δολοφονία του Χριστού», έκδ. «Αποσπερίτης», Αθήνα, 1984.

Νταϊνβιντ Μποαντέλα: «Βίλχελμ Ράιχ. Η ζωή και το έργο του», έκδ. «Πύλη», Αθήνα, 1982.

Νταϊνβιντ Μαϊρόβιτς-Τζέρμαν Γκονζάλες: «Ο Ράιχ για αρχάριους», έκδ. «Επιλογή», Θεσσαλονίκη, 1986.

Ανορθόδοξες «Θεραπείες» της Νέας Εποχής (Δ')

Τα Ανθοϊάματα Bach

Πρωτ. κ. Βασιλείου Α. Γεωργόπουλου Δρος Θ.

Η εν λόγω ανορθόδοξη «θεραπευτική» μέθοδος δημιουργήθηκε από τον Άγγλο ομοιοπαθητικό ιατρό και εσωτεριστή Edward Bach (1886-1936) και περιλαμβάνει τη χρήση 38 ουσιών [βλ. Bettina K. Hakius, *Bach-Blüten Therapie*, 3η έκδ., Lage 2005. Manfred Stöhr, *Ärzte, Heiler, Scharlatane, Schlülmedizin und alternative Heilverfahren auf dem Prüfstand, Darmstadt 2001, Ὑ. 167*]. Τα ανθοϊάματα Bach παρασκευάζονται από ουσίες φυτών που τοποθετούνται μέσα σε νερό με υποχρεωτική, σχεδόν πάντα, έκθεση τους στον ήλιο για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Ορισμένα παρασκευάζονται και με τη μέθοδο του βρασμού [βλ. A. Fincke - M. Pöhlman, *Kompass Sekten und religiöse Weltanschauungen, Gütersloh 2004, Ὑ. 32*]. Κύρια στόχευσή τους είναι, πρωτίστως, η **«θεραπεία»**

ψυχολογικού χαρακτήρα προβλημάτων.

Κατά τους ισχυρισμούς των οπαδών της μεθόδου, τα ανθοϊάματα Bach συμβάλλουν στην **«αυτογνωσία»** του ανθρώπου ή και στην «επέκταση της συνειδητότητάς μας» [βλ. Περ. Δώρα για τη Ζωή, τεύχος 9, Ιαν. - Φεβρ. 2004, σ. 28]. Στην ίδια συνάφεια ως σκοπός και στόχος των ανθοϊαμάτων Bach προσδιορίζεται η επανασύνδεση, η αρμονία και η ενότητα του άνθρωπου με το Θεό και το σύμπαν, καθώς ο «Θεός σπινθήρας είναι μέσα μας» [βλ. Mechthild Scheffer, *Schlüssel zur Seele, München 1995, Ὑ. 32*].

Στο ερώτημα πως επιτυγχάνεται η «θεραπεία» η απάντηση είναι ότι ενεργοποιούν την Ικανότητα του οργανισμού για **«αυτοθεραπεία»**, και ότι «με τις θετικές δονήσεις τους έχουν

θεραπευτική δύναμη» [Βλ. Περ. Δώρα για τη Ζωή, τεύχος 5, Ιανουάριος 2001, σ. 27]. Βλέπουμε, δηλαδή, μια τυπικά νεοεποχίτικη και αποκρυφιστική απάντηση.

Δεν απουσιάζει, επίσης, από το σύστημα η αναφορά και η χρήση και άλλων αποκρυφιστικών όρων π. χ. «αύρα» [Βλ. Mechthild Scheffer, Die Bach-Blutentherapie, München 1998, ũ. 30]. Εδώ πρέπει να επισημάνουμε, ότι το εσωτερικό - αποκρυφιστικό στοιχείο ως υπόβαθρο των αντιλήψεων του Edward Bach πάνω στο οποίο έχει οικοδομηθεί όλο το «θεραπευτικό» σύστημά του, επισημαίνεται και από ξένους ειδικούς ερευνητές του φαινομένου του αποκρυφισμού και της παραθρησκείας.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΙΟΥΝΙΟΣ 2008

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΤΟΥ

Θ. ΜΠΟΥΚΑ ΚΑΙ ΤΩΝ "ΨΥΧΟΛΑΤΡΕΙΩΝ"

Μιλήσαμε ήδη για τη χριστιανική τοποθέτηση απέναντι στις δοξασίες και στις κοσμοθεωριακές προϋποθέσεις της «θετικής σκέψης». Όμως κρίνουμε σκόπιμο να επανέλθουμε στο ίδιο θέμα και να συνοψίσουμε τις χριστιανικές θέσεις, σε συσχέτισμό με τις δοξασίες της κίνησης του Θεοφάνη Μπούκα.

Όλη η μέθοδος της «Ψυχοδυναμικής» κινείται στο χώρο του **αποκρυφισμού** και της ψυχο-αγοράς της λεγόμενης «**Νέας Εποχής του Υδροχόου**». Και ο Θ. Μπούκας χρησιμοποιεί γιόγκα, διαλογισμό και ποικίλες τεχνικές «διεύρυνσης της συνείδησης» ασιατικής και δυτικής προέλευσης, ακόμη και μαγικά αντικείμενα, όπως το **εκκρεμές**, το «**κόσμημα Γίν Γιαγκ**» κ.α. Ο μεσσίας της Ψυχοδυναμικής ισχυρίζεται πώς όποιος φορά το «κόσμημα Γίν Γιαγκ» συντονίζεται με τις «Κοσμικές Αρχές». Ακόμη οργανώνει σεμινάρια αστρολογίας, σεξουαλικής αλχημείας και προβάλλει τις δοξασίες του **κάρμα** και της **μετενσάρκωσης** (Αιθερική Ίαση PAL, σ. 9-10). Επομένως ακυρώνει την ελπίδα κάθε Χριστιανού, πού είναι η ανάσταση, όχι η μετενσάρκωση.

Και εδώ έχουμε αντιχριστιανική αντίληψη για τον Θεό, για τον άνθρωπο, για τον κόσμο. Κάθε Χριστιανός πιστεύει στον προσωπικό Θεό' όχι σε κάποια «Υπερ-ψυχή» ή σε κάποιο «Υπερ-Πνεύμα». Για μας ο κόσμος δεν αποτελεί «διαφοροποίηση» ή «διάσπαση» μιας «Πρωταρχικής Αρχής». Ο άνθρωπος δεν αποτελεί «τμήμα» μιας τέτοιας απρόσωπης Δύναμης ή Αρχής. Για κάθε χριστιανό υπάρχει διάκριση ανάμεσα στο Θεό, πού είναι ο Δημιουργός, και στα δημιουργήματά Του, πού είναι καρπός όχι της Θείας ουσίας, αλλά της Θείας βουλήσεως και αγάπης.

Επομένως η βάση της κίνησης, ότι «μέσα μας» βρίσκεται ο «Θεός» και η «απεριόριστη Δύναμη», την οποία μπορούμε με τη σκέψη ή τη νοητική μας στάση να δραστηριοποιήσουμε, είναι αντιχριστιανική. Ο άνθρωπος, κατά τη χριστιανική αντίληψη, δεν αναμένει τη σωτηρία «από τα μέσα», αλλά από τον Θεό. Οι οπαδοί της κίνησης του Θ. Μπούκα, ακολουθώντας τη διδαχή του, δεν αποβλέπουν στην κοινωνία αγάπης μετά του Θεού, αλλά στη συνειδητοποίηση ότι οι ίδιοι είναι ο Θεός. Δεν επιθυμούν την Θεογνωσία, αλλά την «αυτο-γνωσία». Πιστεύουν πώς μέσω αυτής θα επιτύχουν τα πάντα, πλούτο, υγεία, ακόμη και το «μυστικό της αιώνιας νεότητας», την παραγωγή του «Νέου ανθρώπου», γιατί θεωρούν ότι όλα αυτά βρίσκονται «μέσα τους» και ότι με την «αυτογνωσία» αφυπνίζονται οι δυνάμεις πού τα φέρνουν στην επιφάνεια!

Όμως ο Χριστιανός δεν αποβλέπει στην υλική ευημερία, ούτε ειδωλοποιεί τον πλούτο και τα πάθη της σάρκας του. Ακολουθεί το δρόμο της άσκησης και της ταπείνωσης, της θεληματικής απάρνησης του πλούτου και των απολαύσεων της ηδονής, γιατί γνωρίζει πώς το πολίτευμά του είναι στον ουρανό. Δεν αναμένει τη σωτηρία του από κάποιες «Παγκόσμιες Δυνάμεις» με κέντρο το υποσυνείδητο του, αλλά την εκλαμβάνει ως δώρο του Θεού. Ακόμη και αν δεν ευλογηθεί από τον Θεό με επίγεια αγαθά, δοξάζει το όνομα του Κυρίου «πάντων ένεκεν» και προσεύχεται να πραγματοποιηθεί στη ζωή του το θέλημα του Θεού, όχι το δικό του θέλημα.

Πιστεύει σε προσωπικό Θεό, πού αποκαλύπτει το θέλημά Του και καλεί τον άνθρωπο σε υπακοή. Αλλά και αν αποστατήσει και δοκιμάσει πτώσεις, ο χριστιανός γνωρίζει πώς ο δρόμος της μετανοίας και της ταπείνωσης είναι ευλογημένος, και ότι μπορεί να ζητήσει και πάλι το έλεος και την αγάπη του Θεού, όχι μόνο μία φορά, αλλά στη διάρκεια ολόκληρης της ζωής του. Πιστεύει πώς ο Θεός δεν δεσμεύεται από κάποιους νόμους, αλλά ενεργεί προσωπικά, με βάση την ελεύθερη βούληση και αγάπη. Γι' αυτό ο χριστιανός ελπίζει όχι στο λόγο, αλλά στο πρόσωπο του Θεού. Γι αυτόν ο λόγος του Θεού δεν αποτελεί αντικείμενο «νοητικής στάσης» πού δρα μηχανικά και τυφλά, γι αυτό και δεν διαχωρίζει το λόγο του Θεού από τον ίδιο τον Θεό, δεν γίνεται δηλαδή ο λόγος του Θεού αντικείμενο διαλογισμού, αλλά αντικείμενο υπακοής και ταπείνωσης.

Και η πίστη του χριστιανού αναφέρεται στο πρόσωπο του Θεού, δεν ταυτίζεται με τη «σκέψη» ή με «διανοητική στάση», δεν αυτονομείται. Το ίδιο συμβαίνει και με την προσευχή πού εκφράζει οποιοδήποτε αίτημα του ανθρώπου. Δεν έχει σαν στόχο τη δραστηριοποίηση κάποιων δυνάμεων «μέσα μας», αλλά απευθύνεται στο Θεό, στο έλεός Του εμπιστευόμαστε τα αιτήματά μας και Εκείνος είναι ελεύθερος να αποφασίσει, γιατί γνωρίζει καλύτερα από μας ποιες είναι οι ανάγκες των παιδιών Του και ποιο το αληθινό συμφέρον τους. Το να πει κανείς πώς ο λόγος του Θεού είναι πάντοτε ο ίδιος, με την έννοια ότι και ο Θεός οφείλει να ενεργήσει σύμφωνα με τις δοξασίες του Θ. Μπούκα («να πιστέψει» και να «ομολογήσει» την πίστη του, για να συμβεί αυτό πού επιδιώκει), είναι βλάσφημο.

Ή περί Θεού και περί ανθρώπου αντίληψη της κίνησης και η βασική της θέση πώς ο άνθρωπος προσδιορίζει τη ζωή του σύμφωνα με τη «νοητική στάση» και τις επιθυμίες του, ακυρώνει τη χριστιανική αντίληψη περί αρετής. Ο άνθρωπος δεν είναι πλέον υπόλογος απέναντι κάποιου έξω από τον εαυτό του, δεν υπάρχει ηθικός νόμος ή ηθικοί κανόνες έξω από αυτό πού ο ίδιος θεωρεί καλό. Ή κίνηση απορρίπτει κάθε αρνητική τοποθέτηση από μέρους του ανθρώπου σε οτιδήποτε, και διακηρύττει πώς πρέπει να γκρεμισθούν οποιαδήποτε «ταμπού».

Αντίθετα ο χριστιανός οφείλει να ζει σε κατάσταση διαρκούς μετανοίας. Πάντοτε είναι έτοιμος να απευθυνθεί στον Θεό με τα λόγια: «Κύριε ελέησον». Όμως αυτή η προσευχή της Ορθοδόξου Εκκλησίας απορρίπτεται από την κίνηση, αφού προϋποθέτει τον έλεγχο της συνείδησης και τη μετάνοια. Και τα δύο αυτά λογίζονται «αρνητικές σκέψεις» και απορρίπτονται. Ή κίνηση θεωρεί τις τύψεις συνειδήσεως και την καταδίκη του εαυτού μας αντίθετη με το θέλημα του Θεού! (Αγάπη, εκδ. Έπιμ. Έκδ. Εταιρία, σ. 23).

Η οργάνωση του Μπούκα και γενικά η λεγόμενη ψυχοδυναμική μπορεί να χαρακτηριστεί **αντίχριστη**, ακόμη και οι απόψεις πού λογίζονται από την ίδια «αρχές της παιδαγωγικής, της ψυχολογίας και της Κοινωνιολογίας» δεν είναι απαλλαγμένες από το «θρησκευτικό» στοιχείο, γιατί είναι ανακατεμένες με θέσεις ασυμβίβαστες με τη χριστιανική πίστη. Υπενθυμίζουμε για παράδειγμα την προτροπή προς τούς γονείς, αναφορικά με τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση των παιδιών, όπου υπογραμμίζεται πώς δεν υπάρχουν περιορισμοί στη σεξουαλική δραστηριότητα, ούτε αναφορικά με την ηλικία, ούτε και με

τον «Τρόπο». Με αυτή τη στάση κάθε σεξουαλική διαστροφή γίνεται δεκτή.

Όταν η οργάνωση υπογραμμίζει την «αυτογνωσία» και την «ψυχοδυναμική» σαν «συνταγές αυτοσωτηρίας», αρνείται την εν Χριστώ σωτηρία. Στο βιβλίο «Σωματικές Ασκήσεις. Ειδικό πρόγραμμα για τους αποφοίτους του ανωτέρου εξελικτικού προγράμματος» (Αθήνα 1986, σ. 20) αναφέρεται: «Είσαι σε απόλυτη ένωση με τον ουρανό και με τη Γη. Είσαι ένα τμήμα του Άπειρου Σύμπαντος. Ζεις και κινείσαι μέσα στην Αρμονία του Άπειρου Σύμπαντος. Οι νόμοι του Θεού εργάζονται μέσα σου... Ό Λόγος του Θεού έγινε σάρκα και εσκήνωσε μέσα σου. Είσαι ο Δημιουργός της αφθονίας».

Οι «απόφοιτοι του ανωτέρου εξελικτικού προγράμματος» της κίνησης δεν αποβλέπουν πλέον στον Ιησού Χριστό για σωτηρία- είναι οι ίδιοι «Ο ένσαρκος Λόγος του Θεού», πιστεύουν πώς και ο Ιησούς Χριστός ακολούθησε τον ίδιο δρόμο και έφθασε εκεί πού κι αυτοί έχουν φθάσει, χάρη στις τεχνικές, τα σεμινάρια και ιδιαίτερα το «ανώτερο εξελικτικό πρόγραμμα» του «Κέντρου Προγραμματισμού Ζωής στο «εξελικτικό επίπεδο του Χριστού» έγιναν «Ο ένσαρκος Λόγος»!

Είναι χαρακτηριστικό αυτό πού ο Θ. Μπούκας υπόσχεται στο σεμινάριο - βιβλίο «Το μυστικό της αιώνιας Νεότητας»:

«Οι μεγάλοι Λάμα και Δάσκαλοι της Άπω Ανατολής, συμπεριλαμβανόμενου και του Ιησού Χριστού, χρησιμοποίησαν αυτή την ίδια γνώση πού θ' αποκτήσετε και σεις εδώ, και στ' άλλα σεμινάρια προωθημένης τεχνικής του Ινστιτούτου μας... ν' αποκτήσετε απίστευτες γνώσεις, να μπορείτε να θεραπεύσετε στιγμιαία, και τελικά να ξεπερνάτε τις ψευδαισθήσεις τι «μάγυα» περί σωματικού θανάτου» (σ. 10).

Σύμφωνα με το ίδιο κείμενο, ο Χριστός ήταν «έναν ηγέτης των Γνωστικών» (σ. 12), όχι ο Σωτήρας της ανθρωπότητας, πέρασε το δρόμο «πού οδηγεί στην πληρότητα» και μας έδειξε αυτό το δρόμο, έχουμε τώρα «το Φως του Λόγου του Θεού» και «τη δύναμη του παραδείγματος του Χριστού» (Αγάπη, σ. 8). Ό Χριστός λοιπόν δεν σώζει, αλλά αποτελεί «παράδειγμα» για τον άνθρωπο.

Η κίνηση έχει ειδικό μνητικό σεμινάριο, με το όνομα «Τα δώρα του Πνεύματος». Πρόκειται για εξωχριστιανική και αντίχριστη μύηση. Αν ένας Ορθόδοξος χριστιανός πάρει αυτή τη μύηση, αρνείται το Άγιο βάπτισμα και το ιερό Χρίσμα της Εκκλησίας. Σ' αυτή τη μύηση, εκτός από την επίθεση των χειρών του «Δασκάλου», χρησιμοποιούνται και υλικά αντικείμενα, όπως «ένα βελούδο μαύρο, σε διαστάσεις 30Χ30 εκατοστά», γνωστό από τη μύηση στην γκουρουιστική οργάνωση του Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι.

Στο ειδικό ενημερωτικό έντυπο με τίτλο, «Σεμινάριο: Τα δώρα του Πνεύματος» (εκδ. ΚΠΖ) αναφέρεται πώς σ' αυτό μαθαίνει κανείς πώς θα απελευθερώσει τη «ροή του Πνεύματος» και θα δεχθεί «ένα ή περισσότερα από τα εννέα χαρίσματα του Πνεύματος».

Όμως εδώ δεν πρόκειται για τον «καρπό του Πνεύματος», σύμφωνα με το Γαλ. ε' 22: «Ο δε καρπός του Πνεύματος εστί αγαπή, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια».

Ο απόστολος Παύλος αντιπαραθέτει εδώ «τα έργα της σαρκός» με τον «καρπό του Πνεύματος». Γι' αυτόν «έργα της σαρκός» είναι «μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ακολασία, ειδωλολατρία, μαγεία, εχθρότης... αιρέσεις... μέθαι, ασωτίαι και τα όμοια προς αυτά». Ό Παύλος υπογραμμίζει «σας προειδοποιώ, καθώς και άλλοτε σας προειδοποίησα, ότι εκείνοι πού κάνουν αυτά («οι τα τοιαύτα πράσσοντες»), δεν θα κληρονομήσουν την βασιλείαν του Θεού» (Γαλ. ε' 19-21).

Δεν λέγει ο απόστολος, «οι τα τοιαύτα σκεπτόμενοι», αλλά λέγει: «οι τα τοιαύτα πράσσοντες»! Αντίθετα ο Θ. Μπούκας δεν αναγνωρίζει τη διάκριση ανάμεσα στα «έργα της σαρκός» και στον «καρπό του Πνεύματος», κηρύσσει μόνο τον πόλεμο εναντίον των «ταμπού» και εναντίον κάθε «αρνητικής σκέψης» και αρνητικής αξιολόγησης οποιασδήποτε πράξης μας οι πράξεις δεν είναι αμαρτωλές, λέγει, αλλά μόνο οι σκέψεις, πώς τάχα κάτι δεν πάει καλά στη ζωή μας.

Όμως αυτή η τοποθέτηση είναι καρπός «αλλότριου Πνεύματος», όχι του Πνεύματος του Θεού. Γι αυτό και η μήση «Τα δώρα του Πνεύματος» αποτελεί εσωτερικό «Άνοιγμα» για την εισβολή αυτού του «αλλότριου Πνεύματος» και των «καρπών» του, τούς οποίους η κίνηση χαρακτηρίζει παραπλανητικά «Τα δώρα του Πνεύματος».

Το Άγιο Πνεύμα δεν διανέμει τα δώρα Του αναγκαστικά, επειδή κάποιος παρακολούθησε κάποια σεμινάρια και έμαθε κάποιες τεχνικές. Γιατί ακόμη κι αν με τα σεμινάρια ελάμβανε κανείς κάποια «δώρα», θα ήσαν αποτέλεσμα ανθρωπίνων μεθοδεύσεων, όχι καρπός της αγάπης του Θεού. Το δώρο δεν εξαγοράζεται γιατί είναι καρπός αγάπης και η αγάπη δεν παρέχεται αναγκαστικά από τον Θεό, παρέχεται σε όποιον το Πνεύμα του Θεού θελήσει, στον χρόνο πού ο Θεός βούλεται και με τον τρόπο πού Εκείνος επιθυμεί: «Το Πνεύμα όπου θέλει πνεί, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλ' ουκ οίδας πόθεν έρχεται και που υπάγει, ούτος εστί πας ο γεγεννημένος εκ του Πνεύματος» (1ω. γ' 8, πρβλ. Α' Κορ. ιβ' 11. Έβρ. β' 4).

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Κατά την αντίληψη των λεγόμενων «ψυχο-λατρειών» οι δυνατότητες του ανθρώπου είναι απεριόριστες, αρκεί ο Άνθρωπος να γνωρίσει την αληθινή του Φύση, και με κατάλληλες τεχνικές να ενεργοποιήσει τις δυνάμεις «μέσα του», να τις χρησιμοποιήσει για τους σκοπούς του. Τότε βαδίζει το δρόμο της «αυτοπραγμάτωσης» και της «αυτοσωτηρίας», το δρόμο πού θα «αφυπνίσει» τον «υπεράνθρωπο», το «θεό» μέσα μας. Ένας Άνθρωπος πού μέσω της αυτογνωσίας έφθασε δήθεν στην αυτοπραγμάτωση, πραγματοποιεί το καθετί πού θα θελήσει, λένε οι ομάδες με τις όποιες ασχοληθήκαμε, με μόνο τη σκέψη του, γιατί ο Άνθρωπος είναι πάντοτε αυτό πού σκέπτεται, αυτός, με τη δύναμη της «συνείδησης», δημιουργεί τον κόσμο γύρω του! Επομένως ο Άνθρωπος είναι αυτόνομος, δεν χρειάζεται κανένα σωτήρα έξω από τον εαυτό του. Χρειάζεται μόνο τη δική του «θετική σκέψη».

Οι ψυχο-λατρείες στις όποιες αναφερθήκαμε χρησιμοποιούν χριστιανικούς όρους για να δηλώσουν τις δοξασίες τους και να διακηρύξουν πώς ο άνθρωπος, μόνος του, μέσω της αυτογνωσίας και της αυτοεξέλιξης, οδηγείται στην αυτοπραγμάτωση, στη σωτηρία. Τέτοιοι όροι είναι «πίστη» και «προσευχή». Όμως και οι δύο όροι χρησιμοποιούνται για να δηλώσουν νοητικές καταστάσεις μέσα στον άνθρωπο, χωρίς αναφορά έξω από τον άνθρωπο. Γιατί έξω από τον «Εαυτό» Θεός δεν υπάρχει κατά κλασσικό τρόπο εκφράστηκε αυτό με τη δήλωση: «άθεος δεν είναι εκείνος πού δεν πιστεύει σε Θεό, αλλά αυτός πού δεν πιστεύει στον εαυτό του»!

Το «ευαγγέλιο» των ομάδων αυτών δεν είναι νέο, πρόκειται για το ίδιο «ευαγγέλιο» του όφews, για το όποιο μας πληροφορεί η αγία Γραφή:

«Και είπεν ο όφεις τη γυναικί, τι ότι είπεν ο Θεός ου μη φάγητε από παντός ξύλου του παραδείσου; Και είπεν ή γυνή τω όφει, από καρπού του ξύλου του παραδείσου φαγόμεθα, από δε του καρπού του

ξύλου, ο ἔστιν ἐν μέσω του παραδείσου, εἶπεν ο Θεός, ου φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, ου δέ μη ἀψησθε αὐτοῦ, ἵνα μη ἀποθάνητε. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῆ γυναικί, ου θανατῶ ἀποθανεῖσθε, ἡδεὶ γάρ ὁ Θεός, ὅτι ἢ ἀν ἡμερὰ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, δανοιχθήσονται υμῶν οὖ οφθαλμοὶ καὶ ἐσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλόν καὶ πονηρόν» (Γεν. γ' 1-5).

Ὁ Θεός δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο με βάση τὴν εἰκόνα Του καὶ με προορισμὸ τὴν ὁμοίωση. Τὸ «κατ' εἰκόνα» βρισκόταν στὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου, λένε οὖ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁμως τὸ «καθ' ὁμοίωσιν» ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴ βούληση τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος μποροῦσε νὰ ἐπιλέξει σαν σκοπὸ τοῦ τὴν πραγμάτωση τοῦ «καθ' ὁμοίωσιν». Ὁμως μποροῦσε νὰ ἀκολουθήσει καὶ τὸν ἀντίθετο δρόμο, τὸν χωρισμὸ ἀπὸ τὸν Θεό, δηλαδὴ τὸν πνευματικὸ θάνατο. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε αὐτὴ τὴ δυνατότητα τῆς ἐπιλογῆς αὐτὸ τὸ νόημα εἶχε ἢ ἀπαγόρευση: «Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεός τῷ Ἀδὰμ λέγων' ἀπὸ παντός ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλόν καὶ πονηρόν, ου φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, ἢ δ' ἀν ἡμερὰ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε» (Γεν. β' 16-17).

Ὁ Θεός κάλεσε τὸν ἄνθρωπο νὰ βαδίσει πρὸς τὴν «ὁμοίωσιν» ὄχι αὐτόνομα, ἀλλὰ στὰ πλαίσια τῆς κοινωνίας ἀγάπης με τὸ Δημιουργὸ τοῦ, ἀκολουθώντας ἐλευθέρῳ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ἄλλωστε δὲν ἦταν δυνατόν ὁ ἄνθρωπος, μόνος τοῦ, νὰ ξεπεράσει τὰ ὅρια τῆς κτιστῆς τοῦ πραγματικότητος καὶ νὰ ὁμοιάσει με τὸν ἀκτιστὸ καὶ Αἰώνιο Θεό. Τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἀνταπεκρίνετο ἀπόλυτα στὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁμως σ' αὐτὸ τὸ σχέδιο ὁ Σατανὰς ἀντιπαρέβαλε τὴ δική του «συνταγή». Δὲν θὰ πεθάνετε, τοὺς λέγει, ἀντίθετα, θὰ ἀποκτήσετε ἀληθινὴ αὐτογνωσία καὶ θὰ εἰσαστε «ὡς θεοί», «γινώσκοντες καλόν καὶ πονηρόν». Ὁ Θεός προσδιόρισε τὴν αξιολογικὴ διάκριση ἀνάμεσα στὸ καλὸ καὶ στὸ κακὸ. Κάθε τι πού ἀποτελεῖ κοινωνία με τὸν Θεό εἶναι καλὸ καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν ἐκπλήρωση τοῦ νοήματος τῆς ζωῆς τοῦ, στὸ «καθ' ὁμοίωσιν». Ἀντίθετα, κάτι τι πού εἶναι κοινωνία μόνο με τὸν ἑαυτὸ μας εἶναι κακὸ καὶ ὁδηγεῖ στὸν πνευματικὸ θάνατο, στὴ στέρξη τῆς κοινωνίας με τὸν Θεό. Ὁ ἄνθρωπος τὸ γνῶριζε αὐτὸ, ὅμως εἶχε τὴν ἐμπειρία μόνο τοῦ καλοῦ. Ὅταν ἀκολούθησε τὴ «συνταγή» τοῦ Διαβόλου ἀπέκτησε καὶ τὴν ἐμπειρία τοῦ κακοῦ!

«Καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλόν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν καὶ ὅτι ἀρεστόν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖον ἐστὶ τοῦ κατανοῆσαι καὶ λαβούσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγε' καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. Καὶ διοινήχθησαν οὖ οφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἐγνώσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν...» (Γεν. γ' 6-7).

Ἡ «συνταγή» τοῦ ὄφειος ἦταν: Με τὴν αὐτονομία Ὁ ἄνθρωπος θὰ ὁδηγηθεῖ στὴν αὐτογνωσία καὶ στὶς ἀπεριόριστες δυνατότητες πού συνεπάγεται αὐτὴ ἡ «γνώση» ἢ ἡ «ἀφύπνιση τοῦ Θεοῦ μέσα μας». Ὁμως τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο: ὁ δρόμος τῆς αὐτογνωσίας δὲν ὁδήγησε τὸν ἄνθρωπο στὴν αὐτὸ-ἐξέλιξη καὶ τὴν αὐτὸ-θέωση, ἀλλὰ στὴ συναίσθηση ὅτι ἦταν γυμνός, δηλαδὴ σὲ υπαρξιακὸ ἀδιέξοδο. Αὐτὸ τὸ ἀδιέξοδο ὠφείλετο στὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀρνήθηκε τὴ Θεῖα προσφορά, δηλαδὴ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, τὴν παρουσία τῆς Θεῖας χάριτος μέσα τοῦ. Αποχωρίσθηκε ἀπ' αὐτὴν καὶ γι' αὐτὸ ἔνοιωσε τὴ γυμνότητά τοῦ.

Ἀλλὰ ὁ Θεός δὲν ἔπαυσε νὰ ἀγαπᾷ τὸ πλάσμα Του. Γι' αὐτὸ προκάλεσε καὶ πάλι τὴ βούληση τοῦ ἀνθρώπου, «Ἀδὰμ, πού εἶ;» (Γέν. γ' 9). Τὴν ἴδια πρόκληση ἐπανελάβε ὁ Θεός καὶ στὸν Κάιν, «Κάιν' πού ἐστὶν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου;» (Γεν. δ' 9). Ὁμως ὁ ἄνθρωπος συνέχισε, δυστυχῶς, τὸ δρόμο τῆς αὐτονομίας. Γι' αὐτὸ ὁ Θεός σχεδίασε ἤδη ἀπὸ τὴν πρώτη παράβαση τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴ σωτήρια τοῦ πλάσματός Του. Ὑποσχέθηκε πῶς στὸν κατάλληλο καιρὸ, τὸ «σπέρμα τῆς γυναικός», θὰ

συντρίψει την «κεφαλήν του όφεως» (Γεν. γ' 15). Και αυτό θα γινόταν με τη συγκατάθεση του ανθρώπου.

Αλλά για να δώσει τη συγκατάθεση του ο άνθρωπος να επέμβει ο Θεός στη ζωή του, έπρεπε να εγκαταλείψει την αυτονομία του και να ζητήσει να γίνει το θέλημα του Θεού, όχι το δικό του, ανθρώπινο θέλημα. Αυτή την έννοια είχε το «γένειτο μοι κατά το ρήμα σου» της Παρθένου Μαρίας (Λουκ. α' 38). Το ίδιο εξέφρασε και ο Χριστός για λογαριασμό μας: «πλήν ουχ ως εγώ θέλω, άλλ' ως σύ» (ΜαΤθ. κστ' 39).

Ο Χριστός επανέφερε τον άνθρωπο σε κοινωνία αγάπης με τον Θεό και συνήγαγε «τα τέκνα του Θεού τα διασκορπισμένα εις εν» Ιω. ια' 52. Γαλ. γ' 28. Έφες. δ' 5-6). Όμως ο άνθρωπος πρέπει να πάρει ελεύθερα την απόφαση να ενταχθεί σ' αυτή την ενότητα' ν' ακολουθήσει το δρόμο της εν Χριστώ σωτηρίας, πού είναι ο δρόμος προς το «καθ' ομοίωσιν Θεού», δεν υπάρχει άλλος δρόμος (Ιω. ιδ' 6. Πράξ. δ' 12). Αλλά έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί αυτό το δρόμο και να ακολουθήσει τη συμβουλή του αρχαίου όφεως το δρόμο της αυτο-εξέλιξης και αυτο-σωτηρίας, σύμφωνα με τη «συνταγή» των ομάδων πού υπογραμμίζουν την αυτογνωσία, τη δύναμη της συνείδησης και της «σκέψης».

Ο δρόμος αυτός δεν λέγει: «γένειτο μοι κατά το ρήμα σου», ούτε μπορεί να πει: «πλήν ουχ ως εγώ θέλω, άλλ' ως συ». Γιατί η «συνταγή» λέγει: «Αυτό πού θέλεις, γίνεσαι, αρκεί να το σκεφθείς μπορείς!» ή: «Θέλω και μπορώ»!! Αυτός ο δρόμος δεν οδηγεί στη σωτηρία, αλλά στο αδιέξοδο πού νοιώθει κάθε άνθρωπος πού αισθάνεται «γυμνός».

Οι αληθινοί χριστιανοί δεν αποβλέπουν στον εαυτό τους για βοήθεια. Θέλουν να γνωρίσουν τον εαυτό τους για να μετανοήσουν και να ζητήσουν να έλθει ο Θεός στη Ζωή τους και να τούς χαρίσει το «μέγα έλεος». Δεν αποβλέπουν στα αγαθά αυτού του κόσμου, γι' αυτό δεν λυγίζουν μπροστά σε δυσκολίες και δυσχέρειες της ζωής αυτής. Ακολουθούν τη συμβουλή του αποστόλου: «Μη σκοπούντων υμών τα βλεπόμενα, αλλά τα μη βλεπόμενα. Τα γάρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα, τα δε μη βλεπόμενα αιώνια», δεν αποβλέπουμε στην υλική ευημερία, σ' εκείνα πού βλέπονται, αλλά στην ελευθερία μας από το θάνατο και τη φθορά' στα αιώνια (Β' Κορ. δ' 16-18). Εδώ ο απόστολος δεν εννοεί τις «σκέψεις», πού γίνονται «πράξεις», όπως ισχυρίζονται οι άνθρωποι της «θετικής σκέψης» διαστρεβλώνοντας την αγία Γραφή, αλλά υπογραμμίζει πώς οι χριστιανοί αποβλέπουν σ' εκείνα πού απορρίπτουν οι ψυχο-λατρείες και περιφρονούν εκείνα πού απολυτοποιούνται από αυτές. Δεν ελπίζουν στην ευημερία, στην υγεία, στη δύναμη και σ' οτιδήποτε «αγαθό» αυτής της ζωής, αλλά στη χαρά της αφθαρσίας και της αθανασίας στην αιώνια κοινωνία μετά του Θεού και όχι μετά του εαυτού μας.

Αυτή την ελπίδα της ελευθερίας από τη φθορά συμερίζεται με τον άνθρωπο ολόκληρη η δημιουργία του Θεού. «Φρονώ», λέγει ο απόστολος Παύλος, «ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν έχουν καμία αξία συγκρινόμενα με τη δόξα πού μέλλει να αποκαλυφθεί σ' εμάς. Η πλάση όλη αναμένει με λαχτάρα την αποκάλυψη των υιών του Θεού («η γάρ αποκαταδοκία της κτίσεως την αποκάλυψιν των υιών του Θεού απεκδέχεται»). Διότι η πλάση υποτάχθηκε στη ματαιότητα, όχι θεληματικά, αλλά εξαιτίας εκείνου πού την υπέταξε, με την ελπίδα ότι και η πλάση θα ελευθερωθεί από τη δουλεία στη φθορά, για να μπει στην ένδοξη ελευθερία των παιδιών του Θεού» (Ρωμ. η' 18-21).

Αυτή την ελπίδα του Χριστιανού απορρίπτουν οι κινήσεις στις οποίες αναφερθήκαμε. Γι αυτούς ο άνθρωπος της «αυτογνωσίας», πού έχει συναίσθηση της «δύναμης της συνειδήσεως» του και χρησιμοποιεί το «κλειδί» της «θετικής σκέψης», δεν μπορεί να έχει «παθήματα», ούτε πιστεύει πώς η πλάση υπετάγη στη δουλεία της φθοράς. Αντίθετα πιστεύει πώς τα πάντα είναι καλά έτσι όπως είναι

και πώς ο άνθρωπος δεν ελπίζει σε κάτι μελλοντικό, αλλά ήδη από τώρα αυτό-πραγματώνεται.

Σε πολλούς ο «καρπός» αυτός των ψυχο-λατρειών φαίνεται ωραίος όταν όμως τον γευθούν, τελικά θα οδηγηθούν σε τρομακτικά αδιέξοδα και σε ολοκληρωτική αλλοίωση της προσωπικότητας των: «Και είδεν η γυνή, ότι καλόν το ξύλον εις βρώσιν και ότι αρεστόν τοις οφθαλμοίς ιδείν και ωραίον εστί του κατανοήσαι και λαβούσα από του καρπού αυτού έφαγε και έδωκε και τω ανδρί αυτής μετ' αυτής, και έφαγον. Και διηνοιχθησαν οι οφθαλμοί των δύο, και έγνωνσαν ότι γυμνοί ήσαν».

ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ-ΑΥΤΟΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ-ΣΩΤΗΡΙΑ

**ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΡ. ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ – ΔΡ. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ**

«...και βασιλεύσουσι μετ' αυτού χίλια έτη»

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιεπ. Αβέρκιου Τόσεβ και πατήρ Σεραφείμ Ρόουζ :
Η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη, ένας Ορθόδοξος σχολιασμός,
εκδόσεις Μυριόβιβλος, Δεκέμβριος 2007

20:6 «Μακάριος και άγιος ο έχων μέρος εν τη αναστήσει τη πρώτη. επί τούτων ο δεύτερος θάνατος ουκ έχει εξουσίαν, αλλά έσονται ιερείς τον Θεού και του Χριστού, και βασιλεύσουσι μετ' αυτού χίλια έτη».

«Από την Αγ. Γραφή γνωρίζουμε ότι υπάρχουν δυο ζωές και δύο θάνατοι: η πρώτη ζωή είναι σαρκική και εγκόσμια εξαιτίας της καταπάτησης των θείων εντολών, ενώ η δεύτερη είναι η αιώνια ζωή που έχει δοθεί ως υπόσχεση στους Αγίους λόγω της τήρησης των εντολών αυτών. Σε σχέση με τις δύο αυτές ζωές υπάρχουν και δύο είδη θανάτου: ο ένας σαρκικός και εγκόσμιος και ο άλλος αιώνιος ως τιμωρία για τις αμαρτίες, δηλαδή η γέεννα του πυρός» (Αγ. Ανδρέας, κεφ. 62). Συνεπώς, είναι κατανοητό ότι αν κάποιος εδώ στη γη έχει ζήσει εν Χριστώ και βρεθεί ενώπιον Του μετά τον πρώτο θάνατο (δηλαδή τον σαρκικό) με φλογερή πίστη σε Αυτόν και πλήρης της χάριτος Του, τότε αυτός ο άνθρωπος δεν είναι ανάγκη να φοβάται τον δεύτερο θάνατο δηλαδή την πύρινη γέεννα.

Αυτοί οι έξι πρώτοι στίχοι του εικοστού κεφαλαίου της Αποκάλυψης έχουν γίνει η πρόφαση για την ανάπτυξη μιας ψευδούς διδασκαλίας που αφορά τη «χιλιετή βασιλεία του Χριστού στη γη», και η οποία έχει ονομαστεί «**Χιλιασμός**». Κατ' ουσίαν, διδάσκει ότι λίγο πριν το τέλος του κόσμου, ο Σωτήρας Χριστός θα έρθει ξανά στη γη, θα νικήσει τον Αντίχριστο, θα αναστήσει τους ευσεβείς και θα εγκαταστήσει ένα νέο βασίλειο στη γη. Ως ανταμοιβή για τους αγώνες και τα βάσανά τους, οι δίκαιοι θα βασιλεύσουν μαζί με τον Κύριο για διάστημα χιλίων ετών και θα απολαύσουν όλα τα αγαθά της εγκόσμιας ζωής. Μόνο τότε θα ακολουθήσει η δεύτερη, γενική ανάσταση των νεκρών, η γενική κρίση και η απόδοση των αιωνίων ανταμοιβών.

Αυτή η διδασκαλία είναι γνωστή σε δύο μορφές. Κάποιοι λένε ότι ο Χριστός θα ανοικοδομήσει την Ιερουσαλήμ με όλη την ομορφιά της και θα επανακαθιερώσει την εκπλήρωση του τελετουργικού νόμου του Μωυσή με όλες τις θυσίες του• και ότι η μακαριότητα των ευσεβών θα συνίσταται σε κάθε είδους σαρκικές απολαύσεις. Κατά τον 1ο αιώνα η διδασκαλία αυτή υποστηρίχθηκε από τον αιρετικό Σέρινθο και από άλλους ιουδαϊστές αιρετικούς του 2ου αιώνα (Εβιωνίτες, Μοντανιστές), και τον τέταρτο αιώνα από τους Απολλιναριστές.

Άλλοι, αντιθέτως, βεβαιώνουν ότι η εν λόγω μακαριότητα θα έγκειται σε απολύτως πνευματικές απολαύσεις και αγαθά. Με αυτήν τη δεύτερη μορφή, οι χιλιαστικές απόψεις εκφράστηκαν κατά πρώτον από τον Παπία Ιεραπόλεως, αργότερα τις εξέφρασαν ο Άγιος Μάρτυρας Ιουστίνος, ο Αγ. Ειρηναίος, ο Αγ. Ιππόλυτος, ο Αγ. Μεθόδιος και ο Λακτάντιος. Σε πιο πρόσφατες εποχές επανέφεραν τη διδασκαλία αυτή, με ορισμένες ιδιαιτερότητες, οι Αναβαπτιστές, οι οπαδοί του [Swedenborg 1](#), οι Πεφωτισμένοι (Illuminati) και οι Αντβεντιστές (επίσης και οι πεντηκοστιανοί, οι περισσότεροι ευαγγελικοί, οι αυτοαποκαλούμενοι μάρτυρες του Ιεχωβά κλπ)!!!

Ωστόσο, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι ένας Ορθόδοξος χριστιανός δεν μπορεί να δεχτεί καμιά από τις δύο μορφές της χιλιαστικής διδασκαλίας για τους ακόλουθους λόγους:

"1. _____ Σύμφωνα με αυτήν, η ανάσταση των νεκρών θα συμβεί δύο φορές : την πρώτη, χίλια χρόνια πριν το τέλος του κόσμου, όταν θα αναστηθούν μόνο οι δίκαιοι και τη δεύτερη, κατά το τέλος του κόσμου, όταν θα αναστηθούν και οι αμαρτωλοί. Ωστόσο, ο Κύριος διδάξε ξεκάθαρα ότι θα υπάρξει μόνο μία γενική ανάσταση των νεκρών, όταν και οι δίκαιοι και οι αμαρτωλοί θα αναστηθούν και θα λάβουν την τελική τους αμοιβή (Ιωάν. 6:39-40• Ματθ. 13:37-43).

"2. _____ Ο Λόγος του Θεού λέει ότι ο Χριστός θα έρθει μόνο δύο φορές στον κόσμο: την πρώτη εν ταπεινώσει, όταν ήρθε για να μας λυτρώσει και τη δεύτερη εν δόξη, όταν θα παρουσιαστεί για να κρίνει ζώντες και νεκρούς. Ο Χιλιασμός εισάγει ακόμα μία φορά κατά την οποία ο Χριστός θα έρθει στη γη, χίλια χρόνια πριν το τέλος του κόσμου. Ο Λόγος του Θεού δεν γνωρίζει τέτοιο πράγμα.

"3. _____ Ο Λόγος του Θεού διδάσκει μόνο περί δύο βασιλείων του Χριστού: τη Βασιλεία της Χάριτος, η οποία θα συνεχίσει μέχρι το τέλος του κόσμου (Α' Κορ. 15:23-26) και τη Βασιλεία της Δόξης, η οποία θα ξεκινήσει μετά από την τελική Κρίση και δεν θα έχει τέλος (Λουκ. 1:33" Β' Πέτρ. 1:11). Ο Χιλιασμός, ωστόσο, αναφέρει και μια τρίτη, κάτι σαν μέση βασιλεία του Χριστού, με διάρκεια χιλίων ετών.

"4. _____ Η διδασκαλία περί μιας σαρκικής (κοσμικής) βασιλείας του Χριστού ξεκάθαρα αντιφάσκει με τον Λόγο του Θεού, κατά τον οποίο η Βασιλεία του Θεού δεν είναι «βρώσις και

πόσις» (Ρωμ. 14:17)• «κατά την ανάσταση των νεκρών αυτοί δεν παντρεύονται, αλλά είναι σαν άγγελοι στον ουρανό» (Ματθ. 22:30)• το τυπικό του Μωσαϊκού Νόμου δεν ήταν παρά μόνο μια προτύπωση του Νόμου της Χάριτος της Καινής Διαθήκης και καταργήθηκε διά παντός από αυτόν (Πράξ. 15:23-30" Ρωμ. 6:14• Γαλ. 5:6• Έβρ. 10:1).

Ορισμένοι αρχαίοι διδάσκαλοι της Εκκλησίας - ο **Ιουστίνος**, ο **Ειρηναίος** και ο **Μεθόδιος**- κράτησαν τον «χιλιασμό» ως προσωπική τους άποψη μόνο. Ταυτόχρονα, υπήρξαν και εκείνοι που με σθένος εναντιώθηκαν στο διδασκαλία αυτή όπως ο **Κάιος ο Πρεσβύτερος** της Ρώμης, ο **Αγ. Διονύσιος Αλεξανδρείας**, ο **Ωριγένης**, ο **Ευσέβιος της Καισαρείας**, ο Μέγας **Βασίλειος**, ο Αγ. **Γρηγόριος ο Θεολόγος**, ο Αγ. **Επιφάνιος**, ο ευλογημένος **Ιερώνυμος** και ο ευλογημένος **Αυγουστίνος**. Μετά τη Β' Οικουμενική Σύνοδο πού καταδίκασε τη διδασκαλία του αιρετικού Απολλιναρίου σχετικά με τη χιλιετή βασιλεία του Χριστού, δεν επιτρεπόταν να έχει κανείς τον «χιλιασμό» ούτε ως προσωπική γνώμη. Αυτό επισφραγίστηκε και με την εισαγωγή στο Σύμβολο της Πίστεως των λέξεων **«ου της Βασιλείας ουκ έσται τέλος»**.

Ομοίως, πρέπει να γνωρίζουμε ότι η Αποκάλυψη είναι ένα βιβλίο εντελώς μυστικιστικό, κι έτσι το να καταλάβουμε και να ερμηνεύσουμε κυριολεκτικά τις προφητείες που περιέχει -κυρίως αν μια τέτοια κυριολεκτική κατανόηση έρχεται σε σύγκρουση με άλλα κείμενα της Αγ. Γραφής- αντιτίθεται παντελώς στους κανόνες της ερμηνευτικής. Σε κείμενα πού μπορεί να προκαλέσουν σύγχυση, καλό είναι να ψάχνουμε για κάποιο μεταφορικό ή αλληγορικό νόημα.

1. Swedenborg : Ελβετός επιστήμονας, φιλόσοφος, μυστικιστής και θεολόγος. Η πνευματική του πορεία, κατά την οποία έλεγε ότι επισκεπτόταν τον παράδεισο και την κόλαση και μιλούσε με αγγέλους και δαίμονες, κορυφώθηκε όταν ο ίδιος ο Κύριος τον « διόρισε «υπεύθυνο να γράψει ένα δόγμα για να αναμορφώσει τον Χριστιανισμό!!! Ο Swedenborg απέρριψε την Αγ. Τριάδα ως Τριάδα Προσώπων και ισχυρίστηκε ότι η Αγ. Τριάδα υπάρχει σε Ένα Πρόσωπο: τον Κύριο Ιησού Χριστό. Έγραψε 18 θεολογικά έργα και απέκτησε πολλούς οπαδούς.

ΟΙ «ΙΝΣΤΡΟΥΧΤΟΡΕΣ» ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

της κ. Δάφνης Βαρβιτσιώτη

«Βουλευέσθαι και λογίζεσθαι ταυτών»¹
Αριστοτέλης

Επανερχόμενοι στη δράση της «νέας» τηλεόρασης, υπενθυμίζουμε ότι, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, αυτή φαίνεται να πρωτοστατεί στον «αόρατο» πόλεμο που διεξάγει ο «Νέος Διαφωτισμός» κατά της «παλαιάς» σκέψης.

Απομένει τώρα να αναλυθεί η δράση των τηλεοπτικών διαμορφωτών γνώμης και καθοδηγητών σκέψης τους οποίους αυτή επιλέγει, ούτως ώστε να διαπιστωθεί η συμβολή τους τόσο στον

«κατευνασμό» και τον «λήθαργο» στον οποίον έχουν βυθισθεί οι δυτικές κοινωνίες², όσο και στην «δημιουργική καταστροφή», για την επικράτηση της Νέας Εποχής. Όσοι παρακολουθούν την «νέα» τηλεόραση με αναλυτικό και κριτικό πνεύμα, διαπιστώνουν ότι, οι σύγχρονοι ινστρουχτορες-εκπαιδευτές³ είτε «στρατευμένοι», είτε χρησιμοποιούμενοι εν αγνοία τους εφαρμόζουν, μέσω αυτής, τις ακόλουθες, κυρίως, μεθοδεύσεις:

Εξουδετερώνουν την λογική των τηλεθεατών, «αποδομώντας» κάθε αυτονόητο, και επαναπροσδιορίζοντας το, επί «νέας», «πολιτικώς ορθής» βάσης, η οποία, στην ουσία, το αντιστρέφει, προς δόξαν του «Νέου Διαφωτισμού». Π. χ. : **«Σε μια "σωστή" δημοκρατία, η πλειοψηφία οφείλει να υποτάσσεται στην μειοψηφία».**

Παραλύουν την λογική, δια της «αφελούς», «αντικειμενικής» και «δημοκρατικής» τήρησης ίσων αποστάσεων μεταξύ δικαίου και αδίκου, θετικού και αρνητικού, καλού και κακού, θύματος και θύτη, ηθικού και ανήθικου, ομαλού και διεστραμμένου, νομίμου και παράνομου, επιστήμης και τσαρλατανισμού, Χριστιανισμού και σεκτών κ. ο. κ.

Καταστρέφουν κάθε πνευματικό, ηθικό, εθνικό, κοινωνικό, θρησκευτικό έρεισμα του δυτικού ανθρώπου, με τον δογματικό πλουραλισμό⁴, δηλαδή, με την σχετικοποίηση του απόλυτου και την απολυτοποίηση του σχετικού. Π. χ. : **«Πρέπει να αποδεχτούμε κάθε άποψη ως εξ ίσου έγκυρη, αφού δεν υπάρχει μία και μόνη αλήθεια, και ο κάθε ένας μας είναι φορέας της δικής του αλήθειας».**

Παραλύουν την κριτική ικανότητα των τηλεθεατών, δημιουργώντας πνευματικό χάος, αβεβαιότητα και σύγχυση με αλληλοσυγκρουόμενα και αλληλοαναιρούμενα μηνύματα, τα οποία προβάλλουν ως ισόκυρα. Έτσι, καλούν τον τηλεθεατή να αποδεχθεί ότι, «ο δυτικός πολιτισμός είναι καταστροφικός, αυταρχικός, εκμεταλλευτής του Τρίτου Κόσμου, κ.ο.κ.», ως ισόκυρο προς το «οι Ευρωπαίοι, που είναι πολιτισμένοι. . . **« τον καλούν να ντραπεί επειδή θεωρεί την ομοφυλοφιλία διαστροφή, ενώ, ταυτόχρονα, τον καλούν να ντραπεί επειδή «όλοι οι αρχαίοι Έλληνες ήταν ομοφυλόφιλοι»** τον καλούν να είναι **άτεγκος έναντι των καπνιστών, αλλά να δείχνει «κατανόηση» για τα ναρκωτικά** (ιδιαίτερα για τα «μαλακά») **αν πιστεύει σε Μία και Μόνη Αλήθεια, τον εγκαλούν ως «φανατικό» ή «φασίστα», και τον καλούν να αποδεχθεί μία «νέα» Μόνη Αλήθεια, ότι: «Δεν υπάρχει μία Μία και Μόνη Αλήθεια»,** κ. ο. κ.

Ενσταλάζουν ενοχές σε ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο για πράξεις ή παραλείψεις μεμονωμένων ατόμων, ή πολιτικών ή διοικητικών φορέων. Π. χ. **«Ως κοινωνία οφείλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας που ο δράστης κατακρεούργησε το θύμα»** «έχουμε όλοι ευθύνη. . . », είτε για τους θανάτους από ναρκωτικά, είτε για την πορνεία, είτε για τις πυρκαγιές, είτε για τις πλημμύρες, τις καταρρεύσεις κ.ο.κ. Εφαρμόζουν, δηλαδή, την **θεωρία της συλλογικής ευθύνης, που συμπτωματικά; ταυτίζεται με την επιδιωκόμενη από την Θεοσοφία εξαφάνιση της προσωπικής συνείδησης** και στην «ομαδοποίηση» όλων των επιμέρους συνειδήσεων σε ΜΙΑ κοινή συνείδηση; «Ο άνθρωπος μπαίνει στην συνείδηση της Μονάδος, του ΕΝΟΣ», «. . . Η προσωπικότητα σβήνει και η πλάνη τελειώνει. Αυτό είναι το επιστέγασμα του Μεγάλου Έργου. . . »⁵.

Ενσταλάζουν **«συνείδηση μικρότητας»** στους τηλεθεατές, εξαπολύοντας εναντίον τους καταιγισμό ενοχών και υποτιμήσεων σε ό,τι αφορά τον άνθρωπο, και ειδικά τον δυτικό άνθρωπο, με κύριο όπλο την οικολογία. Π.χ. : **«Ο άνθρωπος είναι καταστροφικό ον», «ο άνθρωπος είναι**

κατώτερος από τα ζώα, τα οποία, ενώ έχουν και αυτά ψυχή, δεν καταστρέφουν το περιβάλλον και τον πλανήτη» ή «αντίθετα μ' εμάς τους «πολιτισμένους» που εκμεταλλευόμαστε και καταστρέφουμε τον Πλανήτη, η τάδε φυλή Αυστραλίας (της Αφρικής, Ινδίας κ.ο.κ.) σέβεται την φύση και ζη σε αρμονία με αυτήν».

Ενσταλάζουν «συνείδηση μικρότητας» σε όλο το κοινωνικό και εθνικό σύνολο, εξαπολύοντας εναντίον του **καταιγισμό ενοχών και υποτιμήσεων**, συντρίβοντας όλα τα «παλαιά» κυρίως τα εθνικά, πνευματικά, ιστορικά και θρησκευτικά δεδομένα του: Π. χ. «οι Ευρωπαίοι, που είναι πολιτισμένοι. . . », «ο Έλληνας είναι απαίδευτος, αγράμματος, εξυπνάκας, τεμπέλης, εκμεταλλευτής, νεόπλουτος, σκληρός με τα ζώα, κ. α. », «ο αρχαιοελληνικός (ή ο βυζαντινός) πολιτισμός ήταν μια τυραννική αποικιοκρατική ιμπεριαλιστική δύναμη», «ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν σφαγέας των λαών», «ζούμε σε ένα ανελεύθερο θεοκρατικό καθεστώς». . . κ. ο. κ.

Παραλύουν οποιαδήποτε νόμιμη αντίδραση, επιβάλλοντας τα «ιδανικά» του «Νέου Διαφωτισμού»⁶ δια της πνευματικής τρομοκρατίας και με εκβιαστικές συλλογιστικές. Π. χ. «Η Χ θέση είναι η ορθή. Όποιος διαφωνεί είναι προκατειλημμένος, αντιδραστικός, εθνικιστής, θρησκόληπτος, φασίστας, ρατσιστής, κ.ο.κ. »• «Η ευθανασία αποτελεί κορυφαία κατάκτηση της πολιτισμένης Λύσης, ο σημερινός Έλληνας, όμως, δεν έχει φθάσει ακόμα στο επίπεδο να εκτιμήσει την κατάκτηση αυτή».

Εξουθενώνουν τις αντιστάσεις και υποκλέπτουν την συναίνεση του κοινού, εφαρμόζοντας την μέθοδο της σταδιακής φθοράς: Επαναφέρουν επί τάπητος, αόκνως και με διερευνητική «αφέλεια», τα «ιδανικά» του «Νέου Διαφωτισμού», παρ' όλον ότι αυτά έχουν επανειλημμένως καταρριφθεί και μάλιστα ενώπιον τους από ειδήμονες επί τη βάση εμπειριστατωμένων στοιχείων σε προηγούμενες συζητήσεις. Επιλέγουν, όμως, κάθε φορά διαφορετική βαθμιαίως πιο «χαλαρή», πιο «διαλλακτική» και πιο «ενδοτική» σύνθεση καθοδηγητών γνώμης, ώστε, τελικώς, να καταλήξουν στην κατάλληλη «καθησυχαστική» σύνθεση• δηλαδή στην σύνθεση που είτε ενεπίγνωστα, είτε λόγω ανεδαφικότητας θέτει ως προϋπόθεση εφαρμογής των «ιδανικών» αυτών, δήθεν αυστηρούς στην ουσία όμως, προσχηματικούς και ανεφάρμοστους όρους για να καταλήξει να αποφανθεί συναινετικά.

Ευνουχίζουν ανώδυνα κάθε βάσιμη αντίδραση, **παρουσιάζοντας τον Χριστιανισμό ως μια άνευ όρων υποχώρηση έναντι κάθε αξίωσης**, πρόκλησης ή προσβολής, προβάλλοντας μια ψευδοχριστιανική εκβιαστική αγαπολογία του τύπου: «Ο Χριστός είναι αγάπη, άρα, όποιος αντιδρά στις κοινωνικές, οικονομικές, εθνικές, ηθικές, πολιτιστικές, θρησκευτικές κλπ μεταβολές που επιβάλλονται, δεν είναι χριστιανός» ή «Ο Χριστός δεν χρειάζεται προστάτες, συνεπώς αποδεχθείτε πολιτισμένα κάθε βεβήλωσή Του».

Οδηγούν σε πνευματική (και βουλευτική) παράλυση, όταν έχοντας ήδη κερδίσει την εμπιστοσύνη του κοινού υπερασπιζόμενοι ιστορικές, θρησκευτικές, ηθικές και άλλες παλαιές θέσεις οι ίδιοι τις παραλλάσσουν, τις διαστρεβλώνουν, τις διαβάλλουν ή τις αναιρούν. Ή, όταν ηγηθέντες κινήσεων που υπεραμύνονται «παλαιών» ιδεών τις απεμπολούν ή όταν υιοθετούν, ως «ορθό» ή ως «λογικό», ένα από τα «νέα ιδανικά» του «Νέου Διαφωτισμού».

Αποσυνθέτουν την Χριστιανική πίστη στην συνείδηση του κοινού, αφού οι περισσότεροι εξ αυτών εμφορούνται είτε ενεπίγνωστα, είτε όχι από υλιστικές θεωρίες, πεποιθήσεις, τάσεις, αντιλήψεις, οι

οποίες εξυπηρετούν τον «Νέο Διαφωτισμό». Άλλοι, πάλι, θέτουν τον πήχη της σωτηρίας τόσο ψηλά, ώστε ο καθημερινός, ο μέσος Χριστιανός τηλεθεατής να αποκαρδιώνεται και να καταφεύγει στους αστρολόγους προς επίλυση των προβλημάτων του.

Παραλύουν την βούληση των τηλεθεατών, προβάλλοντας ή υιοθετώντας (ή δια της σιωπής τους) τις καταγιγιστικές καταστροφολογίες, που τους τρομοκρατούν.

Αποσυνθέτουν την «παλαιά» σκέψη και την «παλαιά» περί άνθρωπου και περί κόσμου αντίληψη, όταν σε αντιπαραθέσεις της με τα «ιδανικά» του «Νέου Διαφωτισμού» την «υπερασπίζονται» με αδύναμα και σαθρά επιχειρήματα, ή καλούν ως υπερασπιστές της άτομα «ανυποψίαστα», ή με ανεπαρκείς γνώσεις, ή «επικοινωνιακής» ανεπαρκή, ή άτομα που ενεπίγνωστα την εκθέτουν, την διαστρέφουν ή την καταστρέφουν.

Καθιστούν τους τηλεθεατές πνευματικά και ψυχικά απάτριδες, υπεραμυνόμενοι αλλά κατά τρόπο βίαιο, χυδαίο, ακραίο, ή ακόμα και γελοίο των «παλαιών» αξιών και ιδανικών, ή των πολιτικών ή θρησκευτικών πιστεύω τους (δηλαδή, διαβάλλουν, εκθέτουν, διαστρεβλώνουν, γελοιοποιούν και καθιστούν αποκρουστικές, αν όχι και επικίνδυνες τις «παλαιές» θέσεις).

Παραλύουν την κριτική ικανότητα των τηλεθεατών, απουσιάζοντας ως έγκυρες προσωπικές γνώμες άσχετων ατόμων επί σοβαρών επιστημονικών θεμάτων π. χ. απόψεις δημοσιογράφων, ηθοποιών ή μουσικών που θεολογούν μουσικών, θεολόγων ή ιερέων που πολιτικολογούν πολιτικών αναλυτών που χριστολογούν ηθοποιών που «δωδεκαθεΐζουν», αποκρυφιστών που μεταλλάσσουν την αρχαιοελληνική φιλοσοφία, ή αποδίδουν τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό σε εξωγήινους, κ.ο.κ.

Εξουδετερώνουν τον «παλαιό» άνθρωπο, και εξαφανίζουν την εμπειρία και τις κατακτήσεις χιλιετιών, παρεμβαίνοντας «επανορθωτικά» σε κάθε τομέα της ζωής του, με αποτέλεσμα αυτός να χάνει βαθμιαία και χωρίς να το αντιληφθεί τις βεβαιότητες του, καθώς και την προσωπική του ικανότητα σκέψης, κρίσης, αξιολόγησης, ιεράρχησης και απόφασης.

Καταστρέφουν τον «παλαιό» άνθρωπο, εξιδανικεύοντας το «νέο» πρότυπο, τον ηττημένο άνθρωπο, το «ανθρώπινο αν»: Τον άνθρωπο, δηλαδή, που αγνοεί ότι έχει εξουδετερωθεί η βούλησή του, διότι του την έχουν τεχνηέντως υποκαταστήσει με πάθη «χωρίς σύνορα» σε ό,τι αφορά στα ηθικά, σεξουαλικά, οικογενειακά, πνευματικά, θρησκευτικά κ.λ.π. δεδομένα του.

Κατακερματίζουν τον «παλαιό» κοινωνικό ιστό, υποδαυλίζοντας με πρόσχημα την «ενημέρωση» και τον «προβληματισμό» διάφορες αντιπαραθέσεις (π. χ. μεταξύ δημοσίων υπαλλήλων και κοινού, πεζών και οδηγών, διορισμένων και αδιόριστων, καπνιζόντων και «παθητικών καπνιστών», ομοφυλοφίλων και ετεροφυλόφιλων, κ. ο. κ.).

Κατακερματίζουν τον «παλαιό» ψυχοπνευματικό ιστό, υποδαυλίζοντας προς χάριν της «ελευθερίας της σκέψης» και της «ελεύθερης διακίνησης των ιδεών» αντιπαραθέσεις μεταξύ «δεξιάς» και «αριστερής» ιδεολογίας, μεταξύ αποκρυφισμού ή αστρολογίας ή δωδεκαθεΐας ή σεκτών και Χριστιανισμού, μεταξύ Παλαιού και Νέου Εορτολογίου, μεταξύ Παπισμού και Ορθοδοξίας, κ. ο. κ.

Οικοδομούν τον «νέον άνθρωπο», «συμβουλευόντας» το τηλεοπτικό κοινό με «νέες» θέσεις επί παντός επιστητού, «για το καλό του»:

Τον καθοδηγούν στο πως να ντύνεται, πως να διασκεδάζει, ποιόν να θαυμάζει, ποιόν να μιμείται, τι να αγοράζει, τι να τρώει, τι να τραγουδά, τι να διαβάσει, τι να πιστεύει και τι να λατρεύει, πως να

σκέφτεται, πως να γυμνάζεται, πως να κάνει έρωτα, πως να φέρεται στα παιδιά του, ακόμα και πως να αναπνέει, πως να κοιμάται, πως να «ελέγχει τα όνειρα» του, αλλά και πως να πεθαίνει, και πως να διαθέσει την σορό του.

Οδηγούν στην μοιρολατρία (**εξαφάνιση της βούλησης**), μώνοντας τους τηλεθεατές στον αποκρυφισμό (συχνά μάλιστα, αναμειγνύοντας σ' αυτόν και τον Χριστιανισμό), σε ανατολικές ή νεοεποχίτικες δοξασίες (κάρμα, μετενσάρκωση, θετική σκέψη, θετική-αρνητική ενέργεια, «αύρα», πνευματισμό, αναδρομές σε προηγούμενες ζωές), στην αστρολογία κ.λ.π. Προωθούν ιδιαίτερα την πίστη στην μετενσάρκωση, προς μεγάλη ικανοποίηση της θεοσοφίστριας Α. Μπέηλυ, η οποία έγραφε; **«Το δόγμα της μετενσάρκωσης θα είναι ένα από τα καθοριστικά κλειδιά της Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας»**⁷.

Αποσυνδέουν τους τηλεθεατές από την πραγματικότητα, βυθίζοντάς τους σε μια εικονική πραγματικότητα, προς δόξαν της Θεοσοφίας, που θέλει ο άνθρωπος να θεωρεί αυταπάτη την πραγματικότητα: Αποσιωπώντας πραγματικά προβλήματα και ζητήματα καθοριστικής σημασίας, αναλώνονται σε ατέρμονους ψευδεπίγραφους, παραπλανητικούς και προσχηματικούς «προβληματισμούς» για θέματα ήσσονος σημασίας. Η εξασφαλίζουν σε λίγα άτομα συμμετοχή σε τηλεπαιχνίδια, όπου αυτά ζουν «εικονικά», ενώ απασχολούν τους υπόλοιπους με την παρακολούθηση της εικονικής πραγματικότητας, και κατόπιν με «προβληματισμούς» επ' αυτής• «στήνουν» «ζαχαρένιες» εκπομπές, όπου ανούσιες επιπολαιότητες «συζητώνται» και αναλύονται με «σοβαρότητα»• προβάλλουν καταιγισμό κινηματογραφικών ταινιών που εντέχνως υποβάλλουν ως απόλυτα θεμιτές, απίθανες, εξωφρενικές και εξωπραγματικές καταστάσεις (ταυτόχρονη ύπαρξη σε παράλληλα σύμπαντα, ανταλλαγή προσωπικοτήτων, ταξίδια στον χρόνο, εξωγήινους, κ. λ. π.).

Εδραιώνουν την Νέα Εποχή στην συνείδηση του τηλεοπτικού κοινού, αναφερόμενοι συνεχώς σ' αυτήν, χωρίς, ωστόσο, να προβαίνουν σε περαιτέρω επεξηγήσεις, διερεύνηση, ή αναφορά στους «νικητές» που κινούν τα νήματά της, με αποτέλεσμα να τους διατηρούν συμπτωματικά; αθέατους. Συγκεκριμένα, παρουσιάζουν κάθε επώδυνη μεταβολή, ωσάν να πρόκειται περί αναπότρεπτου φυσικού φαινομένου (πχ. «στην νέα παγκοσμιοποιημένη κοινωνία μας είναι φυσικό να. . .»), ή «είμαστε πλέον στην Νέα Εποχή, οπότε, αναγκαστικά πρέπει να αποδεχθούμε ότι. . .»).

Εδραιώνουν την νεοεποχίτικη υποκουλτούρα: Προσκαλούν σε «σοβαρές» εκπομπές άτομα με «δυνάμεις», «θεραπευτές», «ενορατικούς», αστρολόγους κ.λ.π. • σιωπούν αιδημόνως για τον γενικευμένο καταιγισμό ναρκωτικολαγνείας, διαστροφικού ερωτισμού, μαγείας και σατανολατρίας, κ. α. .

Νομιμοποιούν, εμμέσως, την αστρολογία στην συνείδηση του τηλεοπτικού κοινού και τις προβλέψεις διαφόρων αστρολόγων (σύμφωνα με τις οποίες «με το 2000, μπαίνουμε στην Εποχή του Υδροχόου, μια Νέα Έποχή που θα φέρει τεράστιες μεταβολές σε όλους τους τομείς της ζωής μας»), όταν

αποσιωπούν τους πραγματικούς λόγους που καθιστούν αναπόφευκτες τις μεταβολές που επιφέρει η Νέα Εποχή.

Νομιμοποιούν, εμμέσως, όσες αιρέσεις, σέκτες και καινοφανείς θρησκείες «προφήτευαν» την έλευση μιας Νέας Εποχής, ενός Καινούργιου Κόσμου, ενός Νέου Κόσμου κ.ο.κ. , αποδεχόμενοι οι ίδιοι την Νέα Εποχή ως αναπότρεπτο φυσικό φαινόμενο (ειδικά, νομιμοποιούν την Θεοσοφία και τα παρακλάδια της, που εκτός του ότι προωθούν την εσωτεριστική αστρολογία ευαγγελίζονταν συμπτωματικά; και την έλευση της «νέας τάξης», της Νέας Εποχής, της Εποχής του Υδροχόου.

Είναι άραγε σύμπτωση ότι, όλες αυτές οι μεθοδεύσεις που χρησιμοποιούν οι σύγχρονοι ινστρούχτορες-εκπαιδευτές, οδηγούν στην εξουδετέρωση της βούλησης των τηλεθεατών, μεταλλάσσοντας τους σε εσμό άβουλων «ανθρώπινων όντων»;

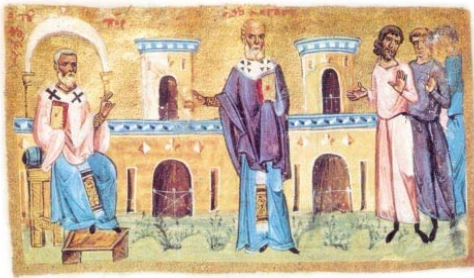
Όσο και αν φαίνεται στους περισσότερους αδιανόητο, η κατόπιν ειδικών και συστηματικών διεργασιών επί της σκέψης του ολοκληρωτική και μη αναστρέψιμη εξαφάνιση της βούλησης του ανθρώπου δεν αποτελεί φαντασίωση. Πρωτοεμφανίσθηκε, ως ιδέα, στα μέσα του 19ου αιώνα, και βαθμιαίως εντάχθηκε στους σκοπούς και στις μεθοδολογίες διαφόρων ομάδων, θρησκειών, ιδεολογιών, σεκτών κ.λ.π. .

Η πρώτη νύξη, έγινε, όπως προαναφέρθηκε, από τον **Ντοστογιέφσκυ** (1821-1881) στους «**Δαιμονισμένους**» του. Αυτός «προφήτευσε» **«την εξαφάνιση της ελεύθερης βούλησης στα εννέα δέκατα των ανθρώπων»**, ως μέσο επίτευξης του σατανικού σχεδίου μιας μικρής ομάδας για την κυριαρχία της επί του κόσμου. Η ομάδα αυτή θα απέβλεπε στον αποχριστιανισμό των ανθρώπων και στην **«μετατροπή τους σε αγέλη με νέους τρόπους διαπαιδαγώγησης»**. Με σύνθημα της, «ο καθένας ανήκει σε όλους και όλοι στον καθένα» (δηλαδή, με την διάλυση κάθε επιμέρους προσωπικότητας και την μαζοποίησή της), η ομάδα θα επέβαλε την ισοπέδωση, ως «ισότητα»: «. . . Πάνω απ' όλα θάναη η ισότητα. Πρώτα θα υποβιβασθεί το επίπεδο της επιστήμης και των ταλέντων. Σε υψηλό επιστημονικό επίπεδο φθάνουν τα ανώτερα μυαλά και μυαλά ανώτερα δεν χρειάζονται». Έτσι, «Όλοι (θα) είναι σκλάβοι και ίσοι στην σκλαβιά». Σύμφωνα με αυτό το σχέδιο: «. . . Το ένα δέκατο μονάχα της ανθρωπότητας θάχουν δικαιώματα ελευθέρου ανθρώπου και η εξουσία τους πάνω στα άλλα εννέα δέκατα θα είναι απεριόριστη. Οι δεύτεροι θα χάσουν την προσωπικότητα τους, θα γίνουν κοπάδι. . . θα ξαναγυρίσουν στην πρωτόγονη απλότητα, στον παράδεισο, να πούμε των πρωτοπλάστων, όπου όμως θα πρέπει να δουλεύουν κιόλας»⁸ .

Την ίδια περίπου εποχή, στην σκέψη της **Έλενας Μπλαβάτσκυ** (1831-1891) γεννιόταν η Θεοσοφία, «η αλήθεια, επί της οποίας αναπαύονται όλα τα θρησκευόμενα». Επενδυμένη με έναν συνδυασμό πνευματισμού, αποκρυφισμού, αστρολογίας, μαγείας και έντονων βουδιστικών στοιχείων (κάρμα, μετενσάρκωση κ.λ.π.), η Θεοσοφία κέρδισε γρήγορα πιστούς, οπαδούς και θαυμαστές, ιδιαίτερα μέσα στους υψηλούς πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικούς κύκλους. Ευαγγελίσθηκε την εγκαθίδρυση μιας «Νέας Εποχής» στο σύνολο του Πλανήτη, την «εσωτερική διοίκηση» του οποίου θα ανελάμβανε αθέατη η «Απόκρυφη Ιεραρχία». Με την βοήθεια των «διδασκάλων», των «μεσαζόντων υπηρετών του κόσμου» και των «διανοητών του κόσμου», η Ιεραρχία θα ανελάμβανε να οδηγήσει τους οπαδούς της στην τυφλή υπακοή, και τον κάθε άνθρωπο δια της «απόσβεσης ή εκβολής του προσωπικού εαυτού» στην «ανεκδήλωτη κατάσταση του ΕΝΟΣ», στην «ανάπαυση», δηλαδή, στην «μη ύπαρξη»⁹.

Η Θεοσοφία οραματιζόταν την «νέα τάξη» της, ως εξής: Οι λίγοι νικητές του «αόρατου» πολέμου της θα κυριαρχούν αθέατοι επί των «μαζών της ανθρωπότητας», οι οποίες θα είναι οι ηττημένοι. Οι ηττημένοι θα αποτελούν την «νέα ανθρωπότητα», που, χωρίς προσωπικότητα και χωρίς βούληση, θα έχει οδηγηθεί στην «μη ύπαρξη». Αυτοί δεν θα είναι πια «Άνθρωποι», ούτε καν «άνθρωποι»: Θα είναι άπλα «ανθρώπινα όντα», χωρίς βούληση, χωρίς λογική συνείδηση, έρμαια των ενστίκτων και του υποσυνειδήτου τους. Θα είναι, δηλαδή, ανθρωπόμορφα όντα, που, όμως όπως «προφήτευσε» ο Ντοστογιέφσκυ θα μπορούν «να δουλεύουν κιόλας». Και το σημαντικότερο: Θα πιστεύουν ότι η μετάλλαξή τους αυτή δηλαδή, η ήττα τους συνιστά θριαμβική τους νίκη. Αυτό θα καθιστά την υποδούλωση τους ολοκληρωτική και μη αναστρέψιμη.

Αλλά και ο **Α. Γκράμσι** (1891-1937) είχε θέσει στο στόχαστρό του την βούληση του δυτικού ανθρώπου. Σύγχρονος της Α. Μπέηλυ (1880-1949), ο **Γκράμσι είχε και αυτός ως όραμα μια Νέα Τάξη, για την εγκαθίδρυση της οποίας πρότεινε και αυτός έναν «αόρατο» πόλεμο κατά των χριστιανικών πληθυσμών.** Σκοπός του, ο «εκμαρξισμός του εσωτερικού ανθρώπου», για την απρόσκοπτη επικράτηση του Μαρξιστικού Οράματος: Του «Παραδείσου του Εργάτη». Σύμφωνα με τον Γκράμσι, το μόνο εμπόδιο για την πραγματοποίηση του Παραδείσου αυτού, το μόνο πραγματικό εμπόδιο για την από μέρους των ανθρώπων οικοδόμηση της αταξικής κοινωνίας και για την «κυριαρχία του προλεταριάτου», ήταν η κοινή χριστιανική ελπίδα και η κοινή χριστιανική αναφορά σε κάποια Υψίστη Θεία Υπερκόσμια Δύναμη, η οποία «υπερβαίνει τις περιορισμένες δυνατότητες των επί μέρους ατόμων και των ομάδων μεγάλων και μικρών». Συνεπώς, κατ' αυτόν, όσο διατηρείται η πίστη προς αυτήν την Δύναμη η οποία, ενώ κυριαρχεί επί του κόσμου τούτου, δεν ανήκει σε τούτον τον κόσμο «η ιδέα μιας βίαιης παγκόσμιας επανάστασης του προλεταριάτου ήταν εκ των προτέρων καταδικασμένη σε αποτυχία»¹⁰.

Ο Γκράμσι πίστευε ότι, η Μαρξιστική κυριαρχία δεν θα έπρεπε να αποβλέπει στην απτή και βίαιη άλωση κοινωνιών με «συμβατικό» πόλεμο, αλλά θα έπρεπε «να στραφεί προς το πνεύμα των προς άλωση πληθυσμών». Θα έπρεπε να χρησιμοποιήσει διάφορους συντελεστές, που, με ειδικές και συστηματικές μεθοδεύσεις, θα πραγματοποιήσουν, εν καιρώ, μια «ήρεμη και ανώνυμη επανάσταση»• μια αναίμακτη επανάσταση «στο όνομα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, στο όνομα της αυτονομίας του ανθρώπου και της απελευθέρωσης του από εξωτερικούς περιορισμούς. Και πάνω από όλα, χωρίς τους περιορισμούς και τις απαιτήσεις του Χριστιανισμού». **Οι χριστιανικές κοινωνίες θα έπρεπε, λοιπόν, να υποστούν στο σύνολο τους ριζικές μεταβολές στον τρόπο σκέψης τους. Συγκεκριμένα, θα έπρεπε να οδηγηθούν στο να εγκαταλείψουν την ελπίδα που δίνει στον άνθρωπο η χριστιανική υπερβατικότητα, και να πειθαναγκασθούν ότι, «δεν υπάρχει τίποτα εκτός από την «Υλη αυτού του Σύμπαντος» και ότι, «κάθε τι πολύτιμο στην ζωή και στον κόσμο τούτο ενυπάρχει εντός της ζωής, εντός του κόσμου τούτου και εντός της γήινης σφαίρας».** Ο «Παράδεισος του Εργάτη» επί της Γης θα πραγματοποιηθεί, μόνον εφ' όσον, στις δυτικές κοινωνίες, όλα τα πνεύματα μεταβληθούν σε «προλεταριακά πνεύματα»¹¹ (μια και, «Πάνω απ' όλα θάνατι η ισότητα. . . και μυαλά ανώτερα δεν χρειάζονται», όπως έγραφε ο Ντοστογιέφσκι). Αυτά τα «προλεταριακά πνεύματα» και δεν θα αντιδρούν, και θα «δουλεύουν κιόλας».

Σοβαροί αναλυτές συμπεραίνουν σήμερα ότι, τόσο η Θεοσοφία, όσο και οι Ουμανιστές (παρακλάδι των οποίων είναι οι νεοειδωλόατρεις), καθώς και οι ομάδες του καθεαυτού «New Age», με τις εσωφορικές τους θέσεις, χρησιμοποιούνται για να εκλειάνουν αυτά που συνιστούν τα εσωτερικά εμπόδια που υπάρχουν μέσα στον δυτικό άνθρωπο για την πραγματοποίηση του μαρξιστικού οράματος. Στην ουσία, όμως, όλες οι ανωτέρω θεωρίες έχουν ένα κοινό σημείο με τον «Νέο Διαφωτισμό»: Οδηγούν σε μια «νέα» υποδούλωση, που θα είναι ολοκληρωτική και μη αναστρέψιμη, ακριβώς επειδή εξαφανίζει την βούληση, και διαμορφώνει ηττημένους, που εκλαμβάνουν ως δική τους νίκη, την πλήρη και ενθουσιώδη συνεργεία τους με τον πραγματικό νικητή, που τους χειραγωγεί αθέατος.

Πως, λοιπόν, είναι δυνατόν να θεωρηθεί τυχαίο το γεγονός ότι, οι καθοδηγητές σκέψης πρωταγωνιστούν ως νέοι ινστρουχτορες στην ποθητή από την Νέα Εποχή «αποδόμηση» των «παλαιών» πνευματικών δεδομένων, και πως μπορεί να θεωρηθεί συμπτωματικό το ότι, «. . . από τα συντρίμια τους οικοδομούν ένα μνημείο μιας γλυκείας υποχώρησης»¹²; Συμπτωματική ή μη, η «αποδομητική» τους δράση είναι αδύνατον να μην θυμίσει τον U. Muller, ο οποίος θέτοντας το θέμα στην ευρύτερη βάση του έγραφε ότι: «Γενικά μπορεί να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι ο τύπος, ως πρακτορείο δημοσίων σχέσεων, κινείται από συνωμότες καταστροφείς»¹³.

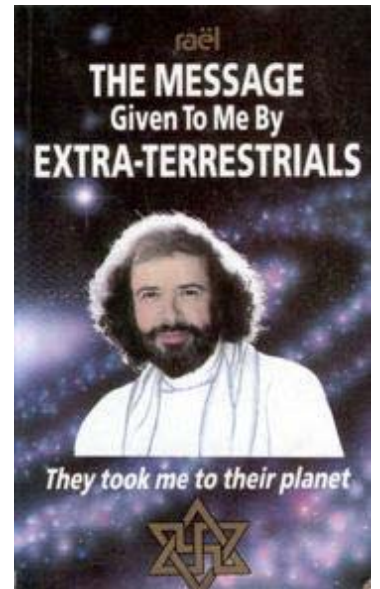
Θα πρέπει, συνεπώς, να αναρωτηθούμε και ίσως και να ρωτήσουμε τους Ινστρουχτορες της Νέας Εποχής μήπως, προϋπόθεση για το πολυθρύλητο «Τέλος της Ιστορίας» είναι το Τέλος του Ανθρώπου;

1. «Το να λαμβάνη κανείς μίαν απόφασιν ισοδυναμεί με το να κρίνη δια του λογισμού», Αριστοτέλους, Ηθ. Νικ. 11-13 α' 12.
2. Η νέα τάξη στην πληροφορική, Μίσος για την σκέψη, Denis Duclos, κοινωνιολόγου και διευθυντού ερευνών στο Εθνικό Κέντρο Επιστημονικής Έρευνας (CNRS), εφημ. ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (Le Monde Diplomatique), 21. 2. 1999, σελ. 38 και έπ. Και «Essai de psychologie contemporaine, I. Un nouvel age de la personnalite» (Δοκίμιο σύγχρονης Ψυχολογίας, Μια νέα εποχή της προσωπικότητας), Le Debat, Μαρσέλ Γκοσέ, Ιούνιος 1998.
3. Από το λατινικό ουσιαστικό «instructio», που σημαίνει «εκπαίδευση».
4. ΝΕΟΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ, Ορθόδοξη Θεώρηση και Αντιμετώπιση, μακαριστού π. Α. Αλεβιζοπούλου, Εκδ. ΔΙΑΛΟΓΟΣ, Αθήνα 1996, σελ. 49, 63.
5. Αποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, «Νέα Εποχή», μακαριστού π. Α. Αλεβιζοπούλου, Εκδ. Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1990, σελ. 102.
6. Βλ. Νέα Εποχή και «Νέα» Τηλεόραση, μέρος Α' και Β', περιοδικό ΔΙΑΛΟΓΟΣ, τεύχ. 29 & 30.
7. Λατρείες και Θρησκείες της Νέας Εποχής, Texe, Marrs, εκδ. ΣΤΕΡΕΩΜΑ, Εγνατίας 108, (Book of Ney Age Cults and Religions, σελ. 243).
8. Οι Δαιμονισμένοι, Τ. Μ. Ντοστογιέφσκι, Κεφ. 7, Οι Σύντροφοι, σελ. 319, μετάφραση Σωτ. Πατατζή, Διεθνείς Εκδόσεις.
9. Αποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, «Νέα Εποχή», μακαριστοί π. Α. Αλεβιζοπούλου, Εκδ. Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1990, σελ. 98.
10. The Keys of This Blood (Τα Κλειδιά Αυτού του Αίματος), Martin Malachi, κεφ. 13°, Αντόνιο Γκράμι: Το Πνεύμα που στοιχειώνει ή Ανατολή και Δύση, εκδ. Touchstone, 1990, σελ. 247.
11. Ένθ. ανωτ. σελ. 251.
12. Νεοσατανισμός. Ορθόδοξη Θεώρηση και Αντιμετώπιση, μακαριστοί π. Α. Αλεβιζοπούλου, εκδ. Διάλογος, Αθήνα 1996, σελ. 147.
13. Ένθ. ανωτ. σελ. 87 (Das Leben und Wirken der Satanisten. Eine Dokumentation, Regensburg 1989, σελ. 9394).

ΟΙ ΡΑΕΛΙΚΟΙ «ΚΛΩΝΟΙ»

Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού Γραμματέως της Σ.Ε. επί των αιρέσεων

Είναι γνωστό ότι πολλές παραθρησκευτικές ομάδες χρησιμοποιούν ποικίλα προσωπεία για να προωθήσουν τις θέσεις τους. Μερικά απ' αυτά είναι δραστηριότητες δήθεν κοινωνικής προσφοράς, όπως «αντιναρκωτικός αγώνας», «μαραθώνιοι», «πυροπροστασία», «φιλανθρωπικές επισκέψεις», εθελοντισμός ή επιστημονικές δήθεν

κατακτήσεις που δίνουν «λύση» σε όλα τα προβλήματα, από τα ναρκωτικά, την ψυχοπάθεια, τους πόνους, την ανάπτυξη του εγκεφάλου, το AIDS μέχρι και την κλωνοποίηση.

Έτσι τον τελευταίο καιρό είδαμε να προβάλλεται από τα ΜΜΕ η «μεγάλη επιτυχία» της κλωνοποίησης της «Εύας», στην αρχή, κι έπειτα δύο «Αδάμ», από την παραθρησκευτική

Οργάνωση των Ραελιανών. Στόχος τους, λένε, η «κατάκτηση της αθανασίας». Κι όλα αυτά με εντολή των εξωγήινων που δόθηκε στον αρχηγό της σέκτας Claude Vorilhon, πρώην αθλητικό συντάκτη και «Προφήτη και μεσσία της εποχής της επιστήμης», από το 1973.

Ο «μεσσίας» αυτός είναι γνωστός και στην Ελλάδα ήδη από το 1989, όταν επισκέφθηκε την χώρα μας σαν **Ραέλ** (από το Ρα=φώς και ΕΙ=θεός), σαν αγγελιοφόρος δηλαδή των «Ελοχίμ-Δημιουργών» για να ιδρύσει την «**Ελληνική Ραελική Κίνηση**». Ντυμένος στα λευκά με κρεμασμένο στο στήθος το χαρακτηριστικό του μενταγιόν (συνδυασμός **εξάλφας και σβάστικας**, που το διαφοροποίησε αργότερα λόγω αντιδράσεων των **Εβραίων**), διεκήρυξε τότε ότι ήταν ο «**Παράκλητος**», τον οποίο είχε υποσχεθεί να πέμψει ο Χριστός. Ήλθε να μάς διαβεβαιώσει ότι οι εξωγήινοι «**Ελοχίμ**» ήλθαν στη γη το 1975 και δημιούργησαν τους ανθρώπους, ότι μάς παρακολουθούν με τα διαστημόπλοιά τους και ότι αυτοί προκάλεσαν τον κατακλυσμό. Όμως, με τις δικές τους κατευθύνσεις ο Νώε έφτιαξε ένα **UFO** ώστε να μπορέσει να εποικήσει πάλι τη γη μετά την καταστροφή. Ακόμη ο Claude Vorilhon βεβαιώνει ότι το 1975 ταξίδεψε με UFO στον πλανήτη των «Ελοχίμ» όπου συναντήθηκε με τον Μωϋσή, τον Βούδα, τον Μωάμεθ και τον Χριστό, οι οποίοι με τα μέσα της ανεπτυγμένης τεχνολογίας των «Ελοχίμ» επανήλθαν στη ζωή και ζουν σε ένα μεγάλο πλανήτη μαζί με 8.000 άλλους εκλεκτούς (βλ. περισσότερα στο βιβλίο του π. Αντωνίου Αλεβιζόπουλου, Νεοαποκρυφισμός, σελ. 261).

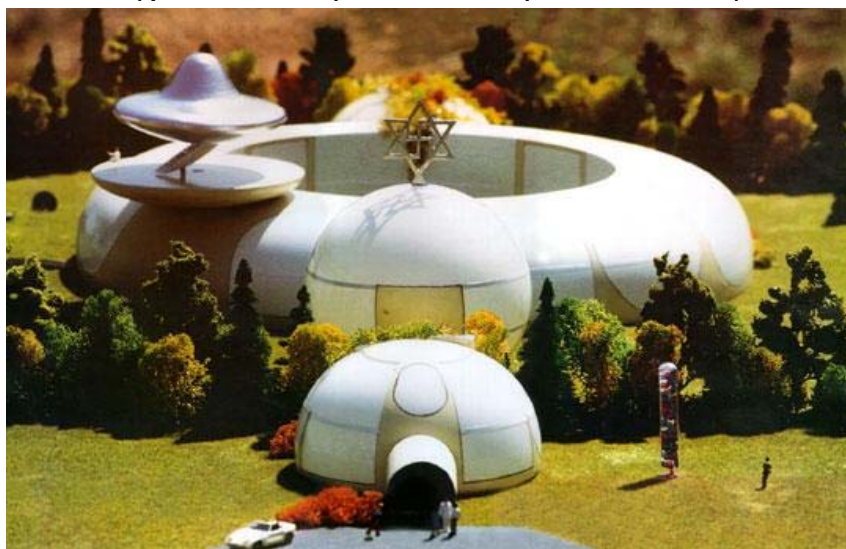
Η Ανάσταση του Χριστού ήταν, κατά τους Ραελικούς, το αποτέλεσμα μιας ιδιαίτερα εξελιγμένης τεχνικής κλωνοποίησης. Ανάμεσα στους «Ελοχίμ» συγκαταλέγεται βεβαίως και ο Σατανάς και όλοι μαζί επιδιώκουν να εγκαθιδρύσουν «την χρυσή εποχή του διαπλανητικού πολιτισμού» που συμπίπτει με την «Εποχή του Υδροχόου» και που θα επιτευχθεί με την δημιουργία ενός «παγκοσμίου ανθρωπιστικού κόμματος», την προώθηση της «διανοιοκρατίας» στην θέση της δημοκρατίας, και την άσκηση του διαλογισμού.

Στα πλαίσια της «εποχής της επιστήμης» ο Ραέλ ιδρύει την Εταιρεία **Clonaid** μέσω της οποίας διαφημίζει ότι θα «πωλεί ανθρώπινους κλώνους» έναντι 200.000 € έκαστον, για να θεραπεύσει τον πόνο των άτεκνων ζευγαριών και για να οδηγήσει τους ανθρώπους στην αθανασία.

Η διευθύντρια της Clonaid Μπριζίτ Μπουασελιέ διακηρύσσει πώς «δημιουργηθήκαμε από ανώτερα ανθρώπινα όντα, τα οποία δημιούργησαν το DNA μας», χωρίς να εξηγεί πώς βρέθηκαν αυτά τα ανώτερα όντα. Και συμπληρώνει ότι «Δεν πιστεύω στην ψυχή... για μένα το «animus», αυτό που μάς δίνει ζωή, που μάς κάνει ανθρώπους, που μάς κάνει να σκεπτόμαστε ή να είμαστε δημιουργικοί, είναι το DNA. Πιστεύω, λοιπόν, στον γενετικό κώδικα». Έτσι στη θέση του Θεού θέτει τα ανώτερα εξωγήινα όντα.

Ο ίδιος ο Ραέλ γράφει: «Τώρα που ο άνθρωπος έφθασε στο φεγγάρι και είναι ικανός με την κλωνοποίηση να γίνει ο ίδιος δημιουργός μπορούμε κι εμείς να καταλάβουμε τους δημιουργούς μας».

Οι κλωνοποιήσεις πέντε συνολικά παιδιών που υποστηρίζει η κ. Μπουασελιέ ότι πραγματοποιήθηκαν στην Clonaid δεν έχουν ακόμη αποκαλυφθεί. Η παγκόσμια

κοινότητα βρίσκεται σε αναμονή των αποδείξεων. Εν τω μεταξύ ο Μάικλ Γκίλεν, ο πρώην επιστημονικός συντάκτης του ABC, που είχε επιστρατευθεί από την παραθρησκευτική αυτή Οργάνωση για να εξασφαλισθεί η αντικειμενικότητα δήθεν του εγχειρήματος στην διενέργεια των τεστ για την επαλήθευση και εξακρίβωση της υποτιθέμενης κλωνοποίησης της Εύας, παραιτήθηκε δηλώνοντας ότι **«η όλη υπόθεση είναι μια καλοστημένη φάρσα»**. Εξ άλλου, η ίδια η Clonaid αρνήθηκε να επιτρέψει σε ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες να επαληθεύσουν με γενετικές εξετάσεις τα πειράματα

της.

Παρά την θύελλα αντιδράσεων από σύσσωμη την επιστημονική κοινότητα, αλλά και από Κυβερνήσεις πολλών χωρών, η Μπουασελιέ δείχνει να προχωρεί απτόητη και αδιστακτική στα σχέδια της «για το καλό του ανθρωπίνου γένους».

Η φερόμενη ως αυτουργός αυτής της επικίνδυνης «επιχείρησης» επεδίωξε να «περάσει» την είδηση σαν επιστημονικό επίτευγμα και όχι σαν «θρησκευτικό» πιστεύω της παραθρησκευτικής Οργανώσεως του Ραέλ. Όμως ο ίδιος ο Ραέλ δηλώνει ότι «Δεν είμαι επιστήμονας... είμαι ένας πνευματικός ηγέτης και αυτό που με ενδιαφέρει είναι οι θρησκευτικές πτυχές της κλωνοποίησης».

Περί τίνος πρόκειται λοιπόν; Περί επιστημονικού επιτεύγματος ή περί συνηθισμένου προσώπειου παραθρησκευτικής Οργανώσεως, που στοχεύει στην άγρα θυμάτων;

Πάντως, όλα δείχνουν ότι πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του σύγχρονου αυτονομημένου και χωρίς Θεό άνθρωπου, όπως διαμορφώνεται μέσα στις παραθρησκευτικές ομάδες της «Νέας Εποχής».

Το άμεσο μέλλον θα δείξει και σ' αυτήν την περίπτωση πόσο επικίνδυνη είναι η δραστηριότητα μερικών παραθρησκευτικών ομάδων ή θα αποκαλύψει ένα ακόμη προσώπειο και τέχνασμα των «έμπορων κάλπικης ελπίδας», από τα πολλά που χρησιμοποιούν για να βρίσκονται στο επίκεντρο της δημοσιότητας και να εκμεταλλεύονται τον πόνο, την ανάγκη και την άγνοια ή την αφέλεια και την δυστυχία ανύποπτων ανθρώπων.

Η Ιστορία της Θεοσοφικής Εταιρίας

Η πρώτη εμφάνιση της Θεοσοφίας κατά τους νεωτέρους χρόνους έγινε το 1875, οπότε ιδρύθη η διεθνής Θεοσοφική Εταιρία από την **Ελένη Μπλαβάτσκι** (Blavatsky).

Η Μπλαβάτσκι ήταν Γερμανικής καταγωγής. Γεννήθηκε στην Ρωσία και έφερε το όνομα **Έλενα Πετρόβνα Χάαν**. Μετά τον γάμο της με τον Νικηφόρο Μπλαβάτσκι, μυστικό σύμβουλο του Ρωσικού Κράτους, τον πρώτο και μόνο νόμιμο σύζυγό της, τον οποίον λίγους μήνες μετά τον γάμο της εγκατέλειψε, έγινε γνωστή έκτοτε ως Κυρία Μπλαβάτσκι.

Ήταν πολύ ιδιόρρυθμη γυναίκα. Έζησε δε μία ζωή περιπετειώδη και τυχοδιωκτική. Είχε μεγάλη κλίση προς τις «Απόκρυφες Επιστήμες», τον πνευματισμό, μαγεία κλπ. Ήταν και η ίδια «μέντιουμ». Μετά σύντομο χρονικό διάστημα από τον γάμο της διεξέχθη τον Μπλαβάτσκι και μετέβη εις Αμερική, όπου επεδόθη στον Πνευματισμό. Εκεί γνωρίσθηκε με τον Συνταγματάρχη **Όλκοτ** (Olcott), ο οποίος ήταν επίσης «μέντιουμ» και επεδιδόταν στον Πνευματισμό. Συνεργάσθηκε στενώς με αυτόν μέχρι και του θανάτου της.

Το 1878 ταξίδευσε με τον Συνταγματάρχη Όλκοτ εις **Ινδίες** δια να μελετήσει επιτοπίως τον Βουδισμό. Εγκαταστάθηκε στο προάστιο της πόλεως Μαδράς, **Άντυάρ**. Ανέπτυξε εις Ινδίες μεγάλη δράση συγγραφική και διαφημιστική του Θεοσοφικού της συστήματος. Εβοηθείτο δε εις τούτο από πολλούς Ιθαγενείς και μερικούς Ευρωπαίους εγκατεστημένους εκεί.

Κατά τα έτη 1884 και έξης παρατηρήθηκε κάμψη της προπαγανδιστικής της δράσεως εκ του λόγου ότι δημοσιεύθηκαν εις το περιοδικό **«Κρίστιαν Κόλλετζ»** του Μαδράς και κατόπιν εις τα **Πρακτικά της Εταιρίας Ψυχικών Ερευνών**, στοιχεία από τα όποια απεδεικνύετο ότι τα θαύματα του Άντυαρ ήταν απατηλά.

Την σχετική έρευνα ενήργησε δια λογαριασμό της Εταιρίας Ψυχικών Ερευνών ο **Δρ**

Ρίτσαρντ Χόντγκσον, ο οποίος στην σχετική έκθεσή του αναφέρει ότι οι δήθεν επιστολές των Μαχάτμας που ελάμβανε η κ. Μπλαβάτσκι και περιείχαν τα μηνύματά των, **γράφτηκαν από την ίδια, είτε προσωπικώς, είτε με υπαγόρευση της.**

Δύο από τους συνεργάτες της, ο κ. και η κ. Κουλόμπ **ομολόγησαν** ότι συνέπραξαν στην εμφάνιση των «θαυμάτων» της κ. Μπλαβάτσκι.

Αλλά και η ίδια η κ. Μπλαβάτσκι αναγκάστηκε να **ομολογήσει** με πολλή αφέλεια, αν μη με κυνικότητα, ότι ήταν ανάγκη να ενεργήσει με τον απατηλό αυτόν τρόπον δια να επιτύχει την διάδοση των Ιδεών της! (βλέπε: [C.E.Brown, Moderns Religions, σελ. 70](#)). Οι αποδείξεις λοιπόν ήταν συντριπτικές δι' αυτήν. Παρά ταύτα όμως οι ηγέτες της θεοσοφικής κινήσεως τις διέψευδαν κι εξακολουθούσαν με δραστηριότητα τις ,ενεργείας των προς διάδοση του Θεοσοφικού των συστήματος.

Η Μπλαβάτσκι άντλησε την ύλη του συστήματός της από τον Βουδισμό, τον αρχαίο και νεώτερον μυστικισμό, την μαγεία, την Ινδική φιλοσοφία και πολλές άλλες πηγές. Κατήρτισε δε με τον τρόπον αυτόν το Θεοσοφικό της σύστημα, το οποίον και απεκάλεσε υψίστη «**Θείαν σοφίαν**». Κατ' αυτήν, μόνον με το δικό της σύστημα είναι δυνατόν οι άνθρωποι ν' αποκτήσουν την αληθινή γνώση του **Υψίστου Όντος**, δηλαδή της θεότητας και να επιτύχουν την μετ' Αυτού ένωση.

Ισχυριζόταν δε ότι καθοδηγείτο κι' ενεπνέετο από ανωτέρας διανοητικής και ηθικής υποστάσεως όντα, που είχαν υποστεί πολλές μετενσαρκώσεις. Τούτους αποκαλεί **Μαχάτμας, Διδασκάλους, Οδηγούς** κλπ., και ισχυριζόταν ότι είχε στενή επικοινωνία μαζί των.

Υπό τον τίτλο «**η μυστική διδασκαλία**» συνέγραψε έργο το οποίο και θεωρείται ως το μεγαλύτερο έργο της Θεοσοφίας. Απέθανε το 1891.

Ό στενός συνεργάτης της, Όλκοττ, δίδει τον έξης χαρακτηρισμό δι' αυτήν εις τον πρόλογο του βιβλίου του «Παλαιού ημερολογίου φύλλα» (σελ. VII). «Ήτο το μεγαλύτερο κράμα αγαθού και κακού, φωτός και σκιάς, σοφίας και απερισκεψίας, πνευματώδους κρίσεως και ελλείψεως πρακτικού πνεύματος. . . ».

Την Μπλαβάτσκι, διαδέχθηκε η Αγγλίδα σοσιαλίστρια και συγγραφέας **Άννυ Μπέζαντ** (1847 - 1933), φανατική μαθήτρια της αποθανούσης.

Και αυτή εγκατέλειψε τον πάστορα σύζυγό της καθώς και τα τέκνα της. Αναμίχθηκε στην αθεϊστική κίνηση της Αγγλίας και τον σοσιαλισμό. Συνέγραψε μάλιστα και αθεϊστικό βιβλίο υπό τον τίτλο «**εγχειρίδιον του ελευθερόφρονος**» (Iibre Penseur). Κατόπιν έκαμε αιφνίδια στροφή προς την Θεοσοφία και αφοσιώθηκε μετά ταύτα εξ όλης της ψυχής της εις ανάπτυξη της διδασκαλίας της επί τη βάσει των άρχων του **Ινδικού Βουδισμού**. Ανέπτυξε καταπληκτική δραστηριότητα εις Ινδίες.

Το 1898 ίδρυσε εις την Ινδική πόλη **Μπενάρες**, Σχολή Θεοσοφιστική. Περίοδευσε εις την

Ινδία και έδωσε διαλέξεις παρακινούσα εις την αυτοκαλλιέργεια και την εκπαίδευση των λαϊκών μαζών. Συνέγραψε πολλά βιβλία, και υπερέβαλε την Μπλαβάτσκι εις την δημοσιογραφική δράση.

Μετά τον θάνατον του Όλκοττ, το 1907, το συνελθόν εις Μόναχο Θεοσοφικό Συνέδριο, την ονόμασε **επίτιμο Πρόεδρο της Θεοσοφικής Εταιρίας**.

Από της εποχής όμως εκείνης ανεφάνησαν διαφωνίες μεταξύ των Θεοσοφικών στοών, οι οποίες κατέληξαν σε **σχίσμα**, δια να αποδειχθεί κατ' αυτόν τον τρόπον, ότι ο θησαυρός της Θεοσοφίας που απετελέσθη δήθεν εξ ανακοινώσεων ανωτέρας πηγής, είχε συναρμολογηθεί από γήινα στοιχεία. Το αποτέλεσμα της διασπάσεως ήταν να ιδρυθεί στην Κεντρική Ευρώπη υπό του **Ροδόλφου Στάνινερ** και της Ρωσίδας **Μαρίας ντε Σιβέρς**, η λεγόμενη **Ροδοσταυρική Θεοσοφία**, ή **ανθρωποσοφία**.

Ένας εκ των κυριοτέρων συνεργατών της Μπέζαντ ήταν ο **Ληδμπεάτερ**. Αυτός ήταν αποκρυφιστής και μνημένος εις τον Μασονισμό, προσχώρησε δε εις την Θεοσοφία. **Οι μέθοδοι όμως και τα μέσα τα οποία, χρησιμοποιούσε προκάλεσαν την αποδοκιμασία των θεοσοφικών στοών εναντίον του**. Επί μακρό χρόνο η κ. Μπέζαντ κήρυττε ότι ο **Μεσσίας είχε έλθει εκ νέου σ' την γη**.

Κατά την θεοσοφική διδασκαλία, ο Ιησούς ήταν ένας μόνο εκ των μεγάλων Μαχάτμας και ότι τώρα επρόκειτο να εμφανισθεί ένας άλλος. Τελικώς δε, τον βρήκε στο πρόσωπον του **Κρισναμούρτι** (Jiddu Krishnamurti) και θέλησε να τον επιβάλει ως Μεσσία.

Το γεγονός όμως αυτό την εξέθεσε περισσότερο παντός άλλου. Τον είχε παραλάβει από παιδικής ηλικίας και αφού τον υιοθέτησε τον μύησε στα της θεοσοφίας. Του έδωσε ανωτέρα μόρφωση στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και όταν ενεφανίσθη δημοσίως ως νεώτερος Μεσσίας ήταν κυριολεκτικώς μία σύγχρονη έκδοση ενός Άγγλο-Ινδού.

Ο Δρ Στάνλεϋ Τζωνς λέγει δι' αυτόν ότι τον άκουσε να βλασφημεί σε άπταιστη Αγγλική. Τον ενεφάνιζε δε ως Διδάσκαλο, ως τον αναμενόμενο μέγα Εκπαιδευτή, δηλαδή τον Μεσσία, που θα ερχόταν να βοηθήσει την εμφανιζόμενη «**νέα υποφυλή της ανθρωπότητας**».

Προς τιμή του ίδρυσε και Τάγμα Θεοσόφων, το λεγόμενο «Τάγμα του Αστέρος», του οποίου ανακήρυξε αρχηγό τον Κρισναμούρτι.

ΤΟ 1926, ο Βαρόνος Φίλιππος Βαν Πάλλαντ διέθεσε το μεγάλο του κτήμα στο Όμνεν της Ολλανδίας δια να γίνει το Αρχηγείο του νέου Μεσσία. Εκεί γινόντουσαν κατ' έτος διαλέξεις στις οποίες κατ' αρχάς, συνεκεντρώνοντο περί τους δύο χιλιάδες μαθητές, εκ των οποίων οι περισσότεροι ήταν γυναίκες.

Πάντως είναι προς τιμή του Κρισναμούρτι ότι τον Νοέμβριο του 1931, ευρισκόμενος στο αρχηγείο του της Καλιφόρνιας των Ην. Πολιτειών **διακήρυξε ότι ως είχε πειστεί ΔΕΝ ήταν ο Μεσσίας**. Έκτοτε δε αρνήθηκε να λατρεύεται ως τοιούτος. «**Δεν είμαι ηθοποιός,**

είπε. Αρνούμαι να φέρω φορέματα Μεσσία. Δεν έχω τίποτε άλλο έκτος από την πίστη μου».

Η Μπέζαντ απέθανε το 1933, σε ηλικία ογδοήκοντα εξ ετών.

ΜΑΣΟΝΙΑ

Προέλευση

Οι ιδέες των ποικίλων τάσεων, που μπήκαν στο στόχαστρο τής Ιεράς Εξέτασης πέρασαν σε άλλες μυστικές οργανώσεις, όπως είναι η μασονία. Εξάλλου η μασονία βρίσκεται στο επίκεντρο κάθε φορά που γίνεται λόγος για «παγκόσμιες συνωμοσίες».

Η κίνηση αυτή έχει την αρχή της στις *συντεχνίες των οικοδόμων καθεδρικών ναών κατά τον Μεσαίωνα*, που ζούσαν ομαδικά στις «καλύβες οικοδομής» (στοές). Χρησιμοποιούσαν σύμβολα και συνθήματα, προκειμένου να διαφυλάξουν τα μυστικά του επαγγέλματός τους από ανεπιθύμητο ανταγωνισμό.

Το έτος 1717, τέσσαρες στοές ενώθηκαν στο Λονδίνο και μ' αυτό τον τρόπο δημιουργήθηκε η «Μεγάλη Στοά». Έτσι οι «καλύβες οικοδόμων» των Καθεδρικών Ναών μεταβλήθηκαν σε κοινωνικές λέσχες.

Κατά τον μεσαίωνα οι συντεχνίες αυτές προστατεύονταν επίσημα από τους Βασιλείς. Ήταν επομένως ελεύθερος χώρος, όπου μπορούσαν ανενόχλητα να διαφυλαχθούν και να καλλιεργηθούν ιδέες και τάσεις που βρίσκοντο υπό διωγμό. Υποστηρίζεται ότι στις συντεχνίες κατόρθωσαν να παρεισφρήσουν αποκρυφιστικές οργανώσεις, όπως οι **Ναίτες** και οι **Ροδόσταυροι**. Έτσι οι συντεχνίες των πρακτικών οικοδόμων έγιναν στοές πνευματικών οικοδόμων, με σκοπό την μεταβολή των «ακατεργάστων λίθων σε κατεργασμένους», με πνευματική έννοια.

Η προετοιμασία γι' αυτό το πνευματικό οικοδόμημα συμπληρώθηκε το έτος 1723 με την έκδοση του βασικού Συντάγματος των μασόνων, των «Αρχαίων Καθηκόντων». Συγγραφέας του είναι ο πρεσβυτεριανός κήρυκας στο Λονδίνο James Anderson.

Σκοπός

Βασικός σκοπός τής μασονίας ήταν η μεταβολή «ενός ακατέργαστου λίθου σε

κατεργασμένο». Αυτό διατυπώθηκε στις «Βασικές Αρχές» των Γερμανών μασόνων, που συντάχθηκαν στην Φρανκφούρτη κατά την μεταπολεμική περίοδο:

«Η μασονία ενώνει άνδρες σε αδελφικές μορφές, μέσω σεβαστών τελετουργικών πράξεων, επιδιώκει πνευματική εμβάθυνση και εξευγενισμό... Η ελευθερία πίστης, συνείδησης και σκέψης αποτελεί για τους μασόνους ανώτατο αγαθό. Γι' αυτό προσλαμβάνουν χωρίς προκατάληψη άνδρες καλής φήμης ως αδελφούς, χωρίς να παρατηρούν τη θρησκευτική ομολογία, τη φυλή, την εθνικότητα, τις πολιτικές πεποιθήσεις και την κοινωνική τάξη του καθενός. Ο μασόνος αναγνωρίζει στην οικοδομή των κόσμων, σε όλα τα ζώντα όντα και στην ηθική συνείδηση των ανθρώπων ένα θεϊκό δημιουργικό πνεύμα πλήρες σοφίας, ισχύος και ωραιότητας και το τιμά με το σύμβολο τού Παντοδύναμου Αρχιτέκτονος όλων των κόσμων» (F.W. Haack, Freimaurer, 1988, σ. 6-7). Η «καλύβη οικοδόμων» ήταν ο χώρος παραμονής των οικοδόμων τού μεσαιώνα. Τώρα αντικαταστάθηκε από το πνευματικό κέντρο τής στοάς, δημιουργήθηκε το «πνευματικό σπίτι» των μασόνων οι οποίοι πλέον δεν έχουν ως αποστολή την οικοδομή και τη συντήρηση ενός καθεδρικού ναού, αλλά την ανάπτυξη τού «πνευματικού οικοδομήματος».

τα όργανα των οικοδόμων διατηρήθηκαν, αλλά άλλαξαν σημασία και σκοπό: το σφυρί, ο διαβήτης, ο γνώμονας, το νήμα τής στάθμης, πήραν πνευματικό νόημα. Ο **γνώμονας** είναι το σύμβολο της ακεραιότητας και της τάξης, δεν έχει πλέον σχέση με το γνώμονα στα μαθηματικά. Ο **διαβήτης** συμβολίζει το σύνδεσμο μεταξύ των ανθρώπων, το νήμα της στάθμης συμβολίζει τη βυθομέτρηση του ανθρώπου, την αυτογνωσία.

Οι **δύο στύλοι** στην είσοδο συμβολίζουν όλα τα πράγματα με τα οποία πρέπει να ζήσει ο άνθρωπος, τα **τρία κηροπήγια** συμβολίζουν την ισχύ, την δύναμη και το κάλλος. Το **φέρετρο** που χρησιμοποιείται σε μυσήσεις μασόνων συμβολίζει τη θνητότητα τού ανθρώπου και ο «**κατεργασμένος λίθος**» το κύριο έργο τής μασονίας, τη μεταβολή του ανθρώπου σε «κατεργασμένο λίθο».

Ποικίλες τάσεις

Στο μασονικό χώρο υπάρχουν πολλές τάσεις και κατευθύνσεις, πολλά συστήματα. τα συστήματα εκείνα που αναγνωρίζουν την «Μεγάλη Στοά» τού Λονδίνου ως «μητέρα στοά», χαρακτηρίζονται κανονικά και διατηρούν μεταξύ τους στενή επικοινωνία. Συστήματα που δεν αναγνωρίζουν το Σύνταγμα τής «Μεγάλης Στοάς», απορρίπτουν την πίστη σε Θεό ή τη Γραφή, που δέχονται γυναίκες, χαρακτηρίζονται ως μη-κανονικά. τα κανονικά συστήματα δέχονται την πίστη σε Θεό και σε αιώνια ζωή, **3 μμητικούς βαθμούς**, τη μυστικότητα, τη χρήση συμβόλων κ.α.

Οι, τρεις μμητικοί βαθμοί τού κανονικού μασονισμού είναι: **μαθητής, εταίρος, δάσκαλος**. Όμως σύντομα δημιουργήθησαν και άλλοι βαθμοί, προκειμένου να προωθηθεί η μεγαλύτερη «ανύψωση» των εκλεκτών. Έτσι υπάρχουν συστήματα με 7, με 9 και με 33 βαθμούς (σκωτικό τελετουργικό). σε μη κανονικά συστήματα υπάρχουν

και μέχρι 90 μνητικοί βαθμοί (Μέμφις-Μισραϊμ τελετουργικό).

Κατά τον F. W. Haack κάθε «Μεγάλη Στοά» είναι ανεξάρτητη και αυτόνομη. Δεν φαίνεται να υπάρχει μία διεθνής οργάνωση μασονίας (Freimaurer, σ. 20). Όμως σ' αυτή τη θέση αντιτίθενται οι χριστιανοί φουνταμελιστές, οι οποίοι βλέπουν πίσω από κάθε τι το μασονικό δάκτυλο. Από τα στοιχεία που διαθέτουμε, δυστυχώς δεν μπορούμε να αποδείξουμε ούτε τη μία, ούτε την άλλη άποψη.

Το τελετουργικό

Το τελετουργικό της μασονίας αποτελεί είδος εμπειρίας της πνευματικής εμβάθυνσης και του εξευγενισμού. οι μνητικές τελετουργίες ανωτέρων βαθμών πλαισιώνονται με διακόσμηση που στα μη κανονικά μασονικά συστήματα μπορεί να φθάσει μέχρι τη μαγεία. Ένα τελετουργικό για το βαθμό του Δάσκαλου αναφέρει:

Πριν από την εργασία συναθροίζονται οι κάτοχοι του τρίτου βαθμού (βαθμός του Δασκάλου) και αναγράφουν τα ονόματά τους στον κατάλογο παρόντων. Τότε συναθροίζονται οι υπηρέτες λίγο πριν στο Ναό και φωτίζουν το Ναό για την έναρξη των εργασιών. Ανάπτονται κεριά. Τότε οι αδελφοί παρακαλούνται να ενδυθούν τα τεκτονικά τους ενδύματα, να βάλουν την ποδιά τους και οδηγούνται στο Ναό, προκειμένου να γίνει έναρξη των εργασιών της στοάς. Ερωτάται κατά πόσον όλοι οι παρόντες είναι αδελφοί της στοάς στο βαθμό του Δασκάλου. Έτσι ή στοά ασφαλίζεται έναντι της εισόδου αναρμοδιών προσώπων, ανάπτονται τρία κεριά με τα λόγια: «ή σοφία οδηγεί το οικοδόμημά μας! η ισχύς το ενδυναμώνει, το κάλλος το ολοκληρώνει!». Τότε αρχίζει η εργασία του 3ου βαθμού.

Τώρα ανοίγεται το «Βιβλίο του Νόμου» (Κοράνι, Βίβλος κ.ο.κ.) τοποθετούνται επάνω του ο γνώμονας και ο διαβήτη και ο Δάσκαλος της Έδρας απαγγέλλει ένα εισαγωγικό λόγο με νόημα. Τότε ακολουθεί η εισαγωγή και η εξέταση των εταίρων που πρόκειται να ανυψωθούν στο βαθμό του Δασκάλου. Οι εταίροι οδηγούνται μέσα, εξετάζονται, εξοικειώνονται με συνθηματικές λέξεις και χειρονομίες και οδηγούνται και πάλι έξω. Τότε ο Ναός διακοσμείται για την κύρια τελετή μύησης. Μερικοί υπηρέτες φορούν ιδιαίτερες ενδυμασίες. οι εταίροι οδηγούνται μέσα και απαιτούνται από αυτούς οι συνθηματικές λέξεις και οι χειρονομίες που έχουν διδαχθεί. Πριν ο Δάσκαλος της Έδρας απευθύνει μία προσφώνηση στους εταίρους, τούς αφαιρείται η ποδιά του εταίρου. Μετά την προσφώνηση ακολουθούν «τα ταξίδια του Δασκάλου» - ξενάγηση στο χώρο του ναού, που έχει ως σκοπό να υπαινιχθεί το συμβολικό ταξίδι. Αφού δώσουν την υπόσχεση του Δασκάλου («Ορκίζομαι στον μασονικό μου λόγο: Να συνδεθώ με την αδελφότητα με ακατάλυτη κοινωνία, να σιωπώ όπως ο θάνατος, να θέσω στην πρόσκαιρη ζωή μου το μέτρο του αιωνίου»), απαγγέλεται ο «μύθος Χιράμ» ο οποίος θα εκπληρωθεί συμβολικά στον εταίρο.

Αυτός ο παλαιός θρύλος της συντεχνίας των μεσαιωνικών μαέστρων των καθεδρικών ναών, αναφέρεται στον θάνατο και στην αναγέννηση των δικαίων. Ο εταίρος ζει την κατάσταση αυτή συμβολικά. Μέσω του λόγου του Δασκάλου αναγεννάται σε νέα ζωή. στην διάρκεια αυτής της διαδικασίας ο φωτισμός του χώρου γίνεται ισχυρός και ο εταίρος ανυψώνεται στο βαθμό του Δασκάλου. Ενδύεται τη στολή του Δασκάλου και διδάσκεται τα σύμβολα του βαθμού του Δασκάλου (3ου βαθμού). Κατόπιν κλείνουν οι εργασίες της μύησης. Ακολουθεί η πανηγυρική έξοδος, ενώ οι αδελφοί υπηρέτες

εκτελούν μια υπόλοιπη εργασία κατά την οποία τακτοποιείται ο χώρος του ναού και κλειδώνονται ξανά τα όργανα που είναι απαραίτητα για το τελετουργικό (F.W. Haack, Freimaurer, σ. 17-18).

Η θέση της Εκκλησίας

Η μασονία γνώρισε νωρίς διωγμούς. Όμως κατόρθωσε να περιλάβει στους κόλπους της, ιδιαίτερα κατά τον ΙΘ' αιώνα, πρίγκιπες, βασιλείς, αυτοκράτορες, εκπαιδευτικούς, κληρικούς. Ας δούμε όμως πιο λεπτομερώς τη στάση της Εκκλησίας απέναντι σ' αυτή την κίνηση.

1. Η Δυτική Εκκλησία

Η μασονία θεωρήθηκε από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία ως ασυμβίβαστη προς την χριστιανική πίστη. Ο πάπας Κλήμης ΙΒ' κατά το έτος 1738 αφόρισε την οργάνωση αυτή. Το 1754 ο αφορισμός ανανεώθηκε. Ακολούθησαν διωγμοί και από μέρους της Πολιτείας. Στη Γαλλία ο μασονισμός συνδέθηκε με την άρνηση του Θεού. Από μέρους της μασονίας κατεβλήθη προσπάθεια αποβολής της Εκκλησίας από την δημόσια ζωή. Ο πάπας Leo ΙΓ' με την βούλα του *Humanum Genus* (1884), χαρακτήρισε τη μασονία ως αντιεκκλησία, που ιδρύθηκε από τη ζηλοφθονία του Διαβόλου, με επίκεντρο την έχθρα εναντίον της Εκκλησίας. Κατά την παπική βούλα οι μασόνιοι θέλουν να καταβιβάσουν το γάμο σε συνήθη συμβόλαιο, να χωρίσουν την Εκκλησία από την Πολιτεία και να απωθήσουν τη χριστιανική διδασκαλία από τη δημόσια ζωή. Ο *Codex Juris Canonici*, το Κανονικό Δίκαιο της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας (1917), προβλέπει για τούς μασόνους τον αφορισμό.

Μετά την Β' Σύνοδο του Βατικανού, το 1974, η *Kogregatio Πίστewος* καθόρισε πως οι νόμοι για τούς μασόνους ισχύουν στην περίπτωση που κάποιος προέβη πράγματι σε αντιεκκλησιαστική ενέργεια. Όμως η Γερμανική Επισκοπική Σύνοδος καθόρισε το 1986 πως η ταυτόχρονη συμμετοχή στην Καθολική Εκκλησία και στη μασονία αποκλείεται. Ο νέος *Codex Juris Canonici* (1983) δεν αναφέρεται ονομαστικά στη μασονία, αλλά γενικά στη συμμετοχή σε εταιρείες, που δρουν εναντίον της Εκκλησίας.

2. Η Εκκλησία της Ελλάδος

Στο θέμα της μασονίας η Εκκλησία της Ελλάδος έλαβε επίσημη θέση και μάλιστα δύο φορές. Κατ' αρχήν η Σύνοδος της Ιεραρχίας ασχολήθηκε με το θέμα αυτό κατά την συνεδρία της **7ης Οκτωβρίου 1933** και εξέδωσε ειδική «Πράξη» (Εκκλησία 48/1933, σ. 37-39). Το κείμενο αυτό κάνει λόγο περί «διεθνούς μηητικού οργανισμού» και «μυσταγωγικού συστήματος, όπερ υπομιμνήσκει τας παλαιάς εθνικάς μυστηριακάς θρησκείας ή λατρείας, από των οποίων κατάγεται και των οποίων συνέχειαν και αναβίωσιν αποτελεί». Το κείμενο αναφέρεται σε μαρτυρίες μασονικών κειμένων και κατοχυρώνει τη θέση της «εκ των εν ταίς μυήσεσιν δρωμένων και τελουμένων».

Για την μύηση τού τρίτου βαθμού αναφέρεται πως αποτελεί «δραματική αφήγησιν τού

θανάτου τού πάτρωνος τής μασονίας Χιράμ και είδος τι μιμητικής επαναλήψεως του θανάτου τούτου. Ούτως η Μασονία αποδεδειγμένως τυγχάνει θρησκεία μυστηριακή, όλως διάφορος, χωρισμένη και ξένη τής Χριστιανικής Θρησκείας». Η Μασονία, λέγει στη συνέχεια το κείμενο, έχει **θρησκευτικές τελετές**, όπως το τεκτονικό βάπτισμα, ο τεκτονικός γάμος, το τεκτονικό μνημόσυνο, τα εγκαινία τού τεκτονικού ναού κ.α. Έχει μύησις, τελετουργικά τυπικά, δική της ιεραρχική τάξη, εορτές ηλιοστασίων, θρησκευτικά συμπόσια και μπορεί να καταταχθεί στο χώρο της θρησκευτικής φυσιολατρίας.

Η Ιερά Σύνοδος κατηγορεί την μασονία για **συγκρητισμό**, πράγμα που επιβεβαιώνει την καταγωγή της από τα αρχαία ειδωλολατρικά μυστήρια, τα οποία εδέχοντο στις μύησις των κάθε λάτρη, οποιουδήποτε θεού. Με το να ζητεί η μασονία να συμπεριλάβει στους κόλπους της ολόκληρη την ανθρωπότητα, με την υπόσχεση πως θα της προσφέρει «ηθικοποίησιν και τελειοποίησιν και γνώσιν τής αληθείας, ανυψοί ανεπαισθήτως εαυτήν εις είδος τι υπερθρησκείας, θεωρούσα πάσας τας θρησκείας, μηδέ τής χριστιανικής τοιαύτης εξαιρουμένης ως υποδεεστέρας αυτής. Υποτρέφει δε ούτω εις τούς μύστας αυτής το φρόνημα, ότι μόνον εν τοίς μασονικοίς εργαστηρίοις γίνεται η κατεργασία και λείανσις τού αξέστου και ακατεργάστου λίθου».

οι αξιώσεις τής μασονίας περί υπερθρησκείας αποδεικνύονται και από το γεγονός ότι δημιουργεί μία αδελφότητα, την οποία θεωρεί ότι εξυψώνεται πάνω από κάθε άλλη που βρίσκεται έξω, ακόμη κι αν πρόκειται για χριστιανική, ως αδελφότητα που αποτελείται από βέβηλους. Με τη μασονική μύηση ο χριστιανός γίνεται αδελφός τού μνημένου Οθωμανού ή βουδιστή ή οποιουδήποτε ορθολογιστή, ενώ ο χριστιανός που δεν έχει μνηθεί στη μασονία λογίζεται γι' αυτόν βέβηλος.

Αντίθεση προς τη χριστιανική πίστη συνιστά επίσης και η φυσική ηθική, που υιοθετείται από τη μασονία. ***Η χριστιανική πίστη περιορίζει τον ανθρώπινο λόγο στα όρια τής θείας αποκαλύψεως και οδηγεί στον αγιασμό ως αποτέλεσμα τής χάριτος τού Θεού. Αντίθετα η μασονία στηρίζει το ηθικό της οικοδόμημα «επί μόνων των φυσικών δυνάμεων του ανθρώπου, προς φυσικούς όλως κατατείνουσα σκοπούς».***

Η «Πράξις» της Ιεραρχίας αναφέρεται στην καταδικαστική στάση της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας και των Προτεσταντικών Εκκλησιών και μνημονεύει την σχετική αναφορά της «Διορθοδόξου Επιτροπής» που συνήλθε στο Άγιο Όρος και χαρακτήρισε τη μασονία ως σύστημα αντιχριστιανικόν και πεπλανημένον». Κατά την θέση που πήρε ο τότε Αρχιεπίσκοπος της Ελλάδος Χρυσόστομος, και η οποία υπογραμμίζεται στην «Πράξιν», κληρικοί που μετέχουν της μασονίας είναι άξιοι καθαιρέσεως.

Η απόφαση αυτή της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος ανανεώθηκε με μία νέα, που ελήφθη κατά την ***28ην Νοεμβρίου 1972*** και χαρακτηρίσθηκε «αυθεντικό κείμενο αυτής». Γι' αυτό και η Ιεραρχία «εμμένει απολύτως εις τα εν τη Πράξει οριζόμενα περί Μασονίας. Διακηρύσσει και αύθις ότι η Μασονία είναι αποδεδειγμένως θρησκεία μυστηριακή, προέκτασις των παλαιών ειδωλολατρικών θρησκειών, όλως ξένη και αντίθετος προς την εξ αποκαλύψεως σωτηριώδη αλήθειαν της Αγίας ημών Εκκλησίας. Διαδηλοί κατηγορηματικώς ότι η ιδιότης τού Μασόνου υπό οιαδήποτε μορφήν είναι

ασυμβίβαστος προς την ιδιότητα του χριστιανού μέλους του Σώματος του Χριστού».

Η νέα αυτή απόφαση μνημονεύει και επαινεί την υπ' αριθ. 260/1.12.1969 απόφαση του **Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών**, με την οποία η μασονία κατεδικάσθη «**ως θρησκεία μυστική, μη γνωστή**», καθώς και την ανακοίνωση τής Ιεράς Συνόδου, που δημοσιεύθηκε στη «Φωνή τού Κυρίου» (13.5.1970), όπου η μασονία στηλιτεύεται ως θρησκεία.

Κλείνοντας το θέμα περί μασονίας, παρατηρούμε πως κατά τον ισχυρισμόν των μασόνων, τουλάχιστον τού «κανονικού συστήματος», η μασονία δεν είναι θρησκευτική κίνηση και δεν διαθέτει διεθνείς ιεραρχικές δομές. Αλλά ακόμη κι' αν αυτό ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, το μασονικό οικοδόμημα δεν συμβιβάζεται με τη χριστιανική πίστη.

Κατ' αρχήν υπογραμμίζεται ότι το τελετουργικό αποτελεί είδος εμπειρίας πνευματικής εμβάθυνσης και προσωπικού «εξευγενισμού», μετατροπής του «λίθου» από την κατάσταση του «ακατέργαστου» σε «κατεργασμένου», δηλαδή της «προσωπικής τελειώσεως». Αλλά αυτός ο δρόμος τής μασονίας είναι αντίθετος με τον χριστιανικό.

Η μασονική εμπειρία δεν οδηγεί τον άνθρωπο πέρα από την εμπειρία του εαυτού του ή της κοινωνίας των «αδελφών». δεν ξεπερνάει την κτιστή πραγματικότητα και εγκαταλείπει τον άνθρωπο μόνο. για τον χριστιανό δεν υπάρχει τελείωση έξω από τη συμμετοχή του στη ζωή του Θεού «εν Χριστώ Ιησού». Η αγιότητα ανήκει στον Χριστό («εις άγιος») και κατ' επέκταση και σε εκείνους που μετέχουν της ζωής τού Χριστού. Είναι αγιότητα «κατά μετοχήν» και όχι ανεξάρτητη από τη χριστιανική πίστη και από το φρόνημα του Χριστού.

Κατά την χριστιανική πίστη δεν μπορεί νά υπάρχει αδελφικός σύνδεσμος χωρίς το «Πνεύμα της υιοθεσίας», ούτε ηθική χωρίς δόγματα. Εξάλλου δεν υπάρχει «κοσμοθεωρία των δέκα εντολών», χωρίς τη σύνδεση με την διδασκαλία της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης και προ παντός χωρίς αναφορά στο πρόσωπο τού Ιησού Χριστού. Ο χριστιανός δεν αποβλέπει στην «πνευματική ζωή» ως αποτέλεσμα ανθρωπίνων προσπαθειών, αλλά στην αγιοπνευματική ζωή, που είναι δώρο τού Θεού.

με το άγιο βάπτισμα προσλαμβάνεται ο πιστός στο Σώμα του Χριστού και γίνεται «εις εν Χριστώ» με όλα τα άλλα μέλη τού ίδιου Σώματος, γίνεται «μέλος εκ μέρους». δεν μπορεί να δεχθεί τη μασονική μύηση και την αντίληψη πως αυτή τον οδηγεί πέρα από το χώρο τού «βέβηλου» και τον καθιστά πνευματικό αδελφό με τον πιστό του Ισλάμ ή όποιας θρησκείας.

Εμείς οι χριστιανοί πιστεύουμε πως γινόμαστε παιδιά του Θεού μόνο όταν λάβουμε το πνεύμα της υιοθεσίας, δια του οποίου εντασσόμαστε στο Σώμα τού Χριστού με το άγιο βάπτισμα (Γαλ. γ' 26). Μόνο τότε γινόμαστε «κατ' επαγγελίαν κληρονόμοι». Το Άγιο Πνεύμα, πού ονομάζεται και «Πνεύμα Χριστού», «συμμαρτυρεί τω πνεύματι ημών ότι εσμέν τέκνα Θεού. Εί δε τέκνα, και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού» (Ρωμ. η' 17). Το νά αξιολογήσει κανείς τη μασονική μύηση πάνω από το χριστιανικό βάπτισμα, αποτελεί βλασφημία εναντίον τού Αγίου Πνεύματος. Η μασονία

δεν συνδέει τις ηθικές αξίες, τις οποίες κηρύττει με μία συγκεκριμένη πίστη σε Θεό. Η περί Θεού εικόνα («Μέγας Αρχιτέκτων των Κόσμων») προσδιορίζεται εντελώς υποκειμενικά, από τον καθένα μασόνο, ανάλογα με τις προσωπικές του θρησκευτικές πεποιθήσεις. Η κατανόηση τού ανθρώπου και τής ζωής, όπως άλλωστε και ή περί Θεού αντίληψη, ξεπερνούν τα όρια μίας συγκεκριμένης πίστης. Κατ' αυτόν τον τρόπο η χριστιανική πίστη σχετικοποιείται και εξισώνεται αξιολογικά με την πίστη του Ισλάμ, με το βουδδισμό κ.ο.κ. Οποίος ζει «σωστά», λογίζεται και «σωστός» απέναντι στο Θεό.

Η θέση αυτή δεν ταυτίζεται με την διδασκαλία της χριστιανικής αγίας Γραφής και με την πίστη στον Τριαδικό Θεό. Εδώ η χριστιανική Βίβλος δεν είναι πλέον η μοναδική Θεία αποκάλυψη. Εναλλάσσεται με το Κοράνι, τις Βέδες κ.ο.κ. Είναι «ένα» από τα πολλά «ιερά βιβλία»! Η χριστιανική πίστη δεν είναι η μόνη και βεβαία οδός σωτηρίας, αλλά μία από τις πολλές «ατραπούς». **Όλες οι θρησκείες οδηγούν «στον ίδιο σκοπό».** Μ' αυτό τον τρόπο τα είδωλα γίνονται αντανάκλαση της «μίας θεότητας», τού «Μεγάλου Αρχιτέκτονα των Κόσμων», ο οποίος είναι «ανοικτός» για όλες τις Θεότητες.

Εδώ πλέον δεν ισχύει η φράση, που αναφέρεται στον Ιησού Χριστό: «εν αυτώ κατοικεί πάν το πλήρωμα της Θεότητος σωματικώς». Ο απόστολος το υπογράμμισε αυτό για να προφυλάξει τούς πιστούς από την ψευδή σοφία. Γι' αυτό και αναφέρει προηγουμένως: «Προσέχετε μήπως σάς παρασύρει κανείς με τη φιλοσοφία και με κούφια απατηλά πράγματα, κατά την παράδοση των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία τού κόσμου και όχι κατά Χριστόν» (Κολ. β' 8-9).

Απ' όσα αναφέρομε γίνεται σαφές ότι η Μασονία είναι ασυμβίβαστη με τη Χριστιανική πίστη και την ιδιότητα τού Ορθοδόξου Χριστιανού. Ιδιαίτερα επισημαίνουμε τον κίνδυνο διαβρώσεως τού ποιμαντικού έργου και ακυρώσεις τού μηνύματος τού Ευαγγελίου και της εν Χριστώ ελπίδος.

Όπως και άλλες αποκρυφιστικές ομάδες εγκαταλείπουν τον άνθρωπο εντελώς μόνο, στην προσπάθειά του να βρει το αληθινό νόημα της ζωής και να το πραγματώσει. Αυτό είναι δυνατόν μόνον δια της θείας χάριτος, δια της δωρεάς τού Χριστού. Ο λόγος του Κυρίου «ουδείς έρχεται προς τον πατέρα ει μη δι' εμού» (Ιωάν. ιδ' 6) βρίσκει εδώ πλήρη εφαρμογή.

(Απόσπασμα από το βιβλίο του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου "Ο Αποκρυφισμός στο φως της Ορθοδοξίας", Τεύχη 4ον - 10ον", Εκδόσεις Διάλογος, Αριθ. 15 . Της Υπηρεσίας Ενημερώσεως Διαλόγου και Πολιτισμού της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, σε συνεργασία με την Πανελλήνια Ένωση Γονέων για την Προστασία της Οικογενείας και του ατόμου)

Η Ορθόδοξη πίστη και η Μασωνία

Είναι δυνατόν κάποιος να είναι χριστιανός ορθόδοξος και ταυτοχρόνως να είναι και Μασώνας;

Γράφει ο Πρωτ. Βασίλειος Α.Γεωργόπουλος . Δρ.Θ

Βασική τακτική διαφόρων ομάδων, κινήσεων, οργανώσεων κ. α όπου ο χαρακτήρας τους, οι διδασκαλίες και οι πρακτικές είναι απολύτως ασυμβίβαστες με την ορθόδοξη πίστη μας, είναι η προσπάθεια χειραγώγησης των ανθρώπων μέσω της παραπληροφόρησης. Τακτική η οποία κατ' εξοχήν χρησιμοποιείται από τον Τεκτονισμό η Μασωνία.

Μόνιμη επωδός των διαφόρων Τεκτόνων αποτελεί ο ισχυρισμός, ότι αποτελούν απλώς φιλοσοφική οργάνωση που αποβλέπει στην αναζήτηση της αλήθειας, στην κοινωνική και ατομική πρόοδο χωρίς να έχουν θρησκευτικό χαρακτήρα. Άποψη που προσπαθούν να τη διαδώσουν με κάθε πρόσφορο μέσο και σε κάθε ευκαιρία. Θεωρούν μάλιστα ότι μπορεί κάποιος να είναι ταυτοχρόνως και χριστιανός και Τέκτονας. Ισχύει όμως κάτι τέτοιο; Είναι δυνατόν κάποιος να είναι χριστιανός ορθόδοξος και ταυτοχρόνως να είναι και Μασώνας ;

Για την Ορθόδοξη πίστη μας κάτι τέτοιο είναι όχι μόνον αδύνατο αλλά και αδιανόητο. Εν προκειμένω είναι χρήσιμο να θυμηθούμε ότι η Εκκλησία μας έχει κατ' επανάληψη τοποθετηθεί για τον Τεκτονισμό κατά τρόπο σαφή, υπεύθυνο και συγκεκριμένο. Υπενθυμίζουμε χαρακτηριστικά:

I) Η Διορθόδοξος Επιτροπή που συνεδρίασε στη Μονή Βατοπαιδίου από 8-23/6/1930 στο Άγιον Όρος χαρακτηρίζει τον Τεκτονισμό « **ως σύστημα αντιχριστιανικών και πεπλανημένων** ».

II) Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος στις 12-10 1933 συν τοις άλλοις υπογραμίζει ότι ο Τεκτονισμός « **υπομιμνήσκει τας παλαιάς εθνικάς μυστηριακάς θρησκείας η λατρείας, από των οποίων κατάγεται και των οποίων συνέχειαν και αναβίωσιν αποτελεί** » (Περ.Εκκλησία 48, (4-12-1933), σ.1).

III) Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος τον Νοέμβριο του 1972

επαναλαμβάνει « **ότι η Μασωνία είναι αποδεδειγμένως θρησκεία μυστηριακή, προέκτασις των παλαιών ειδωλολατρικών θρησκειών, όλως ξένη και αντίθετος προς την εξ αποκαλύψεως σωτηριώδη αλήθειαν της Αγίας ημών Εκκλησίας. Διαδηλοί κατηγορηματικώς ότι η ιδιότης του Μασώνου υπό οιαδήποτε μορφήν είναι ασυμβίβαστος προς την ιδιότητα του χριστιανού μέλους του Σώματος του Χριστού** » (Περ.Εκκλησία 50, (1973), σ.17).

IV) Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος τον Οκτώβριο του 1996 την θωρεί « **παγανιστική θρησκεία** » ασυμβίβαστη με το χριστιανισμό και τη χαρακτηρίζει «**ως αντίχριστον σύστημα** » (Περ. Εκκλησία 73(1996),σσ .673-674).

Διάφοροι τεκτονικοί κύκλοι ισχυρίζονται ότι αυτές οι αδαμαντίνου διαύγειας Ορθόδοξες τοποθετήσεις είναι ανακρίβειες, αστήρικτες θεωρητικές διακηρύξεις και είναι, πάντα κατά τους ισχυρισμούς τους, καρπός μιας ισχυρής προκατάληψης. Ισχύει όμως κάτι τέτοιο; Αναμφιβόλως όχι. Αντιθέτως αυτοί οι ισχυρισμοί αποτελούν μια ακόμα προσπάθεια μασωνικής παραπληροφόρησης. Και τούτο γιατί αποδεικνύεται εύκολα και ο παγανιστικός και ο αποκρυφιστικός και ο αντιχριστιανικός χαρακτήρας του Τεκτονισμού από πλήθος μασωνικών κειμένων – μαρτυριών.

Ως αποδείξεις θα παραθέσουμε ενδεικτικά θέσεις από την Εγκυκλοπαίδεια της Ελευθέρας Τεκτονικής, αφ' ενός μεν γιατί αποτελεί έκδοση της **Μασωνικής Στοάς Όμηρος**, αφ' ετέρου δε γιατί ο συντάκτης των διαφόρων λημμάτων παραθέτει και απόψεις και άλλων Μασόνων Ελλήνων και ξένων , έτσι ώστε να καθίσταται το εν λόγω έργο πιο αντιπροσωπευτικό για το χώρο του.

α) Η παρουσία αποκρυφιστικών στοιχείων στον Τεκτονισμό. Διαβάζουμε στην εν λόγω Μασωνική εγκυκλοπαίδεια σχετικά με τους ανώτερους βαθμούς του Τεκτονισμού ότι : «οι Ανώτεροι βαθμοί του ουδέν άλλο είναι η συμπύκνωση των διαφόρων μορφών του "**εσωτερισμού**" προσφέρουσα εις τον Τέκτονα ευρύ πεδίων ερεύνης εις την σφαίραν του υπεραισθητού » (σ. 127) .

Στην ίδια σελίδα επίσης αναφέρεται: « παραμένει αναντίρρητον ότι η όλη διάρθρωσις των πέραν του 3 βαθμών του περικλείει μέγιστον μέρος της Αποκρύφου επιστήμης και του μυστηρίου συγχρόνως. Άλλως θα ήτο αδύνατον να ερμηνευθούν και να κατανοηθώσιν οι βαθμοί ούτοι, τα σύμβολα και αι αλληγορίαι των » (σ.127.Πρβλ. και σ.103). Σταματούν όμως εδώ οι μαρτυρίες ; Όχι .

Θα αναφέρουμε μια ακόμη χαρακτηριστική από τις πολλές. Σ' αυτή ομολογείται η παρουσία στον Τεκτονισμό της ιουδαϊκής αποκρυφιστικής παράδοσης της **Καββάλα**. Αναφέρεται χαρακτηριστικά: «**Εις πλείστους ανωτέρους Τεκτονικούς βαθμούς γίνεται χρήσις της Καββάλα, ολόκληρα δε Τεκτονικά δόγματα έχουν στηριχθή επί των αρχών της** » (σ. 507). Και αλλού « Η προσεκτική μελέτη των διαφόρων Τεκτονικών βαθμών αποδεικνύει την αναμφισβήτητον επίδρασιν της **καββαλιστικής** παραδόσεως επί του Τεκτονισμού » (σ.510).

Η παρουσία παγανιστικών στοιχείων στον Τεκτονισμό.

Χαρακτηριστικές είναι επίσης και οι μαρτυρίες που υπάρχουν στην εν λόγω Μασωνική εγκυκλοπαίδεια για την παρουσία του παγανιστικού στοιχείου στον Τεκτονισμό . Αναφέρουμε ενδεικτικώς δύο : «Ουδείς όμως εξετάζων προσεκτικώς τους τρόπους, καθ 'οὐς η ανάστασις η η επιστροφή εις την ζωὴν ἐδιδάσκοντο δια συμβόλων και τελετῶν εις τα Αρχαία μυστήρια και διδάσκονται και σήμερον εις την τεκτονικὴν μύησιν δύναται να αρνηθῆ, ὅτι **ο Τεκτονισμὸς ἀπέρρευσεν ἐκ των αρχαίων μυστηρίων**» (σ.93. Πρβλ. A.G.Mackey, An Encyclopaedia of Freemasonry , Vol.2, Chicago 1947, σ.851).

Με την ίδια επίσης βεβαιότητα και σαφήνεια αλλοῦ ομολογείται ὅτι **«οι τρεις πρώτοι συμβολικοί βαθμοὶ δεν είναι τι ἄλλο η πιστὴ επανάληψις των περι "αθανασίας της ψυχῆς" διδαγμάτων των Αιγυπτιακῶν, των Διονυσιακῶν , των Ορφικῶν, των Ελευσίνιων και των Μιθραϊκῶν Μυστηρίων**»(σ.127.Βλ και σσ .151, 633).

Η παρουσία αντιχριστιανικῶν διδασκαλιῶν στον Τεκτονισμό.

Από το πλήθος των πλανῶν που αποτελοῦν αντιλήψεις του Τεκτονισμοῦ θα σταθούμε ενδεικτικὰ μόνο σε μία περίπτωση , στην αντιχριστιανικὴ πλάνη της μετενσάρκωσης. Εξόχως διαφωτιστικὰ είναι ὅσα αναφέρονται για αὐτὴν στην Μασωνικὴ εγκυκλοπαίδεια .

Αναφέρονται, λοιπόν, τα εξής: **«Ο Ελευθεροτεκτονικός εσωτερισμὸς πρεσβεύει ἐπίσης , ὡς είναι φυσικόν, το δόγμα της μετενσάρκωσης ἀνευ του οποιου δεν είναι δυνατόν να νοηθῆ και στηριχθῆ ο περι ἐξελιξεως νόμος.(...) Αθανασία ψυχῆς ἄλλως τε , ὡς την πρεσβεύει ο Ελευθεροτεκτονισμὸς , δεν θα ἦτο νοητὴ ἀνευ της μετενσάρκωσης »** (σ. 607).

Οι Μασωνικὲς μαρτυρίες αποδεικνύουν ὅτι οι θέσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας για τον Τεκτονισμό επιβεβαιώνονται ἀπὸ την πραγματικότητα και δεν αποτελοῦν αστήρικτες κατηγορίες που είναι καρπὸς προκατάληψης, ὅπως ισχυρίζονται διάφοροι τεκτονικοὶ κύκλοι. Ταυτοχρόνως ὁμως αποδεικνύουν και την ἀπόπειρα παραπληροφόρησης που επιχειρεῖται ἀπὸ τον Τεκτονισμό σχετικά με τη φύση και τα χαρακτηριστικὰ της οργάνωσής τους.

Εἶναι νομίζουμε αὐτονόητο ὅτι κάποιος που θέλει να εἶναι συνειδητὸς Ορθόδοξος Χριστιανὸς δεν μπορεί να εἶναι ταυτοχρόνως και Τέκτονας. Ποιὰ σχέση μπορεί να ἔχει το φως του Ευαγγελίου με την αποκρυφιστικὴ και παγανιστικὴ καταχνιά του Τεκτονισμοῦ; Αναμφιβόλως καμμία. Η μύηση και η ἔνταξη κάποιου στη Μασωνία εἶναι επιστροφή ἀπὸ το χώρο της ζωῆς , ἀπὸ το χώρο της κατὰ Χριστὸν " καινῆς κτίσης" (Β Κορ 5, 17) που εἶναι η Εκκλησία στο χώρο της σκίας και του θανάτου (Ματθ 4, 16. Λουκ 1, 79).

